

॥ ತ್ರಿ: ಹರಿ: ೬೦ ॥
ಶ್ರೀಕರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಚಾರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ

ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸವಯ್ದೆ ವಿರಚಿತ
ಶ್ರೀಮದ್ಭರತಾಮೃತಸಾರ
ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಪ್ರಕಾರಪ್ರೇತ ಸಂಧಿ
ಸಂಧಿ-28
ಸರ್ವವಾಚಾರ್ಯ ನಿಖಾರಸಂಗ್ರಹ

ಪ್ರಕಾಶಕ್ರಿಯ :
ಕೆಬ್ಬ. ಎಂ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮಂಡಿ
ನಂ. 61, "ಶ್ರೀ ಉರಗಾಲ್", 5ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್,
ನರಸಿಂಹಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 019
ಮೊಬೈಲ್ : 602351

ತ್ರಿಭುದ್ಧರಿಕ್ಫಾಂಗ್ಲಿಕಾರ
ಅವರವ್ಯಾಪ್ತಿನಾರಿಸಂಗ್ರಹ
ತ್ರೀವಿಷ್ಟೇಶ್ವರಸ್ತೋತ್ರ ಸಂಧಿ
ಸಂಧಿ-28

ಸುಖಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ : 132
ಸುಧಾಮ ಮುದ್ರಾ : 1996
ಸುತ್ತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ : 1000

ದೀರ್ಘ : 60 ದಿನಗಳು

ಸುತ್ತಿಗಳು ದೂರವಾಣಿ ಸ್ಥಳ :

- 1) ಕರ್ಣ. ಎಂ. ತ್ರಿಭುದ್ಧರಿಕ್ಫಾಂಗ್ಲಿಕಾರ
ನಂ. 61, “ತ್ರೀ ಉರ್ಬಾಡ್”
ರಿನೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ, ನರಸಿಂಹದಾಳ್ ಕಲೆನಿ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 019
ದೂರವಾಣಿ : 602351
- 2) ವೆದಾಂತ ಯಾರ್ಥ ಕೌರ
ಉಮ್ಮೆ ಚಿಕ್ಕಮಂಡಿರದ ಸಮೀಕ್ಷ
ಕಾಮಾದಾರೇಶ್, ಬೆಂಗಳೂರು-560 019
ದೂರವಾಣಿ : 600480
- 3) ಸ್ಥಾ ವೆದಾಂತ ಯಾರ್ಥ ಕೌರ
ರಿನೆಯ ಕ್ರೂರ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003

ಮುದ್ರಕರು :

ತ್ರಿಭುದ್ಧರಿಕ್ಫಾಂಗ್ಲಿಕಾರ
ಹನುಮಂತನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-19
ದೂರವಾಣಿ : 602333

15th Cross, Near Vidhyutnagar Circle
Aiholeyamur Bangalore - 560050.

॥ ತ್ರಿ: ಹರಃ ಸಂ ॥

ಪ್ರಕಾಶಕರ ನುಡಿ

ಹರಿಹರ ಸಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ವಿಷ್ಣುಪನೀಗಳು,

ಶ್ರೀಹರಿವಾಯುಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೂ, ಕಾಗೂ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಭಿಮಾನದ ಸಹಕಾರದಿಂದಲೂ, ಇಲ್ಲಿಯ ಪಯಂತ 27 ಸಂಧಿಗಳ ಶ್ರವಣ ಕಾರ್ಯವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯೊಂದಿದೆ.

ದಿನಾಂಕ 17-3-1996ರಂದು, ಶ್ರೀಷ್ಠಾರದಾಜ ಮಣಿಧೀಶರಾದ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ 108 ಶ್ರೀ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುನನಿಧಿತೋಽ ಶ್ರೀಜಾರಂಗಾಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಮದ್ವರೀಕಾಮ್ಯತಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಧಿ 24 ಮತ್ತು 25-26-27 ಈ ಸಂಧಿಗಳ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಪೂರ್ಣಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಮೃತಕಸ್ತದಿಂದ ಉಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು.

ಆ ಸಂಧಿಗಳು ಉದ್ದೇಶಯಾದ ಒಂದು ಮಾಸದ ಅವಧಿಯೊಳಗಾಗಿ, ಪ್ರಸಕ್ತ “ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣೇಶ್ವರ ಸ್ತೋತ್ರಸಂಧಿ” (ಸಂಧಿ-28)ಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೃಯೋಳಗಿಡಲು ಶ್ರವಣಕರ್ತಾಗಿ ಪರಮ ಸಂತಸದ ಸಂಗತಿ.

ಅದಿಷ್ಟಾಚತನೂ, ಸರ್ವ ವಿಷ್ಣುಪರಿಹಾರಕನೂ ಆದ ಗಣನಾಯಕನು ಉಳಿದಿರುವ ಸಂಧಿಗಳ (29 ರಂದು 33ರವರೆಗೆ) ಮುದ್ರಣಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ, ಶ್ರೀಹರಿವಾಯು ಗುರುಗಳ ಪ್ರೇರಣೆಯನುಷ್ಠಾರ ನಾವು ಕೃಗೊಂಡಿರುವ ಈ ಶ್ರವಣ ರೂಪವಾದ ಸತ್ಯಾಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ ಶ್ರೀವಿನಾಯಕಾಂತಗೌಡ

ಶ್ರೀಭಾರತೀರಮಾಣಂತರೆತ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವಂಭರ ಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ
ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಕೃತಿಜ್ಞತ :

(1) ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಟಕೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ, ಜಾಹೀರಾತು
ಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಬೆನ್ನುತ್ಪ್ಯ ಪ್ರೇತಾಷಾಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಿಲೋಡ್ಸರ್
ಇಂಚ್‌ಮೆಂಟ್‌ ಮತ್ತು ಘ್ರನಾನ್ ಲಿಟಿಚರ್‌-ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಯ
ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡ್ರೆರ್ಕ್ಸರ್ ಮತ್ತು ಫೀರ್‌ಮಾರ್ಟ್‌ ಎಂಬ ಶಿಲ್ಪಿಗಳ ತಿ. ಆರ್.
ಮುಂದೇವಾಡಿಯವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಕರ್ತು ಅಭಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆವರಿಗೂ
ಮತ್ತು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗೂ ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಯಾವಂತ ವಂದನೆಗಳು.

(2) ಮತ್ತೀಕೆರೆ ಗೋಕುಲ ಬಡಾವನೆಯ ನಿರಾಸಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮತಿ
ಮಂಡುಕಾ ಬಾಯಿಯವರು ಪ್ರಸ್ತರಸಂಧಿಯ ಪ್ರಕಟಕೊಳಗಿ 1000 ರೂ.ಗಳ
ಧನಸಹಾಯವನ್ನು ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪ್ರಾಯವಂತ
ದಂತತಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹಾರ್ಡಿಕ ವಂದನೆಗಳು.

ಮೇಲ್ಮುಂದ ಮಹನೀಯರ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಉದಾರ
ಮನಸ್ಸಿನ ಇತರ ಮಹನೀಯರು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು,
ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿರುವ 29ನೇಯ ಸಂಧಿ ಮತ್ತು ಇವರ ಸಂಧಿಗಳಿಗೆ
ಧನಸಹಾಯ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಆವರಲ್ಲಿ ಸವಿನಯಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.
ಇವರಿಂದ ಮುದ್ರಣದ ಪೆಚ್ಚು ತಂಚಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು.
ಅಲ್ಲದೇ ಕೀರ್ತನಾಲಾಳದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಸಂಧಿಗಳು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಕ್ಷೇತ್ರಲು
ಆವಕಾಶವಾಗುವುದು. ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಮೂನದ ರಹ್ಯ-ಇರಲಿ ಎಂದು
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ನೂತನ ಯೋಜನೆ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ವಿಶಂತಿ :

ದಿನಾಂಕ 1-1-1992ರಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ನೂತನ ಯೋಜನೆಗೆ
ನೇಂದ್ರಾಯಿತರಾಗಿರುವ ಸದಸ್ಯರು ಇದುವರೆಗೆ ತಾವು ಪಾವತಿ ಮಾಡಿದ

ಮೊಬಲರಿನ ನಂತರ, ಉಳಿದಿಯವ ಮೊಬಲಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗೆ ಅಥವಾ 2-3 ಮಾಸಕ ಕಂತುಗಳಾಗೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ. ಇದರಿಂದ ಈಗ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮುದ್ರಾತಳಯಗಳಲ್ಲಿ ಏಕತಳದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗುತ್ತಿರುವ 29 ರಿಂದ 33ರವರೆಗಿನ ಮುಂದಿನ ಸಂಧಿಗಳ ಪ್ರಕಟಕೆಗೆ ತುಂಬಾ ಸಹಕರ ನೀಡಿದೆಂತಾಗುವುದು. ತಮ್ಮ ಅಭಿಮೂನದ ಸಹಕರದ ಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡುವಿದೆ?

ಹಳೆಯ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ :

7 ಸಂಪ್ರತಗಳ ಹಳೆಯ ಯೋಜನೆಯು ಕಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಅನೇಕರು (ಶೇ. 70 ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ) ಕೆವಲ 108 ರೂ.ಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, 7 ಸಂಪ್ರತಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಮುಂದಿನ ಮಾಸಕ ಕಂತುಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ತಪ್ಪಡಾಗಿ, ಉದಾಹಿಸಣಬಾವದಿಂದ ಈಳಿತುಬೆಳ್ಳಿದ್ದಾರೆ. ಆವರಿಗೆಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶಕ್ರಿಯೆಲಿಂದ ಮೇರೆ ವಿನಂತಿಪತ್ರ ಹಾಕಿದರೂ, ಆವರ ಶ್ರಮ ಕಾಫಿಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂಬೆವೆಚ್ಚುಕ್ಕೆ ಹಣ ಖಚಿತವಾಗಿಯೇ ಹೊರತು, ಆವರ ಕರ್ತೃ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆ ವಿನಂತಿಪತ್ರಗಳು ಮೊದಲಾಗಿಸಲು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಈಗಲೂ ಈಲ ಮಿಂಚಿಲ್ಲ. ಆವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ, ತ್ರೀಹರಿತವಾಯಿಸುತ್ತಾರೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀತಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದ ಈ ಪ್ರಾಯಾರ್ಥವಾದ ಸತ್ಯಾಯ್ದದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಪ್ರಕಾಶಕ್ರಿಯೆಗೊಂಡಿರುವ ಮಹಡ್ ಯೋಜನೆಯು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಗೊಳಿಸಲು ಈಗಲಾದರೂ ಪ್ರತ್ಯಾಗ್ರಹಿತಾರೆಂದು ಪ್ರಕಾಶಕ್ರಿಯ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆವರ ಕನಸ್ಸನ್ನು ನನ್ನಾಗಿಸಲು ಈ ಪ್ರಾಯಾಯದ ಕಡೆಗೆ ಈಗಲಾದರೂ ಮನಸ್ಸು ಹರಿಸುತ್ತೀರೆ?

ಪ್ರಸ್ತುತ “ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಶ್ರವಸ್ತೋತ್ರ ಸಂಧಿ”-ಯ 21 ಪದಗಳ ಸಮಗ್ರ ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಸರವಾದ ವಾಯಣಿಂದ ಭಾಗವದ್ಭೂತರ ಸರಲ ವಿಷ್ಣುಗಳೂ

ಪರಿಹಾರವಾಗಿ, ಅವರ ಸತ್ಯಾರ್ಥನಾರೂಪವಾದ ಅಭಿಧಾರೇಗಳು ಶ್ರೀರಂಗಮಂದಿರ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯರಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭವೇ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಸಮಗ್ರ ಪಾಠಾಂಶಾವನ್ನು ಸರ್ಕಲ ಸಜ್ಜಸ್ವರೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಕರ ಸಿನಿಮಾ ಪ್ರಾರಂಭ ಹಾಗು ನೋಡಬೇಕೆಂದು.

ಅತ್ಯುಲ್ಪಾದಲದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಧಿಯನ್ನು DTPಯಲ್ಲಿ ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀರಂಗ ಬ್ರೀಂಡ್ಸ್‌ ಮಾರೀಷರಾದ ಶ್ರೀ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಅವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹೋದರ್ಯರಿಗಳಿಗೂ ಪ್ರಕಾಶಕರ ಅಭಿಧಾರೇಗಳಿಗೆ ಇದ್ದರೆ.

ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕಟಣೆ
“ಅಣುತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ”-(ಸಂಖ್ಯೆ-29)
 ಶ್ರೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಗಲಿದೆ.
 ಅಭಿಮಾನವಿರಲಿ

ಚೆಂಗಳೂರು
 ದಿನಾಂಕ 10-4-1996

೭೦೫೧ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಗಳು,
 ಡಾಃ. ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮಂತ್ರಿ
 (ಪ್ರಕಾಶಕರ)

ಅರ್ವಾಗೆ

ತೀಕ್ಷೇವರಾದ ಶ್ರೀ ಹೊಳೆನರಹಿಪುರದ ಭೇಮರಾಯರು
(ಉ. 1902-1963)

ಶ್ರೀಯುತ ಹೆಚ್. ಭೇಮರಾಯರ ಸ್ಥಳ-ಕಾಸನ ಜಲ್ಲೆಯ ಹೊಳೆನರಹಿಪುರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತ್ರಿಭುಂತಿ ಮಾಸಿ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿನರಹಿಂಹದೇವರ ಅಂತರಂಗ ಭಕ್ತರು. ಪ್ರಕಾಶದ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿಗಳ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಯಿರು ಶ್ರೀ. 1902ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಉನ್ನತ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಚಂಗಳೂರನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಿಸಿ, ಬ.ಎಲ್. ಪದವಿ:ಧರರಾದರು. ನಂತರ, ಮಾಡುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಕೀಲದಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಅಲ್ಲಾದಿ ಶ್ರೀಜಾಮಿ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರ ಕೆಳಗೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಪೂರ್ವಾನುಭವ ಪಡೆಮ, ಮಾಡುತ್ತಿನ ಹೃಡೋಬ್ಜ ವಕೀಲದಾದರು. ಲೋಕ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಚೇತನವಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಶ್ರೀಮಂತ್ರಾಲಯ

ರಾಯರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಆಳ್ಳಿತ್ತರಾಗಿ ಮಳಬೇಡ ಕ್ಕೆತ್ತಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದುವರ್ಷಗಳ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಲಿಗಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆವರ ನಿಷ್ಕಾಮಾದ ಸೇವೆಗೆ ಮಣಿ ಶ್ರೀಜಯತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಮಂಜುರಾಯ ಪರಮಾನುಗ್ರಹಮಾಡಿ, ಆ ಕ್ಕೆತ್ತದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಿಂಬಿತ್ತಿದ್ದ ಮೃತ್ತಿಹ ವ್ಯಂದಾವನವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ.ಶ. 1935ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪೀಠಾಕೃತ್ವಾದರ ವ್ಯಂದಾವನದೊಡನೆ ಶ್ರೀಮಳಬೇಡ ಕ್ಕೆತ್ತದಿಂದ ಹೊರಟು, ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆನೆಗ ಪೂರ್ಣಿತ್ತಗಳನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ, ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಶ್ರೀ.ಶ. 1935 ರಂದ ಶ್ರೀ.ಶ. 1963ರವರೆಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಬಂಜಿಕಾಯರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ವಿದ್ಯುತ್ತವಾಗಿ ಅಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬತ್ತಾಗೆರದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಉರಗಾಲ್ಕಿ ವಾಸ ವಿಶ್ವಲಂಡಾಸವಯ್ದರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ, ಅವರಂದ “ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವಿಲಲ್” ಎಂಬ ಅಂತಿಕೋಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದರು. ನಂತರ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವಿಶ್ವಲಾಂತಿತದಲ್ಲಿ ಶೀತೇನೆ, ಉಗಾಭೀಂಗಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ದಕ್ಷೇಪನಿಷತ್ತಗಳನ್ನು ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಖಿನೀ ಪ್ರಯೋಧಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಯುತರ ಮೇರುಕೃತಿ-ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಚರಿತಾಮೃತ-ಶ್ರೀಮಂಜುಗವತರದ ಕಾಮಸ್ಯಂಧರಿತ ಸಮಗ್ರ ಕಥಾನಕವು ಗದ್ಯ-ಪದ್ಯ ವೃತ್ತನಾಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಗ್ರಂಥರತ್ನದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಮಾಡಿಬಂದಿದೆ. ಆವರ ಶೀತೇನೆಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿ, ಭಕ್ತರ ಕ್ಕೆಸೇರಬೇಳಿಗಿದೆ. ಶ್ರೀಹರಿಯ ಚತ್ತವಿದ್ದರೆ, ಆಗಲಿ.

ಈ ಪ್ರಸಕ್ತಸಂಧಿಯನ್ನು ಶೀತೇನೆವ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಭಾಮರಾಯರ ಕ್ಳಾವಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಬಿಸಿ ಪ್ರಕಟಸಳಾಗಿದೆ.

॥ ತ್ರೀ ಹರಿ: ೬೦ ॥

ಒಹುನಾಂ ಜಯಸಾಮಂತ ಇಂದ್ರಾನಾನ್ ಮೊಂ ಪ್ರವಾಸ್ತೀ ।

ರಾಮದೇವಃ ಸರ್ವಮಿತಿ ಸಮಾಜಾ ಸುರೂಪಃ ॥

-ಗೀತಾವಾರ್ತ್ಯ (ಅಧ್ಯಾಯ-7, ಶಿಲ್ಷೆ-19)

WITH BEST COMPLIMENTS FROM .

KIRLOSHKAR INVESTMENTS AND FINANCE LTD.

REGD. OFFICE ,
UNITY BUILDINGS, II FLOOR, C-BLOCK
J.C. ROAD
BANGALORE-ECC 002

॥ ತ್ರೀ ಹರಿ ೪೦ ॥

॥ ತ್ರೀ ಗರುಡವಾಹನ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನರಸಿಂಹಾಭಿನ್ಯ
ತ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥವಿಶ್ವಲಾಯಾನಮಃ ॥

ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಎಂಕರಸ್ತೇತ್ತ ಸಂಧಿ (ಸಂಧಿ-೨೮)

ಜರಿಕಾಮೃತಮಾರ ಗುರುಗರ್ತ ।
ಶರುಂದಿಂದಾಪಿತು ಹೇಳುದೆ ।
ಅರಮು ಭಗವಂತ್ತದಿದ್ವಾದರದಿ ಹೇಳುವುದು ॥ ಪ ॥

ರಾಜಾ :

ಅರತಮೃತುಕರ, ಸರ್ವದೇವತಾಸ್ತುತಿ ಇದ್ದರೂ, ಸರ್ಕಲ ವಿಷ್ಣು
ಾರ್ಥಾವಾಗಿ, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಆದಿಪೂಜತನಾದ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಎಂಕರ
ಮನ್ಯ ಪ್ರತಿಳಿಂಬಣಂಭದಲ್ಲಿ ಮೂಡಬೇಕೆಂದು ಈಸ್ತನಿಯಿಮ.
ಂದ, ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಎಂತಗಂತ ಶ್ರೀಭಾರತೀರಮಣಮುಖ್ಯ
ಂತಗಂತ ಶ್ರೀವಿಶ್ವಂಭರಮೂತಿಯನ್ಯ ಪ್ರಾಫಮತಃ ಪ್ರಾಫನಾ-
ಂತ ಪೂಜಾ ಮೂಡಿದಂತಾಗುವುದು. ಇದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುವುದ
ಾಸವಯಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಏಣ ಪದ್ಮಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಕ್ತ
ಶ್ರೀಎಂಕರಸ್ತೇತ್ತ ಸಂಧಿಯನ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ॥ ಪ ॥

① ಮನರಹ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೋಪನಿಷತ್ತಾ

ಅರುಣಾರಾಜಾವೃತ್ತಾ:

ಮೂಲ :

ತ್ರೀಕರಂಭು ಸರೀರಾಜಭೂತಾಂ ಈ ।
ತೇತಕಂಭವ ಮನಸ್ಸಾಸದೋಳಿಂ ಶ್ರು ।
ಜಾತಿಸುದಿನ ಪ್ರಾಥಿಂಷುಚ ಶ್ರೇಮಾತಿಕಯಾದಿಂ ॥
ನೀ ಸಂಕು ಶಾಖಾಸರ ಚೇಡ ।
ಧ್ಯಾಸರ್ತಾಜಾತ್ ಮಹಾತ್ ।
ಜಾತಕ್ತಿ ಕರುತಾಳು ಶ್ರುದಿಂಷುಸುಧೃರಿಂ ॥ ೯ ॥

ಸ್ತುತಿಪಾಠ :

ತ್ರೀಕರ = ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ತ್ರೀಮನ್ಮಾತಾಯಿಜಾನ, ಅಂತಿ ಸರೀರಾಜ = ಹಾದಕಮಲಗತ ಮಹಾತ್ಮು ಎಂಬ ಮಹಿಂದವನ್ನು ಇ ಮಾತುವ, ಭೂತಾಂ = ದುಂಬ ಸದ್ಯತನಾದ, ಮಹಿತಕಂಭವ = ಮಹಿದ ದೇವರ ಪ್ರತನಾದ, ವೇದವ್ಯಾಸ ಕರುತಾಜಾತ್ = ತ್ರೀಮನ್ಮಾತಾಭಾರತ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬರೆದು, ತದ್ವಾದ ತ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸ ಪೂರ್ವಾಳಸನ್ಗ್ರಹಕ್ತೇ ಪ್ರತನಾದ, ಮಹಿದಾಜಾತಕಮಿ = ಭೂತಾಜಾತಾಭಾರತ ಯಾದ, ಕರುತಾಳು = ದಯಾಳುವಾದ, ಮನಸ್ಸಾಸದೋಳಿಂ = ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಸುದಿನ = ನಿರಂತರಪ್ರಾ (ಸ್ತುತಿಸಿತಪ್ರಾ) ಶ್ರೇಮಾತಿಕಯಾದಿಂ ಭಂತ್ಯಾತ್ರೇಕಭಾವದಿಂದ, ಪ್ರಾಥಿಂಷುಚ = ನಿನ್ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಿಂಷುತ್ತೇನೆ. ಶಾಖಾ = ಮುಕ್ತಯೋಗ್ಯದಾದ ಸಚ್ಯಾತನರನ್ನು, ನೀಸಂಕು = ನೀನು ಸಂದಕ್ತಿ ಎಮ್ಮುನು = ನಮ್ಮ ಗಳನ್ನು, ಶ್ರುದಿಂ = ಕರಾವಲಂಬನ ನೀಡಿ, ಉದ್ಧರಿಂ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿ, ತದ್ವಾದ ಉದ್ಘಾರಮಾತು. ॥ ೯ ॥

ತ್ರೀ ಸಂಕರಣಾ ಒದೆಯಾರ ವ್ಯಾಪ್ಯಾಸ

ಅವಿಷಯ :

ತ್ರೀವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರ ಎಂಥಾವನೆಂದರೆ, ತಾರತಮ್ಯಪ್ರಕಾರ ಸರ್ವದೇಹ ಸ್ತುತಿ ಇದ್ದರೂ, ವಿಷ್ಣುಪರಿಹಾರಾಭಾರವಾಗಿ ಸ್ತುತೇಕಾಗಿ,

ವಿಶ್ವೇಂಶಾಂತಗಂತ ಶ್ರೀಭಾರತೀರಮಣ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಂತಗಂತಗಂತ
ಶ್ರೀವಿಶ್ವೇಂಭರಮಣಿಯನ್ನು ಸರ್ವಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮತಾ ಪ್ರಾಂತನಾ
ಮಾಡುವುದು, ಪೂಜಾ ಮಾಡುವುದು-ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಇರುವದ್ದರಿಂದ,
ಪ್ರಕ್ರಿಯಾಗಿ ಈ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ಶ್ರೀವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ
ಸ್ಥೋತ್ರ ಮಾಡಾರೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣದೇವರ ಹಾದಗಳಿಂಬೋ
ಕಮಲಗತ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ-ಎಂಬ ಮಕರಂದ ಪಾನಮಾಡತಕ್ಕ ಭೂಮಿರ
ಸ್ಥಾನಾಪನ್ನಾದವ. ಯದ್ರುದೇವರಿಂದ ಕೀರತಿಂದನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ
ಪುನಃ ಅದೇ ಯದ್ರುದೇವರಿಂದ ಗ್ರಹಮುಖ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಜೀವಿತನಾದ,
ಈ ರೀತಿ ಯದ್ರುದೇವರಿಂದ ಉತ್ಸಾಹನಾದವ. ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸದೇವರ
ಕರ್ಮಾಣಾತ್ಮನಾದ ದೊತ್ತನಾದ ಅಂಂತಂತರ್ಬಂಧಿವ್ಯಾಂಪ್ರಮಾದ,
ಆಳಣಭಿಮಾನಿಯಾದ ವಯಾಳಿಂಬಾದ ಚಿನಾಯಿಕನೇ, ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿ-
ಅಪಿಕರಿಯದಿಂದ ಪ್ರಾಂತನಾ ಮಾಡುವೆ. ಪ್ರತಿದಿನದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಮನುವನ್ನು ಅನ್ವಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿ, ಭಗವಂತನ ಇದೇ ಶ್ರುತಿ
ಸರ್ವ ಸಜ್ಜನರ ರಥ ಸೇವನಾಗಾ. ಸೇವಾಕ್ಯ ವಿಘ್ರಹಿ ಮಾಡುವಂಥವು
ಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿ, ಅವಿಘ್ರಹಿ ಶ್ರುತಿ ಮಾಡೋವನಾಗಾ. ಶ್ರೀ
ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೇವಾಕ್ಯ ವಿಘ್ರಹಿಂಬ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ನಮ್ಮೆನ್ನ
ಕ್ಷೇತ್ರಾಯಿ, ದದ ಸೇರಿಸಿ, ಉದ್ದಾರ ಮಾಡೋವನಾಗಾ-ಎಂತ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

॥ ೧ ॥

೨. ಭಾವಪ್ರಕಾರ :

ಶ್ರೀಗಣಪತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಂತಿಕುತ್ತಾರೆ : ಎಲ್ಲೆ ಗಣಪತಿಯೇ! ನಿನು
ಖಾಹ್ಲಾಕ್ಷಿಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನ ಹಾದವೆಂಬ ಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಭೂಮಿರದಂತಿರುವೆ! ಅಂದರೆ, ಭೂಮಿರವು ಹೇಗೆ ಜೀನಿಗೋಸ್ಕರ ಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವದೋ, ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅವಿಚ್ಛನ್ನಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನ
ಹಾದದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವುದೆಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಎಲ್ಲೆ ಯದ್ರುದೇವರಿಂದ

ಜನಿಸಿದವನೇ! ಯದ್ಯಾಗಿ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯರು ತಮ್ಮ ದೇಕಃ ಕೊಳಿಯಂದ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದುದಾಗಿ, ಗಣೇಶನ ಶಫೇಯೋಽಬರುವುದು. ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯರ ಮಗನಾದುರಿಂದ ರುದ್ರದೇವಃ ಮಾನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು; ಅದರೆ “ಮಹಿಳಾಸಂಭವ”-ಎಂಬ ದಾಖಲೆಯ ಹೇಳಿರುವರು. ಸಂಭವನೆಂದರೆ, ಜನಿಸಿದವನೆಂದಾದ್ದರಿಂದ ರುದ್ರದೇವರ ದೇಹಂದ ಗಣಪತಿ ಜನಿಸಲಿಲ್ಲ; ಹೀಗಿರಲು, ಇದು ಸಂಭವನೆಂದೇಕೆ ಹೇಳಿದರೆಂದರೆ: ಅದೇ ಗಣೇಶನ ಶಫೇಯೇ ಹೇಳಬುದೇನೆಂದರೆ : ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯರು ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಪಾಲಕನನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟು, ಅವು ಸ್ಥಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವಾಗಿಯೂ, ಅವರಿಗೂ ಯಾರನ್ನೂ ಒಳಗೆ ಉಡಬೇಡವೇಂಬ ಅಪ್ರೇಚಯಸ್ಥಿತ್ವ, ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಬುಹೋದರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ರುದ್ರದೇವರು ಒಳಗೆ ಪ್ರಮೇಶಸಲುವ್ಯಾ ದಾಗಲು, ಅವರನ್ನು ತಂದೆಯಂದರಿಯದೆ, ಒಳಗೆ ಪ್ರಮೇಶ ಮಾಡಬೇಂದು ತಂದದನು. ರುದ್ರದೇವರು ಕೂಪದಿಂದ ಆವನ ತರೆಯನ್ನು ಭೇದಿಸಂಹರಿಸಿದರು. ತದನಂತರ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯರು ಇದನ್ನು ತೀರಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಸು ಹೋದನೆಂದು ಪ್ರಾಣಪ ಮಾಡಲು, ರುದ್ರದೇವಃ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿ, ತಮ್ಮ ಭೃತ್ಯರನ್ನು ಕರೆದು ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖವ ತರೆಯಸ್ಥಿತ್ಯ ಯಾವನು ಮಲಗಿದ್ದರೂ, ಆವನ ತರೆಯನ್ನು ಕತ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಸಿರಿ-ಎಂದು ಅಪ್ರೇಚ ಇತ್ತರು. ಅದರಂತೆ, ರುದ್ರಭಯ ಹುಡುಕುವಾಗ, ಒಂದು ಆನೆಯ ಹೊರತು ಚೇರೆ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯರ ಉತ್ತರ ಶಿರಸ್ಥಾಗಿ ಮಲಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅದೇ ಆನೆಯ ತರೆಯನ್ನು ಕಡಿಂ ತಂದರು. ರುದ್ರದೇವರು ಆ ತರೆಯನ್ನು ಮೃತನಾದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಸು ಮುಂದಿ ಹೋಡಿಸಿ, ಆವನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ, ಆವನನ್ನು ತಮ್ಮ ಭೂತಗಣಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ವರವನ್ನಿತರು. ಅದ್ದರಿಂದ, ಗಣಪತಿಯ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವರು. ಇದರಿಂದ ಮೊದಲು ಸ್ಥಾ

ಬಾರದತೀದೇವಿಯರಿಂದಲೂ, ಅವನು ಮೃತನಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸಾದಿಸಿದೇವರೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದುದರಿಂದ, ಮಹೇಶಸಂಭವನೆಂದು ಹೇಳಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ನಿನ್ನನ್ನು ಶ್ರಮಿದಿವಸದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಧಿಸುವೆನು; ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೀನು ಶ್ರುತಿಸುತ್ತಾ, ನಾನು ಮಾಡುವ ಕಣಿಕೆಗಳು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು. ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಇದರಂತೆಯೇ ಉದ್ದರಿಸು! ಎಲ್ಲ ವೇದವ್ಯಾಸ ಕರುತ್ತಾ ಪಾತ್ರ! ಇದೇನು? ಭಗವದವಾರಗಳು ಅನೇಕವಿರಲು, ಮೂಲರೂಪವಿರಲು, ವೇದವ್ಯಾಸ ಕೃಷ್ಣಾತ್ಮನೆಂದೇಕೆ ಹೇಳಬೇಕಂದರೆ; ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು ಮಹಾಭಾರತ ವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಈ ದೇವತ್ವ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದು ಮುಗಿಸುವರು-ಯಾರೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ; ಗೊಪತಿಯನ್ನು ಸ್ಕರಣೆ ಮಾಡಲು, ಗೊಪತಿಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ವೇದವ್ಯಾಸರ ಅಪ್ಯಾಯಿಯಂತೆ, ಭಾರತವನ್ನು ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದನು. ಆದುದರಿಂದ, ಇವನಲ್ಲಿ ಪರಮಾನುಗ್ರಹಮಾಡಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಆದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಸ್ತು, ದಾಸಾಯ್ದರು ವೇದವ್ಯಾಸ ಕೃಷ್ಣಾತ್ಮನೆಂದರು. ಮಹಾಕಾಶಪತ್ರಿ ಎಂದರು. ಇಂತಹಗಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ಪಂಚಮಹಾಭಾತರಗಳು ಇ, ಅಪ್ಯಾಯಿಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಆಕಾಶತತ್ವಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯು ಗೊಪತಿ-ಎಂದು ತತ್ವವ್ಯಾಸ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ “ಓ ಪರಮಾಯ ಆಕಾಶತ್ವನೇ-ಮಹಾಗೊಪತೆಯೇ ನಮಿ”-ಎಂದು ಹೇಳಿದುವರು. ಇವಕ್ಕೆ ಆಧಾರವು ಶ್ರೀಮನ್ನಧ್ಯಾಬಾಯ್ದರು ಮಾಡಿದ ತಂತ್ರಾರವೇಂಬ ಗ್ರಂಥಷ್ಠ. ಎಲ್ಲ ಕರುತ್ತಾಳೆ! ನನ್ನನನು ಕ್ಷೇತ್ರಿಕಿಯ ಉದ್ದರಿಸೋ-ಎಂದು ವ್ಯಾಧಿನೆ ಮುದಿದರೆಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯ. || ೧ ||

೨. ಭಾವದರ್ಶನ ಪೀಠಾ :

ಪರರಲ್ಲೋಕ ಸಾಧನವು ಯಾವಾತನ ಪರಮಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಿರ್ವಿಘ್ನಪೂರ್ವಕ ನಡೆಯುತ್ತದೋ, ಅಂಥ ವಿಘ್ನಾರಾಜನ ಗುಣಗಣತ್ವವನ ಪೂರ್ವಕ ಸಂಧಿ ಉಪಕ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಕರುಲಮಾಕರಂದಾಙ್ಮಾರನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ

ಪ್ರಂಗಿನ ಯಂತ್ರ ಪಾರ್ವತಿನೇ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಳಿ-
ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ—ಶ್ರೀಕನಂಖ್ಯಾ—ಎಂದು. || ೧ ||

೭. ಶ್ರೀಕಾಂತಾರ್ಥಿಯಾಧಿಕ ಕಿರಣಾದಿ :

ಶ್ರೀಕಾಂತ ಸರ್ವಸತ್ಯಾಧಿಕ (ಗ೦) ಅಧಿಕಂಥಂ ಅಂತರಾಯ
ಘನೀನೆನ ಭಾವ್ಯಾಗ್ಯಾ । ಅತಃ - “ಮಹೋದರಾ ಗಡಮುಖಾ
ಘಾರದಂತಂಂತಾಭಯಾನ” || ರಘ್ರ್ಯೇಯೋ ವಿಷ್ಣುತರಃ
ಖಾಮದ್ಯತ್ಯಾಧಯಾಖ್ಯಾಯಾ ॥ ಏತ್ಯೈರೇತವಿಂಶತಿ ಪತ್ರಪುಷ್ಟಾಲ
ಭಕ್ತ್ಯಾಧಿಯಂ ಹೇರಂಬಂ ಏಕವಿಂಶತಿಪದ್ಭಾಷಾಃ ವಿಜ್ಞಾಧಿಷ್ಠಾನಮಿತ್ಯಾಗ್ರಿ
ಸ್ತೋತ್ರಂ ಉಪಕ್ರಮತೇ—“ಶ್ರೀರ” ಇತಿ ॥ “ಸಂಭವಾ”—ತದ್ಗ್ರಹಿತ
ಪಾರ್ವತಾಭ್ಯಾ ॥ ಆಹತದೇವಾತಾ ವಿಷ್ಣುಂ ॥ ೧ ॥

ಕಿರಣಾಧಿಕ

ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಸತ್ಯಾಧಿನಗಳಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನಿರ್ವಿಷ್ಟಾದಿಂದ
ಖಾಂಗಾರಾಗಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ, ಶ್ರೀಮದಾಭಾಯಾಯ ತಂತ್ರಶಾರದಲ್ಲಿ
“ರತ್ನಂಬರೋ ರತ್ನತನುಃ ರತ್ನಮಾರ್ಹನಲೇಷಣಃ ॥ ಮಹೋದರಾ
ಗಡಮುಖಾ”—ಎಂಬಾಗಾಗಿ ವಿಷ್ಣೈಶನನ್ಮಾ, ಧ್ವನಿಪದ್ಯವನ್ಮಾ, ಅವನ
ಮಹಿಂಬಿಯನ್ಮಾ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಗಡಮುಖನು, ಮಹೋದರನು, ಘಾರದಂತ (ಅನೆಯ ಕೋರಿ)
ಅಭಯಮುದ್ರಿತಿಯನ್ಮಾ ಧರಿಸಿದವನು: ಹೀಗೆ, ಗಡೇಂದ್ರನನ್ಮಾ ಧ್ವನಿಸ
ಬೇಕು. ಯಾರಂದರೆ, ಗಡೇಂದ್ರನು ಶೀಳಾಖಾಗಿ ಇಮಿತಪ್ರದನು. ಹೀಗೆ
ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಪತ್ರಪುಷ್ಟ-ಮೋದಕಗಳಿಗೆ
ಶ್ರಿಯನಾದ ಗ್ರಾಹಕಿಯನ್ಮಾ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ವಿಜ್ಞಾಮಿತನ
ಷಾಕ್ಷಗಳಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲು—“ಶ್ರೀರ” ಈ ಪದ್ಯದಿಂದ ಉಪಕ್ರಮಿಸು
ತ್ತಾರೆ.

“ಮಹೇಶಸಂಭವ”-ಮಹೇಶ (ಯಾದ್ರ) ನಿಂದ ಘಾರದ್ರುಹಣವನ್ಮಾ
ಹೇಳಿದಿದ ಪಾರ್ವತಿಯೇವಿಯ ದೇಹದಿಂದ (ಮಲದಿಂದ) ಹುಟ್ಟಿದವನು.

೨೯ ಈ ಪದವ ಅಥ. “ಾಹಿಂತಿ”—ಆಹಿತತ್ವಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದವನು ಏಷ್ಟುಧಾರ್ಡ-ಗಣತಿ. || ೮ ||

ಶ್ರೀರೂಪಾಂದಿರಪ್ರಸಾದಿಕೆ

ಬಾರತಮ್ಯಪ್ರಕಾರ ಸರದೇವತಾಪ್ರತಿ ನಿಬಂಧನೆಯಿಲ್ಲವರು, ಏಷ್ಟು ಪರಿಜಾಧಾರ್ಡವಾಗಿ, ಕೃಷಿತ್ವ ಗಣಪತಿ ಪ್ರಾಭನೇ ಮಾಹುವದುಂಚಿಂದ ಮೂರಿಸುವ, ತದಂತಗಳ ಶ್ರೀಕಂ ಮಹಿಮೆಯಿಂಬಿ ಕಥಾರೂಪ ಅಮೃತದ ರುಚಿಯನ್ನು ಯಥಾರ್ಥ ಗೂಡುಕ್ಕೆಯಿಂದ ವರ್ಣಿಸುವುದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕರಿಫುತ್ತರು ಕೇಳಬೇಕು || ೯ ||

ಶ್ರೀಶನೆಂಬ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ಹಾದಕಮಲಕ್ಕೆ ಭೂಮರದಂತ ಪಾಸ್ತುಸಾದವನೇ, ಮಹೇಶನೆಂಬ ದುರ್ಗಾತನೇ, ನನ್ನ ಮಾಸ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರುತನಾಗು—ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾತಿರಾಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಕಾಳಿವೆನು. ವೇದವ್ಯಾಸ ರಾಜಾಖಾತನೇ, ನೀನು ಸಾಂಸಾರಿಕನ್ನು ಸಲಹು. ಮಹಾ ಆಹಾರಾಭಮಾನಿಯೇ, ದಯಾಳುವೇ, ನನ್ನ ಶೈಕ್ಷಿಕಿದ್ದು ರಸ್ತೆಸು. || ೧೦ ||

ಭರತಾಂಶ್ವಾಸಾಂಪಾರಂಗ್ರಹ

೧. ಶ್ರೀವಿಷ್ಠೀಶ್ವರನು ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ವಿಕಾಂತಭಕ್ತನು. ಶ್ರೀನಾಮಕಳಾದ ಶರಮಂಗಳಸ್ತಾಪಕಾದ ಸತ್ಯಾಭಮಾನಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂಜುರಾಯಣನು ಪತಿಯು ಹಾಗೂ ನಿಯಾಮಕನು. ಇದರಿಂದ ಶ್ರೀಕ-ಸಾಮಾಕನು.

ಶ್ರೀಶನ ಚರಣಕಮಲಗಳಿಗೆ ಪಿನಾಯಿಕನು ಭೂಮರಸದ್ಯತನು. ದಂಬಿಯು ಕಮಲಪುಷ್ಟವನ್ನು ಪ್ರಮೇಶಿ, ಪುಷ್ಟಿಗತ ಮಹರಂದವನ್ನು ಜಾನಮಾಹುವುದು. ಆದರಂತೆ, ಗೋನಾಯಿಕನು ಶ್ರೀಶನ ಹಾದಕಮಲಗತ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಮಹರಂದ ಪಾನಿಯಾದ ಮತ್ತುಭ್ರಂಗನು.

೨. ಶ್ರೀಷಾವತ್ತೀದೇವಿಯು ತನ್ನ ಕರೀರದ ಮಲದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ, ದ್ವಾರಮುಖದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಪ್ಪಣಿ. ಆಗ ಶ್ರೀ ಯರ್ಜುದೇವರು

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಉದ್ದೇಶದಾಗಿ, ಖಾಲಕನು ತಡೆದನು. ಅದರಿಂದ ಕೀರ್ತಿಗೊಂಡ ಮಹಡೆವರು, ಖಾಲಕನ ಕತ್ತನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಒಳಗೆ ಶ್ರವೇಣಿದರು. ಪಾರ್ವತಿಯ ದುಃಖ ಪರಿಹಾರಣ್ಯಿ, ತನ್ನ ಸೇವಕರು ತಂದ ಗಜರ ಮಾತ್ರಕವನ್ನು ಮೃತಪಾಲಕನಿಗೆ ಇಟ್ಟಿ, ಅಮೃತಸೇಚನದಿಂದ ಬಂದಿಗಿದರು. ಅದರಿಂದ ಖಾಲಕನು ಗಜಮುಖನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದನು. ಈ ಕರಣದಿಂದ, ಗಣಪತಿಯ ಮೂಲತಃ ಪಾರ್ವತಿಯೇತ್ತನಾದರೂ ರುದ್ರದೇವರಿಂದ ಪುನಃ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಷ್ಠಾಪನದ ಕರಣದಿಂದ ಮಹಿಳೆಯಂಭಿವೆ-ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

೨. ಗಣಪತಿಯು ಅದಿಪೂರ್ಣತನು. ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಕರಣಯ ಅಂಥ ಉಂಟ ಸರ್ವವಿಭಾಗಪರಿಹಾರಕನಾದ ಹೇರಂಬನು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆರೆಸಲೆಂದು ಪ್ರಾಧಿಕಸಿದ್ಧಾರ್ಥ-ದಾಸಾಯ್ಯಾಮ. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನೋ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿಯಂದ ಚೀಳಗುವಂತೆ, ಭಕ್ತಿತೀರ್ಥಯಾವಿಂದ ಪ್ರಾಧಿಕಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರೇಮ-ಭಕ್ತಿ, ಪ್ರೇಮಾತಿರಾಯ-ಅಥಿಕಾರಿಯಾದ ಬುದ್ಧಭಕ್ತಿಭಾವ.

೩. ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರು ಶ್ರೀಮನ್ಯಹಾಫೂರತವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ಗಣನಾಯಕನು ವೇದವ್ಯಾಸರಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಪರತ್ಯ-“ಹೇ! ಭಗವಾನ್, ನಿನು ಏಕರೀತಿಯಾಗಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸದೆ, ಹೇಳಬೇಕು.” ಈ ಪರತ್ಯನ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಖಾದರಾಯಿಂದ ಸಮಾಲು - “ಹೇ! ಲೇಖಾಗ್ರಹ, ಪ್ರತಿಹಂತವಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಂಥಸ್ತ ಪ್ರಮೇಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತೀದುಹಳೆಂದು ಬರೆಯಬೇಕು”. ಹೀಗೆ ಪರತ್ಯ ಸಮಾಲುಗಳ ದ್ವಾರಾ ತಿಹಾಸಪ್ರಸ್ಥಾನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಶ್ರೀಮನ್ಯಹಾಫೂರತವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬರೆದ ಲೇಖಾಗ್ರಹಯು - ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸ ಕರುತ್ತಾರೆನು.

೪. ಭೂತಪಂಚಕರ್ಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯಾದ ಭೂತಾಕಾಶತತ್ವಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥತತ್ವಿಯ ಅಭಿಪೂರ್ವಿಯು. ಇದರಿಂದ, ಮಹಾಭಾಷಾಷಾಸಿಯು.

ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತಾಗ್ನಿಯವುದರಿಂದ, ಆತಮವೆಂಬ ಪ್ರದೇಶವು ಮಹಾಭಾಗಿಶ
ವೆನಿಸುವುದು.

“ಈ ಪರಾಯಂ ಆತಮಾತ್ಮಕನೇ ಮಹಾಗಣಪತಯೇ ನಮಾ”-ಎಂದು
ಶ್ವಾಸ ಮಂತ್ರದ ಶ್ರಮಾಗಾ.

ಆತಮದ ಧರ್ಮ-ಕಳ್ಳುವು. ಆತಮಪತ್ರಿಯಾದ ಆಹುವಾಕಣನು
ಕಳ್ಳುಗೊಗ್ರಹಕನು.

೧. ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಪ್ರತಿಹಂತದಲ್ಲಿ ಒರ್ನಿ ಬರ್ತ್ತಿರುವ ವಿಷ್ಣು
ಸಮಾಜಗಳನ್ನು ನಿರಾರಿಸಿ, ಶ್ರೀಹರಿಯ ಉಪಾಸನಾರೂಪವಾದ ಸಾಧನ
ವಾಗಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಚಿಷ್ಟಪರಿಹಾರಕನಾಗಿ ನಡೆಯಲೇಂದು ವ್ಯಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ-
ಗಳೇಶನಲ್ಲಿ.

೨. ನಿನ್ನ ಕರಂಬಲವನ್ನಿತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ದೇರಿಸಬೇಕೆಂದು
ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಮೋರೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ-ಘಾಳಾಯಿರು.

ಮುಹೂರ್ ವಿಷಯ :

- ೧) ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರನು ಭೂತಾಂಬದ್ಧಿಪತಿಯು.
- ೨) ಕಳ್ಳುಗೊಗ್ರಹಕನು.
- ೩) ಸಜ್ಜನರ ಸರ್ವಚಿಷ್ಟಪರಿಹಾರಕನು.
- ೪) ವಿಶ್ವಂಬರಮೂರ್ತಿಯ ಉಪಾಸಕನು. ವಿಶ್ವಾಮಿಕ
ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಒಂ ಮುಖಗಳು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮುಖವು
ಗಳಮುಖ. ಗಣಪತಿಯು ಏಕನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬನಾದ್ವರಿಂದ, ಅವನಿಗೂ
ಗಳಮುಖವಿದೆ. ಇದೇ ಮಂಡಳಿಕೋಷನಿಷತ್ತಿನ ರಚನ್ಯ. || ೧ ||

ತುಂಬ :

ದಿಕರಣ ಗಭಿಂದ್ರಮುಖ ಮ !
 ವಿಶಾಲಸ್ವರ್ತ ಶುಷ್ಪಿಂಜಾರೀ ಶ್ರೀ !
 ಇಂಥ ಕ್ಷಾತ್ರದ ಸೋಧು ವಿಶ್ವಾಕಂಬನಿವರ್ತಂದು ॥
 ಪ್ರಾಣಿರೋಧ ಮಹಿಂತಿಷ್ಟ ದಿ !
 ತಂಡಾರ ಸಾಂಕಾರ ಮಹಾರೀ !
 ಇ ಕಂಬಾಂಧಿನಿಗಳ ಸೋಧು ಸಂಘರ್ಷಿ ॥ ೨ ॥

ಅಂತರ್ಭಾರ :

ಸಜ್ಜನರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಹೊಡಿಂದು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧಿಕರಿಸು.

॥ ೨ ॥

ಕ್ರಿಯಾರ್ಥ :

ದಿಕರಣ = ಒಂದೇ ದಂತವ್ಯಾವನೇ, ಗಭಿಂದ್ರಮುಖ =
 ಗಂಬವಪನೇ, ಶಾಮಾರೆ = ಬಂಗಾರದಿಂದ, ಕೃಷ್ಣಾಂಜಳಾರೀ =
 ನಿಹಿರಾತ್ಮಾದ ಆಧರಾಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾದವನೇ, ಕೃಷ್ಣಾಂಜಳಾರ್ತ
 ಸೋಧು = ನಿನ್ನ ದಯಾಪೂರಿತವಾದ ಸೋಧದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಅವರೋಡಿಸು.
 ಪ್ರಾಣಿರೋಧ = ಸಫ್ರೋಡತ್ತಮಾನಾದ ತ್ರೈಪರಮಾತ್ಮೆ (ಕನೀಯ-ಕನಿಷ್ಠ
 ಸೋಧಕಿಯ-ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ) ಮಹಿಂತಿಷ್ಟ = ನಿರಂತರಪೂ ಸ್ತೋತ್ರ
 ಮಾಹಿತ್ಯಾದ, ವಿಶಿಂಗಾರ = ಶ್ರಾವಿಗಳ, ಸಂಕಾರ ಮಹಾರೀ =
 ಸಂಗಂಧಿಂಬಾಂಧನ್ನು, ಇಂದು ಕುಂಗದಲಿ = ಅತ್ಯಂತ ದಯಿಯಂದ, ಸಂತಕ
 = ನಿರಂತರಲ್ಲಿ, ಎಂಗೆ = ನಮ್ಮೆಗಳಿಗೆ, ಏ ಕಂಗಿಸು = ನೀನು
 ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವನಾಗು. ॥ ೨ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಾಸರ್ಗಾಂ

ಶ್ರೀ ಸಂತಕಾರ್ಯಾಯಿರ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ :

ಶ್ರೀವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ್ನು ಸಜ್ಜನರ ಸಹಾಯ ಹೊಡಿಂದು ಪ್ರಾಧಿಕರಿಸು.

గడళైష్ట ముఖప్పుల్కవనే, ఆ ముఖదల్లి ఎకదంత ఉచ్చావనే, బంగారదింద నిమింతవాద ఆభరణగళింద భూషితవాద తరీర పుష్టివనే, ఆ శుశర పూర్ణింశతేనే. ఆ పూర్ణింశని దాపదేందరే, ఆవరసల్లద సహీంత్రమనుద త్రీపరమాత్మన, క్షున భర్తి వేయగ్ని పూర్వకదింద సోత్రమూడు ఏరతక్క, ఆకం మమతాదిగళ సామాజముగళ త్వాగ్ మాదిద క్షునిగళ సకవాసవేను; తడ్ఱనిత సుఖగళేను-ఏదరన్న పూర్ణింశువ. నిన్న అంతాశరణయుక్తవాద సోబదింద సోదు. సోదిదవనగి, ఆత్మంత కరుణదింద నిరంతరదల్లి నమ్మిగళిగి సడ్డన కాంగత్త నీను కయిశసోవనగు-ఎంత పూర్ణింశిష్టార్థంత ఆత్మయి. || 9 ||

అ. భాషణాలిక :

ఎల్సే ఎకదంత ! ఏభీంద్రముఖనేందరే-అనే శ్రేష్ఠద ముఖవేందఫ. విశ్వరాజునిగి ఆనేయ ముఖబరలు కారణవన్న వేదలనేయ పద్మద ఆత్మయిందల్లి బరెదిద. ఎల్సే గడముఖనే, బంగారద ఆభరణగళింద ఆలంకరిసల్పు అంగపుష్టవనే, నస్సన్న కయణకట్ట దింద సోదు! సోకియనేందరే, కనీయనేందరే చక్కవనేందఫ. సోకియనేందరే - అదల్లదవను. దొడ్డవ నేందఫ. బ్రహ్మదేవరణై తందేయదుదరింద, తారతమ్మదల్లగలి, మిక్కయువ విషయదల్లదయి పరమాత్మన్న మిరిదచయి? ఆదుదరింద “ప కముడై వదఁతే నేఱెపిఱువు”-ఎంబ శ్రుతియు కముందిగళింద చ్ఛర్థియన్న హొందువచనల్ల యూవాగలూ దొడ్డవనగియే ఇయవవనేందు కేళువరు. ఆ ఆభిశ్వాయవన్నే ఇర్లి తేగదుష్టాచేటు. జంతకు పరమాత్మన్న సదా స్తుతిస్తుతియువ మక్కాత్మర సకవాసవే ఒందు మక్కానందవు! అంతకు ఆనందపు సవదు ననగి దొరచువంతే నీను కయణదింద

ದಯವಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು
ದಾಖಲೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. || ೭ ||

೭. ಭಾಷಣಮಾರ್ಗ ಪ್ರೇ:

“ಎಕದಂತ” || ಒಂದೇ ಹಲ್ಲನ್ನು ಉಳ್ಳ-“ಇಂದ್ರಮುಖ-
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದರಂಥ ಗಜದ ಆನನಧಿಷ್ಟವ. ಬಹಿರ್ಕರ್ಕತಭೂಷಣಂಗ-
ಬಂಗಾರದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದವ
ಆಂಗ್ವಿಷ್ಠವ. ನೋರನೀಯವ - ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ - ಎಂಬಥೇ. “ನ
ಕರ್ಮಕಾರ ವರ್ಧಣತೇ ನೋರನೀಯ”-ಎತ್ತಿತ್ತುತ್ತೇ. || ಸಂತತ-ನಿರಂತರ
|| ೭ ||

೮. ಶ್ರೀ ವಾಸ್ತವಾಚ ನಿಷ್ಠಾಂತ ಶಿಷ್ಯಮಾರ್ಗ :

“ಎಕದಂತ”-ಎತ್ತಿ “ಅಪರಸ್ಯಹಸ್ತಗತಾತ್ಮತ್” “ಇಂ” ಇತಿ ||
“ವಿನಾಯಕೀಯ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಧ್ಯಾನಾದ್ಯತ್” ಗಜವಕ್ತಾಮಾ || ಇತ್ಯೈಂ ||
ನೋರನೀಯಾ”-“ಉತ್ತಮಾ”. || ೮ ||

ಕಷ್ಟಾಧಿ

ಇನ್ನೊಂದು ದಂತ (ಅನೇಕೋರ) ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ,
ಒಂದೇ ದಂತವಿದ್ದುದರಿಂದ, “ಎಕದಂತ”ನೆಂದೇನಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ವಿನಾಯಕನೂ
ಸಹ-“ವಿಶ್ವ”ನಾಮಕ ಭಗವದ್ರೂಪವನ್ನು ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಉಪಾಸಿಸುದರಿಂದ,
ಗಜಮುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಾಣವಚನಗಳಿಂದ್ದುದರಿಂದ,
“ಇಂದ್ರಮುಖ”-ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದು. || ೯ ||

೯. ಶ್ರೀಗುರುತ್ವದಯಪ್ರಕಾಶಿ

“ಇಂದ್ರ-ಎಂದರೆ, ಗಜಮುಖನಾಗಿ ಒಂದೇ ದಂತವನ್ನು ಧರಿಸಿದ
ವವನೆ, ಬಹಿರ್ಕರ್ಕತವೆಂಬ ಬಂಗಾರದಿಂದ ನಿರ್ಮಿತ ಸುಭೂಷಣಗಳಿಂಗ
ಭೂಷಿತಕರೀರನೇ, ಕೃಷ್ಣಕೃಷ್ಣದಿಂದ ನೋಡು. ಸದಧರ್ಮಕೇ ಕರ್ಮಕಾರ
ನೋರನೀಯಾನ್-ಎಂಬ ಶ್ರುತಿರೀತ್ಯ, ಸಂಪೂರ್ಣತಮನಾಗಿ ನೋರನೀಯ

ನೆಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳ-ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿವೇಕಿಗಳ ಸಹಾಯ ಸುಖವನ್ನು ನನಗೆ ಕಾಣಿದಿಂದ ಸದ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿನಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವೆನು. || ೨ ||

ಮರ್ವಾಷಾಖಾಸಂಖರಸಂಗ್ರಹ

೧. ಚಂದ್ರನು ತನ್ನ ರಾಜುತ್ತಿರಲುಗಳಿಂದ ಮದೋನ್ನತನಾಗಿ, ಇಲಿಯನ್ನೇ ತನ್ನ ವಾಹನವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಗಣಪತಿಯು ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಿ, ಅವನ ದೇಹಾಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿ, ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿ ನೆಕ್ಕಿನು. ಅದರಿಂದ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಎರಡು ಕೊಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಮುರಿದು, ಚಂದ್ರನ ಕರ್ಯೆ ಎಂದನು. ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಕ್ಷಯತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿವಂತೆ ಶತಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ ದಂತಭಗ್ನಾದ ವಿಜಯಕನು ವಿಕರಣಿಸಿದೆ.

೨. ಇಭ-ಇನ್ ಇಭೇಂದ್ರ-ಗಂಡಾನೆ (ಸಲಗ). ಗಣಪತಿಯ ಮುಖವು ಗಜವದನವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಗಂಡನಿಗೆ-ಗಂಡನ (ಕಂಪುವ) ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಗಂಡನ ಇಭೇಂದ್ರಮುಹಿನು.

ಗಂಡನನು ವಿಶ್ವಂಭರ್ಮೋಸ್ಯಾಸಕನು. ವಿಶ್ವಾಮಿಕ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಕಾಗ್ರತಾವಸ್ಥೆ ಶೈರಕನು. ಅವನಿಗೆ ಮುಖಗಳಿವೆ. (ಮೂಂಟುಫೋಬಿ ನಿಷತ್ತು) ಅಪೂರ್ಗಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮುಖವು ಗಜದಂತಿದೆ. ವಿನಾಯಕನು ವಿಶ್ವಂಭರಮುತ್ತಿರು ಸ್ತುತಿಸಬಂಧೂತನು. ಇದರಿಂದ, ಗಣಪತಿಗೆ ಗಜಮುಖವಿದೆ-ಎಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

೩. ಒಮ್ಮೀರೂ-ಚಿನ್ನ (ಸುವರ್ಣ). ಕೃತ-ಸುವರ್ಣದಿಂದ ನಿಮಿಂತವಾದ, ಭೂಪರಾಂ-ಭೂಪರಾಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾದವನು.

ಇಭೇಂದ್ರಮುಹಿನ ಅವಯವಗಳು ಸುವರ್ಣಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿವೆ. ಅದರಿಂದ ವಿಕರಣಿಸಿದ ಒಮ್ಮೀರೂಕೃತ ಭೂಪರಾಂಗನು.

೭. ಎಲ್ಲ ವರದಂತನೇ, ಗಡಿನನನೇ, ಸ್ವಾರ್ಥಾರ್ಥಿರಿಗಳಿಂದ
ವಿಭಾಗಿತನೇ, ನಿನಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪುರಸ್ಕರಣಾದ ಮಾತ್ರ. ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ
ದಯಾಹಾಂಗದಿಂದ ನೋಡು. ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೇ
ಎಂದಿದ್ದರೆ ದಾಸರ್ಯಾದು.

೮. ಕೋಯಿ—ಎಂದರೆ, ಕಿಣ್ಣ ಆಫಿಂ ಕೆಳಗಿನವನು—ಎಂದಭಾಷ.
ನೋಕೋಯಿ—ನಿವೇದಾರ್ಥಿದಲ್ಲಿ ಕಿಣ್ಣನಲ್ಲದವನು. ಅಂದರೆ, ಸರ್ವಶೈಕ್ಷಣಿ
ನೆಂದಭಾಷ. ಸಹೀತಮನಾದ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು—ನೋಕೋಯಿನು.

೯. ಆ ನೋಕೋಯಿನನ್ನು ಸದಾ ಸ್ವಾರ್ಥಿತ್ವ, ಉತ್ಸಾಹನೆ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಜ್ಞಾನಿಗಳ (ವಿವೇಕಿಗಳ) ಸತ್ಯಾಂಗಸುಖವನ್ನು
ದಯಾಹಾರಿಸೆಂದು ದಾಸರ್ಯಾದು, ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿಷಣುತ್ಪತ್ತಿನಾದ
ವರದಂತನಿಗೆ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ.

೧೦. ಎಲ್ಲ, ಅದಿಷ್ಠಾಜಿತನೇ. ನಿನು ನಮಗೆ ಸುಮುಖನಾಗು.
ಭಾಗವದ್ವಿಷಯಕಾದ ಸತ್ಯಾಂಗಾರ್ಥಿದಲ್ಲಿ ಒದಗುವ ಸರಲ ವಿಘ್ರಾಣನ್ನು
ನಿರಾರಿ, ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಂಗಸುಖವನ್ನು ನೀಡಿ, ತಡ್ಡಾದು, ಅನುಗ್ರಹಿಸೆಂದು
ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. || ೩ ||

ಪದ್ಮ-೨.

ಮುಂದಿ :

ವಿಷ್ಣುರಾಜನ ಮಹಿಂಬಯದೇಳಿ ।
ಮಗ್ನಾಗಿತ ಮನವ ಮತದೇಳಿ ।
ಶಭ್ಯಸಂಖ್ಯ ಸರೋಽಜಯುಗಳಿದಿ ಭಕ್ತಿಪ್ರಫರಕಿದಿ ॥
ಲಗ್ನಾಗಲಿ ನಿಷ್ಟ ಸರಕ ಭಿ ।
ಯಾಗ್ನಿಗಳಿಗಾನಂತೆ ಗುರುಪರ ।
ಭಾಗವತಪರಾಗಳಿಂದ ಕ್ಷತಿದಿಕಾರಲಿ ॥ ೨ ॥

ಅಧಿಕರಣ :

ಮಹಿಂಬಾಲಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಹೋಗಂತೆ, ಸದಾ ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ
ಮನ ಆಸಕ್ತಾಗಲೆಂದು, ದಾಸ್ಯಾಯ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಶ್ರದ್ಧರಸನ್ನ
ಬ್ರಾಹ್ಮಿಂತ್ವಾರ್ಥಿ. ॥ ೨ ॥

ಕ್ಷತಿದಿಕಾರ :

ವಿಷ್ಣುರಾಜನ = ಭಗವದ್ರತ್ನಿಗಿ ಭಗವತ್ತೇವ ಮಾರೋದರಲ್ಲಿ
ಬರತಕ್ಕ ವಿಷ್ಣುಗಳ ಪರಿಹರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯನಾರವನೇ,
ಮಹಿಂಬಯದೇಳಿ = ದ್ಯಷ್ಟಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಂಪತ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ,
ಮಗ್ನಾಗಿತ = ಆಸಕ್ತಾಗಿಯವೇ, ಮನವ = ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನ,
ಮತದೇಳಿಂಭಾಷ್ಯ = ಮಹಾದೇವಾಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡತಕ್ಕ ಶ್ರೀ
ಪರಮಾತ್ಮನ, ಅಂಖಸರೋಽಜಯುಗಳಿದಿ = ಪಾದಗಳಿಂಬೋ
ರಮಲದ್ವಯಗಳಲ್ಲಿ, ಭಕ್ತಿಪ್ರಫರಕಿದಿ = ಭಕ್ತಿಪ್ರರಸ್ಸರವಾಗಿ, ಲಗ್ನಾಗಲಿ =
ಸೇರಲಿ. (ಆಸಕ್ತಾಗಲಿ), ನಿಷ್ಟ = ಸದಾ, ಸರಕ = ಸರಕವೇನು, ಭಯ =
ಇತರ ಭಯಗಳೇನು, ಅಗ್ನಿಗಳಿಗಿ = ಅಗ್ನಿಭಯವೇನು, ಆಸಂಖ್ಯ = ನಾನು
ಅಂಜುವುದಿಲ್ಲ (ಭಯಪಡುವುದಿಲ್ಲ) ಗುರುಪರ = ಗುರುಷ್ಠಾಬಸ್ವನೇ,
(ದಾಸ್ಯಾಯರ ಗುರುಗಳು ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲದಾಸರು. ಅವರು

ಗಂಡೆಹಂತರೆಂದು ಪ್ರಸ್ಥಿತಾಗಿದ್ದು). ಕ್ರಿಂತಿಂದಿರಿ = ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ, ಎಣ್ಣ
ಅಪರಾಗಣಿ = ಹರಿವಾಯಾಗಣಿಗೆ ಶ್ರೀತಿಕರವಲ್ಲದ ದುರ್ಗಂಜಾಗಣಿನ್ನ,
ಭಾಗ್ಯಗ್ರಹ = ನಾಶಮಾಡು. || 2 ||

ಶ್ರೀ ಸಂತತ್ವಾಳ ಬೈಯರ ಘ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಮನ ಅಸ್ತವಾಗಿರೆಂದು ಶ್ರೀ ವಿಭ್ರಾತ್ಯರನನ್ನು
ಖಚಿತಂತಹಾಗಿ.

ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಮೊಯೋದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಾಗಿತ್ತು
ವಿಷ್ಣುಽ ಪರಿಹಾರ ಮಾಯೋದರಲ್ಲಿ ಯಾಡಣಾದವನೇ, ಅಭಕ್ತದಾದ
ಅಸುರರ ಅಭೀಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ವಿಷ್ಣು ಮಾಯೋದರಲ್ಲಿ
ಯಾಡಣಾದವನೇ, ನರಕವೇನು, ಆಗ್ನೀಯೇನು-ಇವುಗಳ ಭಯಗಣಿಗೆ ನಾನು
ಅಂದೋದಿಲ್ಲ. ದೃಷ್ಟಿವಾದ ಆಹಂ ಮಮಾದಿಂದ ಸಹಿತವಾಗಿ,
ಷಾಕ್ಯತಥ್ರಣ ಧಾರ್ಮ ವಿನಿತಾದಿ ವಿಷಯದೊಳ್ಳಿ ಮುಸುಗಿ, ಅದರಲ್ಲೇ
ಮಗ್ನಾಗಿ, ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಮಹಾತ್ಮೆ ಸ್ವರಂಸದೇ ಇರತಕ್ಕ
ಮನವೇನು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿದಿನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮಗೆ ಶ್ರೀತಿಕರವಲ್ಲದ
ಧ್ವಾಯ ಪ್ರತ್ಯಾಗಿರೇ ತಾರಕರೆಂದು ತಿಳಿದು, ಭಗವದ್ಗೀತರಲ್ಲಿ ಆದರ
ರಹಿತನಾಗಿ, ಆವರ ಸನ್ಯಾಸಾದಿಗಳ ಮಾಡದೆ, ದಿತ್ಯಾರಾದಿಗಳ ಮಾಡತಕ್ಕ
ಇತ್ಯಾದಿ ಆವರ್ಗಣಾತ್ಮೇನು-ನಾಶಮಾಡಿ, ಎನ್ನ ಮನ ಪ್ರತಿದಿನದಲ್ಲಿ
ಮಹಾತ್ಮೆ ಧಾರ್ಮಸ್ವಾರ್ಥಕ ಸುದೃಢಿಸರ್ವತೋಧಿಕ ಸ್ವೇಹಲಕ್ಷ್ಯಮೋತವಾದ
ಭಕ್ತಿಸ್ವಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಮಹಾಯೋಜಿಗಳ ನಾಶಮಾಡತಕ್ಕ ಹೃದಯಾಂಶಗಳತ
ಬಂಬರೂಪಿಯಾದ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಗಳಿಂದೋ ಕವುಲದ್ವಯ
ಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸ್ವೇತಮಗುರುಗಳೊಳಗೆ ಉತ್ತಮರೂಪ, ಜೀವೋತ್ತಮರೂಪ
ವಾಯುದೇವರ ಪಾದದ್ವಯಗಳಲ್ಲಿ, ಅಸ್ತವಾಗಿಲಿ-ಎಂದರೆ, ನಿನ್ನ
ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ವಿಷಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನ ಸಂಚರಿಸಿದ ಕಾಲಕ್ಷ್ಯ, ಅದರಲ್ಲಿ
ಜ್ಞಾಪಕ ತಪ್ಸಿ, ತರಂತಗಳ ಶ್ರೀ ಭಾರತೀರಮಣ

ಮುಹೂರ್ತಾಂತರಗಳ ತ್ರಿ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾಪಕ ಇರಿಸಿ, ನಿನ್ನ
ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮನ ಅಲ್ಲೇ ಲಗ್ನವಾಗಿರಿ, ಇಂಥ್ಯಾ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡೆರದು
ತಾತ್ಯಯಿಂ. || 2 ||

೨. ಖಾದ್ಯಬಾಹೀ :

ವಿಷಯಕುಹಗೆಂದರೆ, ದೀರ್ಘಾವಿಯಗಳಿಗೆ ಮುನ್ಸುಬಿಂದಿನ ಅನುಪ್ರವಿಷ್ಟ ಸುಖದುಹಗಳು. ಅಂದರೆ, ಕಣ್ಣಂದ ನೋಡುವುದು, ತಿವಿಯಂದ ಕೇಳುವುದು-ಮೊದಲಾದವು ಹ್ಯಾನ್‌ಎಂದಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು; ಕೈಯಂದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು; ಕಾರಿಂದ ನಡೆಯುವುದು; ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಯಾದಿ ಭೋಗವನ್ನನ್ನಿಭಿಷಿತುವುದು ಮೊದಲಾದವು ಕಮೇಂದ್ರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರವು. ಈ ಇಂತ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಭಾಗವತೀತಿಗೊಳಿಸ್ತವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ, ಸದ್ವಿಷಯವೆಂತಲೂ, ತನ್ನ ದೇಹಕ್ಕೆಖಚ್ಚಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ, ದುರಿಷಣೆಯವೆಂತಲೂ ಹೆಸರಿಗುವುದು; ನಾನು ಶ್ರೀಯಾದಿ ಭೋಗದಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವ ಕುಹವು ಎಷ್ಟು ಮೂರ್ತವೆಂದರೆ, ಸಪ್ರಮೆ ಸ್ವಂಧ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾದನ ಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ—“ಯನ್ನೆ ಥುನಾದಿಗ್ರಹಮೇಧಿ ಸುಖಂಹಿ ತುಜ್ಞಂ ಕಂಡುಬಂಧನೆಂಬರ ಯೋರಿವ ದುಃಖ ದುಃಖಂ ॥ ತ್ಯಾಗಂತಿತ ದೇಹಕ್ಕಪ್ರಾಣಬಹುದುವಭಾಗಿ; ಕಂಡುತ್ತಿ ವಸ್ತುನ ಸಿದಂ ವಿಷಯೀತಿ ಧೀರಃ ॥” ಗ್ರಹಕ್ಕಾಶಮದಲ್ಲಿದ್ದು, ಶ್ರೀಯಾದಿಭೋಗದಿಂಧ ಆಗುವ ಸುಖವನ್ನು ಗ್ರಹಕ್ಕಾಶ ಸುಖವೆಂದು ಭಾವಿಸುವರು; ಆದರೆ, ಆದು ನಿಜವಾದ ಸುಖವಲ್ಲ. ದುಃಖಗೊಳಿಸಿದ್ದ ಪರಮ ದುಃಖರವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುವುದು; ಏಕೆಂದರೆ, ಕೈಗಳಿಗೆ ತಂತ್ರತ್ವ ತಿಂಡಿಗೆ ಆರಂಭವಾದಾಗ ಕ್ಷೇತ್ರಿ ವಿನು ಸಿಕ್ಕಿದರೂ, ಅದರಿಂದ ತಿಕ್ಕಲುಪ್ರಕ್ರಮಿಸಿ, ಆ ತಿಂಡಿಯನ್ನು (ನವೆಯನ್ನು) ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನೇನೆ ತೀರುವವರೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಖ ಕಾಣುವರು. ಆದರ ಮೇಲೆ ಆದರಿಂದ ದುನೀರು ಅಥವಾ ರಕ್ತ ಬಂದು ಪರಮ

ಮಾಹಿವನ್ನನುಭವಿಸುವರು. ಇದರಂತೆ, ತಿಂಬ ಹತ್ತಿದಾಗ ತುರಿ ಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಎಪ್ಪು ಆನಂದಪ್ರೇ, ಅಪ್ಪು ಆನಂದಪ್ರೇ ವಿಷಯ ಭೋಗದಿಂದಾಗಿವದು. ತದನಂತರ, ಮಾಹಿವು ಹೇಗೆಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಖತ್ತರೀಳೆತ್ತರ ಸರಕದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಯಾತನೆಯನ್ನನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ಈ ಅಪ್ಪಾವಾದ ವಿಷಯ ಸುಖದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಪಡುವವರು ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಉದರ ಘೋಷಣೆ ನಿರತಯಾರೋ, ಆವರೇ ಇದರಂದ ತೃಪ್ತಾಗಾಗಿರೋ ಹೂರಣು, ಜ್ಞಾನಿಗಳು ವಿಷಯವನ್ನಪೇಕ್ಕಿಸಬಾಗಿ ಧೀರಣಾದವನು ತಿಂಡಿ ಹತ್ತಿದಾಗಳಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೆವೆಯನ್ನು ತಡೆಯಿರ್ಹೀಂಡು ಕ್ಯಾಂಡ ಮುಟ್ಟದೆ ಇಂದ್ರಾಂಬ್ಯರೆ, ತುಂಬುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಅಲ್ಲ ಸುಖಪ್ರಾ ಇಲ್ಲ. ತದನಂತರವಾಗುವ ಅಪಾರವಾದ ಮಾಹಿವು ಇಲ್ಲ. ಇದರಂತೆ, ಕಾಮಟೋಳಿಗಳಿಗೆ ಸ್ತೋಯಾದಿ ಭೋಗಿಗಳ ಅಲ್ಲಸುಖಾಗಿ ಆಸೆತಬ್ಬಿ, ಆನಂತರ ಅಪಾರ ಮಾಹಿವನ್ನನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ತಡೆಯಿವಂತೆ, ಕಾಮವನ್ನು ತಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅದರಂದಾಗುವ ಅಲ್ಲಸುಖವು, ಆನಂತರದಲ್ಲಾಗುವ ಅಪಾರವಾದ ಮಾಹಿವು ಆಗುವ ಸಂಭವವೇ ಇಲ್ಲ. ಧೀರಣಾದವನು ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಕ್ರಿಯಾದನ ವಾಕ್ಯವಿಯವರು. ಆದುದರಿಂದ, ದಾಕಾಯ್ಯರು ದುರ್ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಮಗ್ನಾಗಿದೆ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಶಾಧಾರಿವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ನೆಲೆಸಿರುವಂತೆ ಮಾಡೆಂದು ಶ್ವಾಫಿಸುವರು. ಈ ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹವು ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ. ಒಹಳ ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯವು. ಆದುದರಿಂದ, ಆದು ದೇವತಾಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಆಗಬೇಕೆಂದು ವಿಭ್ರಾಷ್ಟರನನ್ನು ಬೇಕಿದರೆಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಇದಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸಂಖಾರವನ್ನು ಕಂಡು ಹೇದರುವಂತೆ ನರಕತ್ವಗಳಿ, ಆಗ್ನಿಮೋದಲಾದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಬಾಧೆಯು ಬಂದರೂ, ಆವೃಗಳಿಗೆ ಹೇದರುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ವತ್ತುತ ಕಷ್ಟ ಬರಲೆಂದು ಬೇಕುವರು. ಸುಖ ಬಂದಾಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಬಿಡು ಸ್ವಾರಿಸುವರು. ಭಾಗವತ ಪ್ರಥಮ ಸ್ವಂಧದಲ್ಲಿ ಕುಂತೀ ದೇವಿಯೂ ಶ್ರೀ

ಕೃಷ್ಣನನ್ನ ಸೋತ್ತ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ—“ವಿಷದಸ್ಯಂತುನಃ ಶಕ್ತತತ್ತ
ತತ್ತ ಜಗತ್ತ್ । ಭವತೋ ದರ್ಶನಂ ಯಾತ್ಸ್ಥ ಪ್ರಾನಭರವದರ್ಶನಂ ॥”
ಎಲ್ಲೆ ಜಗತ್ತಾತ್ಯೇ ! ನಮಗೆ ಆಗಿಂದಾಗ್ನಿ ಶಗಿನಂತೆಯೇ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ
ವಿಷತ್ತಾಗಳು ಬಹುತ್ತರಲಿ. ಇದೇ ನನ್ನ ಕೀರಿಕಿಯು. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಷತ್ತು
ಬಂದರೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವರ್ಗಾಳ್ಯು ಬರುವದು. ನಿನ್ನ ಸ್ವರ್ಗಾಳ್ಯಂದ ನಿನ್ನ
ದರ್ಶನವಾಗುವದು. ನಿನ್ನ ದರ್ಶನದಿಂದ, ಯಾವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ
ಪ್ರಾನಭರನ್ನೀಲಿಲ್ಲಷ್ಟೋ, ಅಂತಹ ಮುಕ್ತಿಯು ಲಭಿಸುವದು—ಎಂದು
ಕವ್ಯವನ್ನೇ ಬೇಕಿರುವಳು. ಸಂಖರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕಷ್ಟಪಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ಭಾಗವತ್ತಾರು ಎಷ್ಟು ಭಯಾಪಕವರ್ಣಿಸಿ, ಅಮೃತ ಭಯಾಪಕ
ಮತ್ತಾಪುರಿಂದಲೂ ಆವರಿಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರವಣದ ಸೋತ್ತದಲ್ಲಿ, ಭಯಾಂಕರವಾದ
ಉಗ್ರನರಸಿಂಹ ರಾವಣ ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಲ್ಲರೂ ಭಯಾಪಕವಂತೆ
ಭಯಾಂಕರವಾಗಿದ್ದಾಗಿ, ಶ್ರವಣದನು ತೋದ ಮಾತೆಂತೆನೇ : “ನಾತಂ ಭಿಂ
ಮೃಡತ ತೇತಿಭಯಾನಕಃ ಜಹಾಗಿಸೇತ್ತ ಭೂರ್ಭಿಃ
ರಭಸೋಗ್ರಂಘ್ಯತ್ತಾ | ಅಂಪ್ರಸ್ರಾಪ ಕ್ರಿತಕೀರ್ತಿರ ಕಾಲುಕಣಿನಿತಾದ
ಭೀತರಿಗಿಃಫಾದರಿ ಭಿನ್ನಭಾಗ್ಯತ್ತಾ || ತ್ರೈಂಸ್ತ ಕಂ ಕರ್ಪಣವತ್ತಲ
ಯಸ್ರಹಮೋಗ್ರ ಸಂಖರಚಕ್ರವಸ್ಯಾಕತಾಂ ಪ್ರಾಣಿತಃ ||” ಎಲ್ಲೆ ಅಜಿತ!
ನಿನ್ನ ಭಯಾಂಕರ ವಾದ ಈ ರಾಜವ, ನಾರಿಗೆ, ಆಗ್ನಿಯಂತೆ ಪ್ರಾಣಿರಿಸುವ
ಕಂಗಳು, ಹುಬ್ಬಿಗಳು, ಉಗ್ರವಾದ ಹೋರೆಹಲ್ಲಿಗಳು; ಈ ಕಂಗಳುಮಾರೆ,
ದೇಹದಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನ ಸೀರಿ ಆದರಿಂದ ಹೊರಬ ರಕ್ತದಿಂದ
ತೋಯಲ್ಪಟ್ಟ ರಾದಿ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಗುಂಪದಂತೆ ಕಾಣುವ ಕಿವಿಗಳು
ದಿಗ್ಭಾಗಳನ್ನು ಹೆದರಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಸಿಂಹಧ್ವನಿ. ಶತ್ರುವನ್ನು ಸೀಳಿದ
ಉಗುರುಗಳು—ಇವುಗಳಿಗಲ್ಲ ನಾನು ಹೆದರುವವನಲ್ಲ. ಮತ್ತಾಪುರಿಕ್ಕೆ
ಹೆದರುವೆ ? ಅಂದರೆ, ದುಸಹಾದ, ಯಾರ್ಥಿವರನ್ನು ಸಹ ನುಂಗಿ
ಬಂಡುವಷ್ಟು ಉಗ್ರವಾದ ಸಂಖರಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ತಗಲು ಬೇಕಾಗುವದೇಂಬ
ಎಂಬ ಹೆದರಿಕಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಕೃಂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವದು. ಇದರಿಂದ

ಕೃಷ್ಣಾಚವೆ ಎಂದರೆ—“ಚಂಡ ಸಮೇಖನಿ ಶರೀರಕೋಷರೇ”—ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಂತೆ ಚಂಡಿಗೆ ಸಮಾಗಿ ದೇಹವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಖರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಬಿಡುವಿಯೇ ಎಂಬ ಚಂಡಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು—ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯಾದಿಸುವರಿಂದ ಸ್ಥಿತಿಸಿರುವನು. ಅದರಂತೆ, ದಾಖಾಯ್ದರು ನರಕ, ಆಗ್ನಿ-ಮೆದಲಾದುವುಗಳಿಗೆ ನಾನು ಹೇದಿರುವದಿಲ್ಲ. ದುರ್ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲಿ ಉಳಿವದೇ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಂತೆಂದು ಅವರ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಬೇಕಿದರೆಂಬ ಭಾವ. ದುರ್ವಿಷಯರೂಪವೇ ಸಂಖರವೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಎಲ್ಲ ವಿಘ್ನಕ್ಕರನೆ! ನನ್ನಲ್ಲಿ ಏನು ಆವರುಣಗಳು ಇದ್ದರೂ, ಆವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನುದ್ದರಿಸು. “ಗುರುವರ”—ಎಂದು ಗೌಪತಿಯನ್ನು ಸಂಪೋಧಿಸುವರು. ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮರ ಪರ್ಯಾಯಂತರ ತಾರತಮ್ಯಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲದೂ ಗುರುಗಳಾದುದರಿಂದ, ಗೌಪತಿಯ ಆವನ ತಾರತಮ್ಯಪ್ರಕಾರ ಗುರುಶ್ರೇಷ್ಠ ನೆಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯ. || 2. ||

೬. ಭಾವರೂಪಾಂಶಃ :

ವಿಘ್ನರಾಜನೇ - ಮಹಾದೋಷಾ - ಸಮಸ್ತದೋಷಪರಿಹಾರ ಮಾಡತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಂತಿ-ಭಾದ. || 2. ||

೭. ಶ್ರೀಷ್ಟಾಂಶಾಸ್ತಿಂತಿ ಶಿಷ್ಯರು :

ವಿಘ್ನ ಇತಿ. || 2. ||

ಶ್ರೀಷ್ಟಾಂಶಾಸ್ತಿಂತಿ ಶಿಷ್ಯ.

ವಿಘ್ನರಾಜನ ದುರ್ವಿಷಯವೆಂಬ ಭೋಗದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ಮಹಾದೋಷ ಪರಿಹಾರಕ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪಾದಕಮಲದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಲಗ್ನವೆಂಬ ಆಸ್ತಿಂತಿಂದ್ದು ಮತ್ತ ಆಗಲಿ. ಸದಾ ನರಕಭಯವೆಂಬ ಆಗ್ನಿಗೂ ಸಹ ನಾನು ಅಂಜುವುದಿಲ್ಲ. ಗುರುವರನಾದ ಗೌಪತಿಯೇ ಸದಾ ನನ್ನ ಆವರುಣಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಉದ್ದರಿಸು. || 2. ||

ಸರ್ವಾಭ್ಯಾಸಾರಂಗ್ರಹ

೧. ಆದಿಷ್ಠಾದತನಾದ ಶ್ರೀಗಂಕೇಶನು ಸಜ್ಜಸರಿಗೆ ಒದಗುತ್ತಿರುವ ಸರ್ಕಲವಿಧವಾದ ವಿಷ್ಣುರಂಗನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವನ್ನೆದ್ದರಿಂದ-
ಬಿಷ್ಣುರಾಜನು. ಈ ಕಾಮಭ್ಯಾಸವಿಶೇಷವು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಗೊಪನಿಗೆ
ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟದೆ. ಸತ್ಯಾಧನೆಗೆ ಸ್ತುತಿಬಂಧಕರುಳಬಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ವಿಷ್ಣುರಂಗನ್ನು
ಪರಿಹರಿಸುವ ದಯಾಮಣಿನು ವಿಷ್ಣುರಾಜನು. ಇದರಿಂದಲೇ
ಆದಿಷ್ಠಾದತನು.

೨. ಎಲ್ಲ ವಿಷ್ಣುರಾಜ! ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಿರಂತರವೂ ದುಷ್ಪ
ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆಸ್ತಿವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸತ್ಯಾಧನೆಗೆ ಸ್ತುತಿಕೂಲ
ವಾಗಿದೆ. ಈ ಕರ್ತಾದಿಂದ ಕರ್ತಾಮಣಿನಾದ ನೀನು ಸದಾ ದುರೀಚ
ಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸೇರಿಮೊಂದಿರುವ (ಲಗ್ನವಾಗಿಕ) ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು
ದುರೀಚಯಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸು.

೩. ಮಹತ್ತರವಾದ ದೋಷಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ನಿದೋಽಂಧಿಯಾದ
ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು ಮಹದೇವಭಾಷ್ಯ. (ಮಹಾ-ಮಹತ್ತರವಾದ,
ದೋಷಪ್ರಾ - ದೋಷಪರಿಹಾರಕ) ಅಂತಹ ಮಹದೇವಭಾಷ್ಯಾದ
ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಪೂರ್ವಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ಆಸ್ತಿವಾಗಿರುವಂತೆ ನನ್ನ
ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೇರಿಸು. ಭಕ್ತಿಪೂರಸ್ಸರವಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಚರಣವಿಂದ
ಯುಗ್ಮಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವಂತೆ ನನ್ನಸ್ಯಾ ಅನುಗ್ರಹಸೇಂದ್ರ ವಿಜಾಯಕನನ್ನು
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಹೃತ್ವಾರೆ-ಭಾಗವತೇಶ್ವರಮಾರ್ಯದ ದಾಷಾಯ್ದರು.

೪. ನಾನು ನರಕಭಯಗಳಿಗಾಗಲೇ, ಆಗ್ನಿ ಸಂಬಂಧವಾದ
ಭಯಗಳಿಗಾಗಲೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಂಡುವವನಲ್ಲ (ನಿತ್ಯ ನಾನಂಜೆ).

೫. ಗೊಜಾಯಕನನ್ನು ಗುರುವರೆ-ಎಂದು ಸಂಖೇಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.
ಆಕಾಶಾಭಮಾನಿಯಾದ ಅಂಬಿಕತನಯಿನು ಶಬ್ದಗೊಂಗ್ರಹಕನು. ವಿದ್ಯಾ
ದಾಯಕನು. ಸರ್ಕೆಷ್ಟಪ್ರದನನು. ಇದರಿಂದ ಗುರುವರೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೇ,
ಧಾಸರಾಯರ ಸ್ವರೂಪೇಧ್ಯಾರಕವಾದ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲದಾಯಕರು

ನಾಯಿತಾಂತರ. ಇದರಿಂದಲೂ ಗುರುವರ ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗ ಪರಮದೀಪ
ಧೂಂಡಂವಾಗಿದೆ.

೬. ಶ್ರೀವಿಶ್ವಾಸ ಎನ್ನ ದುರ್ಗಾಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿ, (ಭಗ್ಯಿಸು ಉ
ಆವಂಗಣಗಳನ್ನು) ಸುಜ್ಞನವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ನನ್ನ ತನುಮನ ಒಮ್ಮೆ
ಅಮೃತ ಕಾಧನ ಸವಲತ್ಯಾಗಳನ್ನು ಈ ಸರೇಂದ್ರರನ ವಾದಕಂಡಗಳ
ಅರ್ಥಿಸುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಂದು ವರಣಿದ್ದಿ ವಿನಾಯಕನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಂ
ಜ್ಞಾನಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. || ೬. ||

ముక్తి జ్ఞానం తొల్పల్లి సిద్ధాంతాచార్య
పద్మ-౭

౧ :

ధనశ విష్ణువీస వృద్ధా ।

శ్లోవిగీ సంయువిష శాఖ్యామ ।

సముజ శేషకశ్చ దేవోత్తమ ఏయిధ్యాంగా ॥

విసుక విక్రూతిషామకన స ।

స్వదది విష్ణుషముచ లకుమిః ।

పనిశయరహన భక్తి జ్ఞానప కౌమ్య శంకుష్టమ ॥ ౪ ॥

పాతక :

ఉబేర, విష్ణువీస, అర్థానీ దేవతగీగి సమున కష్టప్రస్తావ
శ్రేష్ఠరనమ్మ లకుమీవల్లభనల్ల భక్తి జ్ఞాన సంప్రతమ్మ నీడి,
సబేకందు వ్యాధిసుత్తారె ॥ ౪ ॥

వాఖ్య :

ధనశ = ధనాధిపతియాద ఉబేర, విష్ణువీస = వాయు
ాద విష్ణువీస. వృద్ధాత్మివిగీ = దేవతగీగి ధన్యంత్రిగాద
వృద్ధు) అర్థానీదేవతగీగి, శంయువిష = సమునరీందు
స తర్వ, శాఖ్యామసముజ = దుర్ప్రప్రతాద శాఖ్యామిగి
నాదవను. శేషకశ్చ = గలనేయ కష్టప్రస్తావ
మానాకంరయాద గంం మంది దేవతగాలల్ల ఉత్సమ శక్తీ
గం మంది హేగతా, ఆవర్తిష్ట సంఘ్యాకయాద ఆ మంది
తిథ్య దేవతగాలు. దేవోత్తమ = ఈ శేషతప్పసరిగింతలూ
ఈ ఉత్సమాద, ఏయిధ్యాంగా = ఆకారగంగీయాద త్రీ
రథీ దేవియారింద, విసుక = విశేషరగి స్తుత్యానారి,
షామకన = విశ్వరూపి త్రీపరమాత్మనమ్మ నిరంతర ఉపాసనా

ಮಾಹತ್ತಿಯವವನೇ, ಖ್ಯಾತಿ = ವಿಷಯಾಸಕರ್ಹಿತವಾದ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ವಾದ ಮನಸ್ಸಿಂದ, ವಿಷಾಳಿತ = ನಿಸ್ಪಾತಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ, ಉತ್ತಮಾರ್ಥಿತ್ವರಹಿತ = ಲಕ್ಷ್ಯ ರಮಣವಾದ, ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ, ಭಕ್ತಿ = ದೃಢವಾದ ಭಕ್ತಿ, ಖ್ಯಾತಿ = ನಿಸ್ಪಂಥಯವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಕೊಟ್ಟಿ, ಪರಿಬ್ರಾಹ್ಮ = ನೀಡಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸು. || ೪ ||

ಶ್ರೀ ಸಂಕಾರ ಒದಿಯರ ಚಾರ್ಯಾನು

ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಭೂರನ್ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿ ವೈದಾಗ್ಯಗಳ ಕೊಟ್ಟಿ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಿಂದು ಶ್ರಾಂಕಿಸತಾರೆ.

ಹುದ್ದೀರ, ವಾಯುಷುತ್ತ ವಿಷ್ಣುಭೂನ, ಧನ್ಯಂತ್ರಿಗಳಾದ ಅಶ್ವಿನಿ ದೇವತಗಳಿಗೆ ಸಮಾನರೆಂದು ಎನಿಸತಕ್ಕ ಧನಸತ ವಿಷ್ಣುಭೂನ ಗಳನನ್ನಾದಿಗಳನೇ ಕಕ್ಷದವರು. ಈ ಕಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸೋಮವಾನಾಹಕ ದೇವತಗಳು ಸೂರ್ಯ ಮಂದಿ ಉತ್ಕರಿಷ್ಯಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಕಕ್ಷದವರು-ಈ ಕಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾತಿತ್ಯಾ ಭೂರೋದಾಥ ಸೇರಿಯೋವರಾಗಿಷ್ಯಾರೆ. ೨೦ಫಾ ಸ್ಮೃತ್ಯೇ ವ್ಯಾತಿರ್ಕ ಅವರಿಷ್ಟ ಉಳಿದವರೆಂದು ತಾತ್ಯಯ್ದ. ಶತಗ್ಘಯೋಜಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಹೋಗಾ ಶೇಷ ಉಳಿದ ದೇವತಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಿಂಚಿತ್ ಉತ್ತಮನಾದವ. ಇಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ ಗೀರ್ಣ ಗೂಡಾ ಸಾಂಕೀರ್ತನಲ್ಲ. ಅತ್ಯಲ್ಪ ಉತ್ತಮ ವಾಕೆ ತಾತ್ಯಯ್ದ. ೨೦ಫಾ ಯದ್ರಷ್ಟತ್ವನಾದ ಆರು ಮುಖವನಿಗೆ ತಮ್ಮನಾದವ ಭಾಗಿದಧಿ ದೇವೇರಿಂದ ವಿಶೇಷಕರವಾಗಿ ಸ್ತುತಿನಾದವ. ಹತ್ಯೋಂಬತ್ತ ಮುಖವುಳ್ಳ ವಿಶ್ವಪಂಚೀ ಪರಮಾತ್ಮನ್ ಆರಾಧಿತಕ್ಕವನೇ, ನಮ್ಮ ಮನೋಭವಾಯ ವಿಷಾಳಿತನ ಮಾಡಿಗೊಂಬೆವಾವದೆಂದರೆ-ಸನ್ನನದಿ-ಎಂದರೆ, ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯೆಂಬ ದೋಷರಹಿತವಾದ ಮನದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಯದೇವರೇ ವತ್ತಿಯಾಗುಳ್ಳ ಸಮಸ್ತ ಯೋಜಕ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಂಬಲ ಭಕ್ತಿ, ಅಂಥಾದ್ದೇ ಜ್ಞಾನ-ಇದೇವೇ ಕೊಟ್ಟಿ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಿಂದು ತಾತ್ಯಯ್ದ. || ೫ ||

ಭಾದ್ರಕಾರೀ :

ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಭೂರಂತ್ರನು ಕುಬೇರ, ವಿಷ್ಣುಸ್ಯೇನ, ವೈದ್ಯರಾದ ಅಶ್ವಿನಿ ದೇವತೆಗಳು-ಇವರಿಗೆ ತಾರತಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮನೇನಿಸುವನು. ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಶತರ್ಣಿಂಬ ಉಗ ದೇವತೆಗಳಿಗಂತಲೂ ಉತ್ತಮನು. ಗಂಗಾದೇವಿಯರಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರನೆಂದ ಮೇಲೆ ಆರ್ಥಿಕಿಂತಲೂ ಪರಮೋತ್ತಮನೆಂದು ಹೇಳಿರಂತಾಯಿತು. ವಿಷ್ಣುಭೂರಂತ್ರನು ತಸ್ಮಾತಯಾದಮಿಯಾದ ವಿಶ್ವಂಭರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವನು. ಇಂತಹ ಗುಣಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಗಣಪತೇ! ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನವೆ ಹೊಬ್ಬೆ ಸಲಹೆಂದು, ಏಕಗ್ರ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. || ೪ ||

೫. ಭಾದ್ರದರ್ಶಿಂಭಾಣ ಪಠಾ :

ಶೇಷಶತಾದೇವ್ಯಾತ್ಮಮ-ಉಳಿದ ಶತಸ್ಯರಾತ್ಮೇಶ್ವರ್ಯಾ ಯತ್ತಿಂಚಿತ್ ಉತ್ತಮನೆಂದಫರ್. ಈ ದರ್ಶಯ ಹಿಂದೆ ತಾರತಮ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶದ ಮಾಡಿ ಆದೆ. ಅಲ್ಲೇ ಸೋದತಕ್ಕದ್ದು. ವಿಶ್ವ-ಇತಿ. ವಿಷ್ಣುನಾಮ ಸಹಸ್ರನಾಮಗಳಿಗೆ ಅದಿಮೂರ್ತಿಯಾದ ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿ-ಎಂತ ಭೂತಿಷ್ಣಾವರ್ದಕ ಉತ್ಪಾದನಾ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿಂದ, ಈತನು ಅದಿಷ್ಟಾದತ ಅರ್ಹನೆಂಬಫರ್. || ೫ ||

೬. ಶ್ರೀ ವಾಸ್ತವಾನ ನಿಷ್ಠಾಂತ ಶಿಖುರ್ದಿ :

“ಸಮಾನಾಂ ವಿವರೂ ಘಾಣ” ಇತ್ಯವರ್ಲೋಕ, ಅರ್ಹನಾಂ ತಾರತಮ್ಯಂಬ್ರಾತೇ-ಧರ್ಷಣ ಇತಿ. || ೬ ||

ಕಸ್ತಾಭಾಣ

“ಸಮಾನಾಂ ವಿವರೂ ಘಾಣ”-ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣಾಳು ಹೇಳಿವಂತೆ, ಅರ್ಹಕರ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು-“ಧರ್ಷಣ” ಈ ಪದ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಂಗರುಹೃದಯಶ್ರಕಾರೀ

ಧರ್ಷಣನೆಂಬ ಕುಬೇರ, ದೇವವೈದ್ಯರಾದ ಅಶ್ವಿನಿದೇವತೆಗಳು, ವಿಷ್ಣುಸ್ಯೇನನಿಗೆ ಸಹಾ ನೀನು ಸಮಾನನು ಎನ್ನಿಕೊಳ್ಳುವೆ. ಶೇಷಶತಾದ್ವರ್ಣಿಂಬ

ಈ ಒನ್ನ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಉತ್ತಮನಾದವನೇ, ಆಕಾಶ ಗಂಗಾದೇವಿಯಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾಪನಾದವನೇ, ವಿಶ್ವಮಾತ್ರೀ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಉಪಾಸನೆ, ಸನ್ಮಾನಿಂದ ವಿಜ್ಞಾಹಿತುತ್ತೇನೆ-ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪ್ರತಿಯ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವವನೇ, ಸನ್ಮಾನಿಂದ ವಿಜ್ಞಾಹಿತುತ್ತೇನೆ-ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪ್ರತಿಯ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವವನ್ನು ಕಿಂತ್ಯು ರಚಿಸು. || ೪ ||

ಸದಾಚಾರಾಧ್ಯಾಸಾರಥಸಂಗ್ರಹ

೧. ವಿಶ್ವೀಕ್ಷರಸು (೧) ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಕುರ್ಬಿರ
(ಉತ್ತರದಿಕ್ಷನ ಅಧಿಪತಿ). (೨) ವಾಯುಪುತ್ರನಾದ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೀಕ್ಷನ ಮತ್ತು
(೩) ನಾಸಕ್ತ ಮತ್ತು ಧೃತಿನಾಮಕರಾದ ಅಶ್ವಿನಿ ದೇವತೆಗಳು-ಇವರು
ಕುರಜ್ಞೆಯಾಗಿ.

ನಾಸಿಕೆಂಧ್ರಿಯಾಧಿಮಾನಿಗಳು ಗಂಥಾಗ್ರಂಥಾರ್ಥಕರು (ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಿಗಳಿಗೆ).

೪. ಮಂದಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಕ್ಕಾದ ಪನ್ನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಒಲನೆಯ ಕಕ್ಷ)

೫. ಒಲನೆಯ ಕ್ಷಾಪನ್ನಾದ ಗಂಂ ಮಂದಿ ಸೋಮವಾನಾಹಂ ಯಾವ ದೇವತಾವಾಗಿವಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ತತ್ತ್ವರೇಂದ್ರ ಹೆಸರು. ಈ ಗಂಂ ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಒನ್ನ ಉತ್ತಮ ರಕ್ಷಣ್ಯಪನ್ನಾದು. ಗಂಂ ಸಂಪ್ರಯುಲ್ಲಿ ಈ ಹೋಗಾತ, ಅವಕಾಶಾಂಕ್ಯ ಸಂಪ್ರಯೈ-ಅಶ್. ಈ ಉತ್ತಮಂದಿಗೆ ತತ್ತ್ವತತ್ತ್ವರೇಂದ್ರ ಹೆಸರು.

ವಿಜಾಯಕನು ಈ ಶೈವಶತತ್ತ್ವರಿಗಿಂತ ಕಿಂಚಿತ್ ಉತ್ತಮನು. ಕಿಂಚಿತ್-ಎಂದರೆ, ಅತ್ಯುಧಾದ ಗ್ರಹ ಗುಣದಿಂದ ಉತ್ತಮನು.

೬. ಅರಕಾಂತರ ಸಂಹಾರಿಯಾದ ಕುಮಾರಸ್ಯಮಿಗೆ ಪಣ್ಣು ಖನೆಂದ್ರ ತೆಸರು. ಶರವಾಂವನರಲ್ಲಿ ಶಾವದ ತೀ ಪದಮೇಶ್ವರರೀಂದ ಜನಿತನಾದ ಈ ಶಿಶುವಿಗೆ ಶ್ವತ್ತಿಕ ಸಕ್ಷತ್ತಾಭಿಮಾನಿ ಇ ಮಂದಿ ದೇವತೆಗಳು ಸ್ವಂತ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಇತ್ತೀರೆಯನೆಂದು ಹೆಸರು ಬಂದಿತ. ಆಗ ಈ ಶಿಶುವು ಅರುಮುಖಗಳಿಂದ ಸ್ವಂತನ ಮಾಡಿತು. ಇದರಿಂದ, ಆಯ ಮುಖಗಳು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪಣ್ಣು ಖನೆಂದ್ರ ನಾಮ. (ಪ್ರೋ+ಮುಹು=ಪಣ್ಣು ಖ. ಅನನಾಸಿಕಸಂಧಿ-ಅರುಮೋಗದವನು).

గొప్పియు షాసు ఖన తమ్ ను. ఇదరింద షాసు ఖననుజను.

ಇ. ಪಿಯ್ತೋ-ಆಕಾಶ. ಗಂಗಾ-ಗಂಗಾನದಿ. ವಿಯಾಧಿಂಗಾ-ಎಂದರೆ, ಆಕಾಶಗಂಗೀ. ಶ್ರೀಮಿಶ್‌ಮಹಿಂಸಾಪಿಯಾದ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದನಮಾಗ್ರದಿಂದ ಉದ್ಭವಿತಜಾದ ಭಾಗಿರಥೀ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ, ಸತ್ಯಲೋಕ-ಸೃಗರ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದಳು. ಇದರಿಂದ ಭಾಗಿರಥೀಗೆ “ವಿಯಾಧಿಂಗಾ”-ಎಂತೆ ನಾಮ.

• చియద్గంగా నామకులాడ భాగీరథియింద సంస్కృతమానను.
ఇదరింద, గంగాదేవిగింత అరతముదల్లి ఉత్సవమనందఫ.

iii. ଏକ୍ଷ-ଚକ୍ରାଳୀ ଦିନ କୁମାର ନାମଗତ୍ତୁ-ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାସ
କୁମାର ପାଦେଶ ଜଦରଲ୍ଲି ପ୍ରସ୍ତୁଫମନୀମ ଏକ୍ଷ. ଅଂତକ ଏକ୍ଷନାମେକ
ଶ୍ରୀପରମାତ୍ମନ ଉତ୍ସାହକମ୍ ବିଶ୍ୱାସ୍ତ୍ରରମ୍. ଏଦରିଂଦ ଅଂବିଳାତନ
ଯମ୍ ଆଦିପ୍ରାଚୀତମ୍. ଏକ୍ଷନାମେକ ଶ୍ରୀକରିଯୁ ପ୍ରତିଚୀତନର
ବଲାଗ୍ରହନ କୁଦିଯାଇଥାନେ. ଆ ମୁଖଗତ୍ତି ମଧ୍ୟମୁଖୀ
ଗୋଟିଏମୁହୁର୍ତ୍ତ. ପ୍ରତିବିଂବଭାବରେତନାଦ ବିନାଯିକ ଗୋଟିଏନମ୍. ଶ୍ରୀକରିଯୁ
ନାଭୀ କମ୍ପଲ୍ସିତ ଆକାଶୀ ଅଭିଭାବିନିଯୁ. ଏକ୍ଷବିଂଭର ମୁହିତେଯୁ
କ୍ଷତି ଅସ୍ତ୍ରୀ, ମୁକ୍ତ ମୁକ୍ତଚୀତନରମ୍ଭ ତନ୍ତ୍ର ମହାଭାବରି
ଧରିଛିଥାନେ. ଏଦରିଂଦ, ବିଶ୍ୱାସନାକଣାଦ ବିଶ୍ୱାସ୍ତ୍ରରନ ଉଦର
ମୋତଙ୍ଗାଗିଦେ. ଏଦରିଂଦ ଲଂଚୋଦରନେଂଦ୍ର ଗନ୍ଧେରିଗେ ହେଲୁ.

೬. ಕುಬೇರ-ವಿಶ್ವೇನ-ಅಶ್ವಿನೀದೇವತಗಳಿಗೆ ಸಮನ್ವಯಿಸುವ,
ಶೈವತತಸ್ಥಂಗಿಂತ ಶಿಂಚಿತ್ ಉತ್ತಮನಾದ, ಗಂಗಾವಿನುಕನಾದ,
ವಿಶ್ವಾಷಾಸಕನಾದ ಶ್ರೀಗಣಾನಾಯಕನಲ್ಲಿ ದಾಸರಾಯಿ ಸಮೀಕ್ಷೆನ
ವಾದ ಭಕ್ತಿಪೂರಸ್ವರವಾಗಿ ಮನಸ್ಕ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಹೇ ಹೇರಂಬನೇ,
ಲಕ್ಷ್ಮಿರಮಣನಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ಸದ್ಗುರಿ, ಸಮೀಕ್ಷೆನವಾದ ಜ್ಞಾನ,
ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿರತಿಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೀಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸು”-ಎಂದು
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ. || ೪ ||

ಪ್ರಪಂಚದ ಶಿಖರೆ ಸ್ವರ್ನತಯಾ
ಪದ್ಮ-ಶ

ಮಹಿಂ :

ಖಾಯದೇಶ್ವರ್ಯಾಯನೀ ಅದ ।
ಜಾರ ಮಾರಿದ ಯತ್ಸುಂದರಿ ।
ಗೋರಿಯರಂತ ಪರದಿ ಉದ್ದುಪರಾದ ರಾತ್ಸರ ॥
ಕೌರಿಯಾಳ್ಳದಿ ಸಂಕರಿ ಭೂ ।
ಭಾರವಿಳಿಸದ ಕರ್ಮ ಶೃಂಗಾ ।
ಜಾರಮಿಂದರ ಕ್ರಮವೇ ಕರ್ಮಾಳ್ಳದಿಯ ಸ್ವತಯ ॥ ೫ ॥

ಅವಶಯಿತಿ :

ತ್ರೈವಿಧ್ಯಾಳ್ಳರನ ಮಹಿತ್ಯಯನ್ನ ಇನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ॥ ೫ ॥

ಅರ್ಥಾತ್ :

ಯತ್ಸುಂದರಿ = ತ್ರೀ ಶೃಂಗಾನ ಪತ್ತಿ ಯತ್ಸುಂದರೇವಿಯಲ್ಲಿ, ಖಾಯದೇಶ್ವರ್ಯಾಯನೀ = ಖಾಯದೇಶ್ವರ್ಯ-ಎಂಬ, ಆಳ್ಳಯನೀ = ಹೆಸರುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಅದತಾರ ಮಾರಿದ = ಅವಶಯ ಮಾಡಿರುವೆ. ಗೋರಿಯರಂತ = ಜಾರದ ತೀವ್ರತಿಯಾದ ರುದ್ರರೇವರ, ಪರದಿ = ಪರದಿಂದ, ಉದ್ದುಪರಾದ = ಮದೋನ್ನತರಾದ, ರಾತ್ಸರ = ಭಾಗವದ್ಯೇಗಿರೂದ ದ್ಯುತ್ಯಾಗನ್ನ, ಕೌರಿಯಾಳ್ಳದಿ = ತ್ರೀಶೃಂಗಾನ ಭದೇಶದಂತೆ, ಸಂಕರಿ = ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿ, ಭೂಭಾರದ = ಭೂಭಾರವನ್ನು (ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾಗಳೇ ಭೂಭಾರರು), ಇಳಿಕದ = ಇಳಿಕದವನಾಗಿ (ಭೂಭಾರ ಹರಣಾಕಾರ್ಯ), ಕರ್ಮ = ದಯಾಳುವಾದ ವಿನಾಯಕನೇ, ಶೃಂಗಾರಮಿಂದರ ನಿನ್ನ = ಚರಣಕಮಲಗಳಿಗೆ, ಕ್ರಮವೇ = ವಂದಿಸುವೆ, ಏಂಗರೆ = ನಮ್ಮಗಳಿಗೆ, ಸ್ವತಯ = ಸಮೀಚಿಸನಾದ ಶ್ವಾಸವನ್ನು, ಕರ್ಮಾಳ್ಳದು = ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವನಾಗು. ॥ ೫ ॥

ವಾಪಾಸ್ತಿಂಥ

ಶ್ರೀ ಸಂತಕರ್ಮಣ ಉದಯರ ವಾಪಾಸ್ತಿಂಥ :

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣದೇವರ ಪತ್ತಿಯಾದ ಯತ್ನಗೋ ದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬದೇಶ್ಯ-
ಎಂತ ನಾಮವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಆವಶ್ಯಕ ಮಾಡೇವನಾದಿ, ಆವಶ್ಯಕ
ಮಾಡಿದವನಾಗಿ ಹಾವರಣೆ ಪತ್ತೀರುರ್ಪದೇವರ ವರದಿಂದ ಗಮ
ಅಹಂಕಾರ ಮರದಿಂದ ಸೊಣಿದ ಭಗವದ್ವೇಷಿಗಳಾದ ದೃತ್ಯರನ್ನ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವರ ಆಕ್ಷಾದಿಂದ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿ ಭಾಷಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನಂಗಿ
ಭಾರಭೂತವಾದ ಅಧಮಾಗಳ ಸಜ್ಜನರ ಶಿರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರ್ದರನ್ನ
ಇಂದಿರವನಾಗಿ, ಭಗವದ್ವೃತ್ತಲ್ಲಿ ಪರಮಂತಃತಕರಣದ, ವಿನಾಯಕನೇ
ನಿನ್ನ ಹಾದಕಮಲಕ್ಕೆ ವಂದನ ಮಾಡುವ. ನಮ್ಮೀಗಳಿಗೆ ಸಮೀಕ್ಷೆನಾದ
ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕರುಹಾದಿಂದ
ಪೊಡೆಂಬನಾಗಬೇಕು. || ೫ ||

೨. ಭಾಷಣಕ್ಕಾರ್ತ :

ಯತ್ನಗೋಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬದೇಶ್ಯನೆಂದು ಗೊಪತಿಯು ಆವಶ್ಯಕಿಸಿದ
ವಿಷಯವು ಅನೇಯ ಬ್ಯಾಹತ್ವಾರತಮ್ಮ ಆಫ್ವಾ ಅಂಶವತರಣ ಸಂಧಿಯ
ಅಣೇಯ ಪದ್ಯದ ತತ್ತ್ವಯುದ್ದರಲ್ಲಿ ನಿಂಬಯಾದಿಗಳ ಆಧಾರ ಪ್ರಮಾಣಗಳ
ಉತ್ತರ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದೆ. “ಒಬ್ಬದೇಶ್ಯಃ ಕೃಷ್ಣಸುತೋ ಸತೋಷ್ಣಾವಂ
ವಿನಾಯಕ”-ಎಂಬ ಅಂಶವತರಣದ ವಾಕ್ಯವೂ ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿಯೇ
ವುದು. ಒಬ್ಬದೇಶ್ಯನಾಗಿದುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಘವದೇವರ ವರದಿಂದ
ಮರಣವಿಲ್ಲದೆ ದರ್ಶಕಪೂಣಿಂದ ತಾಗಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸ ಸ್ವಭಾವವಾದ ರಾಜಯಗಳನ್ನು
ಕೃಷ್ಣನ ಆಪ್ಯಗೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಸಂಕರಿಸಿ ಭಾಷಾರವನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸಿರುವು!
ಎಲ್ಲೆ ಕರುಹಾ ಸಮುದ್ರನೇ! ನಿನ್ನ ಹಾದಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ ನಮಾಙ್ಗಳ
ಮಾಡುವನು. ನಮಗೆ ಭಗವದ್ವಿಷಯವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಸ್ತುರವಾಗಿರಿ ಎಂದು
ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. || ೬ ||

೭. ಭಾರತದೇಶ ಪ್ರಾಣ :

ಬಾಯದೇಹ್—ತ್ರಿಕೃಷ್ಣನ ಶ್ರುತಿ ಎಂಬಫೀ. “ಬಾಯದೇಹ್
ಕೃಷ್ಣರೂಪ ಸಮಾಧಾವ ವಿನಾಯಕ”—ಇತಿ ಅಂತಾವೇಹಾವಶಾರ
ಂತರ್ವ್ಯಾಖ್ಯಾ. ಶೋರ್—ಶೂರಾಘ ತ್ಯಂ ಪ್ರಮಾನ್—ಶೋರ್—
ಶೂರರಾಯನ ಮೆಮ್ಮೆಗೋ—ತ್ರಿಕೃಷ್ಣ ಎಂಬಫೀ. || ೨ ||

೮. ತ್ರಿಕೃಷ್ಣಸಾಮಾಜಿಕ್ಯಾಂತ ಶಿಳ್ಪಾಂತರಿ:

“ಬಾಯದೇಹ್”—ಇತಿ. ಮಾನಮುಕ್ತಂ ಘ್ರಾವಂ ಮ್ರೋ. || ೩ ||

ಶಿಳ್ಪಾಂತರಿ

ಗೊಂಡಿಯ ತ್ರಿಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಯತ್ತಿಗೇದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಯದೇಹ್ನಿಂಬ
ಮಾನಸಾಗಿ ಆವಶರಿಸಿದನು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ
ಉಳಿದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಮಾಣಾರ್ಥನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿರುತ್ತದೆ.
|| ೩ ||

ತ್ರಿಖಾಯಕ್ಯದಯಾಂತರಾಂತರಿ

ಬಾಯದೇಹ್ನಿಂದು ಕರ್ಣಾಕ್ಯವನಾಗಿ ಯತ್ತಿಗೇದೇವಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಕೃಷ್ಣ
ನಿಂದ ಆವಶರಿಸಿದೆ. ಗೌರಿಭರತ ಯದ್ರೂ ವರದಿಂದ ಉದ್ದಿಷರಿಂದರೆ,
ಗರ್ವಿಕಾರದ ಯತ್ತಿಸರನ್ನು ಶೋರಿಯಂಬ ತ್ರಿಕೃಷ್ಣ ಆಜ್ಞೆಯಂದ ಸಂಹರಿಸಿ,
ಭೂಭಾರ ಪರಿಹರಿಸಿದ ಕರ್ನರ್ಯೇ, ನಿನ್ನ ಪಾದಾರವಿಂದಕ್ಕೆ
ನಮಸ್ಕರಿಸುವೆನು. ನಮಗೆ ಸನ್ನತಿಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ. || ೪ ||

ಸರ್ವಾಖಾನಾರೂಪಂಗ್ರಹ

೨. ತ್ರೀವಿನಾಯಕನು ದ್ವಾಪರಯಗಾದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಕೃಷ್ಣ ಪ್ರತ್ಯನಾಗಿ
ತ್ರಿಯತ್ತಿಗೇದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಯದೇಹ್—ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಆವಶಾರ
ಘೂರಿಸಿದನು.

“ಬಾಯದೇಹ್: ಕೃಷ್ಣರೂಪ ಸಮಾಧಾವಂ ವಿನಾಯಕ:”—ಎಂದು
ಅಂತಾವೇಹಾ ಗ್ರಂಥದ ಹಾಕ್ಕಿ.

೩. ಹಾರುದೇಷ್ಟನು ಶ್ರೀರುದ್ರದೇವರ ವರದಿಂದ ಮದೋನ್ಯತ್ರ ರಹಿದ್ದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ದೈತ್ಯರನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಅಪ್ಯಾಯಿಂತೆ, ಸಂಹಾರ ಪೂರಿದನು. ಆ ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲರೂ ಮರಣ ಬಾರದಂತೆ ಶ್ರೀರುದ್ರದೇವರಲ್ಲಿ ವರವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಆವರು ಆಳ್ಳಾನದಿಂದ ಶ್ರೀರುದ್ರದೇವರೇ ಲಯಕಾರನೇಂದು ತಿಳಿದು, ಈ ವರವನ್ನು ಬೇಕಿ, ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಯಾರುದೇವರು ಲಯಕಾರಕರಲ್ಲವಾದ ಕರಣದಿಂದ, ಹಾರುದೇಷ್ಟನ ದ್ವಾರಾ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಆವನಲ್ಲಿ ಅವಿಷ್ಪೃಷ್ಟಾಗಿದ್ದು, ಆ ದೈತ್ಯರನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಹರಿಸಿದನು.

೪. ಶೂರಸೇನ ಮಹಾರಾಜನ ಮೊಮ್ಮೆಗೂಡ್ದರಿಂದ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗೆ—ಪ್ರಾತಿ
ತಾರೀ-ಎಂದು ಹೇಳಿ.

“ಶೂರಸೂಪತ್ತಂ ಪ್ರಾತಿಂ ಶ್ರೀಷ್ಟಾ”—ಎಂಬ ವಿಗ್ರಹವಾಕ್ಯದಂತೆ.

೫. ಯಾರುದೇವರ ವರದಿಂದ ಸೋತ್ತಿರ ಆ ದೈತ್ಯರು ಭೂಭಾರ ವಾಗಿದ್ದರು. ಆಧುಮಿಂಗಣಾದ ಆ ದೈತ್ಯರ ಸಂಹಾರದಿಂದ ಭೂಭಾರ ಇಳುಹಿಡಂತಾಯಿತು.

೬. ಇಂತಹ ಭೂಭಾರವಿಳುಹಿಡ ಹಾರುದೇಷ್ಟನು ಪರಮಾರ್ಥಾರ್ಥಿ. (ಭಕ್ತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ) ಆವನ ಶಾಧಾರಣಿಂದಗಳಿಗೆ ದಾಳಾಯಿರು ಎರಿ ಶ್ರಾಂಕಾಸುತ್ತಾರೇ—ಆವರಂಗೆ ಸಮೀಕ್ಷೆನವಾದ ಕಾಣವನ್ನು ಕರುಣಾಸರೆಂದು.

ಪಠಿ - ೬

ಹಂತ :

ಹಂತರ್ಥಾರ್ಥಾರ್ಥ ಏವಿರ್ಥರ್ಥ ।
ಹಂತರ್ಥ ಉದಿತಾರ್ಥಮಿಳಿತ್ ।
ಹಂತರ್ಥ ಸುಖಾರ್ಥ ಸ್ವರ್ಯಾರ್ಥ ಮಂಬಂತ್ ॥
ಸ್ವರ್ಯಾರ್ಥಾರ್ಥ ಹಂತರ್ಥ ।
ರಂತರ್ಥಾರ್ಥ ಸುಖಾರ್ಥಗೆ ।
ಹಂತರ್ಥ ನಿರ್ವಾಗಿ ಕೃಷ್ಣ ಪರಿಂ ಸಿದ್ಧನರ್ ॥ ೬ ॥

ಅರ್ಥರ್ಥ :

ಇನ್ನನ್ನು, ಭಾಷ್ಯಾರ್ಥಾರ್ಥನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿ, ಸಿದ್ಧನರನ್ನೂ, ತೃಪ್ತಿಪರಿಂದು ದಾಖಲಾಯಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ॥ ೬ ॥

ಸ್ವರ್ಯಾರ್ಥ :

ಹಂತರ್ಥ = ಮೇರಗಳಂತೆ, ಹಂತರ್ಥಾರ್ಥ = ಆಗಲವಾದ ಎರಡು ಕವಿಗಳಾರ್ಥ (ಆನೆಯಂತೆ ಮುಖ-ಸೌಂದಿಲು ಮತ್ತು ಕವಿಗಳು), ಏವಿರ್ಥರ್ಥ = ಜಯಾರ್ಪಣ, ಉಂಡಿಕರ್ಥ = ಮನ್ಯಾಧನ ಬಾಣವ್ಯಾಪನು, ಅಂದರೆ, ಚರ್ತೋಂದಿಯನು-ಎಂಬಥ್ಯ. ಉದಿತಾರ್ಥ = ಆಗ ತಾನೇ ಕುಟ್ಟಿತ್ತಿರುವ ಸಂಯುಕ್ತನಂತೆ (ಖಾಲಿಸುವುದು), ಸ್ವಿಫ್ತ = ದೇಹಕಾಂತಿ ಉಳ್ಳವನು. ಹಂತರ್ಥ = ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವಾದ “ಪಿರವ್”ನಾಮಸರ್ವವನ್ನೇ, ಕಟ್ಟಾರ್ಥ = ಉದಿತವಾದವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು. ಸ್ವರ್ಯಾರ್ಥ = ಪಿಠಾರವಾದ ದೇಹವ್ಯಾಪನು (ಆನೆಯಂತೆ ಮುಖ-ಮನುಷ್ಯಾರಂತೆ ಕರೀರ) ಮಂಬಂತ್ = ಸಮೀರಿಸಿಸಾದ ಚರಿತ್ರೆ ಉಳ್ಳವನು, ಅಂತುಕ = ಆನೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಆಂತಿಕಾಯುಧ, ಷಾಕ = ಕಗ್ಗ. ಸ್ವರ್ಯಾರ್ಥ ಶರ = ಘರಿಸಿದ ಶೈಯಲ್ಲಿವನು. ಅಂದರೆ, ಒಂದು ಶೈಯಲ್ಲಿ ಅಂತುಕ, ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಪಾಶಧಾರ. ಹಂತರ್ಥಾರ್ಥಾರ್ಥ = ದ್ವೀಪ್ಯಾರ (ದುಷ್ಪರ) ಸೊಕನ್ನು ಅಡಗಿಸಿದವನು.

ಶಮ್ಮಂಜಾತ್ಸಿಗೆ = ಜೀವರು ಮಾತ್ರಮಾದ ಉಖಯಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ಸಹಿತ್ಯಾಗಿ,
ತತ್ತ್ವಾರ್ಥನು ನೀಡಿಗಳಿ = ಭಗವದ್ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಉಲ್ಲೇಖ,
(ಅನುಗ್ರಹಿ) ಸಜ್ಜಸರ = ಭಗವದ್ವರ್ತದ ಸುಜನರನ್ನು, ಶೈಕ್ಷಿಯ ಪರಿಷು =
ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುವವನಾಗು. || ೬ ||

ಶ್ರೀಮಂತಣಾಂಧರೀಯರ ವಾಚಾಂತಿಕ

ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರಾಮ್ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತುದಿಗಳಿಂದ ಸಜ್ಜಸರ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸೆಂದು
ಪ್ರಾಧಿಕಸತ್ಯ.

ಮೌರ್ಯಾಂಶಾದಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಿವಿಗಳುಳ್ಳವ. ಏಕೇತಾಕಾದಾವಾಗಿ
ವರಜನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮನ್ಯಾಫನ ಬಾಣವ್ಯಾಪ-ಎಂದರೆ, ಮನ್ಯಾಫನ
ಬಾಣಸ್ತುಯೋಗದಿಂದ ಇಮೇಣಿಸ್ತೇಕಾಗತಕ್ಕದ್ದು. ಅಂಥಾ ಹೀಗೆ ಮನ
ಜಯಿಸಿದವನು. ಶ್ರೀವಲ ಪ್ರಪಂಚಯಾಂಶಕ್ರಮ ಎಂತ ಅತ್ಯಯು. ಆಗಲೇ
ಉದಯವಾದ ಸೂರ್ಯದೇಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತವಣ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ
ಸಮೀಕ್ಷೆನವಾದ ದೇಹಕಂತಿಯಳ್ಳಿವನು. ಶ್ರೀಭೂಮಾದ ಸರ್ವವೇ ಅಥವಾ
ವಿರಚ ನಾಮ ಸರ್ವವೇ ಉದ್ದಿದಾವಾಗುಳ್ಳವ. ಮೂಸುವ ಶರೀರ,
ಆನೆಮುಖ, ಎರಡರಿಂದ ಸಹಿತವಾದ ವಿಶ್ವತವಾದ ಶರೀರ ಉಳ್ಳವ.
ಆಸುರೀ ಇಯುಂಗಳಿಗೆ ವಿಷ್ಣುಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಭಕ್ತರ ಇಯುಂಗಳಿಗೆ
ಅವಿಷ್ಣುಕಾರನಾಗಿದ್ದು, ಇಂಥಾ ಸಮೀಕ್ಷೆನವಾದ ಚರಿತ್ರೆಯಳ್ಳಿವ.
ಅಂತರವೇನು, ಬಾಕವೇನು-ತನ್ನ ಕರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿವವ. ದೇಹಕ್ಕರ ದಿಂದವನ್ನು
ನಾಶ ಮಾಡಿದವ. ಉಖಯ ದೇಹಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ
ದೇಹಗತನಾಗಿ, ಮಾಡಿದ ಇಯುಂಗಳಿಗೆ ಸಹಿತ್ಯಾಗಿ ಇರತಕ್ಕವ.
ಭಗವದ್ವಿಷಯಕರ್ಮವಾದ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತುವಿಗಳಿಗೆ ವಿಷ್ಣು ಬಾರದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಜ್ಞಾನ
ಭಕ್ತುದಿಗಳ ಮನೋರ್ಜವಾಯಕ್ಕೆ ಖೋಜಿಸಿ ಮಾಡಿಸಿದವನಾಗಿ,
ಭಗವದ್ವರ್ತದ ಸಜ್ಜಸರನ್ನು, ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸೋವನಾಗ್-ಎಂತ
ಅತ್ಯಯು. || ೬ ||

೨. ಭಾಷ್ಯಕಾರಿ :

ಮೇರದಂತೆ ಕವಿಯು ಶ್ಲೋವನೆಂದರು. ಹಾಗಾದರೆ ನೋಡುವವರು ಬಹು ವಿಜಾರಣಾ ಕಾಳಿವೃದ್ಧಲ್ಲವೇ-ಆಂದರೆ, “ವಿದಾಪತೆ” ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಆನೆಯ ಮುಖವಾದುದರಿಂದ ಕವಿಗಳೂ ಆರಂಭ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಈಂಥಾರಾರವು. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಮುಖಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣ ಮೇರಗಳಿಂತೇ ಎರಡು ಕೀರ್ತಿಂದ ಕೇಳಬಾಯಿಮಾನವಾಗಿರುವುದೇ ಭಾವ. ಭಾಷ್ಯಪದ ಈದ್ದು ಚತುರ್ಥೀ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ರುದ್ರದೇವರ ವರರಿಂದ ಸ್ತುತಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತಿ, ಮೋದಕಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಶ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಯಂತಳಲ ಬಯವಾಗ, ಗ್ರಾಹತ್ವಾ ಕೂಡಿರುವ ಮುಳಿಕವು ಸರ್ವವನ್ನು ಕಂಡು ಹೇಡರಿ ಎಡವಿ ಮುಗ್ಗಂರ್ಭ. ಮೇರೆ ಕೂಡಿದ್ದ ಗ್ರಾಹತ್ವಾಯಿ ಕೀರ್ತಕ್ಕೆ ಈದ್ದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನು ಯಾ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನ ಮೇರೆ ಕೀರ್ತಿಪದಿಂದ ತನ್ನ ಒಂದಂತವನ್ನು ಕಿಟ್ಟು ಆವನ್ನು ಹೇಡಿದು ಆಲ್ಲದೆ, ಆ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮೇರೆ ಯಾರೂ ಚಂದ್ರಪರ್ವತನವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಅವರ ಮೇರೆ ಕಾರತ್ಯವಾಗಿ ಚೇಂರತ್ಯವಾಗಿ ಆರೋಹಿತವಾಗಲೇಂದು ಆವವನ್ನು ಹೊಬ್ಬಿಸು. ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಗಾರೀಭವ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಿದೆ ದರು. ಆದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಚಂದ್ರನ ದರ್ಶಕರನೇಂದು ಹೇಳಿದು. ಗಾರೀಭನು ಕೀರ್ತಗಿ ಬಿಂದುಹೆಚ್ಚೀಯ ಒಡೆದುಹೋಗಲು ಬಲವಾದ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದರ ಕಾರಣವನ್ನು ಆಗಿನ್ನೊಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಗಾರೀಭನ ಪೂಜೆಯ ದಿವಸ ಕಥೆ ಶೀಳಿವಾಗ, ಇದನ್ನು ಇನರು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಈ ಕಥೆಯು ಆಗಿನ ಭಾಷ್ಯ ಪ್ರಸ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ, ಎಲ್ಲಾಗೂ ತಿಳಿದಿರ ಬಾರದೇಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೂ ಶ್ರಸಂಗ ಸಂಗತ್ಯಾ ಅವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಸಂಧಾನೆಲಿಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗ್ನ್ಯದ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಣಿಸುತ್ತಾಡಿ, ಸ್ತುತಿದಿವಸದಲ್ಲಿಯೂ, ಅವು ಮಾಸಮಾತ್ತಿಗೆ

ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಿಂದ ಈಗಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಗಂಗೀಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿ, ಗಂಗೋದಕವನ್ನು ತೇಗಿದ್ದೀಂದು, ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಾಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಕಾಯಂತಾಲಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೇರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿದಿನವಸದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸ್ತಿಯನ್ನಿಗಾಗಿ ನನಗಿರುವುದು. ಇದನ್ನು ಪೂರ್ವವಾಗುವಂತೆ ವರಕೊಡಬೇಕೀಂದು ಕೇಳಬೇಕಂಡರು. ವರಮಾತ್ಮನು ಆವರ ತಪ್ಪಿಗೆ ಸುತ್ತುತನಾಗಿ ಒಂದು ಶೊಽವನ್ನು ಹೊಹ್ಹಿ, ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶದಂತೆ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಳಿಯಿಂದ ಗಂಗೋದಕವನ್ನು ತೇಗಿದ್ದೀಂದು ಒಂದು ರಾಮೇಶ್ವರದ ರಾಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವ ಶತ್ರುಯು ನಿನಗೆ ಕುಟ್ಟಬಾಕ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ಶೊಽವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎಂದಿಗೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತೀಳಗೆ ಇಡಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿಬ್ಬರೆ, ಶೊಽವು ಒಡೆದು ಹೋಗುವದು. ಅಂದಿನ ಮಾಡಲು ಆ ಶತ್ರುಯು ನಿಂತುಹೋಗುವದು ಎಂದು ವರವನ್ನಿತ್ತು ಮರೆಯಾದನು. ಆಗ್ನ್ಯರು ಭಗವದನುಗ್ರಹದಿಂದ ಪ್ರತಿ ದಿನವಸದಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗಂಗೋದಕದಿಂದ ರಾಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಬಹುತಲ ಮಾಡಿದರು. ದೃವಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಒಂದಾನೆಂಬು ದಿವಸ, ಕಾಳಿಯಿಂದ ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇಹಬಾಧೆಯುಂಟಾಗಿ (ಮಲಮಾತ್ರ) ವಿಸಜ್ಞನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಂತಿಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದೆ ಆ ದಿವಸ ತಮಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಸಂಕಳವನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ, ಮಲವನ್ನು ಉದ್ದಿಸಿ ತೇಗಿದ್ದೀಂದು ಹೋದರೆ ಆ ಗಂಗೋದಕವು ಅಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಶೊಽವನ್ನು ತೀಳಗೆ ಇಟ್ಟರೆ, ಶೊಽವು ಒಡೆದುಹೋಗುವುದು. ಇನ್ನು ಮಾಡುವದೇನೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವತ್ತು ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ಥೀ. ಗೌಪತಿಯು ಮನೆ ಮನಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದರ ದೇಸೆಯಿಂದ, ಮೂಳಿಕ ವಾಕನಾರೂಢನಾಗಿ ಬಹುಫಲನ್ನು ಕಂಡು, ಆವಸನ್ನ ಹರಿಹ-ಎಲ್ಲ, ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನೆ ! ಈ ಶಲವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕ್ಯಾಂಪ್ಲಿಯಾ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಯಾ ಇನ್ನು ತೀಳಗೆ ಇಟ್ಟರೆ

ಕೊಡವು ಒದೆಹೋಗುವದು. ಮುಂದೆ ನಾನು ಮಾತ್ರಿತ್ಯವನ್ನು ಹಾಕಬಂದು ವಿಂತಹೋಗುವುದು. ನಾನು ಮಲಪಾಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಬಹುವೇನು; ಅದುವರ್ಗೂ ಇದನ್ನು ಇಟ್ಟಿಂದಿರುವಂತಹ ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಗೊಪತಿಯು ಆಗ್ನೇಯೀ! ನನಗೆ ಬಹು ಅವಸರ ಕಾರ್ಯವಿರೆ; ಅದರೂ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೂರು ಸಲ ತಂಗುವೇನು. ಅಷ್ಟುರಲ್ಲಿ ನೀನು ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಕೊಡವನ್ನು ಶೀಗೆ ಇಟ್ಟು ಹೇರಬು ಹೋಗುವನೆಂದನು. ಆಗ್ನೇಯ ಇವನು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವನು. ಕೊಡವನ್ನು ಶೀಗೆ ಇಡಲಾರನೆಂದು ನಂಬಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲೆಂದು ಹೇಳಿ, ಕೊಡವನ್ನು ಅವನ ಕ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಕೊಣ್ಣು ಹೇರಬುಹೋದರು. ಗೊಪತಿಯು ಆಗ್ನೇಯ ನಾಲ್ಕು ಹಕ್ಕಿಗಳು ಇಟ್ಟ ಮಾತ್ರಿಂದರೇ, ಆಗ್ನೇಯ! ಬನ್ನಿ-ಅಂದನು. ಮತ್ತೊಂದು ನಾಲ್ಕು ಹಕ್ಕೆ ಇಂದಾಗ್ನೇರಲ್ಲಿ ಆಗ್ನೇಯೀ!-ಎಂದು ಕಣಿದನು. ಆಗ್ನೇಯ ಶಿಂಚಾನವನ್ನು ಸೇರುವಷ್ಟುರಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಆಗ್ನೇಯೀ!!!-ಎಂದು ದಿಂಬಣ ಧ್ವನಿಯಂದ ಕಣಿ, ಕೊಡವನ್ನು ಶೀಗೆ ಇಟ್ಟಿಬ್ಬಿಸು. ಕೊಡವು ಒದೆಹೋಗುತ್ತು.

ಗೊಪತಿಯು ಭೀತನಾಗಿ ಹೇರಬುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಷ್ಟುರಲ್ಲಿ ಆಗ್ನೇಯ ಶಿಂಚಾನನ್ನು ತೀರಿಸಿಟ್ಟಿಂದು, ಅಬಮನ ಮಾಡಿ ಬಂದು ನೋಡಲು ಕೊಡವು ಒದೆಹೋಗಿದ್ದಿತ್ತ. ಅವರಿಗೆ ಕಾರ್ಯವಿಖಾದಿಂದ ಆದ ಹೋಕವು ಅಘಾರವಾಗಿ, ಮಿತಿಮಿರಿದ ಕೊಡವು ಬಂದಿತು. ಈ ಕೊಡವು ಹೀಗೆ ಒದೆಯುತ್ತೇ, ಹಾಗೆಯೇ ಈ ದಿವಸ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟಿಯೂ ಒದೆಹೋಗಲೆಂದು ಗೊಪತಿಗೆ ಇವವನಿತ್ತು ಹೇರಬುಹೋದರು. ಆ ಉರಣಿಂದ, ಆ ದಿವಸ ಗೊಪತಿಯು ಮುಂಟಕದಿಂದ ಬಿದ್ದ ಹೊಟ್ಟಿಯೂ ಒದೆಯಿತು. ಬಂದ್ರನು ನಕ್ಕಡ್ಡಾಗಿ ಬಂದ್ರನಿಗೆ ಗೊಪತಿಯು ಇವವನ್ನು ಕೊಣ್ಣು, ಅವನ ಇವವನ್ನು ಪರಿಹಂಸಿದನೆಂದು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವದು. (ತ್ರುಂಗದಿಂದ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಬರಿಯಬೇಕಾಯಿತು.) ಇಂದ

ಖಾಯಿದನಂತೆ ಕೆಂಡಗೆ ಶೋಭಾಸುತ್ತಿರುವ ಶರೀರವುಳ್ಳವನು. ಸರ್ವವನ್ನೇ ಯಾಮಕೃತೀ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟುಹಬೆಯ. ಗೊಡಡಿಯ ಹೆಚ್ಚೀಯು ಒಡೆಹಾಗ, ಖೂಫದಿಂದ ಹೆಚ್ಚೀಯನ್ನು ಕಟ್ಟುಹುದೇ ಇದರ ಕಾರಣವು. ಅನೇಯ ತರೀಯೂ, ಮನುಷ್ಯಾಕಾರ ಶರೀರವು, ಹೆಚ್ಚೀಯು ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಸರ್ವವೂ, ಚೋಲುವ ಹೆಚ್ಚೀಯೂ ಸೋಧುವವರಿಗೆ ವಿಕಾರವಂದು ತಿಳಿದುಬಂಧುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತತಾತ್ಮನೆಂದರು. ಆದರೆ, ಪಕ್ಷತ್ವ ಪಿಕಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ಸೋಧುವವರು ಇಂಥನೆ ಮಾತುವ ರೂಪವಾಗಿಯೇ ಇಂತುರಲ್ಲದೆ, ಇವನ ತರಿಕೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಲರೂ ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ಯೋಕಸ್ತುಪ್ಪಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯ. ಈತ, ಆಂತರಾಳಸ್ತು ಏರಿತ ಶ್ರೀಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವನು. ಅಯೋಗ್ಯದಾದ ಭಾವದ್ವೇಷಿಗಳ ಗರ್ವವನ್ನು ಮುರಿದವನು. ಸರ್ಕಲ ಜೀವರೂ ಮಾತುವ ಕರ್ಮಾಗಳಿಗೆ, ಆಕಾಶಭಾವನಿಯಾದ್ವಾರಾ ಶಾಸ್ತ್ರಪೂರ್ವಾರ್ಥಿಯಾಗಿರುವನು. ಈಸರಿಂದ ಘೂರ್ಜತನಾಗಿ, ಅವರವರ ಮನೋಭಿಷ್ಟವನ್ನು ಶೀಘ್ರವಲ್ಲಿ ಘೂರ್ಜೆಸುವ ಸ್ವಭಾವ ಉಳ್ಳವನು. ಆದುದರಿಂದ, ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಇಂತುರಾಳವನ್ನು ಘೂರ್ಜೆಸ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವನು.

॥ ೬ ॥

ಭಾವದರ್ಶನ ಪ್ರಕಾ :

ಶ್ರೀರಂಭಾಷ್ಯ - ಮೊರಗಳೂಃಭಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಣದ್ವಯಗಳಿಂದ ಶ್ರುತಿತ ಇಂದುನ ದರ್ವಣೆ - ತಂದ್ರನ ದರ್ವಣಪರಿಹಾರಕ, ಉದಿತುತ್ತಣಸನ್ಯಾಸ-ಉದಯಾಳಾಲ್ಪ ಖಾಯಿದಸ್ತುತಾರಕ, ರಕ್ತವರ್ಣ ವಿರಿಪ್ಪನೆಂಬ ಭಾವ | ಸ್ವಂಚಿತಾಂಶುಭಕರ ಭಾರಣಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಆಂತರ ತುಕ ಹಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವ, ಉಳಿದರ್ವಣ ಭಂಡನ-ಖಯೀಭಾವದಿ ದುಷ್ಪರ ಗರ್ವಪರಿಹಾರಕ. ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗ-ಸಮ್ಮುಕ ಕರ್ಮಾಗಳಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಭಾವವಾಗಿರುವವ. ತರ್ವಣ-ತೃಪ್ತಿದನಕ. || ೬ ||

ಇಂತುರಾಳ ನಿರ್ದಾರಣೆ :

ಇಂತುರಾಳ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಗಂಗಾರ್ಥಾತ್ಮಕ

ಶಾಸ್ವತವೆಂಬ ಮರದಂತೆ ಕರ್ತಾಗಳುಳ್ಳವನೇ, ಅಚ್ಯತಕಂದರ್ಭಕ್ತ
ಎಂದರೆ ಪ್ರತ್ಯಾಜಯೋದಿಂದ ಮನ್ಯಾಧ ವಿಕಾರವಚ್ಚಿ, ಗೀಡ್ಪವನೆ;
ಉದಯಾಸಿದ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವನೇ, ಶ್ರಿರಘೋಷಾರ್ಥಕ ಸಹ
ರಿಂದ ಶಾಸ್ವತವೆಂಬ ಉದಾರಪೂಳುವನೆ, ವೈಕೃತವೆಂಬ ಸ್ತೋತ
ಶರೀರಪೂಳುವನೆ, ಮಂಗಳ ಪರಿತ್ವನೆ, ಸೃಂಹಿತವೆಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಲ್ಲವ
ಅಂತಹ ಮತ್ತು ಶಾಶಗಳು ಶ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಳುವನೆ, ಖಳಗ ದರ್ಶನೆಂಬ
ಗಂಡಭಂಡಕನೆ, ಸರ್ವಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವವನೆ;,
ತ್ಯಾತ್ಮರಸಾಗಿ ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸು. || ೮ ||

ಸರ್ವಾಧ್ಯಾಸಾರಂಗರ್ತಕ

೧. ಕ್ರಾಂತಿ-ಎಂದರೆ ಧಾಸ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇರುವ ಮೊರ ಎಂದರ್ಥ. ವಿನಾಯಕನ ಮುಖವು ಗಿಜಾಕಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಆವನ ಕಿರಾಗಳ
ಸಹ, ಆನ್ಯ ಕಿರಾಗಳಂತೆ ಆಗಲವಾಗಿವೆ. ಅಂದರೆ, ಮೊರದಂತೆ
ಆಗಲವಾಗಿಯಾದರಿಂದ, ಕ್ರಾಂತಿ-ಎಂದಿದ್ದುರೆ.

ಮಧ್ಯೇಶ್ಯಂನು ಆಕಾಶಾಭಿಮಾನಿ. ಶಬ್ದಪ್ರ ಆಕಾಶದ ಧರ್ಮಾತ್ಮ.
ವಿನಾಯಕನು ಶಬ್ದಗುಣಾರ್ಥಕನು. ಶಬ್ದತಂಗಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ
೨೦ದ್ವಿಯವು ಕಿರಾಗಳು. ಇದರಿಂದ ಶೂಲಕರ್ಮನಾಗಿದ್ದುನೆ.

೨. ಕಂದಕ-ಎಂದರೆ ಮನ್ಯಾಧನೆಂದರ್ಥ. ತರ-ಬಾಗಾಗಳು
ಮನ್ಯಾಧ್ಯ ಬಾಗಾಗಳು ಲುಖಮ ಬಾಗಾಗಳಿಂದ ಶ್ವಿಸ್ಥಿ. ಪಂಚಬಾಗಾಗಳು
ಮನ್ಯಾಧನ ಪಂಚಬಾಗಾಗಳ ಶ್ವಿಂಗರಿಂದ ಘ್ರಾನಸು ವಿಚರಿ
ಷಾರ್ವವಾದು. ಕಾಮಾಸ್ತಿಯಂತಾಗುವಾದ (ಭೋಗಾಭಿಲಾಷ). ಇದೇ
೨೦ದ್ವಿ ಮತ್ತು ಕಾಮ-ಜಬ್ಯರೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿಯವು
ಉರಣ. ಮನಸ್ಸಿನ ಕಂಚಲ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಲ್ಲ ಸಜ್ಜನರೂ
ಸುಮುಹಿಸಾಗಿ, ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪಾದಾರದಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸ
ಅಸ್ತ್ರವಾಗಿಯವಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ವಿವಜತ-ಗೀಲ್ಲಾಷ್ಟ ಎಂದರ್ಥ.

గాకీలను బ్రహ్మచారియు. కావున్ను గీడ్వపను. జతేంద్రియ
నేందు ఆతయిF.

೪. ಉದಿತಾರ್ಥ-ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆಗ ತಾನೇ ಉದಯಸುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯನು ಕೆಂಪಗೆ ಕಂಡಿಯುತ್ತಾನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. (ಉದಿತ-ಆಗ ತಾನೇ ಹುಟ್ಟಿರುವ, ಆರ್ಥ-ಸೂರ್ಯ) ಗೊಪತಿಯ ದೇಹದಂತಿಯು ಉದಿತಾರ್ಥನಂತೆ ಶೋಭಾಯವಾನವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ, ಉದಿತಾರ್ಥ ಸ್ಥಿತಿ.

ಉ. ಸರ್ಕಾರ-ಶೈಲ್ಪಿವಾದ ಸರ್ವ. “ವಿರಚ್ಯ”-ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮುಕ್ತವು. ಒಮ್ಮೆ, ವಿನಾಯಕನು ಭೂತರ ಮನಸೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮೌದಗಳನ್ನು ಕೃತರಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ ಹೋಪ್ಯೆ ಭಾರವಾಯಿತು. ಅವನ ಮಾಹನ ಇರಿಯು. ಇಲ್ಲಿಯ ಮೇರೆ ಶುಳಿತು ಬರುತ್ತಿರಲು, ಆಯತ್ತಿ ತಿಳಿಗೆ ಬಳ್ಳಾನು. ಆಗ ಉದರ ಒಡೆಯಿತು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಚಂದ್ರನು ಗೊಣಾಯಿಕನನ್ನು ನೇರಿಡಿ ನಕ್ಕು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದನು. ಆದರಿಂದ ರುದ್ರನಾದ ಮೂಹಿಕವಾಹನನು ತನ್ನ ಒಂದು ದಂತವನ್ನು ಮುರಿದು, ಅವನನೇಗೆ ಎಸೆದನು. ಇದರಿಂದ ಹೇರಂಬನು ಭಗ್ಗದಂತವಾದನು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಸರ್ವಪ್ರೋಂದನ್ನು ಹೆಡಿದು ಒಡೆದುಹೋಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಹೋಪ್ಯೆಯ ಮೇರಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡನು. (ಉದಿದಾರದಂತೆ). ಇದರಿಂದ, ಸರ್ವವರ ಸಿಂಹತ್ವ - ಎಂದಿದ್ದರೆ - ದಾಸರಾಯಿರು. ಕಟಿ-ಸೊಂಬಸೊತ್ತ-ದಾರೆ. ಶಂದರೆ, ಉದಿದಾರ.

iii. శ్వాసచికారవాద-అందరే, గజములు, సెండిలు, పీరగదలద కివి, మూనవ శంఠిర, దొళ్ళుకోబ్బై (లంబీఎదరు).
iv. ఆకారదిల్చిడింద-శ్వాసమాత్సనందియవయ సూలుకరించి, ఏ కండ

८. గొప్పియు విధాభిషాపనియు. ఆదిశ్వాసకను. సజ్జనర
కల విషాపరికూరకను. ఇదరింద, సమిచేసేవాద బారిక్త,
శ్రీపతివను. మంగళపరితసెందు తాత్పయిం.

೭. ಗಜನನನು ತನ್ನ ಎರಡು ಹೃಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ, ಅಂತರವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಪಾಠವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಅಂತರವು ಆನಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಆಯುಧವಿಶೇಷ. ಶ್ರೀಗ್ರಿಣಿ ಮಂದಿಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವವನು ಗಜನನು. ಮಂಗಳತ್ವದ ದ್ಯುತ್ಯರ ವಾರಿಗೆ ಅಂತರವಾಗೇಯು.

ಶಾಕ-ವಂದರೆ ಹಗ್ಗಿ. ಚುಂಚಿಲ್ಲಾಡ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ, ಶ್ರೀಹರಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ತೆರಿಗಿಸುವದರಿಂದ ಪಾಠಾಂಶೇತ. ಮೌದಿಲು ನಿಯಂತ್ರಣ (ಅಂತರ) ಸಂತರ ಕಟ್ಟಹಾಕಿವುದು (ಬಂಧನ-ಪಾಠ).

ಶ್ರೀಗ್ರಿಣಿ-ಧರಿಸಿಯವ ಅಂತರ ಪಾಠರ-ಹೃದ್ವಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ ಮತ್ತು ಪಾಠ.

೮. ದ್ಯುತ್ಯರದ ದ್ಯುತ್ಯಕ್ರಿಯನ್ನು ದಮನ ಮಾಡುತ್ತಿರಿಂದ, ಮಂಗಳ ಪುಣ್ಯವನ್ನು. ಕರಿಕ್ಕುರ್ಮಿಪಣಿದ ದುರ್ಯೋಧನ ಆದಿಪೂಜತನಾದ ಅಂಬಾಧಿವಿಷಯನ್ನು ಆಯಾಧಿಸಿದೇ ಅಂಥ ನೀಗಿದ. ಏಯಕ್ಕೆತ್ತು ಮತ್ತಾರಮಾರಾಂಗಿಂಡಲ್ಲಿ.

ಉವನ ಸೋಷನ್ನು ಗೊಳಾಯಿಕೊಂಡ ಮುರಿದನು. ವ್ಯಾಪೋದನಾ ವರಗಾದೆಯಂದ ಸಂಕ್ಷತನಾದ ಪ್ರಸಂಗ ವಿಶೇಷ.

೯. ಸಕಲಚೀತನರಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪಾಶ-ಪೂಜ್ಯ-ಮಿಶ್ರ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ತತ್ತ್ವಪರಿಯಾದ ಗಣೇಶನು ಸಹಕ್ಕೆ ಭೂತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ, ಕರ್ಮಘಾತಕನು.

೧೦. ಕರ್ಮಕೂಕ್ಕಿಗೊಂಡ ಕಿರಿವದನನು ಸಜ್ಜನರ ಸಕಲ ವಿಶ್ವಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿ. ಆವರ-ಸತ್ಯಾಧನಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರೆಕರ್ನಿಸಿ, ಆವರನ್ನ ತಪ್ಪಿಪಡಿಸುವನು. ಇದರಿಂದ, ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ತಪ್ಪಿಪಡಿಸುವ ಪರಾಕ್ರಮಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆ ಹಾರಕಾರಿಯ ಅನುಜನು. || ೬ ||

ತ್ರಿವೇದವ್ಯಾಸರಚನೆ ಸಂಧಿ
ಶ್ಲೋಕಗಳ ಕ್ರಮ ನೋಡಿ ಅಂತಿಮವಾಗಿ
ಹಡ್ಡ-೨

41

ಪಠಿಕ :

ಮೀತ ಪರಮ ಮಂಭೃತ್ಯಾವರ್ಥ ।
ಈಶ್ವರ ಗ್ರಂಥಗಳನರಿಂತ ಶ್ರೀ ।
ಯಾವಿಲ್ಲದೆ ಬರದು ವಿಶ್ವರಿಂದಯೋ ರೋತದೊಳು ॥
ಜಾತಾನಯ ವ್ಯಾಧಿಮುದ್ರೆಯ ।
ದೇಶಾಂಶಗಳರಫರಗಳ ಶಾಲು ।
ಜಾಸಮುದ್ರ ಶ್ಲೋಕಪಾಠದ ನೋಡುವ ಶ್ರವಣಿಸಿ ॥ ೨ ॥

ಅಧಿಕರಣ :

ಭಾಗವನ್ ತ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರಿಂದ ಏರಿತ ತ್ರೀಮನ್ಯಹಾಖಾರತ
ವನ್ನ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಲೇಖಿಸಿದ ಲೇಖಕಗ್ರಹ ಲಂಬೋದರನನ್ನ
ಗ್ರಂಥಾಧಿಕಾರಿ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನ ತಿಳಿಸಿದು ವ್ಯಾಧಿಮುತ್ತಾರೆ. ॥ ೨ ॥

ಶ್ರವಣಾಭಿ :

ಮೀತ = ಆಕಾಶಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ತ್ರೀ ವಿಭ್ರಾಂತಾನೇ (ಖ+ಕಾ =
ಮೀತ, ಖಂ-ಆಕಾಶತತ್ತ್ವ), ಮಂಭೃತ್ಯಾವರ್ಥ = ತ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ
ಘಟಿಸ್ತಾವರ್ಥವಾಗಿ, ಪರಮ = ಸರ್ವಾರ್ಥಮಾರ್ದಾದ, ಈಶ್ವರ = ಭಾಗವನ್
ತ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರಿಂದ, ಶ್ರೀ = ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನ = ತ್ರೀ
ಮನ್ಯಹಾಖಾರತದಿಂದ ಸದ್ಗುಣಾಧಿಕಾರಿ, ಅರಿತು = ಅಂತರ್ಗತರಹಸ್ಯಾಧಿ-
ಗಳನ್ನ ತ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರ ಅನುಗ್ರಹವಿಂದರೇ ತಿಳಿದವಾಗಿ, ಶ್ಲೋಕ
ವಿಲ್ಲದೆ = ಅಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ, ಬರದು = ಲೇಖನಮಾಡಿ, ರೋತದೊಳು =
ಒಗ್ಗೆನಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವರಿಂದಯೋ = ಶ್ರವಣರ ಮಾಡಿದೆ. ಜಾತಾನಯ =
ಜಾತಾಂಶಗಳಗಳನ್ನ ಶ್ರೀಯ್ಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದೆಂದನೇ. ವ್ಯಾಧಿಮುದ್ರೆ = ನಿಸರ್ಗ
ವ್ಯಾಧಿನೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಧರ ಅಧಿಕಾರಿ = ಭಾರತದಿಂದ ಉದ್ದೇಂಧಗಳಲ್ಲಿ
ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ರಹಸ್ಯಾಧಿಕಾರಿನ್ನು, ಎಸರಿ = ನಮಗೆ, ಉಪರೇತೆ =

ಗುರುಧೈ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವವನಾಗು. ಕರುತ್ತಾವಮುದ್ರ = ದಯಾಖಾಗರನಾದ ನೀನು, ಶ್ರವಿಣಿ = ಶ್ರವಿದಿವಸದಲ್ಲಿಯೂ ಭಾವತ್ತೇವಾಕ್ಯ ಒದಗುವ ಸಹಳ ವಿಭಾಗಿಸ್ತೂ ಪರಿಹರಿಸಿ, ಶ್ವಾಕಣಾಕ್ಯದ ಮೊಮ್ಮೆ = ಅತ್ಯಂತ ದಯಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ. || ೬ ||

ಶ್ರೀ ಸಂಕಾರ್ಮಣ ಒಳಿಯುರ ತ್ವಾರ್ಥಾನ

ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸ ದೇವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಗ್ರಂಥಾಧಿಗಳ ತಿಳಿಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನಿ ಮಾಡಾರೆ.

ಆಹಾಭಮೂನಿಯಾದ ವಿಭಾಗಾಜನೇ, ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸದೇವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಸಂಪೂರ್ಣತಮನಾದ ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸ ದೇವರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಭಾರತಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳ, ಆದರ ಆಧ್ಯ ತಿಳಿಂದವನಾಗಿ, ಆಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ರೇಖನಮಾಡಿ, ಶೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ವಚುದ ಮಾಡಿದವನಾಗಿ, ಹಾತಾಂತರಗಳ ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ವಿನಾಯಕನೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವನು. ನಿನ್ನ ಹಾದವಲಂಬಿಯಾದ ನನಗೆ, ವೇದವ್ಯಾಸ ದೇವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಭಾರತಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳ ತಾತ್ಯಯೇ ನೇನು, ಆಧವೇನು-ಇವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಿಫಾಷಾಗಿ ಗುರುಗಳ ಮುಖದಿಂದ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿಸೋವನಾಗು. ಕರುತ್ತಾವಮುದ್ರ ನಾದವನೇ, ಶ್ರವಿಣಿಸಲ್ಲಿ ಭಾವತ್ತೇವಾಕ್ಯ ಬರತಕ್ಕ ವಿಭಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿ, ಅತ್ಯಂತ ದಯಾಯುತವಾದ, ಶ್ರಸ್ತಿಭೂತವಾದ ಕಡೆಗಳನ್ನಿಂದ ನೋಡಿ, ಭಾವದನುಗ್ರಹಿ ತಾತ್ವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡೋವನಾಗು-ಎಂತ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದೂ ಎಂತ ತಾತ್ಯಯೇ. || ೭ ||

ಶ್ವಾಕಣಾಕ್ಯ

ಖಂ-ಖಂದರೆ ಆಹಾರವು. ಆದಕ್ಕೆ ಈಶನಿಂದರೆ, ಆಹಾರತ್ವ ನೆಂದಫಾ. ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು ಭಾರತವನ್ನು ರಚಿ, ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು

ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಗೊಪತಿಗೆ ಹೇಳಲು ಗೊಪತಿಯು, ಬರೆಯುವಾಗ ನನ್ನ ಶೇಷಗಳಿಯು ನಿಲ್ಲದಂತೆ, ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ, ಮತ್ತೊಂದು ಪದವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಬರಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿ ಶೇಷನವ್ವು ನಿಂತರೆ, ನಾನು ಮುಂದೆ ಬರೆಯಾರೆನೆಂದನು. ಆಗ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು ಹಾಗೇಯೇ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ, ನಾನು ಜೇಣುವ ಶೈಲೀಕರಣಿಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿನ್ನ ಬರೆಯ ಬಾರದು. ಆದರಫ್ರಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದನಂತರ ಬರೆಯ ಬೇಕೆಂದರು. ಆದರಂತೆ ಒಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರಲು, ವೇದವ್ಯಾಸರು ರಚಿಸಿದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿಬ್ಬಿರು. ಮುಂದೆ ಗ್ರಂಥ ರಚನಬೇಕು, ಶೇಷನವ್ವು ನಿಂತರೆ, ಗೊಪತಿಯು ಮುಂದೆ ಬರೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆನುಡುಯವೆಂದು ಯೋಚಿ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶೈಲೀಕರಣನ್ನು ಬಹುಕಳಿಸಿದ್ದಾಗಿ ರಚಿಸಿ ಹೇಳಿದರು. ಆದರಫ್ರಿವನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತು, ಗೊಪತಿಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡಲು, ಅಪ್ಪುರಲ್ಲಿ ಬಹುಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಅದು ಮುಗಿದಕೂಡಲೇ, ಮತ್ತುರದು ಕಾಗಿವಾದ ಶೈಲೀಕರಣನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಗೊಪತಿಯು ಸರ್ವಜ್ಞನಾದರೂ, ಆದರಫ್ರಿವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಅರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಹೀಗೆ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಸಿದರು. ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಭಾರತ ೧೦ ಲಕ್ಷ ಗ್ರಂಥಗಳು-ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರು. ಅಪ್ಪಾಗಳಲ್ಲಿ ೨೦ ಲಕ್ಷ ಶೈಲೀಕರಣ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಮುಕ್ತಲೋಕದಲ್ಲಿ ೧೫ ಲಕ್ಷ ಶೈಲೀಕರಣ, ಪಿತೃಲೋಕದಲ್ಲಿ ೧೪ ಲಕ್ಷ ಶೈಲೀಕರಣ ನಿಂತವು. ಉಳಿದವೈ ಇಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ ಗ್ರಂಥ ಮಾತ್ರ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತವು. ಇವಲ್ಲದೆ ಈಮೋಷಣಾನ ಮೊದಲಾದ ಉಪಾಖಣಗಳು ಅಳ ಸಹಸ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಆರಿತು, ಹರಿವಂಶವೂ ಭಾರತವೂ ಸೇರಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷದ ಇಪ್ಪತ್ತು ದು ಕುವಿರ ಗ್ರಂಥಗಳು-ಈಗಳ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿರುವವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥರಚನೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು, ಮಧ್ಯೇ ಮಧ್ಯೇಹಾಕಿದ ಕರಿಣ ಶೈಲೀಕರಣ.

“ಅಪ್ಯೈಕ್ಲಿಕ ಸಹಸ್ರಾರ್ಥ ಅಪ್ಯೈಕ್ಲಿಕ ಶತಾನಿಂಬ”-“ಅಂ
ವೇದಿ ಕುಶೋವೇತಿ ಸಂಜಯೋ ವೇತಿ ವಾನವಾ ॥”-ಎಂದು ಖಾರಿಗಳ
ಎಂಬ ನಂಬಿ ಕ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಕರಿನವಾಗಿ ರಚಿಸಿ ವೇದವ್ಯಾಸ ದೇವರು
ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವೇನಂದರೆ-“ಶಿ ತ, ೫,೦೦೦ ಕ್ಲೋಕಗಳ ಅಧಿಕಗಳನ್ನು ನಾನು
ಬರ್ತಿಸು. ನನ್ನ ಮಾನ್ಯಾದ ಪ್ರಾಣಾಯನೂ ಬಲ್ಲಸು. ಸಂಜಯನು ನನ್ನ
ಅಳ್ವಿಕ್ರತದಿಂದ ಬಲ್ಲಸು. ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ವಿಧರನೂ ಬಲ್ಲವನೆಂದು
ಹೇಳಿರುವರು. ಗೊಪತಿಗೆ ಇದರಭಾವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿತೋ ಇಲ್ಲವೇ
ಸಂಕಯಕ್ತಿ ಆಸ್ತಿದವೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ವೇದವ್ಯಾಸ ದೇವರಿಗೂ
ಗೊಪತಿಗೂ ಮೊದಲು ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಧಿ
ಮಾಳಿಕ್ಯಾದ ಬರೆಯಬಾರದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿತಾಗಿಷ್ಟುದರಿಂದ, ಆ ಗ್ರಂಥ
ವನ್ನು ಗೊಪತಿಯು ಬರೆದು ಇರುವುದರಿಂದಲೇ, ಗೊಪತಿಯು ಬಲ್ಲನೆಂದು
ಖಚ್ಚಾಗುವುದು. ಈ ಅಧಿವನ್ನೇ ದಾಖಾಯಿಸು ಇಲ್ಲ ಹೇಳಿರುವರು.
ವೇದವ್ಯಾಸ ದೇವರು ಮಾಡಿದ ಗ್ರಂಥಾಳಾಧವನ್ನರಿತು ಪ್ರಯಾಸಪಿಲ್ಲವೇ
ಬರೆದು ವಿಶ್ವಾರಬಹಿಸಿಹುವೆ. ಭಾರತ ಆದಿಪರವಾದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಕಥೆ
ಯನ್ನು ವಿಶ್ವಾರಬಹಿಸಿಹುವೆ! ಭಾರತಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಚೀನಾಗ್ರಿ ನೀನು ಬಲ್ಲಿಯಾದುದರಿಂದ,
ಅದರಭಾವನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ನೀನು ಕೃಷ್ಣಾಕ್ಷಣ್ಯ
ದಿಂದ ನೇಡುತ್ತು. ಗೊಪತಿಯು, ಕೃಷ್ಣಾಕ್ಷಣ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿದರೆ,
ಭಾರತಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಧಿಕಾಗುವುದೆಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

॥ ೨ ॥

೨. ಭಾರತಾರ್ಥಾ ಪ್ರಾಣ :

ವೇತ-ಅಳಾಳಾಧಿಪತಿ-ಎಂಬಭಾ. ವ್ಯಾಸಕೃತ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಆಯ್ದಾ
ವಿಲ್ಲದೆ ಬರೆದವ-ಎಂಬಭಾ.

‘ತದ್ವಂ ಕುಶ ಶಂಹಾಜಾಯಾಂ-

“ಪಿಭಂ ಸರ್ವವೇದಾಕ್ಷ ಲಿವಿತ್ತುವಸಮಾಸತ”-೨ತಿ ॥ ೨ ॥

೭. ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಚಿಂತ ಕಿರುದಿಃ :

“ಪೇತ” ಇತಿ ॥ ಅಭಿಮಾನಿಃ । “ಉರ್ಮಿ” ಭಾರತೀ ಸ್ವಾಹ್ಯ ಇಯಂ
ಕಥಾ ॥ ೨ ॥

ಕಿರುಧಾರ್ಥ

“ಪೇತ”-ಅಳಿಕದ ಅಭಿಮಾನವುಳ್ಳವನು. “ಉರ್ಮಿ ಗಣಪತಿಯು
ವ್ಯಾಸಕೃತಗಂಥಗಳನಿರಿತ ಶ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲದರೆ ಬರೆದು ವಿಷ್ಣುರಿದನೆಂಬ
ಕಥೆಯು ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿಯೂ, ಸ್ವಾಪ್ತವಾಗಿಯೂ ನಿರೂಪಿತ
ವಾಗಿದೆ ॥೨ ॥”

ಶ್ರೀಗುರುತ್ವದಯವ್ಯಾಪಕ

ಅಳಿಕಪತಿಯಾಗಿ ಹೇಳನೆಂದು ಪೇತರ್ಹಳ್ಳಿವನೇ ಪರಮ ಸುಭಕ್ತಿ
ಘೂರ್ಣಕವಾಗಿ ವ್ಯಾಸಕೃತ ಮಹಾಭಾರತ ಗ್ರಂಥಾರ್ಥ ತೋದು, ಆಯಾಸ
ವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಬರೆದು ಈತರಾತ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸನ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ಜಾತಾನಿ
ಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಅವರಾರ್ಥಗಳನ್ನ ನನಗೆ ಉಪರೇತಿಸು. ಕರ್ಯಾ
ಸಮುದ್ರನೇ ಸದಾ ಕೃಷ್ಣಾಕುಶಲ್ಲಿದಿಂದ ನಾಮ್ಮನ್ನ ನೋಡು. ॥ ೨ ॥

ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತಾನಂಭಾರತಂಗ್ರಹ

೮. ಇಂ-ಇಂದರೆ ಆಕಾಶ. ಈಕ-ಎಂದರೆ ಅಧಿಪತಿ,
ಪಂಚಮಹಾಭಾರತಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಆಳಕತತ್ತ್ವ. ಆಕಾಶತತ್ತ್ವಾಭಿಮಾನಿ
ದೇವತಾ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿಗಳನು. ಇದರಿಂದ ಕೀರತಾಮಣನು. ಆಕಾಶದ ಗುಣವು
ಶಿಬ್ಬವು. ಇದರಿಂದ ವಿನಾಯಕನು ಶಪ್ತಗುಣಾರ್ಥಕನು.

೯. ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತ ಗ್ರಂಥವನ್ನು
ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿ, ಗ್ರಂಥಸ್ತ ವಿಜಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವವರ್ಣಗ್ರಂತಿ
ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟಿಸಿದನು. ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತವು ಸರ್ವಶಾಸ್ತ
ನಿಷ್ಠಾಯಾಕವಾದ ಉದ್ದೇಶವು. ವಿಷ್ಣುತ್ವಂಪರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತಕ್ಕೆ
ಶೈಷ್ವಾನವಿದೆ. ಇತಿಹಾಸಪ್ರಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ
ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತವು ಪಂಚಮವೇದವೆಂದು ಹ್ಯಾತವಾಗಿದೆ.

గోటిను త్రై వేదవ్యాసర ముందే తన్న పరత్తన్న జ్యానము మధ్యదల్లి నిర్మిసిం ఎళ్ళారాణితియల్లి కేళబేళిందు శ్రావించినాడను. అదక్కి సమాఖ్యి, భగవాన్ త్రైవేదవ్యాసర గొనాయకీ-“నీను ప్రతివాక్యమన్న చేస్తూగి ఆధిమాదిషీండు బరియిచేసు”-ఎందరు. ఆ పరత్తిగే ఒట్టుదే గొప్పియు.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಭಾರತದಿ ಸದ್ಗಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾಕ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ, ಲೋಹಾರ್ಗ್ರಹ-ವಂದು ತೆಗೆದು ಬಂದಿತು.

ಫರ್ಮ-ಸ್ವೇಚ್ಛೆತ್ವದಾದ ಶ್ರೀವೇದವಾಸರು. ಈಕ್ಕೆ ತ್ರಿಪುನ್ಯಾಧಿಯಾಗಿನೇ ವೇದವಾಸ ನಾಮಕನಾಗಿ ಪರಾಶರ-ಸತ್ಯವತೀಯಿಲ್ಲ ಅವಶರಿಸಿದನು. ವ್ಯಾಸಕರ್ತೃಂಥಾಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಶ್ರಮೇಯಾಧಿರಘ್ಯಾಳನ್ನು ಶ್ರಿಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಅರಿತು, ಬರೆದನು. ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದನು. ಇದರಿಂದ, ವಿಶ್ವರಿಹರ್ಯಾಂತರಾಮಿನ್-ಎಂದಿರಾರೆ.

೪. ನಿನು ಬರೆದ ಮಹಾಸ್ರಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಾಗಿರುವ
ಪ್ರಮೇಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರರಜ್ಯಾಂಶನ್ನು ನನಗೆ ಗುರುಪಡೇಕ
ಬಾಯಾ ತೀರ್ಣಿಸಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಂತಹ ಕಾರಣದ ಜಾವಾತೀನಂದನನಲ್ಲಿ
ಮೊರೆಜಪಡುವುದೇ.

५. గ్రాధిపను పరమకులుగముద్దను. తన్న భక్త జనరిగి బయచే. సశల విఘ్నానమ్మ పరహరిసి, సత్కాధనగే మాగేదరిఎ యాగియిచే తయామయిను. ఇదరింద దయాదృష్టియంద సోది, ఆనుగ్రహిసేందు ఆ అంబదాధికనర్ల శ్వాధిసిద్ధార్థ. || 2 ||

ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಭೂತಾರ್ಥಿತ್ವ ಸಂಧಿ
ಸೇತುಂದ್ರಾಧಾರ್ತಾಗಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯನಾಮಿ
ಪದ್ಮ-ರ

ಮೂಲ :

ಶ್ರೀಕಂತಿನಿಮರ್ಮಾರ್ಥ ಮುಸಾಧಾ :
ದೇಶವಣಿಕ ರಕ್ತ ಗಂಥಾ :
ಕಿರೋಧಾರ್ತಾ ದೋಕಂತಿತ್ವ ಮರಮಿತ್ತ ||
“ಮುಂಷಕಮುಂದರದಹನ ವ್ಯಾಖಾ :
ದೇಶಯುತ ಶ್ರವಾತ ಶ್ರಘು ಶ್ರೂ :
ಧೈರ್ಯ ಭಕ್ತರು ಭೀರಿಧಿಷ್ಣಾಫಂಗಳ ಶ್ರಮಿತರ್ಥ || ೮ ||

ಅವಶಯಿತರೆ :

ನಾಭೀಪ್ರದೇಶಣಿತ ವಿಷ್ಣುಂಧಾಜನನ್ನ ಭಕ್ತರ ಇಷ್ಟಾಧಾರಣನ್ನ
ಘಾರ್ಯೇಸಿಂದು ಘಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. || ೮ ||

ಶ್ರುತಿಷಂಧಾರ್ಥ :

ಅಂತಿಮರ್ಮಾರ್ಥ = ಅತ್ಯಂತ ದೇಹವಿಯೋರಣಾದ, ಶ್ರೀಕಂತ =
ಶ್ರೀರಮಣಿನಾದ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ, ಮುಸಾಭೀದೇಶವಣಿಕ = ಮಂಗಳಾಧ
ನಾಭೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಮಾನಾದವನೇ, ರಕ್ತಗಂಥಾಂಕಿರೋಧಾರ್ತಾ = ರಕ್ತ
ಗಂಥದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನಾದ ಶರೀರಪ್ರಣಾಲೆನೇ, ದೋಕಂತಿತ್ವ = ಸಕಲ
ವಿಷಗ್ರಾಹ ಪರಿಹಾರಣ್ಯದ, ಪರಿತ್ರಕಮಂಗಳನ್ನ ಆಚರಿಸುವುದಕ್ಕೆ
ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವದನೇ, ಮರಮಿತ್ತ = ಸಕಲದೇವತೆಗಳಿಗೆ
ಮಿಶ್ರಣಾಗಿರತಕ್ಕವನೇ. ಮುಂಷಕಮುಂದರ ದಹನ = ಸಮೀಕ್ಷಿನಾದ
ಮುಂಷಕವೇ ವಾಹನವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೇ, ವ್ಯಾಖಾದೇಶಯುತ =
ಶ್ರೀವಾಯುದೇವರ ಆವೇಶಯುತನಾದವನೇ, ಶ್ರವಾತ = ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ
ನಾದವನೇ, ಭಕ್ತರು ಭೀರಿಧಿಷ್ಣಾಫಂಗಳ = ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರು ಚೇಡವ ಸಕಲ
ಇಷ್ಟಾಧಾರಣನ್ನ (ಭಾವದನುಗ್ರಹಣ್ಯತ್ವಿಗೆ ಸಾಧನಗಳಾದ ಜ್ಞಾನ-ಭಕ್ತಿ-

/ * (ಶ್ರೀ ಮುಂಷಕಮುಂದರಹನ-ಎಂಬ ಪಾಠಾಂತರವೂ ಇದೆ).

ವೈದಾಗ್ಯಗಳಿಂಬ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳಿಂದಫರೆ), ಶ್ರುತಿನಿರ್ದಿ = ಶ್ರುತಿನಿತ್ಯಪೂರ್ವ, ಶ್ರಭು = ವಿಷ್ವಾಸಾಯಕನೇ, ಶ್ರಂಭೇಶು = ಶ್ರಾಂತಮಾಡು - ಎಂದು ಶ್ರಾಂತಿಸಿದ್ದಾರ್ಥ-ಹಾಕಾಯ್ದು. || ೮ ||

ಶ್ರೀಷಂತರ್ವರ್ಣ ಒದೆಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಶ್ರೀ ವಿಷ್ವಾಶ್ವರನ್ನ ಭಕ್ತರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಶ್ರಾಂತ ಮಾಡೆಂದು ಶ್ರಾಂತಿಸಿತ್ತಾರೆ.

ಆತ್ಮಂತ ದೋಷದೂರನಾದ ಶ್ರೀಪತಿಯಾದ, ವಿಧಾಯಾತ್ಮಿಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ, ಮಂಗಳವಾದ ನಾಭಿದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಮಾನನಾದವನೇ, ಶ್ರೀಜನಾದ ವೈದಾಗಮನಿಕೆಯ ಸುಂದರಿ ಉಂಟಿರಿಶ್ವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ಅವಾಸಮಾಡುವನೇ, ರಕ್ತಾಂಧದಿಂದ ಪ್ರಾಣವಾನವಾದ ಕರೀರ ಪ್ರಾಣವನೇ, ಭಗವದ್ವರ್ತಕಾದವರಿಗೆ ಸತ್ಯಾಯು ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳಾದ ವಿಷ್ವಾಗ ಪರಿಕರ್ತಿ, ಪರಿತ್ರಕಮರ್ಣಗಳ ಅರ್ಚಿಂಧನೋದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲನಾಗಿರ ತತ್ವವನೇ, ಸಮಸ್ಯದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವೀಕೃತನಾದವನೇ ಮತ್ತು ತತ್ವದೇವತೆಗಳ ಧ್ಯಾದಾ, ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮ ಏಕದಶೀಲಾರ್ಥಿಯಾಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಸದಸ್ಯ ಸಂಖೇ ಅನುಷ್ಠಾನಾಯಿಳ್ಳಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಿಶ್ರನಾದವನೇ, ಸಮಾಖೀನವಾದ ಮೂಡಿಕವೇ ವಾಹನವಾಗುಳ್ಳವನೇ, ಶ್ರೀವಾಯುದೇವರ ಅರ್ಚೆಯಕ್ಕನಾದವನೇ, ವಿಷ್ವಪರಿಹಾರಕನೆಂದು ಶ್ರುತವೇಂದೂ ವ್ಯಾಕ ನಾದವನೇ, ವಿಷ್ವಪರಿಹಾರಕ್ಕೆನು, ವಿಷ್ವಕ್ಕೊಡಕ್ಕೆನು, ಸ್ವಾಮಿಯಾದವನೇ, ಶ್ರುತಿನಿರ್ದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಬೇದಿದಂಥಾ, ಭಗದವನು ಗ್ರಹಣಿಗಿ ಬೇಕಾದ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ವೈದಾಗ್ಯಗಳಿಂಬ ಇಷ್ಟವಾದ ಶ್ರಯೋಜನಗಳಿಗೆ ವಿಷ್ವಾಗು ಹಾದಂತ ಶ್ರಾಂತಮಾಡು-ಎಂತ ಶ್ರಾಂತನಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. || ೯ ||

೨. ಭಾಷಣಪ್ರಕಾರ :

ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಭಿಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇ! ಎಲ್ಲೇ ಗೌಪತಿಯೇ! “ರಕ್ತಾಂಬರೋ ರಕ್ತನು:

ರಕ್ತಮಾಲ್ಯಾಸುಲೇಖನಃ ॥”-ಎಂದು ತಂತ್ರಶಾರಸಂಗ್ರಹವಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿ ಮಂತ್ರದ ಧ್ಯಾನಶೈಲಿಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಸ್ತಧ್ಯಾತ್ಮಾಯಿರು ಹೇಳಿದುವ ವಾಕ್ಯವಿದು. ಕಾಗೆ, ಕೆಂಪುಗಂಧವಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಶೋಭಿತವಾದ ಶರೀರ ಉಳ್ಳವನಾಗಿಯಾದೆ! ಶೋಕವನ್ನೇ ಪರಿತ್ವರ್ಣಾಗ್ರಿ ಘಾಕುತ್ತಿರುವೆ. ನಿಂತು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಿಶ್ರಿತ. ಮೂರಿಕ ಶ್ರೀಪ್ರಸ್ತಾವನ್ನು ವಾಹನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವೆ. ಶ್ರೂರಾವೇವರ ಆವೇಶದಿಂದ ಶೋಕಪ್ರವಾತ ನಾಗಿಯಾದೆ! ಎಲ್ಲೆ ಪ್ರಭಿನ್ನ! ಶ್ರವಿದಿವಶರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಬೇಡುತ್ತಿರುವ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಾಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸು. ॥ ೮ ॥

೧. ಭಾಷಣಪರ್ವತ ಪ್ರಾಣ :

ಶ್ರೀಶ - ನಾಭಿದೇಶ - ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಭಿದೇಶಪರ್ವತ
ವಾಸವ್ಯಾಪ - “ತತ್ತವನೇ ಚ ವಿಭ್ರೇಶ”-೯ತಿ ಚ. ॥ ೯॥

೨. ಶ್ರೀ ವಾಸವಾಂಶ ಶಿಳ್ಳಂತ ಶಿಂಮುದಿ :

“ಶ್ರೀಶ” ೯ತಿ ॥ “ನಾಭ್ಯ ಆಂದಂತರಿಕ್ಷಮಿತಿ ಚುತ್ತೇಂ”
ಶೋಕ್ತಾಂಗಾಳಶ್ರಾತಾಃ ದೇವಾ” ೯ತ್ತುಕ್ತಿಃ. ॥ ೧॥

ಕಸ್ತಾಂಘೇ

ಹರಿಯ ನಾಭಿಯಂದ ಅಂತರಿಕ್ಷವು (ಅಳಕರು) ಉತ್ಸನ್ನ
ವಾಯಿತೆಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಇದ್ದುದಿಂದ, ಗಣಪತಿಯು (ಅಳಕಾಳಿ
ಮಾನಿಯ) “ಹರಿಯ ನಿಮ್ರಲ ಸುನಾಭದೇಶವಸ್ತಿತ”-ನೆಂದೆ
ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಉತ್ಸತ್ತಿಯ ಸ್ಥಾನವಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆ
ಅವಯವಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ॥ ೧ ॥

ಶ್ರೀಗುರುಜ್ಯಾದಯಪ್ರಕಾಶಿ

ಶ್ರೀಜನಾದ ವೈಜ್ಯಾಮಾನಿತ್ಯಾಯ ಸುನಾಭಯೆಂಬ ಅಂತರಿಕ್ಷವು
ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆವಾಸಮಾಡುವವನೇ, ಕೆಂಪುಗಂಧವಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಶರೀರ
ಉಳ್ಳವನೇ, ಶೋಕವಾವನನೇ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮಿಶ್ರನೇ, ಮಣಿಕವೆಂಬ

ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಾಹನವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೇ, ಮುಖ್ಯವ್ಯಾದೇವರ ಅವೇಂ
ಉಳ್ಳವನೇ, ಶುಸ್ಥಿ ಪ್ರಭುವೇ, ಸದಾಭಕ್ತರು ಬೇಡಿದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಿಗಳನ್ನ
ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು. || ५ ||

ಸರ್ವವಾಹ್ಯಾಸ್ಯಾಸ್ಯಾರ ಸಂಗ್ರಹ

१. ವಿಧಾಕ್ರಾಂತಿಯಾದ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಭೀಸ್ತುದೇಶದಲ್ಲಿ
ವಾಸಿಕುತ್ತಾನೆ-ಶ್ರೀ ಗೌಪತಿ. ನಾಭೀಸ್ತುದೇಶಗತ ಆಕಾಶವು ಗೌಪ
ಮಂದಿರವು.

“ನಾಭೀ ಆಸೀದಂತರ್ಕಷ್ಟಮ್” - ಎಂಬ ಕೃಂಜಸೂತ ವಾಕ್
ಕ್ರಿಯಾಗಾಗಿ.

ಶ್ರೀ-ನಾಮಕಳಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ಪತಿಯೂ, ನಿಯಾಮಕನೂ ಆದ
ಶ್ರೀ ಕರಿಯು ಶ್ರೀತನು. ಅವನ ಆತ್ಮಿಕ್ಯಾಲ-ಎಂದರೆ, ಪರಮಮಂಗಳ
ಕರವಾದ (ನಿರ್ಮಳವಾದ) ಅಷ್ಟಾಕತ ಸ್ವರೂಪಾತ್ಮಕವಾದ, ಮನಾಭೀ-
ಸಮೀಕ್ಷಿನವಾದ ನಾಭೀ ಪ್ರಕಾಶಗತ, ದೇಶ-ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ-ಎಂತ
ತಾತ್ಯಯೇ.

२. ವಿನಾಯಕನ ದೇಹವು ಕೆಂಪುವಣಿದ ಗಂಧಲೇಪನದಿಂದ
ಕೊಳ್ಳಬಾಯಿಮಾನವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ, ರಕ್ತಗಂಧ ಆತ್ಮಾಭಾಗಾತ್ಮ-
ಎಂದಿಷ್ಟೇ ದಾಳಿಯಾದು. ಶೀಂಗೀ ವರ್ಣಾರಂಜಿತ ಗಂಧ.

“ಶೀಂಗಿಯೇ ರಕ್ತತನು ರಕ್ತಮಾಣ್ಯಾಸುರೇಬನ್”-ಎಂದು
ತಂತ್ರಾರಾಂಗ್ರಹ. ಅಂದರೆ, ಗೌಪತಿಯು ಉಬ್ಬಿಯ ವಸ್ತುವು ಕೆಂಡು
ವಣಿದ್ದು. ಹೊಳೆಯವ-ವಸ್ತುವು ಆದೇ ವಣಿ ವಿಶ್ವವಾದದ್ದು. ಅವನ
ತನು(ದೇಹ) ರಕ್ತಗಂಧಾಸುರೇತಿತವು. ರಕ್ತಮಾಣಾರನು.

३. ದೋತ್ರಗತ ಜನರ ವಿಷ್ಣುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿ, ಪರಿತ್ಯಾಗಿ
ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಗೋಳಿಸಲು ಸಕಾಯಕನಾಗಿಯವುದರಿಂದ-ದೋತ್ರ
ಘರ್ತಕಿಂತ ದೋತ್ರಾವನಂದಧರ.

४. ಅರಿಸ್ತಾಪತನವಾಗಿಯವುದರಿಂದ, ಸಕಲದೇವತೆಗಳೂ
ಇಷ್ಟದೇವತೆ. ಇದರಿಂದ, ಸುರಮಿತ್ರನು-ಆಕಾಶಾಭಾವನಿ ತತ್ತ್ವದೇವತೆ.

ಇ. ಇಲಿಯನ್ನೇ ವಾಹನವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು. ಇದರಿಂದ, ಮೂಡಿಕಿಸುವವರ ವಾಹನನು. ಇಲಿಯ ಚಂಚಲವೃತ್ತಿಯ ಸ್ಥಾನ ಪ್ರಾಯ. }
ಗೊಬಟಿಯಾದಪೋ ಸ್ಥಾಲಕಾಯಾದ ವಕ್ರತುಂಡನು. } ದೇವರ ಮನಸ್ಸು ಅತಿಚಂಚಲವು. }
ಅದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದರಿಂದ, } ಮೂಡಿಕಾಹನವು
ಗೊಬಟಿಗೆ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿದೆ. } ಇ. ಇ.

ಮೂಳಜಾಮರವಹನ-ಪಂತಲ್ಯಾ ಇನ್ನೊಂದು ಪಾಠವಿದೆ. ಮೂಳಜ
ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ದ್ವೇತನನ್ನು ಕೊಂಡನು. ಅದರ ಸಾಂಕೇತಿಕಾಗಿ
ಮೂಳಜವನ್ನೇ ವಾಹನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು-ಮೂಗಣನ ಪ್ರತ್ಯ.

ಇ. ಪೂರ್ಣ ದೇವರ ಅವೇಶದಿಂದ ನಿತ್ಯ ಸುಷ್ಯಾಂಗಿಧಾನ. }
ಇದರಿಂದ, ಪೂರ್ಣಾವೇಶಯುತನು. ಇದರಿಂದಲೇ, ವಕ್ರತುಂಡನಲ್ಲಿ
ಚಕ್ರಪೂರ್ವಯ ವಿಶೇಷಾನುಗ್ರಹ.

ಇ. ಅದಿಭಾಜತನಾದ ನೀನು ಪ್ರಹ್ಲಾಂಡನು. ತತ್ತ್ವಭಿಮಾನಿ
ಯಾದ್ಯರಿಂದ, ಎನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯು (ಪ್ರಭು), ಆಕರಣದಿಂದ, ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ
ಭಕ್ತರು ಚೇಡುತ್ತಿರುವ ಸದಾ ಇಂದ್ರಾಧಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಸೆಂದು
ಪ್ರಾಧಿಕಿರತ್ತಾರೆ. || ೮ ||

ಪಠ್ಯ—೬

ಪಠ್ಯ :

ಎಂಬತ್ತು ದ್ವಿತೀಯ ಪ್ರಾರ್ಥಣೆ ಪ್ರಾರ್ಥಣೆ ।
ಇಂದಿರಾಗಿರಿಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ।
ಸಂತು ಪಾರ್ವತಿಗಳಿನ್ನು ಅಂತಾರಾಗಿರಿಗಳ ಶಿಳ್ಳಿ ॥
ಇಂದಿರಾಗಿರಿ ದ್ವಿತೀಯ ಪ್ರಾರ್ಥಣೆ ।
ಇಂದಿರಾಗಿರಿ ದ್ವಿತೀಯ ಪ್ರಾರ್ಥಣೆ ।
ಇಂದಿರಾಗಿರಿ ದ್ವಿತೀಯ ಪಾರ್ವತಿಗಳ ಏಕ್ಯ ॥ ೮ ॥

ಅಂತರಾಗಿರಿ :

ಹುದ್ದೇಂದ್ರಾಸನಾರೂಪವಾದ ಸ್ಥಾನೆಗಳನ್ನು ಅಂತರಾಗಿರಿ ಭಾವದ
ಜನಂದ ಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಅಂತಾರಾಗಿರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಮಂತುಗಳನ್ನು
ಮೋಹಿಸುವನೆಂದು ತಿಳಿತ್ತಾರೆ. ॥ ೯ ॥

ಶ್ರವಣಾಧಿ :

ಎಂಬತ್ತು = ಯದ್ರದೇವರ ಪ್ರತ್ಯಾದ ವಿನಾಯಕನೇ, ದ್ವಿತೀಯ =
ಭಾರತದ್ವೈಷಿಂಧು, ತಮೇಂದ್ರೇಗ್ರಾಸ್ಯಭಾವವ್ಯಾಪರೂ ಆದ ಅಂತರ
ಜನರಿಗೆ, ಅತಿ ಭಯಂತರ = ಅತ್ಯಂತ ಭೀಕರವಾದ, ಗಂಗೆ = ಅಂತರ
ಗಿಗಳನ್ನು, ಅಂತರಾಗಿರಿಗೆ = ಕೊಡುವುದಕ್ಕೊಂಡು, ಸಂತು ಪಾರ್ವತಿಗಳ
ಹಂಡಿತಿ = ಸಂರ್ಪಿಗಿರಾವತಿ-ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಂದ, ಏನಿನಿ =
ಕರೆಯಿಸುವವನಾಗಿ, ಅಂತಾರಾಗಿರಿಗಳ ಶಿಳ್ಳಿ = ತಮ್ಮಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಪೇರಾದ
“ಇಂದ್ರಾಧಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಬಿ, ಮಂತುಗಳ = ಅಂತಾರಾಗಿರಿಗಳ ಏಕ್ಯ

“(ಆ ಪ್ರಾರ್ಥಣೆ । ಇಂದಿರಾಗಿರಿ ಅಂತಾರಾಗಿರಿ-

ಪ್ರಾರ್ಥಣೆ । ಇಂದಿರಾಗಿರಿ ಶಿಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ದಿನದಿ

ಪ್ರಾರ್ಥಣೆ । ಇಂದಿರಾಗಿರಿ ಶಿಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ದಿನದಿ-ಎಂಬ ಮೂಲದು ಶಾಖಾಂತರಗಳು ೫೨)

ದ್ಯುತ್ಯಾನ್ಮೂಲ, ಮೇಂಟ್‌ಚೆಚ್ = ಮೋಹಯುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ. (ಶ್ರೀ ಗಣಪತಿಯೇ ಸಸ್ಯೋದ್ಯತ್ತಮನು. ಸಕಲೇಷ್ವಾದಾಯಿಕನು-ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ), ಪಶ್ಚದಿಯಂತರ = ಚಕ್ರ-ಕಂಕಣಾರ್ಥಯಾದ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು, ದಿಂದಿಸದಿ = ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಮೋರು = ಅಪರೋಕ್ಷ ದ್ವಾರಾ ತೋರಿಸುವವನಾಗು. ಶ್ವಾಸ ಕಂಜಣಣಿಗೆ = ನಿನ್ನ ಬರಣಾಕಮಲಗಳಿಗೆ, ಎಮ್ಮೆ ಶಾರೀರಿಕ್ಯಮು = ನಮ್ಮ ಗಳನ್ನು ಉಂಡಬೇಕೆಂದು, ಬಿಸ್ತ್ರೀಸುವನು = ಏಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡುತ್ತೇನೆ.

॥ ೯ ॥

ಶ್ರೀ ಸಂಕರ್ಣಾ ಒದೆಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶನ್ನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಅಂತರೆ.

ಯದ್ರುದೇವರ ಶ್ವಾಸಾದ ಟಿಣಾಯಿಕನೇ, ಭಗವದ್ದೇಷಿಗಳಾದ ಅಷುರರಿಗೆ, ಅತ್ಯಂತ ಫೀತಿಕರವಾದ ಅವರವರ ಸ್ವರೂಪ ಗತಿಗಳ ಅನುಸರಿ, ಅಧಂತಹೋಚೋರ ಹೊಮೋದಕ್ಷೋಷ್ಯರ, ಸಂಕಬ ಚತುಧಿಗ ಎಂತ ಎನಿಸಿದವನಾಗಿ, ಅಥವಾ ಸಂಕಪಿತಕುಧಿ-ಎಂಬ ಶ್ವರದಿಂದ ಘೋಜತನಾಗಿ, ದ್ಯುತ್ಯಾನ್ಮೂಲ ಅಷ್ಟಿತವಾದ ಮನಸ್ಸುಭ್ರವನಾಗಿ, ತಮಸ್ಸು ಬದೋಽಧೈ ಕರಣಗಳಾದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳ ಹೊಣ್ಣು, ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವಾಧಾರವೇ ಅಜ್ಞಾಸಸ್ಯ ಮಾಪವಾದ್ವರ್ತಿಂದ-ಮಂತ್ರಸ್ವಾಧಾರದವರದ ದ್ಯುತ್ಯರ (ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಅರ್ಥಾತ್ ಕಾರಣಗಳಾದ), ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ದೋಷಗಳೇ ಎಂದುವಂತೆ ಮೋಹಯುಕ್ತರ ಮಾಡುವಿ. ಚಕ್ರ ಕಂಖಾರ್ಥಯಾದ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರತಿದಿನವೆಂದೂ ಅಪರೋಕ್ಷದಿಂದ ತೋರಿಸೋವನಾಗು. ನಿನ್ನ ಶಾಧಕಮಲ ಗಳಿಗೆ ಏಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಬುವನು-ನಮ್ಮ ನ್ನು ಉಂಡಬೇಕು-ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿ-ಎಂತ ತತ್ವಯುಂ. ॥ ೯ ॥

a. ಭಾವಪ್ರಕಾರಿಕ :

ಎಲ್ಲೆ ದುರ್ದೇವರ ಕುವರನೆ! ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ, ಅನೇರಿಯ ಸಂಕಬ ಚತುಧಿಗೆ ಶ್ವರವೆಂದು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳ ಶ್ವಾಸಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಚತುಧಿಗೆದಿವಾದರ್ಲಿ

ಮಾಡುವರು. ಅಲ್ಲಿ, ಆ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಸ್ವಿಂಹತನಾಗಿದ್ದು, ಅವರು ಕಿಂಚಿದಿತ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಶ್ವಾಸೀಗಿಂತೆ ತೋರಿಸಿ, ಆ ಮೂಲ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಮೇಲ್ಹಿನಿ, ಕರೀಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅನಫರ್ಮಾದ ಗಡಿಯನ್ನೇ ಹೊಡಿಸುವೆ. ದೃತ್ಯಾದ ಅವರ ಅವೇಕಣ್ಣಪರು ಇವರೇ, ಆ ಪ್ರತಿವನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಅವರಿಗೆ ಅಧೀಕ್ಷಣಗಳಿಯನ್ನು ಹೊಡುವ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿಯೇ, ಆ ದಿವಸ ಅವರ ಮಾಡುವ ಶ್ವಾಸೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆ. ಹೀಗೆ ದಾಖಲೆಯ ಸಂಕಬ ಚತುರ್ಥಿಯೇ ಪ್ರತಿವನ್ನು ದೊಡ್ಡಿಸಿರುವರು. ಇದರ ಕಾರಣವೇನೇವರೇ, ಸಂಕಬತುರ್ಥಿಯೇ ಪ್ರತಿವನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಸಾಯಂಕಾಲದವರೇಗೂ ಉಪಮಾಸವಿದ್ದು, ಆ ಪ್ರತಿವನ್ನು ಮಾಡುವವರು-ಆ ಪ್ರತಿದಲ್ಲಿ ಗೊಪತಿಯೇ: ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂತಲೂ, ಸೃಷ್ಟಿದಿಕರ್ತನೆಂತಲೂ, ಭಾವಿಸಿ, ಗೊಪತಿಯುಜೀವತ್ತ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮೀದ ಗೊಪತೇ-ಮೊದಲಾದ ಮುಕ್ತಿಗಳು ಇವುಗಳಿಗಿಂತ ಭಾಗವತ್ಪರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನಾಗಿಯದೆ, ಹಂರಾದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಗೊಪತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮನೆಂದು ತೆರಿದು ಶ್ವಾಸೆಸುವರು. ಗೊಪತಿ ಉಪಾಜತ್ತಿನ ವಾಕ್ಯಗಳು ತತ್ತ್ವಭಾಷಣಿಯೇವತೆಗಳ ಗೊಪತಿಯಾದರಿಂದ, ಗೊಪತಿ ಎಂದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಹೇಳಬಾ. ಆದರ್ಥ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೇ ಹೇಳುವುದು; ಆದನ್ನು ವಿಭೇದಿಸ್ತರನ ಪರವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ತೇನ ಗೊಪತಿಯನ್ನು ಶ್ವಾಸೆಸುವರು. ಆದುದರಿಂದಲೇ, ಆದರ ಫಲವು ಸರಕವನ್ನು ಅನುಭಿಕುವುದು. ಅವರಿಗೆ ಅನಫರ್ಮಾವನ್ನು ಹೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ, ಗೊಪತಿಯ ಶ್ವಾಸೆಯನ್ನು ಆ ದಿವಸ ಸ್ವೀಕಾರುವನೆಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯದ ಪ್ರತಿವಾದಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಬಾಧಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ ನಮಿಕ್ಷಾರ ಮಾಡುವೆನು. ನಿನ್ನ ಚಕ್ರ ಮತ್ತು ಕಂಪಣಾಗೆಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತೋರಿ ನಮ್ಮೆನ್ನಾದ್ದರಿಂಬ ॥ ೯ ॥

೧. ಭಾವಾರ್ಥಿಕಾ ಪ್ರಾಣ :

ಶಂಕರ-ಸಂಕಬ ಚತುರ್ಥಿನ-ಪ್ರತಿಪ್ರತಿ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ ಚತುರ್ಥಿ

ದಿವಸ ಘೂಜು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಬ - ಎಂಬಿರ್ಡೆ. ಚಕ್ರವರ್ತಾಂಕಿತ-ಚಕ್ರ
ಕಂಪಣಹೈ ಉಳ್ಳಂಫ ಪರಮಾತ್ಮನ ತೋರಿಸು - ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯಂ.
॥ ೬ ॥

೭. ಶ್ರೀ ವಾಸ್ತವಾಚ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಕ್ಷಿಮುದ್ರೆ :

“ಶಂಕರ”-“ಸಂಕಟ” ಇತಿ ॥ ತತ್ತ್ವ ಉತ್ತಮತ್ವೇನ ತೈಃ ಘೂಜತಃ ॥
ಇತ್ಯಥಾ : ॥ “ಮಂತ್ರ”-ದುವ್ಯ. ॥ ೮ ॥

ಕಂಸ್ತಾಂತರ

“ಸಂಕಟಭರ್ತುಥಿ”-ಎಂಬ ಹೆಸರು ಗಣಪತಿಗೆ ಬರಹ ಕಾರಣವನ್ನು
“ದೈತ್ಯರಿಗೆ”-ಈ ಪದಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೈತ್ಯರು ಗಣಪತಿಯನ್ನೇ
(ತನ್ನನ್ನೇ) ಸಪ್ತೋತ್ತಮನೇವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಘೂಜಿಸುವರು. ಈ
ಕಾರಣದಿಂದ, ಅವರು ಆತಿ ಭಯಿಂಕರ ಅಧೋಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವರು.
ಹೀಗೆ ಈ ಪದ್ಯದ ಭಾವ. ॥ ೯ ॥

ಶ್ರೀಗುರುಹೃದಯಪ್ರಕಾಶಕೆ

ಶಂಕರಪ್ರತ್ನನೇ, ನೀನು ದೈತ್ಯರಿಂಬ ತಾಮಸರಿಗೆ ಆತಿಭಯಿಂಕರ
ಗತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೊಣ್ಣುರ, ಸಂಕಟಭರ್ತುಥಿ-ಎಂಬ ಪ್ರತದಿಂದ
ಘೂಜಿತನಾಗಿದ್ದು, ಇಹ ಸುಖಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸಹಾಯಿಗಳಾದ ಮೊಂತು
ಜನರನ್ನು ಮೋಹಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಕಮಲಗಳಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವೆನು.
ಚಕ್ರವರ್ತಾಂಕಿತನಾದ ದೇವರನ್ನು ತೋರಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಸದಾ ಪಾಲಿಸು.
॥ ೧೦ ॥

ಸರ್ವವಾಯಾಸ್ಯಾಸಂಖಾರಸಂಗ್ರಹ

ಶ್ರೀಪಾಠತೀರ್ಥೇವಿಯು, ಒಮ್ಮೆ ಸಾಂಕುಂಭವಾಗಿ ಹೊರಿಹೈ
ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಒಳಗೆ ಬಿಡದಂತೆ ತಿಳಿ, ತನ್ನ ಕರೀರದ
ಮಲದಿಂದ ಒಂದು ಶಿಶುವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ, ಗೃಹದ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿ. ಆಗ
ರುದ್ರದೇವರು ಗೃಹಕ್ಕೆ ತೆರಿ, ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ,

ವ್ಯಾಪಾರಕುಗಿನ್ನ ಆ ಶಿಖವಿನಿಂದ ನಿರೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಆಗ ಶ್ರೀಜದಿಂದ ಮಹಾರಘವೇಷರು ಆ ಶಿಖವಿನ ಕತ್ತನ್ನು ಶೈಶಳಿಲದಿಂದ ಧೀರಿಸಿದರು. ವಿಷಯ ತೇಽದ ಪಾರ್ವತೀ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಹತಪ್ರಭಾಗಿ ಆ ಶಿಖವನ್ನು ಪ್ರಸಾ ಬದುಕಿಸಿಕೊಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾಥಿಂಣಿಸಿದಳು. ಅದರಂತೆ, ಕಂಕಣನು ತನ್ನ ಅನುಜರನ್ನು (ಪ್ರಮಾಣಗ್ರಾ) ಕರುಹಿಸಿದನು. ಆವರು ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖಚಾಚಿ ಮಲಿಗ್ದೆ ಒಂದು ಗೀಡದ ಕತ್ತನ್ನು ಕತ್ತಿ, ತಂದಿತ್ತರು. ಆಗ ಉಪಾಧತೆಯಿಲ್ಲ ಆ ಗೀಡದ ಮುಖವನ್ನು ಮೃತಶಿಶುಪ್ರಾಕಾರದಿಂದ ಸೇರಿ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪೇಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಅಮೃತಸೇಭನ ಮೂಡಿ ಬದುಕಿಸಿದರು. ಇಂದರಿಂದ ಗೌಪತಿಗೆ “ಗಿಂಡನನ್”-ಎಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ, ಯಾವುದಿಂದ ಬದುಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾದ್ದರಿಂದ, ಕರ್ಕಣತ್ವಾದ ಎಂದು ಹೇಳಿಕುತ್ತಾರೆ. ಪಾರ್ವತೀನಂದನನಾದ್ದರಿಂದ-“ಕೃಷ್ಣ”ನೆಂದು ಹೇಳಿ.

ಉ. ಅಜ್ಞನಿಗಳೂ, ತಮೋಯೋಗ್ಯರೂ, ಭಾಗವದ್ಯೇಚಿಗಳೂ ಆವ ಅಂತರಿಯ ಗೌಪತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ನಿಕರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳ ಶ್ವಾಸಕ್ಕಾದ ಚತುರ್ಥೀ ದಿನ ವಿನಾಯಕನನ್ನು ಆವಾಕನ ಮಾಡಿ, ಘೂಡಿಸಿದರು. ಗಣನಾಯಕನನ್ನು ಸಫೋರ್ತಮ, ಸಕರಿಷ್ಟಪ್ರಾಧಾಯಕ-ಅಷ್ಟುತನೆಂದು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವರು. ದೃತ್ಯಾರ್ಥ ಪೂಜಿತನಾದ ಗಿಂಡನನಾಗಿ ಸಂಕಬಯಂತಿಗೆ-ನೆಂದು ಹೇಳಿ. ಈ ಸಂಕಬಗಳಾಗಿ ಪ್ರತಿ ನಿಷಿದ್ಧಿತ್ವ. ಬ್ರಹ್ಮಾಣಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಯವ-“ನಿಮಿಹೇದ ಗೌಪತೀ” ಮುಂತಾದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಗಣಪತಿಯ ಪರವಾಗಿ ಅಧ್ಯೇತಯಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಸಫೋರ್ತಮದೇವತಾ-ಎಂದು ದೃತ್ಯಾರ್ಥ ಉಪಾಸಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಮನೋಧಿ ರಾಹಿಳಿಸ್ತು ಪರಿಯವರು. ಇದು ಇಷ್ಟಾಧರಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವ್ಯತಿಸಿ, ಅಂತರ ಉಪಾಸಕರಿಗೆ ಸಂಕಬಯಂತಿಗೆನಾದ ಶಂಕರಾತ್ಮಾಜನು ಆ ದೃತ್ಯಾರ್ಥ ಮೇಲೆಹರಿಳಿ, ಅವರ ಇಷ್ಟಾಧರಗಳನ್ನು ಘೂರ್ಣಿಸಿ, ಉಪಾಸನೆಯ ಅಂಥಮುಗ್ಗಿಗೆ ಇರಣಾವಾದ ಮಾರ್ಗತಿಗಳನ್ನು ಭಲಯಿಸಿದಲ್ಲಿ ನೀಡುವನು.

ಇ. ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು ಖದರಣವೆಂಬ ಕಂಬವನ್ನೂ ತನ್ನ ಕಸ್ತದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಚಕ್ರವರ್ತ ದುಷ್ಪಾದನವರ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಸಾಂಕೀರ್ತಣಿ. ಕಂಬವು ಘ್ರಾನಪ್ರಾಪ್ತ. ಅಂತರ ಕಂಬಚಕ್ರಧರನಾಡ ಆ ಕಂಬವಂದಿತನ ಸ್ಕರನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕರುಣೆಸಲೆಂದು ಧಾಸದಾಯಿರು ಗಣಾಧನ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ, ಪ್ರಾಥ್ಮಿಕಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಚರಣ ಸ್ಕರನೆಯನ್ನು ಕರುಣೆಸು ವುದಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ನಿರಂತರ ರಹಸ್ಯಸಭೆಕೆಂದು ಬಿನ್ನತ ಮಾಡಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. || ೬ ||

ಪದ್ - ೧೦

ಮೂಲ :

ಖಾತ್ ವಿಧ್ಯಾಧರರೇಣ ಸರ್ವಾ ।
ರಾತ್ ಪರಿಷತ್ತಿರ್ವಿಜ ಸರ್ವಾ ।
ಅಧಿಭಾಯತ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಸಾರ್ವಿಷ್ಠಿ ಬಸ್ತುಂವ ॥
ಉದ್ದಿ ವಿಧ್ಯಾ ಖಾತ್ ಬಲ ಸರ್ವಾ ।
ಹಂತ್ ಭೃತ್ ವಿಧ್ಯಾ ನಿರುತ್ತಾನಿ ।
ಪದ್ ಸ ಶ್ವರ್ಮ ರೀರಿಗಳ ಸುಕ್ತಂವ ವರ್ತನಾರ್ಥಿ ॥ ೧೦ ॥

ಆಂತರಿಕ :

ಶ್ರೀ ಗಣಾಂಧಾನಮ್ಮೆ ಸಂಖ್ಯೆ ೫೯೧, ಮೌಜವಿದೂರನಾದ ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರ್ಣ, ಲೀಲಾವೈಷ್ವಾಗಳ ಸುಸ್ತಿವನವನ್ನು ದಯಾತ್ಮಕರ್ಮೇಣ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕುತ್ತಾರೆ. ॥ ೧೦ ॥

ಶ್ರುತಿಂದಾಧಿ :

ಖಾತ್ = ಕಿಂದ್ರ ಸಮೂಹ, ವಿಧ್ಯಾಧರ = ವಿಧ್ಯಾಧರರೆಂಬ, ಗೋ = ಸಮೂಹದವರಿಂದ, ಸಮಾರಾಧ್ಯ = ಭಂಡಾಗಿ ಆಧಾರಿತವಾದ, ಪರಿಷತ್ತಿರ್ವಿಜ = ಪಾದಕಮಲಗಳುಳ್ಳವನೇ, ಸರ್ವಾಂಶಿಧಿಭಾಯತ = ಸರ್ವ ಭಗವತ್ತಿತೀಕರಿಸಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸದ್ಗ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ, ಬುದ್ಧಿ = ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಬ್ದಿ, ವಿಧ್ಯಾ = ಸದ್ಗ್ರಿದ್ಯ (ಪರಮಾತ್ಮ), ಖಾತ್ = ಕರಿಂಘಾರ್ಮತ್ತಮ, ವಾಯುಜೀವೋತ್ತಮ, ಪಂಚಾಂತ, ತಾರತಮ್ಯಪೂರ್ವಕವಾದ ಸುಕ್ತಾನ, ಬಲ = ಭಗವದ್ವರ್ತ ಅನುಗ್ರಹಿತವಾದ ಬಲ, ಸರಿತ್ತಾದ್ಧ ಭೃತ್ ಉಹಂತ್ಮಮತಾರಹಿತವಾದ ನಿಸ್ಸಂದೇಹರೂಪವಾದ ಭೂಪ್ರಾಪ ಭಗವದ್ವರ್ತ, ವಿರ್ಹಿ = ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ವಿಷಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ವೇದಾಗ್ಯ, ಬುದ್ಧಿ-ಉ ಸಂಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿರುತ್ತ = ಅನವರತಾಗ್ಯ, ಅವರ್ಥನ = ಮೌಜವಿದೂರನಾದ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮ

ಪ್ರಾತಿ = ಧ್ಯಾನಪೂರ್ವಕವಾದ, ಸ್ವರಣ, ಪೀಠಿಗಳ = ಶ್ರೀಜಮಾಪವಾದ
ವೈಭವಗಳ, ಮಹಿಂ = ಚೀವಾಗಿ ಸೋತ್ರ ಮಾಡೋಗೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನ,
ಘರಸರ್ವಿ = ನನ್ನ ಮುಖದ್ವಾದ ಕರುಣಾವವನಾಗು. ಶೈವಾದಿ =
ಶೈವಿತವಾಗಿ, ಬಸ್ತಪದ = ನನ್ನ ಪಿಷ್ಟಾಪನೆಯನ್ನು, ಶಾಲಿಷ್ಟಂ =
ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವನಾಗು. || ೧೦ ||

ಶ್ರೀಸಂಕರ್ಣಾ ಒದಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುರಂತ್ರನ್ನ ಸನ್ನಾಗೆ ಹೊಯ್ಯಾ-ಎಂತ ಶ್ರಾಂತಿಸಾರೆ.

ಸಿದ್ಧರು, ಪಿಣ್ಡಾಧರಮ-ಶಾ ಉಭಯವಿಭಗಣಾದವರಿಂದ ಚಂಡಾಗಿ
ಉರಾಧನಿ ಮಾಡಿಸಿಯೋಳ್ಳಲ್ಪ್ರಯ ಹಾದಕಮಗಳುಳ್ಳಂತ. ಭಗವದ್ವರ ಅಮೃತ
ವಾದ ಭಗವತ್ತಿತೀರ್ಥರವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಚಂಡಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಮಾಡಿ
ಕೊಡತಕ್ಕೂವ. ಇಂಥಾ ಸೀನು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಪಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಬ್ದಿ,
ವೇದವಿಧ್ಯಾತ್ಮೀ ಕರಿಸಪ್ರೇರ್ತಮ ವಾಯುಜೀವೋತ್ತಮ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕ
ವಾದ ಪಂಚಭೇದ, ಅರತಪ್ಯಜ್ಞಾನ, ಭಗವದ್ವರ ಅನುಗ್ರಹಾಳ್ಯ ಬಲ,
ಅಹಂಮಮತ್ತಾ-ಎಂಬ ದೋಷದಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಮಾಹಾತ್ಮೀ
ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕ ಸುದೃಢ ಸರ್ವತೋಧಿಕ ಸ್ವೇಹಯಾಪವಾದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ
ಭಕ್ತಿ, ಪ್ರಾತ್ಯಕ ವನಿತಾದಿ ಧನಧಾನ್ಯಾದಿಗಳು, ನಾನು ನನ್ನದ್ಯಾ-ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ
ಹೇಯಾ ಬ್ಯಾದಿ-ಯಾವುಮೋ ಆದು ವಿರತಿ. ನಿರಂತರ ದೋಷದೂರ
ನಾದ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃದಯಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಪೂರ್ವಕವಾದ ಸ್ವರಣ,
ಮುವಿದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಆಧರಣವಾದ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ಚಂಡಾಗಿ
ಸೋತ್ರ ಮಾಡೋಗೆ-ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಎನ್ನ ವಿಷ್ಟಾಪನಿಗಳ ಶೇಷ
ಹಾಗ್ರತಯಾಗಿ ಹೊಡಿಸೋವವನಾಗು-ಎಂತ ಶ್ರಾಂತನಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂತ
ಈತ್ಯಾಯ. || ೧೧ ||

೫. ಭಾಷದರ್ಶನ ಪೀಠಾ :

ಸಿದ್ಧ, ನಿರುತ್ತ-ನಿರಂತರ. ಅನವರ್ತನ ಸ್ವತ್ತಿ-ನಿರ್ದುಂಜ್ಞನಾದ |
ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರಣ-ಎಂಬಫರ. || ೧೧ ||

೭. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಮ ವಿಷಯದ ಶಿಖಾದಿ :

“ಗಿಡ್ಡ”-೨ತಿ ॥ ೧೦ ॥

೮. ಶ್ರೀರಂಹಿತ್ಯಾಪಯವ್ಯಾಪ್ತಿ

ಸಿದ್ಧ ವಿಷಯಾಧಿಕಾರಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾದಕರುಲನೆ, ಸಮರ್ಪಣಾಸುಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುವವನೆ, ಒಳ್ಳೆಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯೆಯೆಂಬ ವೇದಾದಿಗಳನ್ನು, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಲವನ್ನು, ಪರಿಖಿದ್ದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿರಚಿಯನ್ನು ಸಹ ಸದಾ ನಿರ್ದೇಶಣವಾದ ದೇವರ ಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ರೀರಿಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿರೂಪವಾಗಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಶಿಖಾರ್ಥಾಗಿ ಪಾರಿಪುಡು. ಅಂದರೆ ಕೊಡತೇಖ-ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನೆಯನ್ನು ಪಾರಿಸು-ಎಂದು ಶೈಖಷಾತ್ತಿಂದಿಯಿಂದ ಅಥ ಪೂರ್ವಾರ್ಥಿ ॥ ೧೦ ॥

ಸರ್ವಾಧ್ಯಾತ್ಮಾಸ್ತಾನಾರಂಗ್ರಹ

೧. ಆರೋಮಾದಿ ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ದೇವತಾವರ್ಗಕ್ಕೆ-
ಅಷ್ಟರಿಂದು ತಮ್ಮ. ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಪಡೆದ ದೇವತೆಗಳ ಒಂದು
ವರ್ಗಕ್ಕೆ ವಿಷಯಾಧಿಕಾರಿಂದು ತೆಸು. ಅಂತಹ ಸಿದ್ಧರೂ ಮತ್ತು
ವಿಷಯಾಧಿಕಾರಿ ಸಮೂಹದಿಂದ ಸ್ವಾಜಿತ ಪಾದಪರ್ಯಾಪ್ತವನ್ನು
ಶ್ರೀವಿಘ್ರೇಶ್ವರನು.

೨. ಭಗವತ್ತೀರ್ತಿಕರವಾದ ಬಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ
ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುವವನಾದ್ದರಿಂದ-ಕರ್ಮಾಸ್ತಿಂದಾಯಿತನು.

೩. ಸಿದ್ಧ ವಿಷಯಾಧಿಕಾರಿಂದ ಸ್ವಾಜಿತ ಪಾದಪರ್ಯಾಪ್ತವನೂ, ಸರ್ವ
ಸುಸಿದ್ದಿ ಶ್ರಮಾಯಿತನೂ ಆದ ಶಂಕರಾತ್ಮೆಂದು ನಮಗೆ ಭಗದ್ವಿಷಯವಾದ
ನಿಶ್ಚಯಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನೂ, ಭಗವತ್ತರವಾದ ಸತ್ಯಾಸ್ತಜನ್ಮವಾದ ಸದ್ವಿಷಯನೂ,
ಹರಿಸಷ್ಟೋತ್ತಮತ್ತ, ವಾಯುಜೋತ್ತಮತ್ತ, ಪಂಚಬೀಜ,
ಅರತಮ್ಮ, ಪ್ರಮಂಚಸತ್ಯತ್ತ-ಇತ್ಯಾದಿ ಸುಜ್ಞಾನವನ್ನೂ, ನಿಷ್ಣಂತರಯವಾದ

ପରିପୁର୍ବତ୍ତାଦ ମହାତ୍ମ୍ୟଧ୍ୱନପୂର୍ବକ ସୁର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରମୁଖାକ
ରାଜମାଦ ଭୃତୀଯମ୍ଭୋ ପ୍ରାପଂଚିକିତ୍ସାଦିଗଳିଲ୍ଲ ଚିରତ୍ରୀଯମ୍ଭୋ
ମାରିଦେଇ ଭୃତୀପୂର୍ବକମାଗି ପାଦ ତେତନଯମନ୍ମୁ ପ୍ରାଦିଷୁତ୍ତାରେ.

୫. ଶ୍ରୀ ପରମାତ୍ମାନୁ ଦୋଷବିଦୀରନୁ. ୯ଦରିଂଦ,
ଆମ୍ବଦ୍ୟେନ-ଏଂଦିଦ୍ୟାରେ. ଅନବ୍ୟନାଦ ଆ ଅପାରମହିମା
ସଂପନ୍ନନାଦ ଅପ୍ରମେୟନ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ଶ୍ରୀରଙ୍ଗ, (ଶ୍ରୀତି). ନାନା
ଲୀଳା ରାଜମାଦ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଭଗଗଳନ୍ମୁ ଭୃତୀପୂର୍ବକମାଗି ଶ୍ରୀତ୍ର
ମାତ୍ରାବ ପରମଭାଗ୍ୟମନ୍ମୁ ଅନବରତ ପରିମାରିଦେଇ ରନ୍ଧନିଷି
କ୍ଷେତ୍ରିଦ୍ୟାରେ. ॥ ୧୦ ॥

ಪದ್ಮ—೧೧

ಮೂರು :

ರಾಜುಃ ಪದ್ಮಾಂಭುಃ ವಿಭೂತಿಃ ।
ಉತ್ತಾ ಲಾಲಿಂ ಪರಮಭಗವ ।
ದೃಕ್ತರವರ ಭೂತ್ವಾ ಭಾಗವತಾದಿ ಕಾಶ್ಚರಲಿ ॥
ಸ್ತುತಾಗಲಿ ಮಂಸವು ವಿಷಯವಿ ।
ಮುಕ್ತಸಂಯನಿಸ್ತೇ ಭರಭಯದಿಂದಲಿಸುದಿಸಿ ॥ ೧೧ ॥

ಅರ್ಥಾತ್ :

ಪರಸ್ಯಾದಿ ವಿನಾಯಕನನ್ನು ಭಾಗವತಾದಿ ಸಹ್ಯಾಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಸಸ್ವಾತ್ಮ
ಅಸ್ತ್ರಾಗ ತದ್ವಾಯ ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವಿಷಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರತ್ವಗಳನ್ನು
ನೀಡಂತು ಸರ್ವಸಂಖ್ಯಾವರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ ॥ ೧೧ ॥

ಶ್ರೀಕಾಮಾತ್ಮ :

ರಾಜುಃ ಪದ್ಮಾಂಭುಃ = ಶಿಂಪ್ರವರಣ ವಿಶಿಷ್ಟಪೂರ್ವದ ಹೊರ್ವಯಿವ ಮತ್ತು
ಉಪ್ಯಾಸೀಂದಿರುವ ಪರಸ್ಯಗಳಿಂದ, ವಿಭೂತಿಃ = ಅಲಂಕೃತನಾದವನೇ, ಪರ
= ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ಭಗವತ್ = ಪೂಜ್ಯನಾದ ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನ, ಪರಮ
= ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಪೂರ್ವನಾದ, ಭಕ್ತ = ಭಕ್ತನಾದವನೇ, ಭೂತ್ವಾ ತ್ವಾ =
ಮುಂಗಳರವಾದ ಶರೀರಪೂರ್ವವನೇ, ಉತ್ತಾಲಾಲಿಂ = ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು
ಅದರಿಂದ ಶೇಷವನಾಗು, ಮಂಸವು = ನನ್ನ ಮಂಸಸ್ವನ್ನು, ಭಾಗವತಾದಿ
ಕಾಶ್ಚರಲಿ = ಭಾಗವತಾದಿ ಸಹ್ಯಾಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ತುತಾಗಲಿ = ಅಸ್ತ್ರವಾಗುವಂತೆ
ಅನುಗ್ರಹಿಸು. ವಿಷಯ ವಿರತಿ = ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಏಷಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ
ವೃದ್ಧಾಗ್ರಹಿಂದಿಯನ್ನು ಲಾಲಿಂ = ನೀಡಿ ಉದ್ದರಿಸು. ವಿಧ್ಯಾದಾರ್ಥ = ವಿದ್ಯೆಯ
ಉಪದೇಶಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧಿಕರಿಸಿ ಪೂಜಾಹಂಕಾರನಾದ ಆದಿಪೂರ್ವಿತನೇ,
ಅಸುದಿಸಿ = ಶ್ರುತಿದಿನದಲ್ಲಿ, ಭರಭಯದಿಂದಲಿ = ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕಾರಣವಾದ ಆಹಂ
ಕಾರಣವಾದ ಅಹಂ ಮಂಬುಜಾಜ್ಞಾಪದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪ್ರಯುದಿಪದ, ಎನ್ನ

— ಎನ್ನೆನ್ನು, ವಿಷುಕ್ತವೆಂದು = ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿ, ಎನ್ನು = ಕರೆಯಿಸು ಪವಣಾಗು. || ೧೧ ||

೮. ಶ್ರೀಸಂಕರ್ಮಣ ಒದೆಯರ ವಾಚ್ಯಾನ

ಶ್ರೀ ಏಷ್ಟೋಽಪರಸ್ಯ ಈಂಬಿಭಿತ್ತಿವಿಗಳ ಶೌಚ ಎಂತ ಶ್ರಾಂತಿಸತ್ತಾರೆ.

ಕೆಂಪ್ರಾವಣ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ವಸ್ತುದ್ವಯದಿಂದ ಪಶೇಷಣಾರದಿಂದ ಭೂಷಿತನಾದವನೇ, ಸಪ್ತೋತ್ತಮನಾದ ಪೂಜ್ಯವಾದ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಷ್ಟನಾದ ಭಕ್ತನಾದವನೇ, ಮಂಗಳರವಾದ ಶರೀರವೃಷ್ಟಿವನೇ, ಎನ್ನ ಮಾತನ್ನ ಆದರ್ಥಿ ಕೇಳಿ. ಭಾಗವತಾದಿ ಸಂಖ್ಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನಸ್ಸು ಆಸ್ತ್ರವಾಗಿರಿ. ಶ್ವಾಸತಪಿಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಾರ್ತಿ ಉಂಟು ಮಾಡೋವಣಾಗು. ವಿಧ್ಯ ಉಪದೇಶ ಕಾಲುದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಫಮತಃ ಪೂಜಾ ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳತಕ್ಕ ವಿಷಾಯಕನೇ, ಪ್ರತಿದಿನದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾದರಸ್ಯ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡು ಮತ್ತು ಸಂಖಾರಕ್ಕಿ ಕಾರಣವಾದ ಆರ್ಥಾತುಮತ್ತಾ—ಎಂಬ ಏರಡಿಂದ ಶ್ವಾಸತಪಿಷ್ಟಿಗಳ ತಕ್ಕ ಭಾಯದಿಂದ ನನ್ನನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಶೇಷಣಾರವಾಗಿ ಹೋಗಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತಂತು ಎನಿಸೋವಣಾಗು—ಎಂತ ತಾತ್ಯಯಿ. || ೧೨ ||

೯. ಭಾದ್ರಕಾಣಿ :

ಗೌಪತಿಯು ಧರಿಸಿಯವ ವಸ್ತಿಗಳು ಕೆಂಪ್ರಾಪಣಾದವೆಂದು ತಂತ್ರಾರದಲ್ಲಿ, ಗೌಪತಿ ಮಂತ್ರಘಾನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ “ರಕ್ತಾಂಬಯೋರಕ್ತತಂಸಾರಕ್ತ ಮಾತ್ಯಾಸುಲೇಭನಾ” — ಎಂದು ಹೇಳಿದುವರು. ಆದೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಾ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದುವರು. ಪರಮ ಭಾಗವತ್ಪೂರ ದ್ವೀರ್ಘ ಉತ್ತಮನು. ಅಂದರೆ, ಪರಮ ಭಾಗವತಯ ಬ್ರಹ್ಮಾವಿಗಳು. ಆವರಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮನೆಂದಾರ್ಥವಲ್ಲ. ತಾರತಮ್ಯಪ್ರಕಾರ, ಇವನಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಮೊದಲು ನಿಷ್ಮಾತಿ, ಶ್ವಾಸಿತಪ್ರಾಗ್ರಹಿ ಹೇಳಿದ ಉತ್ತಮ ಭಾಗವತ್ಪೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಉಂದ ಉತ್ತಮೀಕರಣವಾದ ಉತ್ತಮ ದೇವತೆಗಳು. ಗಂಗೆ, ಪರಾಸ್ಯ ಮೊದಲಾದವರಕಿಂತಲೂ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಷ್ಟನೆಂದಾರ್ಥ. ಆಶ್ರಿನೀ

దేవతగాలు విజ్ఞానరంగి సమనుద భగవద్గీతయుచ్ఛవను. భక్తర పైకి ఉత్కమనెందరె, १०० దేవతగాల పైకి, ఉధద లక్ష దేవతగాలు १०గి మొదటద భగవద్గీతకెంతలూ, ఉత్కమనెందఫలవే ఆగలి. ఎల్లా భక్తరెందు బ్రహ్మదీపాన్ను సక ఇదర జోతయీర్ సేరిం చీఱెందరఫలవల్ల. నన్న మనస్సుదుదు యివాగలూ భగవతుడి సజ్ఞాస్తదల్లి నెలసిదువంతే మాదెందు చీఱువేసు. ఈ నన్న మాతన్ను మానుషిన మాతన్ను తాయియు లారిషువంతే నిఁను ఆధరిసచేశు. విషయభేఖగదల్లి ననగూవాగలూ చిరక్త ఇరలి! ఎల్లే విద్యదాయి! నన్ను సంశరముత్కనెందు కేసరు బయువంతే మాదు. || १० ||

१. భాషయికా ప్రణా

రక్తమాస-కీంపువస్త ఎరదు ఉళ్ళవ. తమ్మకం తంత్రమారే- “రక్తంబరేః రక్తగంధోరక్త మాణ్ణనీపేనే”-७३ ।

భవ్యత్త-మంగళకరవాద దేవతవ్యచ్ఛవనెంబఫ. || १० ||

२. త్రిమధ్వరమధ్వరం శిథురి :

“రక్త”-७३ ॥ १० ॥

త్రిగుమక్కడయవ్రతాలిక

రక్తదంతే కీంపాద వాసద్వయాంద ఆలంకృతనే, విద్యదాయి నొదరే-ఔనివయిసే, పరమ భగవద్గీత లైష్ణనే, భవ్యత్తనెందరె, ఉత్పలచుపునే, భగవతుడి తాస్తగాళ్లి నన్న మనస్సు ఆశక్త వాగువంతే ఆనుగ్రహిసు. విషయగళల్లి సంచ వ్యోధ్యవన్ను శోదు. భవచేంచి సంస్కతి భయదింద నన్ను ముత్కనెందు ఆన్మిసు. || १० ||

శివమధ్వామధ్వార సంగ్రహ

१. త్రిగుమాయికను హల్దికీండియవ మేల్పుశ్వా కీంపువణావిశిష్టవాదయ్య. కౌరియీ, ఉష్ణమీండియవ వశ్శశ్వా కీంపు

ರಣದ್ವಾ. ಇದರಿಂದ, ರಕ್ತವಾಚದ್ಯಯ ವಿಭಿನ್ನಾಕ್ತ-ಎಂದಿದ್ದಾರೆ (ರಕ್ತ-
ಕಿಂಪರಾದ. ವಾಸ-ವಸ್ತು. ದ್ವಯ-ವರದು). ಗಳಿಪತಿಯ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು
ಕಯುರಿಸುವಾಗಲೂ, ಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೂ ರಕ್ತವಸ್ತುದ್ವಯಗಳಿಂದಲೇ
ವಿಭಿನ್ನಿತನಾದ ಗಳಿಪತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಜೇಸಬೇಕು.

3. ಎಲ್ಲ ವಿಕ್ರೋಣಾಸಕನೇ, ನೀನು ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ (ಶರಮ)
ಶ್ರೀಕರಿಯ ಭಗವದ್ವರ್ತಕರ ಮಾರಿಗೆ ಸೇರಿದವನು. ಪರಿತ್ಯಾದ ಗಂಗಾಮಾತೆ
ಯಂದ ಸ್ತುತ್ಯನು. ಶೈಷತತಸ್ಸರಿಂತ ಕಿಂಚಿತ್ ಉತ್ತಮನು. ಇದರಿಂದ
ಭಗವದ್ವರ್ತವರ-ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

4. ನಿನ್ನ ಕರ್ವಿರ ಮಂಗಳಕರವಾದದ್ವಾ. ನೀನು ಕುಶಲರೂಪಿಯಾದ
ಶುಭಾಂಗನು. ಇದರಿಂದ, ಭಾಷ್ಯಾತ್ಮಕನು. (ಭವ್ಯ-ಮಂಗಳವಾದ, ಆತ್ಮ-
ಸ್ವರೂಪನು).

5. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಭಾಗವತಾದಿ ಸಚ್ಚಾಸಗಳಲ್ಲಿ
ಅಸ್ತುವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡೆಂದು, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮನ್ಮಿಸೆಂದು (ಉತ್ತಿ
ಂತಿರು) ಆ ಗಣಾಧಿಪತನಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

6. ಸದ್ಯ ಸಚ್ಚಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ತುವಾಗಿಯವ ಮನಸ್ಸು ಆಪಂಚಿಕ
ವಿಷಯಾದಿಭೋಗಗಳ ಕಡೆ ಹೋಗಿದಂತೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ಸಾಧನೆಗೆ
ಸ್ತುತಿಬಂಧಕವಾಗಿಯವ ವಿಘ್ನಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿ, ಮನಸ್ಸನ್ನು
ಶ್ರೀಕರಿಯ ಚರಣಕಂಡನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಂಪಡಿ, ಲೋಕ ವಿಷಯ ಸುಖಗಳಿಂದ
ದೂರವಿರಿಸಿ, ವೃದ್ಧಾಗ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೀಡೆಂದು ಬನ್ನವಿಸುತ್ತಾರೆ.

7. ವಿಘ್ನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿಪೂಜತನಾದ ಅಗ್ರಿಷ್ಟಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿ
ಅನುಗ್ರಹಬೇಕು. ಆದಿಪೂಜತನೂ, ಸಜ್ಜನರ ಸರಲ ವಿಘ್ನ ಪರಿಹಾರಕನೂ,
ಆದ ವರಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕನು ವಿಘ್ನಾದ್ಯಾಸನು.

8. ಜನ ಮರಣವ್ಯವಹಾದ ಈ ಸಂಖಾರದ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು
ಸಿಲುಕಿದ್ದೇನೆ. ಭವಧನಿತಮಾಖಗಳಿಂದ ಬೆಂದು ಬೆಂಡಾಗಿ ಭೀತ
ನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀಮದ್ವಂಕಾಷ್ಟತಾಪ

66

ಸ್ತುತಿದಿನದಲ್ಲಿ, ಭಾನ ದಯಾಳಗರನಾದ ಎಲ್ಲೇ ಪಭ್ರೋಧ್ವರನೇ, ತತ್ತ್ವತತ್ತ್ವಿಯಾದ ನಿನ್ನ ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಧರ್ಮತ್ವೇರಕನಾಗಿ, ಭವಣಗಾ ದಿಂದ ದಾಖಲ ಸತ್ಯಾರ್ಥಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿ, ವಿಶ್ವಂಭರಣ ಪರಮಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತನ್ನಾಗಿ, ತಾಷ್ಟಾದ ಮುಕ್ತನೆಂದು ಏಸಿಸು. ಎನ್ನು- ಎಂದು ಚಕ್ರಬಾಣಿಯ ಅನುಗ್ರಹದ್ವಾದರ ನಿತ್ಯ ಶೂಳವೇರಯುತನಾವ ಚಕ್ರಮಂಡನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. || ೧೧ ||

ಪದ್ಯ-೧೨

మూల :

శక్తి పైషుర సంకరిమచ్చదక్తి ।
 కళ నిస్తను వృజింధను లు ।
 రుక్మమ త్రీయమచంద్రసు సేముముఖదలి ॥
 భక్తవతీప ధమరాజను ।
 భక్తమాసయ నుటిం భజింద ।
 వక్తమంయన నిస్తోఽంయిః అకసుగ్రవపు ॥ ೧೨ ॥

ఆచారణక :

ఆదిభూతమాద త్రీ చిహ్నాక్షరమాన్న భూచిందవర విషాదవమ్మ
 తిథమత్తురే ॥ ೧೨ ॥

ప్రతిపదాఘః :

శక్తిపైషుర = దృత్యగురుగాద శుంఖయింద శిష్టయద దానచ
 రమ్మ, సంకరిమచ్చదక్తి = నాశగోఽసుప్యదక్తోఽషుర, కళ =
 ఏంప్రదేశయ, నిస్తను = ఆదిభూతమాద, సవం చిహ్నాప్రికారకనొ
 భద నిస్తను, వృజింధను = ఆచిందయ. లురుక్మమ = లుక్మప్ప
 పాశ్రమయాద, త్రీయమచంద్రమేశయ,
 సేముముఖదల్లి = దక్తిం సముప్రశ్న సేతుచే నిషాం సమయదల్లి,
 నిస్తను వృజింధను = లోకర్క్షాధారావాగి నిస్తను పూతే మాడిదను.
 భక్తవతీప = సావంభోమాద, ధమరాజను = యుధిష్ఠిరను,
 భక్తమాసయ = నుటిం = వక్తమాసయ త్రీక్షణ ఆదేశదంతే,
 భజింద = నిస్తను ఆచాధిందను. వక్తమంయన = ఎల్పు విష్ణుధాజనే,
 (వక్త-వక్తమాగియవ సేండిలన్న ముఖదల్లి లుఢ్ గడముప)
 అకసుగ్రవపు = త్రీపరమాత్మన ఆనుగ్రవపు, నిస్తోఽంయిః =
 నిస్తల్లి విశేషవాగి ఇదేయల్లచే ! ॥ ೧೨ ॥

ಶ್ರೀ ಸಂಕಾರಿರ್ವಯೇಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಈ ಗಣೇಶನ ಆರಾಧನ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಹೇಳತುರೆ.

ಇಂದ್ರದೇವರು ನಿನ್ನನು ಆರಾಧನ ಮಾಡಿದರು. ಉತ್ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಪರಾತ್ಮಿಯಾದ (ರಾಜಕೀಯಾಧಿಕಾರಿ) ಕಂತಿಸಂಪನ್ನನಾದ, ಸ್ವೇಂತ್ರಮನಾದ ಮಾನುಷರೀತಾಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದ ಆವಶಯ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು ಸಮುದ್ರಕ್ಕಿ ಸೇತುವಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇವರೈ ಆರಂಭಿಸಿದ ಕಲದ್ದೀ, ಆ ಸೇತುವಿನ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಹುಂಯುಧ ಪಾರ್ವತ್ಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮಾತಿಗೆ ಪರಿಸಾಗಿ, ಆವನ ಆಜ್ಞಾದಿಂದ, ಸಮೃದ್ಧೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಗ ತಕ್ಷಾಂಥ ಧರ್ಮರಾಜನು ಇವರು ಯಾವತ್ಕೂ ಮಂದಿ, ಶುಭ್ರಾಯ್ರೋದಿಕ್ಷೆಯಾದ ದೃಕ್ತರಸ್ತ ಸಂಹಾರ ಮಾರ್ಯೋದಕ್ಷೋಸ್ಯರ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸೊಂದಿಲು ಉಳ್ಳಗ್ರಂಥಮಾನನೇ-ನಿನ್ನನ್ನು ಆರಾಧನ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಯಾವತ್ಕೂ ಮಂದಿ ವಿಘ್ನಾನಿಲ್ಲದಂತೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯಕೀಲರಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಏಷ್ಯಾಧಿಕ ಹೊಂದಿದರು. ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹವು ನಿನ್ನನ್ನು ವಿಶೇಷಕರವಾಗಿದೆ-ಎಂತ ಅತ್ಯುಂದ. || ೧೨ ||

ಉ. ಭಾಷ್ಯಕಾರಿ :

ದೇವೇಂದ್ರನು ವೃತ್ತಾಕುರನ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಗೌಪತಿಯ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಹೇಗೆ, ವೃತ್ತಾಕುರನ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ದೃತ್ಯರಸ್ತ, ವೃತ್ತಾಕುರನನ್ನು ಸಹ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿ ಜಯವಸ್ತು ಪಡೆವನು. ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು ಸೇತುಯನ್ನು ಕೊಂದುವ ಉದ್ದೀಕಾರಿ, ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ, ವಿಘ್ನರಾಜನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಿರ್ವಿಫಲವಾಗಿ ಸೇತುಬಂಧನವನ್ನು ಪೂರ್ಣಸದರು-ಎಂಬೀ ಕಥೀಗಳನ್ನು ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಿ ಧರ್ಮರಾಜನಿಂದ ಗೌಪತಿ ಪೂಜೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿರುವರು. ಸ್ವಾಂದಪ್ರಾಣಾಂತರ್ಗತವಾದ ಗಣೇಶನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ-“ಸನ್ಸ್ಥಾಯೋಃ ಪುರಾ ವಿಷ್ವಾಕುರು ಪಾಂದವರೇನಯೋಃ” ವೃಷ್ಣಿವಾನ್ ದೇವರೇ ಪುರೂ ಧರ್ಮಪುತ್ರೋ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಃ || ನಿರ್ವಿಫಲ

ಜಯಮಹ್ಯಂ ವದ ದೇವತಿನಂದನ || ಈಲ ದೇವತಾಂ ನಮಸ್ಕೃತ್ಯಂ
ಸಮ್ಮಾರ್ಪಣ್ಯಂ ಲಭೇಮಹಿ || ತ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಉವಾಚ || ಪೂಜಯ ಸ್ವರಾಘಾತ್ರಂ
ಉಮಾಮಲ ಸಮುದ್ರವಂ || ತಸ್ಮಿನ್ ಸಂಪೂಜತೇವೀರ ಸಮ್ಮ
ಗ್ರಾಹಣಮಾಹ್ಯ || ಶತ್ರೀಣ ಪೂಜತಃ ಪೂರ್ವಂ ತಥಾವೃತ್ವಧೇನ್ಸುಪ ||
ಈಮಂದ್ರೀಣ ಮಹಾತಾಹಾನಕ್ಯಾಸ್ಯೇವಣ ತಥಾ || ತಸ್ಮಿತ್ವರ್ವ
ಶ್ರಯತ್ತೇನ ಪೂಜನಿಯೋ ಗಾಳಿಧಿಃ ಎವ ಯುಕ್ತಸ್ತಿ ಕೃಷ್ಣೇನ ಕಾನುಜಾ
ಹಂಯನಂದನಃ || ಪೂಜಯು ಮಾಸದೇವೇಶಂ ಪ್ರತ್ಯಂ ತ್ರಿಪೂರ ಫಾತಿನಃ||
ತತ್ತ್ವಾಕಾನಿಕತ್ವಾಶ್ಮಿ ಈತ್ತು ಸಂಘಾಸಶೇವತಃ || ಸ್ಯಾನಿಹಾನ
ಮಹಾಭಾಗೀಃ ವ್ಯಾಪ್ತಾನಾ ರಾಜ್ಯಮೇಜಾಸ್ತಾ ||"-ಹುದುಹಂಡವಾರ
ಉರ್ಧ್ವತ್ತುದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಧಿಗಳಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷದಿಂದ ಯುದ್ಧ ಸಂಸ್ಥಾ
ರಾಗಿಯಾಗ, ಧರ್ಮದಾಜನು ದೇವತೀ ಪ್ರತ್ಯಾಂದ ತ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು,
ಎಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣ! ನಿರ್ವಾಧಾರಿಂದ ನಮಗೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಇಯಿಷ್ಟ ಹೇಗೆ
ದೊರಕುವುದು? ಯಾವ ದೇವತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸದರೆ, ನಿಸಂಶಯವಾಗಿ
ನಮಗೆ ರಾಜ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು? ಅದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿಂದು ತೇಳಲು,
ತ್ರೀಕೃಷ್ಣನು, ಮಾರ್ಡತೀದೇವಿಯ ಶರೀರಸಂಬಂಧವಾದ ಕೋಶ ಮಣಿನಿಂದ
ಉತ್ಪನ್ನಾದ ಗಾಳಾಧ್ಯಕ್ಷನನ್ನು ಪೂಜಿಸು. ಅದರಿಂದ, ನಿನಗೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ
ಇಯ ಉಂಟಾಗಿ, ರಾಜ್ಯ ಲಾಭವಾಗುವುದು. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ದೇವೇಂದ್ರನು
ಪ್ರತ್ಯಾಶಿಸುವನನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿ ಜಯ ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ
ಗೊಬತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಶತ್ರುವನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡಿ, ಇಂದ್ರಾದಿಪತ್ಯವನ್ನು
ಹೊಂದಿದನು. ತ್ರೀರಾಮದೇವರು ತನ್ನ ಭಾಯಿಂಳಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯು
ಲಂಕೀಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ, ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇತುಬಂಧನ
ಮಾಡಿಲಂಕೀ ಹೋಗುವ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ ಗೊಬತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ,
ಸೇತುಬಂಧನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಲಂಕೀಯಲ್ಲಿ ರಾವಣಾದಿ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು
ಸಂಹರಿಸಿ, ಸೀತೆಯಂದೊರಗಾಡಿ ಮತ್ತೊ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು.
ಇದುದರಿಂದ, ನಿನೂ ಗೊಬತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಂದು

ಹೇಳಲು, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವ ವಾರ್ಯದಂತ ಗಣಪತಿಯ ಪೂರ್ವಾನ್ನಿ ಮಾಡಿ, ಶಿರಪರನ್ನಿ ಕೊಂಡು ವಾಟಾನ್ನಿ ಹೆಂದಿವನ್ನಿ-ಎಂದು ಗಣಪತಿ ಕಲ್ಪಫೇಳಿಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವರು. ಇಲ್ಲಿ “ಉಮಾಮಲ ಸದ್ಯಾವಂ”-ಎಂಬ ಪಾಠತೀರ್ಥೇವಿಯ ಮೈಸೋರಿಯಂದ ಗಣಪತಿಯನ್ನಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಳಿಂದರೆ, ದೇವಾತ್ಮಕಾದ ಪಾಠತೀರ್ಥೇವಿಯ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಯ ಮೊಳೆಯಂಬೆ? ಸಾಮಾನ್ಯ ದೇವತಿಗಳಿಗೆನೇ, ಮೃಬಿವರಿಲ್ಲ. ವಸ್ತುಮೊಳೆ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾಯವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿರುವರು. ಹೀಗಿರಲು, ಪಾಠತೀರ್ಥೇವಿಯಂಗ ಮೊಳೆಯಂಬೆ-ಎಂದು ಆಕ್ಷೇತಿಸಬಾರದು. ಪಾಠತೀರ್ಥೇವಿಯಂ ಗಣಪತಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಗೇಷ್ಟರವಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಇತ್ಯಾಯಂದ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಯನ್ನಿ ಸೃಷ್ಟಿ, ಅದರಿಂದಗಣಪತಿಯನ್ನಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಳಿಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು, ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳೂ ಸಹ ಗಣಪತಿಯನ್ನಿ ಪೂರ್ಣಿಸಿದರೆಂದರೆ, ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಂತಲೂ ತಾರತಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಕಮ್ಮೆ-ಅಂದರೆ, ಗಂ ಮೇಷ್ಯಲುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಗಿರುವ ಗಣಪತಿಯನ್ನಿ ಉತ್ತರಾ ಶಾಂತಿರವರು ಪೂರ್ಣಿಸುವುದಂಬೆ? ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮಗೂ ಸಹದಾಮ ಚಂಡ ರಿಂದ ಪೂರ್ಣಿಸಿದವರಾಗಿ ಶಫೇಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವರು. ಇದರ ಸಮಾಧಾನ ವೇನಂದರೆ, ಪಾಠತೀರ್ಥೇವಿಯರು, ಸ್ವಾಸ್ಥ ನಿರ್ಮಿತ ಮಾಡಿ ಗಣಪತಿಯನ್ನಿ ಘ್ರಾಣಾಲಕಣನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವಾಗಿ, ಬಂದ ರುದ್ರದೇವರನ್ನಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿಕಾರದೆಂದು ತಡೆದುರಣ್ಣಾಗಿ, ರುದ್ರದೇವರು ಗಣಪತಿಯನ್ನಿ ಸಂಹರಿಸಿ, ಪಾಠತೀರ್ಥೇವಿಯ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ, ಆವನನ್ನಿ ಗಜಮುಖದಿಂದ ಬದುಕಿಸಿದರೆಂಬ ಶಫೇಯನ್ನಿ ಹೀದೆ ಬರೆದಿದೆ. ರುದ್ರದೇವರು ಗಣಪತಿಯನ್ನಿ ಬದುಕಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಪಾಠತೀರ್ಥೇವಿಯ ಶ್ರೀತ್ಯಥವಾಗಿ. ಈ ದಿವಸ ಮೌರ್ಯ ಯಾರೇ ಆಗರಿ, ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ, ಮೌರ್ಯ ಗಣಪತಿಯ ಪೂರ್ಣಿಯನ್ನಿ ಮಾಡಿ. ಆಮೇರೆ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟವಾದ ಕಣ್ಣವನ್ನಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ಕಣ್ಣವು ನಿರ್ವಿಭ್ರಾಂತಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು.

ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಕರ್ಮಾವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರೆ, ಅ) ಈಯಂವು ಏಷ್ಟುಮಾಡ್ದಿಂದ ಕೆಂಪೋಗುವದೆಂದು ಗಣಪತಿಗೆ ವರವನ್ನು ಮೊಬ್ಬಾದ್ದರು. ಆ ವರವನ್ನು ಸತ್ಯಮಾರುಖವಾಗಿ-“ತ್ವಿತುರಂ ಹಂತು ಈಮೇನ ಕರ್ತೆನಾಯಾಧಿತಾ ಶುದ್ಧಿ-ತ್ವಿತುರಾಸುರಪ ಸಂಹಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ದುರ್ದೇಶವರು ಇದೇ ಗಣಪತಿ ಪೂರ್ಣಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಇಂದ್ರಾವಿಗಳು ದುರ್ದೇಶವರ ವರ ಗೌರವವಿನಿಂದೆ ಪೂಜೆಗಳಿಗಾಗಿ, ದುರ್ದೇಶವರ ವರಕ್ಕೆ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಇಂಥಾ ಪೂರ್ಣಿಮೆಯನ್ನು ತಾತ್ಯಾಯಿ.

ಆದರೂ, ಇವರೆಲ್ಲದೂ ಆಂತರಿಕ ಮೀಳಿದೂ ವರಮಾತ್ಮನ ಪೂರ್ಣಿಮೆಯೇ ಭಾಣಿ ಪೂರ್ಣಿಮೆಯನ್ನು ದುರ್ದೇಶವರನಾಮಕ ವರಮಾತ್ಮನೇ ಗಣಪತಿಯೋಗಿಸ್ತು, ಪೂರ್ಣಿಮೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವನು. ಆದುದರಿಂದಲೇ, ದಾಖಲಾಯಾದು ಉದಾಸುಗ್ರಹವು ಸಿಸ್ತರ್ನೀ ಎತ್ತುಂಟೇಂದು ಸ್ವತಿಸಿದುವರು. || ೧೨ ||

೩. ಭಾವದರ್ಶನ ಪ್ರಕಾ :

ಸಮಸ್ತರಿಂದಬೂ ಪೂರ್ಣಾಕೃತಿ ಆರ್ಥಾನಾಗಿಸ್ತೇ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ನಿನ್ನದ್ದಿನ ಉಳಾಸುಗ್ರಹ ಅತಿಶಯಿಟ್ಟಿದ್ದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾರುತ್ತಾರೆ. ಈತ್ತು-ಇತ್ತೇ ಧರ್ಮದಾಜನ - ಶ್ರೀರೂಪ ಲಾಘವ-“ಪೂರ್ಣಾ ಸ್ವಗಂಧಾರ್ಥಿಂ ಉಮಾಪೂರ್ತಿಂ ಗಜಾನನಂ | ಯಸ್ಕಿನೈಸ್ತಾ ಪೂರ್ಣಾತೇ ದಾಜನ್ ಪೂರ್ವಂ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಾಪ್ಯಾನೀತಿ” || - ಏನಾಯಿಕ ಕರ್ತೆನ್ನೇತೇ : ||

ವಕ್ತತುಂಡ-ವಕ್ತವಾದ ಮುಖವುಳ್ಳವ. “ವಕ್ತಾಸ್ಯೇ ವರನಂ ತುಂಡಮಾನನಂ ಉಪನಂ ಮುಖ”-ಇತಿ ಅಮರ. || ೧೨ ||

೪. ಶ್ರೀಮಾನ್ಯದಾಸ ಶಿದ್ಧಾಂತ ಕೊಷುದಿ :

ಅನ್ನಯೋನ ಪೂರ್ಣಾಕೃತಮಾರ್ಪ-“ದಕ್ತ” ಇತಿ. || ೧೨ ||

ಕಂಸಾರ್ಥ

ಪೂರ್ಣಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಇವುವುಂಟು, ಅನಿವ್ಯತ ನಿವೃತ್ತಿಭಲವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆಂಬ ಅನ್ಯಾಯಾಧಿಯಿಂದ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಬೀಕಂಬಿಯಾಗಿ—“ಬುಕ್ರಿಷ್ಟರ್”—ಈ ಪದ್ಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. || ೧೨ ||

ಶ್ರೀರಂಹುರುಷದಯಪ್ರಕಾರೀ

ಬುಕ್ರಿಷ್ಟರುದ ಆಸುರರನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವುದಕ್ಕೊಳ್ಳುವ, ಶಕ್ತನಂಬ ದೇವೇಂದ್ರನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸಿದನು. ಉರುಕ್ರಮನಂದರೇ, ಉತ್ತರಾಷ್ಟರಿತ್ತ ನಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರದೇವರು ಸೇತುಮುಖವೆಂಬ ರಾಮನು ಸೇತುವಿನ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸಿದನು. ಲೋಕರಿಷ್ಟಾಧಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಧರ್ಮಾರಾಯನು ಚಕ್ರಮಾರ್ಗಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ನುಡಿಯಂಬಿ ಆಜ್ಞೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ ಭಜಿಸಿದನು. ವಕ್ರತುಂದನಂದರೇ, ಗಜದಂತ ಒರೆಯಾದ ಮುಖಕುಲ ಉದ್ಯವನೇ ಕಗದೀರ್ಘನ ಆನುಗ್ರಹ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಎಂತುಂಟೋ?—ಅಂದರೆ, ಆಹಾರವಾಗಿಯಾಗುವುದು ಎಂದಧ್ರೆ. || ೧೩ ||

ಸರ್ವಾಖಾನಾಸಾರಸಂಗ್ರಹ

೧. ಶುಕ್ರಾಖಾಯರು ದೃತ್ಯರ ಗುರುಗಳು. ಸಮಸ್ತದೃತ್ಯವರ್ಗದ ಶುಕ್ರಾಖಾಯರ ರಿಷ್ಯಾರು. ಹಂದೆ, ಇಂದ್ರನು ವೃತ್ತಾಸುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯಿಂದ ಆದೇಶಿತನಾಗಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಭೂರನನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸಿದನು. ಆದರಿಂದ ಸಂಹಾರಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನಿಗಿಂದ ಸಮಸ್ತ ವಿಷ್ಣುಗಳೂ ಪರಿಹಾರವಾದುವು. ದಧಿಃ ಮುನಿಯ ಚಿನ್ಮಾತವನ್ನೂ ವಜ್ರ ಯುಧವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮಂತ್ರಸ್ವಿಧಿಯ ಬಲದಿಂದ ವೃತ್ತಾಸುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಶ್ರೀವಿನಾಯಕನು ಆದಿಪೂರ್ಣತನೆಂಬ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಆಜ್ಞೆಯೇ ಇದೆ.

೨. ಸೇತುನೇಷಣಾಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ಮೂರ್ತಿಯ ಸರ್ಕಲ ವಾಸರ ಭಲ್ಲಾಕ ಸ್ವೇಷ ಸಮೇತನಾಗಿ, ದಕ್ಷಿಣ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇತುವೆಯ

ನಿರ್ಮಾಣವ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ, ಆ ಸೇತುಮುಖದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾರಾಜನನ್ನು ಮೊದಲು ಪೂಜಿಸಿದನು. ರಾವಣದಿಗಳನ್ನು ಸಂಹರಿ, ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಗ್ನಿಧೂರು ಸ್ವೇಚ್ಛಿಸಿ, ವಿಭೀಷಣಾಗಿ ಲಂಕಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನಿತನು.

೬. ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಶ್ರದ್ಧಾ ಮಹಾಸಂಗ್ರಹಮದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ, ಚಕ್ರಮಾಣಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ, ಆದೇಶದಂತೆ ಗೌಣಾಫನನ್ನು ಮೊದಲು ಪೂಜಿಸಿ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯಗಳಿಸಿದನು,

ಶ್ರೀಮನ್ನಾಹಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು, ತನಗೆ ಜಯ ಹೇಗೆ ಶಾಂತಿಯಾಗುವುದೆಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಲು-

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಉವಾಚ-

“ಪೂಜಾಯ ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಕೃತಂ ಉಮಾಪುತ್ರಂ ಗಿಡಾನನಂ ।

ಯಾಸಿದ್ದೈ ಪೂಜ್ಯತೇ ರಾಜನ್ ಧ್ಯಾವಂ ರಾಜ್ಯಮಹಾಪ್ರಸ್ತಾಪಿ ॥

“ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮರಾಜನೇ, ತನ್ನ ಗೌಗಳಿಂದ ಶಾಂತಿಯಿಂದು, ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದು, ಸರ್ವ ಸಂಸಾರ ವಿಶ್ವಾಪರಿಹಾರಕನಾದ ಉಮಾಪುತ್ರನಾದ ಗಿಡಾನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಆವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನೀನು ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಹಾಡಿ, ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಶ್ರದ್ಧಾ ಮಹಾಸಂಗ್ರಹಮದಲ್ಲಿ ಜಯಗಳಿ, ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆತ್ಮಂತ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಹೊಂದುವೆ.”

೭. ಶ್ರೀಗೌಣಾಫನ ಮುಖವು ಗಜವದನವು. ಸೋಂಡಿಲು ಪಾತ್ರಾರವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ವಕ್ತುಂಡ-ನೆಂದು ನಾಮ.

ಹೇ ವಕ್ತುಂಡನೇ, ನೀನು ಪ್ರಾಣವೇಶಯಾತನಾಗಿಯವುದರಿಂದ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯ, ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹ ಆತಿರಿಯಾಗಿದೆ. ಆವರತೀ ಮತ್ತು ರುದ್ರದೇವರ ವರವನ್ನು ಸತ್ಯವನ್ನಾಗಿಸಲು, ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ವಿನಾಯಕನನ್ನು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ವಂದಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಳ್ಳಿಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಶ್ರೀ ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆದೇಶದಂತೆ ತಾನೇ ನಡೆಯಿಸಿದಿದ್ದಾನೆ- “ವಂದಿಸುವುದಾದಿಯಲ್ಲಿ ಗೌಣಾಫನ-ಶ್ರೀಹರಿಯಾಳ್ಳಿ ಇದಕುಂಬ-ಶ್ರೀ ಶೃಂದರಾಜಾಶರ ಪರಿಸ. || ೧೨ ||”

ಪದ್ - ೧೯.

ಪೂರ್ವ :

ಶಿರಮೇಂದ್ರಸು ನನ್ನ ಭಜತ ।
ಉರ್ಣಾದಿ ವಿಜಾಲಂ ಹೀಕ ಹಂ ।
ಜಾರ ಪರಿದ ಗುರುತರ ಸ್ವರ್ಮಿಂದರಸ ಗಡಯಿಂದ ॥
ಶಾರಕಾಂತಕಾಸಸು ಎನ್ನ ।
ಕರೀರಮೇಳು ನೀನಿಂತ ಧರ್ಮ ।
ಕ್ರೀರಕಸು ನೀನಾಗಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕರುಂದರಿ ॥ ೧೯ ॥

ಅವಕಾಶ :

ತ್ರೈವಿಭ್ರಾತ್ಯರಸನ್ನ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಣಾದೆ, ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿ ದಯೋಽಧನಸು, ಸವರಿವಾರನಾಗಿ ನಾಶಹೊಂದಿದನೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.
॥ ೧೯ ॥

ಪ್ರಾರ್ಥಣಾಭಾಷಾ :

ಶಿರಮೇಂದ್ರಸು = ಶುರುತುಲಪತಿಯಾದ ದುಯೋಽಧನಸು, ನನ್ನ
ಭಜತ ಉರ್ಣಾದಿ = ಯುದ್ಧಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವೇತಮಾರ್ತಿ
ಘೂಜಸದಿದ್ದ ಕಾರ್ಣಾದಿಂದ, ವಿಜಾಲಂಹೀಕ = ತನ್ನ ಬಾಧ
ಖಾಂಡವರ್ಮಾದನೆ, ಗುರುತರಸ್ವರ್ಮಿಂದರಸ = ಜೀವೋತ್ಮಾರಾರ
ಭಿಂಬಣ ದೇವರ, ಗರ್ಭಿಂದ = ಗರ್ಭಾಪ್ರಮಾರದಿಂದ, ಸಂಜಾರ ಪರಿದ
= ಮೃತನಾದನು. (ಸವರಳಿರವರ ಕುಲ ನಾಶವಾಯಿತು) ಶಾರಕಾಂತಕಸ =
ಶಾರಕಾಂತರಸನ್ನ ಸಂಹರಿಸಿದ ಪೂಜೆ ವಿನ, ಆಸುಜ = ತಮ್ಮನಾದ ಶ್ರೀ
ವಿನಾಯಕನೇ, ಎನ್ನ ಕರೀರಮೇಳು = ನನ್ನ ಸ್ಥಾಲದೇಹದಲ್ಲಿ, ನೀನಿಂತ =
ನೀನು ವಿದ್ಯಾಪೂನನಾಗಿದ್ದವನಾಗಿ, ಧರ್ಮಕ್ರೀರಕಸು ನೀನಾಗಿ = ಮಹಾಕ್ರಿ
ಧರ್ಮಾಳಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಮಾಗುವಂತೆ ಪ್ರೇರಿಸಿ, ಕರುಂದರಿ =
ಅಂತಕರಣಪೂರ್ವಾರ್ಥಕವಾಗಿ, ಎನ್ನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ = ನನ್ನನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸು. ॥ ೧೯ ॥

ಶ್ರೀಷಂಕರರ್ಥಾ ಒದೆಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ್ನ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಶೈರಣಾ ಮಾಡಿಂದು ಶ್ರಾಂತಿನಾ ಮಾಡತಾರೆ.

ಶ್ರೀರವಂಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸನ್ನಾದ ಮೂಲ ಈ ಅಂಶನಾದ ದುರೋಧನನು ಯುದ್ಧಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಭಜನಿ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಸ್ತೋಯಕುಲದವರಾದ ಬಂಧು ಬಳಗಾದಿಗಳೇನು, ಅನ್ಯರಾದ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕರಿಗಳಾದ ರಾಜರುಗಳೇನು-ಇವರಾಗಳ ಸಹಿತ ಪರಸ್ಪರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಂಕೃತತಾಗಿನ್ನು, ದುರೋಧನನಾದ ಅನು, ಜೀವೋತ್ತಮರಾದ ಶ್ರೀವಾಯುದೇವರ ಅಂಶಭೂತಾರದ ಭೂಮಸೇನ ದೇವರ ಗಡಾದಿಂದ ಮೃತನಾದನು. ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರ ಸಹಿತನಾಗಿ ವಂಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇವನಾದ. ಅರಣ್ಯಕುರನ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದ ಮನ್ಯಾಧನ ಅಂಶನಾದ ಜಾಸ್ತಿಖನ ತಮ್ಮನಾದ ಹೇ ವಿನಾಯಕನೇ, ಎನ್ನ ದೇಹದೊಳು ನೀನು ನಿಂತವನಾಗಿ, ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಶೈರಣ ಮಾಡಿದಂಥಾವನಾಗಿ, ಅಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕ ದಿಂದ, ಎನ್ನ ಸಂರಕ್ಷಣ ಮಾಡೇವನಾಗಬೇಕು-ಎಂತ ಶ್ರಾಂತಿನಾ ಮಾಡೋವರಾಗಿದ್ದುರೆಂತ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಥ : ವ್ಯಕ್ತಿಗಳರ-ಎಂದರೆ, ವ್ಯಕ್ತವಂಬ ಅಂಗಂಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿ ಉದರದಲ್ಲಿಷ್ಟ ಭೂಮಸೇನ ದೇವರು. ಇನ್ನೊಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಶ್ರೀಮನ್ಯಾಹಾರಕ ತಾತ್ಪರ್ಯ ನಿರ್ಣಯ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ-

ಭೂತಿ ಇಂದಂ ಯ ಸ್ವರಾಗ್ಯಂ ಶ್ರಾಂತಿ ಮಾರ್ಘಾ ಸ್ವಾಸಿ ಶ್ವಾಸಿ ।] ೨೫

ಯಾವಾಗ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬಂಂ ಪ್ರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳರ ಇತಿರಾಯ ॥

-ಇತಿ ದ್ವಿತೀಯಾಧ್ಯೇಯ ಇಷಣನೇ ಶೈಲೀಕ. ॥ ೧೨ ॥

೨. ಭಾವಾಪ್ರಕಾಶ :

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಅನೇಕರು ಕಾರ್ಯಕರಂಭದಲ್ಲಿ ಗೌಪತಿ ಪೂರ್ವಾಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಿಭಾಗಾಗಿ ಪೂರ್ವೀಗೆ

ಹೊಂಡಿಯವರು. ಪಾಠಿಯಾದ ದುರ್ಯೋಧನನು ಯಂತ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ
ಗೊಪತಿ ಪೂರ್ಣಿಯನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ, ಇದ್ದ ಬಂಧುಗಳ ಸ್ವಿತ್ತ
ನಾಗಿ, ತಾನೂ ಭೇಸೇನರೆವರ ಗಡಿಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಹೊಲ್ಲಲ್ಪ್ರಪನ್ನ.
ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಭಾಗವತ ಅವೃತ್ತಮಾಸ್ಯಂಭದಲ್ಲಿ, ದೇವತೆಗಳು ಅವೃತ್ತ
ಮಾಥಾನಾರಂಭದಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಕನ ಪೂರ್ಣಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಉಪಕ್ರಮೆ
ಸಿದ್ಧಿರಿಂದ, ಚೆಣ್ಣವು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳಿ ಹೋಯಿತೆಂತಲೂ,
ಪರಮಾತ್ಮನು ಖಂಟಾವತಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು
ತಂದರೆಂದು—“ವಿರೋಧ ವಿಷ್ಣುಭಾಗತಿಂ ತದಿಭ್ಯಮೋ ದುರಂತ
ವಿಯೋವಿತಧಾಭಿ ಸಂಧಿ”—ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಹೇಳಿಯವರು.
ಅಮೇರಿ, ದೇವದೈತ್ಯರ್ಲರೂ ಶಾದಿ “ಅಮೃತೋಽಪಾದನಾಥಾರ್ಯ ರಘು
ದೇವಾಸುರ್ಯರು”—ಎಂಬ ಗರ್ಭೀರ ಶಭ್ಯಯ ವಾಕ್ಯದಂತೆ ಗೊಪತಿ ಪೂರ್ಣಿ
ಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅಮೃತವನ್ನು ಪರೀಕರಿಂಬ ಅರ್ಥಾವು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು.
ಅದುದರಿಂದ, ಕಾಯಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಗೊಪತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಜಸಲೇಚೇಕಿಂದು
ಆತ್ಮಯೇ. ಎಲ್ಲೆ ಷಣ್ಣ ಮಾನಸುಜನೆ! ನೀನು ಎನ್ನೋಳಗೆ ನಿಂತು,
ಕರ್ಯಾದಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಧರು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನುದ್ದರಿಸು.
॥ ೧೫ ॥

೪. ಶ್ರೀ ಕಾಮದಾಸ ಶಿಧಾರ್ಥ ಶಿಷ್ಯರು :

ವೃತ್ತಿರೇಕಮಾಹ—“ಕೌರವೇಂದ್ರ” ೪ತಿ. ॥

ಕಂಸದಾರಾರ್ಥ

ಗೊಪತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಜಸದವರು ಅನಿವೃತ್ತಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಇವ್ಯತ್ಯಾಸಿ
ಯನ್ನು ಹೊಂದಿಯತ್ತಾರೆಂಬ ವೃತ್ತಿರೇಕವಾಪ್ತಿಯನ್ನು—“ಕೌರವೇಂದ್ರನು”—ಈ
ಪದ್ಧತಿಂದ ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ. ॥ ೧೬ ॥

ಶ್ರೀ ಗುರುಕೃದಯಪ್ರಕಾಶ

ಕೌರವೇಂದ್ರನು ನಿನ್ನನ್ನು ಭಡಿಸದೆ ಹೋದ್ದರಿಂದಲೇ, ನಿಜಕುಲವೆಂಬ
ವಂಶಹಿತನಾಗಿ ಗುರವರನಾದ ವೃಕಣಂಬ ಅಂಗುಷ್ಠಮಾತ್ರ ಅಗ್ರಿ

ಉದರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕರಣ, ವೃಕ್ಷೋದರನೆಂದು ಹೇಳಬ್ಬ ಭೇಮಸೇನನ
ಗದೆಯಂದ ಸಂಹಾರ ಹೊಂದಿದನು. ಅರಕಾಪುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ
ಜಾಲ್ಯಾಖನ ತಮ್ಮನೇ, ನನ್ನ ಕರೀರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಣುಗ್ರಹರೂಪದಿಂದ
ನಿಂತು, ಧರ್ಮಸ್ತೇರಕನು ನಿನೇ ಆಗಿ, ನನ್ನನ್ನು ಕರುಣಾದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸು.
॥ ೮೫ ॥

ಸರ್ವವಾಷ್ಟಾಘಾರಸಂಗ್ರಹ

೧. ಕುರುಕುಲಾಧಿಪತಿಯಾದ ದುರ್ಯೋಧನನು ಶಿರವೇಂದ್ರನು.
ಕುರುಕ್ಕೀತುದ ಮಹಾಸಂಗ್ರಹದ ಪೂರಂಭದಲ್ಲಿ, ಸರ್ವವಿಭ್ರಾಟರಿಕಾರಕ
ನಾದ ಶ್ರೀವಿಭ್ರಾಟರನನ್ನು ಪೂಜಿಸರಿಲ್ಲ. ವಿಪಯಿದ ಆರವಿದ್ವರೂ, ಇವು
ಮಾಡಂಧನಾದ ಕರ್ಣಿಸ್ವರೂಪಾದ ದುರ್ಯೋಧನನು ಶ್ರೀ
ಗಣಾಯಕನನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು.

“ವಿಷಾಹೇ, ವಿಷ್ವಾರಂಭೇ, ಸಂಗ್ರಹೇ, ರಿಷಸಂಕರೇ”-ಇತ್ಯಾದಿ
ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಿಭ್ರಾಟರನ ಪೂಜೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿಯಾಢ್ಯೆ
ಎಂದೂ, ದುರ್ಯೋಧನನು ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೂಡಲಿಲ್ಲ.

೨. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ, ಶಿರವೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಸಕಲ ಅನುಜರ
ಪರಿವಾರ ಸಹಿತ, ಸಮೀಕ್ಷದ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರೊಡನೆ ನಾಶ
ಹೊಂದಿದನು.

೩. ಕ್ತೃಲೋಕಾಖಾಯಿಕರೂ, ಜೀವೋತ್ತಮರೂ ಆದ ಶ್ರೀ
ವಾಯುದೇವರ ದ್ವಿತೀಯವಾತಾರ ಸಂಭಾತನಾದ ಶ್ರೀಭೇಮಸೇನರು
ಪರಮ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರು. ಭಾಗವತ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಂಖಾರಿತರು. ಶೃಂ
ಹಾಮಣ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಮ್ಮ ಜರಣಗ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದ
ವುದರಿಂದ-ಭೇಮಸೇನಿಗೆ ವೃಕ್ಷೋದರ-ನೆಂದು ಹೇಳಿ.

ಅಂತಹ ವೃಕ್ಷೋದರ ನಾಮಕರಾದ ಆಸು ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ
ಭೇಮಸೇನದೇವರ ಗದಾಪ್ರಾಹಾರದಿಂದ ಶಿರವೇಂದ್ರನು ನಿಷಾಸು
ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತನಾದನು.

೭. ಅರಣ್ಯಾಸರ :

ಪ್ರಮುಖರಾದ ದ್ವಿತೀಯ ಆಯೈ-ಕವಳಾಯೈ-ವಿಧ್ಯಾನ್ಯಾಲ-ಎಂಬ ಪುಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಈ ಮುಖ್ಯಪರಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆವರನ್ನು ಕುರಿತು, ಉಗ್ರ ತಂತ್ರಾನ್ನು ಆಳಿರು, ಅನೇಕ ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಂಶುರರುಖಾ ಶಿಳಾಂಕು. ಆರಣ್ಯಾಸರನ ಆಯೈ ಪರಾಯಂಗಿ ಎಂಬುವರು, ಪರಾಂಗಸೆಂಬ ದ್ವಿತೀಯನು ಆರಣ್ಯ ತಂದೆಯು. ಆರಣ್ಯಾಸರನು ಪಾರಿಯಾತ್ಮ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಆಯ್ದಿನ ದ್ವಾರಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯಿಂದ ಪರ ಪಡೆದನು. ಅಂದಿನವರೆಗೆ ಆವತರಣಿಸ್ತ್ಯಾಗಿ, ಅ, ೨, ೪, ೬, ೯ ಮುಂಹಾರಿಳ್ಳಿ (ಪಂಚಮುಖ ರುದ್ರದೀವರ ಪರಮಂತ) ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯ ಬಿರದಂತೆ ಪರ ಪಡೆದನು. ಪರದಿಂದ ಪಾದೀನ್ಯತ್ವಾನಿ, ಮಹಿಂದ್ರಪರಮಾನ್ಯ ಪ್ರೇರಿಸತ್ತೊಡಗಿದ. ಆಗ, ಸಕಲ ದೇಹತೋಗಳಿಂದ ಶ್ರಾಂತಿಪೂನಂದರ ತ್ರೀಂಬ್ರದ್ರೇವರು ಹಾವಣತೀಯ ದ್ವಾರಾ, ಕುಮಾರ (ಸ್ತಂಭ) ನನ್ನ ಪಡೆದರು. ಕುಮಾರ ಸಂಭವವಾಯಿತು. ಕುಮಾರಾನ್ಯಾಮಿಯೇ ಇಮುವ ಆವತ್ತಾರನ್ನು. ಆವನಿಗೆ ಇಂದ್ರ ಮುಂಹಾರಿ. ಆ ಹಣ್ಣಾಖಣಿ ಆನ್ಮ ಒಳಿಸಿದ ಏಳನೆಯ ದಿನ ಆರಣ್ಯಾಸರನನ್ನು ಸಂಕರಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ ಹಣ್ಣಾಖಣಿ-ಆರಣ್ಯಾಸರನು. ತ್ರೀವಿಷಾಯಕನು ಆರಣ್ಯಾಸರನ ತಮ್ಮನು (ಅನುಜ).

ಈ ಎಲ್ಲ ಆರಣ್ಯಾಸರ ಹಣ್ಣಾಖಣಿ ಅನುಜನೇ, ನೀನು ನನ್ನ ಸ್ಥಾಲದೇಹದಲ್ಲಿ ವಿಧ್ಯಾಮಾನನಾಗಿಯ. ಸದಾ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಧರುತ್ತಾಯೇಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ವರ್ವತ್ತನಾಗುವಂತೆ ಶೈರಿಸು. ನನ್ನನ್ನು ದುರಿತಗಳಿಂದ ನಿಯತ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದು ಶ್ರಾಂತಿಕುತ್ತಾರೆ. || ೧೫ ||

ಪದ್ಮ—೧೭

ಮುಂದಿ :

ದಿಕ್ವಿಂಡಿ ಮೋದಕ ಶ್ರಯಿ ।
 ಮುಂಡರನು ವಾಗ್ನಿಗಳ ಮಾರ್ಪಿ ಕೃ ।
 ವಾಕರೀತ ಕೃತಜ್ಞ ರಾಮುದ ರಾಯುಃ ಶ್ವಿರಿಯ ॥
 ಲೇಖಾಗ್ರಹ ಮನ್ಯಸದ ದು ।
 ಹಾಕ್ಕಣಲಂಬ ಅರಿಷರಿನು ದಯಾದಿ ಕು ।
 ಸಾಕ ಭಾಯ್ಯಾ ತಸುಜ ಮೃದ್ಗಿದ ಸ್ವಾರ್ಥಾಸುದ ನಿಷ್ಠ ॥ ೧೭ ॥

ಅದರಂತೆ :

ಎಕವಿಂಡಿ ಮೋದಕಶ್ರಯಿನೂ, ಲೇಖಾಗ್ರಹಯೊ ಆದ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಶ್ರದ್ಧರನನ್ನು ಮನದವ್ಯಾಕುಲವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸೆಂದು ಶ್ವಾರ್ಥಾಸುತ್ತಾರೆ.
 || ೧೭ ||

ಪ್ರತಿಖಂಡಾಧಿ :

ಎಕವಿಂಡಿ = ಅಗ ಸಂಹ್ಯಾಕವಾದ, ಮೋದಕಶ್ರಯಿ = ಕಡುಬಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತನಗೆ ಅಟಿಸುವ ಭೃತ್ಯರಲ್ಲಿ ಪರಮಾಂತರಕರಣವ್ಯಾಖ್ಯಾನಾದ, (ಅಗರ ಸಂಹ್ಯಾ ಸಾಂಕೇತ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ೧೦-ಭೂತಗಳು—ಈ ತನ್ನಾತ್ಮಗಳು—ಈ—ಮನಸ್ಸು—ಗ ಒಟ್ಟು ಅಗ ಎಂಬ ಸಾಂಕೇತಾಧಿ). ಮುಂಡರನು = ಮಾತನಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬಾರದವರನ್ನು ವಾಗ್ನಿಗಳ ಮಾರ್ಪಿ = ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ. (ಮೂರಕು—ಅಷ್ಟನದಿಂದ ಭೂಗಪನ್ನು ಹು ತಿಳಿಯಿದವರು. ವಾಗ್ನಿಗಳ—ಆರ ಅಷ್ಟನ ಪರಿಹರಿ, ವಾಚು ಉಷ್ಣರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಮಹಾ ಸಮಾಧಾನೇ), ಕೃತಾ ಆಕರ ಈತ = ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕರ್ಯಾಯಿನನ್ನು ಸಂಘಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಯದನಾದವನೇ, (ಆಕರ) ಮಹ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, (ಆಕ). (ದಯಾಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನೇ). ಕೃತ = ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ,

ವೈಜ್ಯಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸೋತ್ತ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ರಸ್ತೆಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಇಂ = ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದವನೇ, (ಶ್ರೀಕರಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೃತಿಭೇದ-ಖಾತರ ಸ್ವರ್ಗೇಯಿಂದವನೇ) ಶಾಮದ = ಸರ್ಕಾರ ವಿಷಯಪರಿಹಾರದ್ವಾರಾ ತನ್ನಭೂತಿಂಗೆ ಅವರ ಮನೋಭೇಷಣನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವವನೇ. (ಹಂ-ಇಚ್ಛಿ-ದ-ಕೊಳ್ಳುವವನು). ಕ್ರಿಂದಿದ್ದ ಶಾಯೋ = ನನ್ನ ಕರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಮ ಸಂರಕ್ಷಿಸು. ಶೇಖರಗ್ರಂಥ = ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರದ ಶೈಕ್ಷಣೇ, ಮನುಷ್ಯ = ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ, ದುಷ್ಯಾಂತರ = ಆಹಂರಮಮತಾದಿಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ದುಷ್ಯವಾದ ಅರ್ಥಾಚನೇ ದುಷ್ಯಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನ ದುರುತ, ಕರಿತರಿಂ = ನಿಖಾರಿಸು. ದಯಾದಿ = ದಯೆಯಿಂದ ನೋಡು. ಕಣಾಕಭಾಯಾರ ತನುಡಿ = ದುರ್ದರ್ಶೇವರ ಪತ್ರಿಯಾದ ಶ್ರೀಹಂಪತಿವೇದಿಯರ, ಘೃಣ್ಣಿತ = ಶರೀರದಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದ ಘೃಣ್ಣಿತದಿಂದ ಜನಿಸಿದವನೇ, ನಿಷ್ಪತ್ತಾರ್ಥಿಂಂದ = ನಿನ್ನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಎನಗೆ ಪರಾವರ್ಲಂಬಿತ ನೀಡಿ ಉದ್ದರಿಸೆಂದು.

॥ ೧೨ ॥

१.

ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಒಡೆಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣೇಶ್ವರನ್ನು ಮನೋವ್ಯಾಪುಲವನ್ನು ಹಿಡಿಸು-ಎಂತ ಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವುತ್ತೊಂದು ಕಂಬುಗಳು ಅರ್ಬನೇ ಮಾಡಿದಂತು, ತನ್ನ ಭಕ್ತರ್ದ ಪರಮಾಂತರರೂ ಮಾಡತಕ್ಕವ. ಇನ್ನೂ ದಶೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಹತ್ತು, ಪಂಚಭಿಂಶಗಳು ಏದು, ಚಂಡತನ್ನುತ್ಪಾಗಳು ಏದು, ಮನಸ್ಸು ಒಂದು-ಒಂತು, ಇವುತ್ತೊಂದು ಇವುಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿಂದ ದಾಯಾದರೆ ಭಗವಂತರೆ ಅರ್ಥಾತ್ತಾಯೋ, ಅಂಥಾವಂಗೆ ಶೇವಲ ಶ್ರೀತಿವಿಷಯನಾದವನೇ, ಮಾತಾಯೋದಕ್ಕೆ ಬಾರದಂಥ ಮೂಕರನ್ನು ಮಾತಾಯೋದಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕವನೇ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಭಗವನ್ನುಹಿಮು ಅರ್ಥಾಚನಾ ಮೂಕಕ್ಕ ಹೊಂದಿದ ಮನೋಽಂದ್ರಿಯ ಉಳ್ಳವರ ಅಜ್ಞಾನ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿ, ಭಗವನ್ನುಹಿಮು ಚಂತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು, ವಾಯ

ಉಚ್ಛರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕವನೇ, ಸರ್ವೇಶನಾದ ಗುಣಪೂರ್ವಾನಾದ
ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಷ್ಣವನ್ನು ಅವಿಭಾಗಿ ಸಂಭಾರಿಸೋದಕ್ಕೆ ಆಸ್ತಿದ
ನಾದವನೇ, ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ತಾರತಮ್ಯ ಪಂಚಭೇದಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ಹರಿಸಬೇಕ್ಕುಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ ವೈದಾಗ್ಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಂಬ
ರಂಬೀ ಪರಮಾತ್ಮನ್ನು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ತೋತ್ರವ್ಯಾಖ್ಯಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ರಸ್ತೆ ಸೋ
ವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಚಂದಾಗಿ ತಿಳಿದವ. ಇಂತಹ ಭಗವದ್ವರ್ತ ಭಗವತ್ಸ್ವಾತ್ಮಕ
ವಿಭಾಗಳು ಬಾರದೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಮನೆ ದಾವದರೆ,
ಆದರನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವ. ತೀರ್ಥೇದ್ವಾಸದೇವರಿಂದ ಕೃತ್ಯಂಭಾಗಳ
ಬಂಬೋದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವ, ಅತಿವೇಗದಿಂದ, ಬರೆದವ.
ಇಂಥಾ ನೀನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥಾ ಅಹಂಮಮತಾದಿಗಳಿಂದ
ಸ್ವಯಂಜನರಹಿತವಾದ ದುಷ್ಪ್ರವಾದ ದೂಷಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾ ಇರ್ಲಿದಾಗಿ ಆದೆ.
ಇಂಥ ದೂಷಿಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣ ಮಾಡೋವನಾಗು. ದಯದಿಂದ ನೀನು,
ರುದ್ರದೇವರ ಪತ್ನಿಯಾದ ಪಾವತಿ ದೇವೇರ ದೇಹಗತ ಮೃತ್ಯಿಕಾದಿಯೇ
ಉತ್ತರಣಾಗಿ, ಈ ಪಾವತಿ ದೇವೇರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯ-ಎಂತ ಕರಸಿದಿ. ಹೀಗೆ
ವಿನಾಯಕನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ತುರಿತು ಪ್ರಾಥಂಜಳಾ ಮಾಡುವೆ. ಇಷ್ಟಾಂತಗಳ
ಮೊಟ್ಟೆ ಕೈಹಿಡು ಸಲಹೆಂದು ಪ್ರಾಥಂಜಳ ಮಾಡಿದ್ದರೆಂದು ತಾತ್ಯಾಯಿ.

॥ ೧೪ ॥

೨. ಭಾವಪೂರ್ವಾತ್ಮಕ :

ಗಣೇಶನ ಶಭಿಯಲ್ಲಿ—“ಅಭ್ಯೇಕವಿಂಶತಿಂಗ್ರಹ್ಯಮೇಂದರಹನಾ
ಷ್ವತಪೂರ್ವಾಚಣಾ ಸ್ಥಾಪಯಿತ್ತಾ ಗಣಾಧ್ಯಕ್ಷ ಸಮೀಕೇ ಉರುನಂದನ”
ಎಂದು—ಹೇಳಿರುವರು. ಆದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಸ್ತುಕೊಂಡು,
ವಿಕವಿಂಶತಿ ಮೋದಕಸ್ತುಯನೆಂದರು. ಗಣೇಶನ ಶ್ರೀತಿಗೋಸ್ವಾರ ಅಂ
ಮೇದಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿ ಇರುವುದೇ ಇದರ ಕಾರಣವು.
ಮೂಕರನ್ನು ವಾಚಾಳರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕರುಣಾಸಮುದ್ರನೇ! ಎಲ್ಲೆ
ತುಫೋ! ಎಲ್ಲೆ ಕೃತಿಧ್ವಂಸ, ಒಂದು ಸಲ ಪೂರ್ಣಸಲು ಆದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ

ಮರೆಯಿದಿರುವವನು. ಆದುದರಿಂದ, ಕೃತಿಧ್ವನೆಂದು ಗೊಪತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡಿಹಿಡಿದು. ಭಾಗ್ಯರ ಮನೋಧೀವ್ಯವನ್ನು ಘೂರ್ಜಿಸುವವನೇ! ನನ್ನ ಶೈಕ್ಷಿದ್ದ ಉದ್ದರಿಸು. ಲೇಖನಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರೀಸರನ್ನಾಡವನೇ! ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯಾಂಬಂಧವಾದ್ಯ ಮ್ಯಾತ್ರಲವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸು. ಘರವತೀರೇವಿಯರ ಮೈಕೆಲ್ ಮಣ್ಣನಿಂದ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ಘರವತೀ ಮಾನೆಂದು ಹೇಸರು ಪಡೆದವನೇ! ನಿನ್ನನ್ನು ವ್ಯಾಧಿಗುವೆನು. || ೧೪ ||

೭. ಶ್ರೀಜ್ಯಾಂತಾಸಮಾಧ್ಯಾಂತ ಶಿಷ್ಯಮಾರ್ತಿ :

“ಏಕ”—ಇತಿ ॥ ಈತ ಕೃತಂ ಸಂಕಲ್ಪಂ ಜಾನಾತೀತಿ ತಥೋಽಕ್ತ:
|| ೧೫ ||

ಶಿಷ್ಯಾಂತರ್ಥ

ಈತನಾದ ಶ್ರೀಜರಿಯ ಮಾಡಿದ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ,
“ಕೃತಿಧ್ವನೆಂದು ಗೊಪತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವರು. || ೧೫ ||

ಶ್ರೀಜ್ಯಾಂತಕೃತಯಭ್ಯಾಂತರ್ಥ

ಎತ್ತಿರುತ್ತಿರುವ ಏಂಬ “ಇವ್ಯತ್ಯೋಂದು ಮೋದರ ಭಕ್ತಾದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀತಿ
ವ್ಯಾಧವನೇ, ಮಣಿರನ್ನು ಕೊಡು ವಾಗ್ನಿಗಳಿಂಬ ಯುತ್ತಿಸಮ್ಯಾತವಾಗಿ
ಮಾತನಾಡುವರನ್ನಿಗೆ ಮಾಡುವ, ಕೃಪಾಳುವಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಕೃತಿಧ್ವನೆಂಬ
ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮರೆಯಿದವನೇ, ಇಷ್ಟಾರ್ಥಪ್ರದನೇ, ನನ್ನ ಶೈಕ್ಷಿದ್ದ
ರಕ್ಷಿಸು. ಲೇಖಕರಿಂಬ ಬರವಣಿಗೆ ಬಲ್ಲವರಿಗೆಲ್ಲ ಶ್ರೀಜ್ಯಾಂತ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ
ಮಾರ್ಯಾತ್ರಲವೆಂಬ ಹೇಡವನ್ನು ದಯಿದಿಂದ ಪರಿಹರಿಸು. ಶಿಂಕಾರಿಯೆಂಬ
ರುದ್ರನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಘರವತೀಯ ಶರೀರದ ಮಣ್ಣನಿಂದ ಕುಬ್ಜದವನೇ,
ನಿನಗೆಇಷ್ಟರ ವ್ಯಾಧಿಗುವೆನು. || ೧೫ ||

ಘರವತೀಷ್ಯಾಂತಾಸಮಾರಂಭಗ್ರಹ

೮. ವಿಕಿರಣ—ಇವ್ಯತ್ಯೋಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ, ಮೋದರ-
ಶಿಂಕಾರಿಯಬಗ್ಗು. ಶ್ರೀಯ—ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನೇ.

ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಪ್ರಸ್ತಾಪಕ ಪೂಜಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಗ ಪುಷ್ಟಿಗಳನ್ನು, ಅಗ ಗರ್ಭಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅಗ ಮೋದಕಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿ ನಾಡೆ.

ಇದರ ಸಂಕೇತಾರ್ಥ ಹೀಗಿದೆ-

(ಗ) ದೇಹಗತ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಗಂ. ಪಂಚಭೂತಗಳು ಇ. ತನ್ನ ಶ್ರವಣಬ್ರಹ್ಮ ಇ. ಮನಸ್ಸು ಗ. ಕೀರ್ತಿ, ಅಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಅಧಿಕ್ಷಾನ ಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧ್ಯಮಾನನಾಗಿರುವ ವಿಶ್ವಂಭರಮುತ್ತೀರುವನ್ನು ಉಪಾಸಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಶ್ರೀಗಣಾನಾಯಕನು. ಈ ರೀತಿ ಆರ್ಥಿಕಾರ್ಯವಾದ ಕ್ಷಾನನು ಸಂಧಾನ.

(ಎ) ಶ್ರೀಜಚಯ ಮಧ್ಯದ್ವಾರ್ಯ. ಅಗ ಉಭಾಪುಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ, ತಡ್ಡಾಯ, ತತ್ತ್ವವಾದವೆಂಬ ಶ್ರೀಹರಿವಾಯಾಗಳೇ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಜಾಸ್ವದ ವಾದ ದರ್ಶನಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ತ್ವರೀಕೃತಾಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಿಧಿಪ್ರದಾನಾದ, ವಿಧ್ಯಾಯಾಯಕನಾದ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಪ್ರಸ್ತಾಪಕನ್ನು ಪೂಜಾಪೂರಂಭದಲ್ಲಿ, ಅಸ್ತಾರಂಭ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಪೂಷ್ಟಾರ್ಥಕ ಅಗ ಉಭಾಪುಷ್ಟಿಗಳಿನನ್ನು ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೂರವಿರಿಸಿ, (ಇ ಶಸ್ತ್ರಾಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯಾಧಿಸೇಗೆ-ಉಂದರೆ, ಶ್ರೀಹರಿಯ ಅನುರೂಪಪೂತ್ತಿಗೆ ವಿಷ್ಣುರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಕಂಪಗಳು) ಶ್ರೀಮನ್ನದ್ವದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಅನುಗೋಳಿಸಿದೆ ಸಂಕೇತಾರ್ಥ.

೨. ಮೂರಕರನು-ಮಾತನಾಡಲು ಬಾರದಿಯವನು. ಹಾಗ್ಗಿರು-
ಉತ್ತಮ ವಾಚಾಧಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆ.

ಸ್ತ್ರೀತಿಜೀವರ ನಾಭಿದೇಹಗತ ಆಕಾಶತತ್ವಕ್ಕೆ ಗೂಪತಿಯು ಅಭಿಮಾನಿಯು. ನಾಭಿಗತ ಪ್ರದೇಶವೇ ಅವನ ಮಂದಿರವು. ನಮ್ಮ ಶರೀರ ದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಸರ್ವಶಬ್ದಗಳೂ ಕಂಪನರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾಭಿ ಕೀಂಪ್ರದಿಂದರೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವವು. ಶಬ್ದವು ಆಕಾಶತತ್ವದ ಗೂಪತಿ. ಶ್ರೀಗಣಾನಾಥನನು ಶಬ್ದಗುಣಗ್ರಹಕರನು. ಮೂರಕರನ್ನು ಹಾಗ್ಗಿರಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸಾಮಧ್ಯರಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಂಭರನ ಅನುರೂಪದಿಂದ ವಿಷ್ಣುಪ್ರಸ್ತಾಪಿಗಿದೆ.

ಸಹಸ್ರಗಳ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯದ ಆಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮೂಕರು. ಶ್ರೀಗಣೇಶನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಆ ಶ್ರುತಿಬಂಧಕ ಪೂರ್ವವಾದ ಆಜ್ಞಾನವು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ, ತಾಸ್ತಪರ್ಯಾ-ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧೀಷ್ಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾತ್ರಿಸಮ್ಮತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಕರ್ತೃಪ್ರದನ.

೧. ತನ್ನ ಭಕ್ತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮಾಗಳು. ಆವರ ಇಷ್ಟಾಧಿಕ್ಷಿದಾಯಕನು. ಇದರಿಂದ, ಕೃಷ್ಣರೋತನು (ಕೃಷ್ಣಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗ್ರಾಹಿ).

೨. ಗೌಪತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಪರಾಯನ್ನು ಆವನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕ್ಷೇತ್ರದನು. ಪರಿವಲಂಬನ ನೀಡಿ, ಉದ್ದರಿಸುವ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮರೆಯದವನಾದ್ವರ್ತಿಂದ-ಕೃಷ್ಣಕ್ಕಾನು.

೩. ಸ್ವಭಕ್ತರ ಸಂಖಾರಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಯಪುದರಿಂದ-ಜಾಮದನು. ಕಂಪ-ಮನಸ್ಸಿನ ಆಧಿತ್ಯಾಗಳು. ದ-ಹೀಡುವವನು. ವಿಘ್ರಾಗಳು ಪೂರ್ಣ ಕಾಯ್ದಾಗಳಿಗೆ ಶ್ರುತಿಬಂಧಕರೂಪದಲ್ಲಿರುವುದು. ಸರ್ವ ವಿಘ್ರಾಗಳು ಪರಿಹಾರಕ ನಾದ ವಿಶ್ವಂಬರೀಕರಣಕ್ಕಾನು ಅಂತಹ ವಿಘ್ರಾಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿ, ಭಕ್ತರ ಪೂರ್ಣಕಾಯ್ದಾಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುವವನು. ಇದರಿಂದ-“ಜಾಮದನು.”

೪. ರೋತ-ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವವನು. ಅಗ್ರಹ-ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಭೂತಿ. ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರ ಆದೇಶವನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ, ಪಂಚವೇದ ಹೆಂದು ಶ್ರವಣತವಾದ ಸರ್ವತಾಸ್ತ ನಿರ್ಣಯಾತ್ಮಕವಾದ ಶ್ರೀಮತ್ಯಾಧಾರ-ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸ್ಥಾನಗತ ಉದ್ದೇಂಧವನ್ನು ನಿರಾಯಾಸ ವಾಗಿ ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿ, ಶ್ರೀಬಾದರಾಯಾಗಾರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪೂತನಾಡ ರೋಹಣಗ್ರಹ ಶ್ರೀ ವಿನಾಯಕನು.

೫. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ದುಷ್ಪವಿಷಯಗಳಿಂದ ದುಖವ್ಯಾಪ್ತಿ. ಈ ದುಖದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿ ದುರುದ ಹೊಂದುವುದು. ಮನಸ್ಸಿನ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಾಂತರ-ವಂದಿದ್ದರೆ.

ಬರಮದಯಾಳುವಾದ ಕಂಕಡತ್ತಜನು. ನಮ್ಮ ಮನೋಗತ ದುಷ್ಪ
ವಿಜಯಗಳನ್ನು ದೂರವಾಡಿ, ತಜ್ಜನಿತ ಯಾಹಿವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ, ಮನಸ್ಸಿನ
ವ್ಯಾಂತಿವನ್ನು ದುಷ್ಪಾರಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಿವನು.

೫. ಘಿನಾರ್ಥ-ಎಂಬ ಘನಸ್ಸನ್ನು ಶ್ರೀ ಯದ್ರುದೇವರು ಘರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ
ಅರಣಾದಿಂದ, ಮಹಾರಾಜುವರಿಗೆ ಘಿನಾರ್ಥ-ಎಂತ ನಾಮ. ಘಿನಾರ್ಥ
ನಾಮಕರಾದ ಶ್ರೀಯದ್ರುದೇವರ ಭಾಯ್ಯಾ-ಅಂದರೆ, ಪತ್ನಿಯು
ಶ್ರೀಹಾವತೀದೇವೀ. ಹಾವತ ತೀರ್ಥನಯಾದ್ವರಿಂದ, (ಮೃದ್ಗವ)
ಗರ್ಭೇಶನ್ನು ಘಿನಾರ್ಥಭಾಯ್ಯಾತ್ಮನಿಃ-ನೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಪ್ರಯೋಗದ
ಒಮ್ಮಾರ್ಗ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಗರ್ಭೇಶನು ಕಂಕಡತ್ತಜನು. ಹಾವತ ತೀರ್ಥ
ತನಯನು. ಇದರಿಂದ, ಅರಂತಮೈತ್ಯವನ್ನು ದಾಖಾಯಿಸಿ ಹೀಗೆ
ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ-ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. (ಯದ್ರುದೇವರು-ಹಾವತ ತೀರ್ಥ
ವಿಶ್ವಲಕ್ಷ್ಮರ).

೬. ಹಾವತ ತೀರ್ಥೇವಿಯರು ಅಭ್ಯಂಡನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ದ್ವಾರವನ್ನು
ಹಿಯುವಂತೆ, ತನ್ನ ಶರೀರದ ಕೊಳೆ (ಮೃತ) ಯಂದ ಒಂದು ಶಿಶುವನ್ನು
ರೂಪಿಸಿದಳು-ಎಂದು ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಸ್ಥಿ ಪ್ರಸಂಗ. ದೇವತೆಗಳ ಶರೀರವು
ವೈಕಾರಿಕ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಅವರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಯ
ಸ್ವಸ್ಥಿಯೇ ಇಲ್ಲ. (ಹಾಂಚಭೌತಿಕ ಶರೀರವಾದದೆ, ಕೊಳೆ ಉಂಟು). ಇಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀ ಹಾವತ ತೀರ್ಥೇವಿಯ ತನ್ನ ಶರೀರದಿಂದ ಮೃದ್ಗರೂಪವಾದ
ಕೊಳೆಯನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿ, ತದ್ವಾಯ ಗರ್ಭೇಶನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿದಳು.
ಇದರಿಂದ ಮೃದ್ಗಜನು.

೭೦. ಹೇ ಮೃದ್ಗವ, ಘಿನಾರ್ಥ ಭಾಯ್ಯಾಷ್ಟತ್ತ. ನನ್ನ ಕೈಪಡಿದು,
ಉದ್ದರಿಸಿದು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾಧಿಕಸುವೆನಂದು ದಾಖಾಯಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.
॥ ೮೪ ॥

ಪಠ್ಯ—೮೫

ಮೂಲ :

ಎತ್ತ ಮೂರ್ಖ ಪರಿತ ಪಾಡು ।
 ಕೃತ್ಯಾ ರಾಯ ನಿಯಮನ ಇತ್ತ ।
 ಸ್ತುತಿಯವರ ಬಂಧುಮೇಳಿರೆ ಮಾಡುತ್ತಾಗುಂದರೆ ॥
 ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿತ ಈತ್ ।
 ಮಾತ್ರಾಸ್ತ ಮಾತ್ರಾಸ್ತಾಸ್ತ ।
 ಎತ್ತರಲಿ ಸಿಸಿಸಿದು ಸುಖಿಕುವ ಭಾಗ್ಯ ತಯಾರಿಸುಂದು ॥ ೮೫ ॥

ಅಂತರಣೆ :

ನಿರಂತರವೈ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿಂದ
 ಬಂಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ॥ ೮೫ ॥

ಶ್ಲಘಣಾರ್ಥ :

ಎತ್ತ = ಅನಾದ್ಯನಂತ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಶಾಶ್ವತ ಯಾವಣಾಗಿಯವ,
 ಮೂರ್ಖಾರ್ಥ = ಪರಮಾಂಗಲ ಸ್ವರೂಪನಾದ, ಜೀರ್ಣ = ಜಗತ್ತಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ
 = ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯ, ಕೃತಿ = ಪಾಲನಕಾರ್ಯ, ರಾಯ = ಸಂಕಾರಕಾರ್ಯ,
 ನಿಯಮ = ತನ್ನಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಚರಾಚರಣತ್ವಕ್ಕಾದ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಿಯಮನ
 ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ, ಇತ್ತ = ಜೀವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರ ಜ್ಞಾನ, ಶ್ರಯಿಸರ
 = ದೃತ್ಯಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನ, ಜೀವರನ್ನು ಕರ್ಮದಿಂದ ಬಂಧಿಸುವ ಕಾರ್ಯ
 (ಬಂಧನ) ಅವರಸ್ವರೂಪ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರ ಗತಿ ಇವ್ಯಾಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ,
 ಬಂಧುಮೇಳಿರೆ = ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದೇಹವನ್ನು ಸ್ವರೂಪದೇಹ
 ಉಜಜಯ ಮಾಡಿ, ತಡ್ವಾರ, ಜೀವರಿಗೆ ಕರ್ಮಬಂಧಕನಾಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮ
 ಸ್ತುತಿಯಾಂತರದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಭಂಗದ್ವಾರ, ಕರ್ಮ ವಿಮೋಚನ ಗ್ರೀಸಿ, ಜೀವರ
 ಸೃಷ್ಟಿಸುವಾಗಿ ಆಸಂದದ ಆವಿಭಾವ ಪರಾಪ್ರವಾದ ನಿತ್ಯವಾದ ಮುಕ್ತಿಸುವ
 ವನ್ನು ಕೊಡುವ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು, ಮಾಡುತ್ತಾರೆ = ದೇವತೆಗಳು, ಆಧುರು

= ದೃತ್ಯಾರ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಾರಂತ = ಆವರ ಮನೋಭಿಷ್ಟನುಷಾರ, ನರಿತ = ಶ್ರವತೀರಿಷುವವನು, ಶ್ರಮಾತ್ಮಸಲ್ಲ = ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾನುಷಾರ ನರಿತ ದುಪ್ರದವತ್ತಿ ಇಲ್ಲಿದವನು. ಶ್ವರುತ್ತಾ ಜಣಾಭ್ರಣ = ಸಮೀಚಿಸಬಾದ ಕ್ಳಾನವಂತಾದ ಧಾರಾಪದ್ಯತಂಗೆ ಪರಮಾತ್ಮಿಯನಾದ ತ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮಾನ, ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ = ಶ್ರವಿದಿವಸದಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನದು = ಬಾರಿಬಾರಿಗೂ ಸ್ವರ್ಣಿಸುವ, ಮಹಿಷುರ ಭಾರ್ಯಾ = ಆನಂದಿಸುವ ಸಂಭಾತನ್ನು, ಕಣಿಕಾಭ್ರಣ = ಆನುಗ್ರಹಿಸುವವನಾಗು.

॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀ ಮಂಕಬ್ರಂ ಒದೆಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ್ನ ಶ್ರುತಿಸುವಂಥ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಡು ಎಂತ ಇಂಥಿಸತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮ ಎಂತಾವನೆಂದರೆ - ಅನಾದ್ಯನಾತಕಾಲಕ್ಕೂ ಅನಂತಾನಂತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿ ನಾಶಬಾದ ಕಾಲಕ್ಕೂ, ನಿತ್ಯನಾಗಿ ಶದ್ಯರಹಿತನಾಗಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿ ಇರತಕ್ಕವರ. ತದ್ವತ್ತಾ, ರಮಾದೇವೇಯ ಈಶಾಧಿನಾಗಿ ಇರತಕ್ಕವರು. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಜೀವರು ಶ್ರುತಿ ಶ್ರುತಿಕಲ್ಪಕ್ಕೂ ಹ್ಯಾರೆ ಹ್ಯಾರೆ. ಇಂಥಾ ನಿತ್ಯನಾದವ. ಇನ್ನೂ ಮಂಗಳಸ್ವರೂಪರಾದ ಭಾಗವತ್ಯತಂಗಾಗಿ ಅವಾರ ಮಾಡಿ, ಭಾಗವತ್ಯೇಷಿಗಳಾದ ದೃತ್ಯಾರ ಸಂಹಾರ ಮಹಾವಾದ ಚರಿತ್ರೆಗಳಾಳ್ಳಿವ. ಪ್ರಾರ್ಥಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ, ಪಾಲನಿ, ಸಂಹಾರ ಯೋಗ್ಯಾತಾನುಷಾರ ಪ್ರೇರಣ, ಯೋಗ್ಯಾತಾನುಷಾರ ಕ್ಳಾನ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಇಂನೆ ಭಕ್ತಿ, ವೈದಾಗ್ಯ, ಇನ್ನೂ ವೈಕುಂಘದಿ ಕ್ಳಾನಗಳ ಹೀಡತಕ್ಕವ. ದೃತ್ಯಾರಿ ಅಜ್ಞಾನ, ಅಭಕ್ತಿ, ಅಪ್ಯಾದಾಗ್ಯ-ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯಾತಾನುಷಾರ ಕ್ಳಾನಗಳ, ಹೀಡತಕ್ಕವ. ಅಸಂಬಂಧಿತಾಗಿಯವ ಲಿಂಗದೇಹವನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಳಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕಿ ಗುಣವೈಪಮ್ಮೆದಿಂದ ಬಂಧನ ಮಾಡತಕ್ಕವ. ಇಂಥಾ ಲಿಂಗದೇಹ ವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾಪ್ರಯಾಷಿಯದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕಿ ನಾಕರನರೂಪವಾದ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡತಕ್ಕವ. ಇಂಥಾ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನೇನು, ಇಂಥಾ ಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರಾದ ದೇವತೆಗಳೇನು-ಇವರ ಮನೋ ಇಷ್ಟನುಷಾರವಾಗಿ

ಸ್ವೇಚ್ಛಾದಿ ರಜತಗಳಿಂದ ಸಂಭಾರಮಾಡತಕ್ಕವೆ. ಇನ್ನು ಸೋತ್ತಮದಾಂ ದೇವತೆಗಳ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರವತ್ತಿಕುವಂಥಾವನು. ದ್ಯುತ್ತಿದ್ವ ಇತ್ಯಾನುಷ್ಠಾರಶ್ರವತ್ತಿಕುವನಲ್ಲಿದವನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇರತಕ್ಕವನು ಎಂದು ಅಧ್ಯ. ಇನ್ನು ಶ್ರವತ್ತಿಗಳ ಉತ್ತರವರಲ್ಲಿ, ಸಮಿಷಿನವಾದ ಕ್ಷಾನಗಳು ಇರತಕ್ಕ ಭಾಗವತ್ತಿಕರಿಗೆ ಆಪ್ತನಾದ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಶೃಂಖಿನಿದರಲ್ಲಿ ಹಂತಾರ್ಥಿಗಳ ಸ್ವರಣ ಮಾಡಿ ಸುಖಪದುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂತರ ನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬಂತಾಗು-ಎಂತ ವ್ಯಾಧನಾ ಮಾಡೋವರಾಗಿದ್ದಾರಿಂದ ತಾತ್ಕಾರ್ಯ. || ೩ ||

ಭಾಷ್ಯಕಾರಿ :

ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸರದಾ ಸ್ವರ್ಣ ಸ್ವರ್ಣ, ಆನಂದಪದುಷ್ಟಿ ಮಹಾಭಾಗವತ್ತಿ. ಅಂತಹ ಭಾಗವತ್ತಿ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಿದ್ದು ಈ ಪರಾಯಂದ ಚೇತುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಎಂತಹವನೆಂದರೆ, ಶತ್ರುದ್ವಿಕ್ರಿ ಪ್ರಕಾರಮಾದ ವೇದಗಳಾಂತರಾಳಿಕೆಯಿಂದಿಳಿಲ್ಲದ್ವಾರಾ ಮಂಗಳಕರಮಾದ ಬಂತ್ರಿಗಳುಳ್ಳವನು ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿಗೆ-“ಉತ್ತ್ರಾ ಸ್ತಿ ಸಂಹಾದಾನಿಯತಿ ಜ್ಞಾನಸಮಾವೃತಿ: ಹಂತ ಮೋಳಿ ಪ್ರಪಂಚಾದ್ವಾತ್ಸರಿರೇಷಾಪ್” ||” - ಎಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಾಂತರ ಭಾಷ್ಯಕ ವಾಕ್ಯದಂತ ಸ್ವಾತ್ಮಾದಿ ಆಪ್ಯಕರ್ತವ್ಯತ್ವಳುಳ್ಳವನು. ದೇವತ್ವಕ್ಕಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಗಳನ್ನಾಗಿ, “ಬುದ್ಧಿ: ಕರ್ಮಾಣ ಸಾರಣೆ” - ಎಂಬ ರೀತಿಯಾದಿ ಅವರವರ ಕರ್ಮಾಣನುಷ್ಠಾರಮಾಗಿ ಭಗವಂತನಿಂದ ದತ್ತವಾದ ಕಿಂಚಿತ್ತಾಂತತ್ವದಿಂದಲೂ, ಆಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಭಾಗವತ್ತೇರಣೀಯಂದಲೂ, ಅವರವರ ಚತುರ್ವತಿಗಳು ಬದಲಾಯಿಸ್ತೀರುವಂತೆ, ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಅವರವರೊಳಗಿದ್ದು ಆ ಚತುರ್ವತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೇ ಕರ್ಮಾಣನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ, ದ್ಯುತಿ ತಮಿಸ್ನು ಕೊಳ್ಳಬಂಧಿಸಬೇಕಾದ ಕರ್ಮಾಣನುಷ್ಠಾರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲೇ, ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಷ್ಠಾರ ಕರ್ಮಾಣದ

ಮಾಡಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲೇ, ಭಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲೇ, ಶ್ರಮತ್ತರಿಗಲ್ಲ—ಅಂದರೆ, ಬಹುಜಾಗರಣತನಾಗಿಯವನೆಂಬ ಭಾವ. ಧೃತಿಸರಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದೇನಿಸುವನು. ಇಂತಹ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪೆಯಂದ ಆನಂದಪಡುವಂತೆ ಮಾಡೆಂದಥ್ರಣ. || ೧೫ ||

೭. ಶ್ರೀವಾಸ್ತವಾಚ ಕಿಂದಿತ ಶಿಖುದೀ :

“ನಿತ್ಯ”—ಇತಿ ॥ ಅಜ್ಞನಾ ಅಸ್ಯಾ ಜ್ಞಾನಂ ಸಜ್ಞಾನಂ ಇತಿ ಶಯಮ್—॥ “ಚತ್ತ” ಇತಿ ॥ ತಥಾತಾಃಷ್ಟಾತ್ರಾತ್ । “ಸಂಭಾರಣ್ಯ”—ಹೇತು ಗಭರ್ಮೋ ಸುಹೃದೇತ್ಯತ್ ॥ ೧೬ ॥

ಕಂಸ್ತಾಧರ್

ಜ್ಞಾನತ್ಯಾಗಳಿಂದರೆ, ಅಜ್ಞನ (ಸಂಶಯಾತ್ಮಕಜ್ಞನ), ಏಷ್ಟಾ ಜ್ಞಾನ (ಅವಿದ್ಯಾಮಾನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿಸುವ ಜ್ಞನ) “ಸಜ್ಞಾನ”—ಯಾಗ್ನಿತವಾಗಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಷಯೀಕರಿಸುವ ಜ್ಞನ. ಈಗ ಮೂರು ಜ್ಞಾನಗಳಿಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. “ಚತ್ತವೃತ್ತಿಗಳಂತೆ”—ಮನಸುಂದರಂತೆ “ಗೌಪತಿ”ಯು, “ಸುಹೃದ್”—ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಕ್ಕೆ ಉರಣ ವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪರೀಕ್ಷಣ “ಪ್ರಮತ್ನಲ್” ಎಂಬುದು. || ೧೭ ||

೮. ಶ್ರೀಗುರುಹೃದಯಪ್ರಕಾಶಿ

ನಿತ್ಯಮಂಗಳಚರಿತನಾದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ತುತಿ ಲಯವೆಂಬ ಮೂರನ್ನು ನಿಯಮನ ಜ್ಞಾನಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಮೂರನ್ನು ಬಂಧ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರವ, ಸುಮನಸರೆಂಬ ದೇವತೆಗಳ, ಅಸೂರರೆಂಬ ಅಸಂಜ್ಞರ ಚತ್ತವೃತ್ತಿ—ಎಂಬ ಮನೋವಾಸಾರದಂತೆ ನಡೆಯದೆ, ಸೃತಂತನಾದ ಜಾಗರಣನಾದ ಸುಹೃತ್ತೆಂಬ ಸ್ವಾಧಾರಿಕ ಶ್ರೀತಿಪ್ರಭುವರಿಗೆ ಅಪ್ರಸಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಸದಾ ಸ್ವಾರ್ಥಿ, ಸಂಪೋಷಣಪಡುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೇ ನನಗಿ ಕೊಡು. || ೧೮ ||

ಸಂಪರ್ಕ ವಾಯವುಗಳ ಸಂಗ್ರಹ

೧. ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತರ ರೂಪ. ಇಶ್ವರ ಮಹಿಯ. ಚತುರ್ವಿಧಾನಾರ್ಥಿತನು. ಅನಾದ್ಯನಂತಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕಶ್ಚದೇಶ ಪ್ರಕಾರಸಾಮಾಜಿಕವೃದ್ಧಿಂದ-ವಿಶ್ವ.

೨. ನಿತ್ಯನೂ, ಇಶ್ವರನೂ ಆದ ಆ ನಿರಂಡನನು ಶಭಿಸ್ತ್ರುದವಾದ ಚರಿತ್ರೆ ಉಳಿದನು. ಶಭಿಗೂ ಗೂಣಿಲಯನು ಮತ್ತು ಕಾರಿತ್ಯಾಯಿತನು. ಏದರಿಂದ, ಮಂಗಳಭರಿತಾ.

೩. ನಿತ್ಯನೂ, ಮಂಗಳಭರಿತನೂ ಆದ ಆ ಮಂಗಳಾಂಗನು ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಉತ್ತರ (ಸ್ವಷ್ಟಿ) ಹಾಲನೆ (ಸ್ವಿತ್), ಸಂಕಾರ (ಲಯ), ತನ್ನಿಂದ ಸ್ವಷ್ಟಿವಾದ ಸಮರ್ಗ ಜಗತ್ತಿನ ನಿಯಮನ ಕಾಯ್ದ (ವಸ್ತುಗತ ಯಥಾತ್ಮಿಕ ರೂಪ), ತನ್ನ ಭಕ್ತರಾದವರಿಗೆ ಸಮೀಕ್ಷೆನವಾದ ಜ್ಞಾನಸ್ತ್ರುದನು (ಜ್ಞಾನ). ತನ್ನನ್ನೂ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಭಕ್ತರನ್ನೂ ದ್ವೇಷಿಸುವ ತಮೋಯೋಗ್ಯ ಜೀವರಿಗೆ ಮೊಜರಿಬವಾದ ಅಜ್ಞಾನಸ್ತ್ರುದನು (ಅಜ್ಞಾನ). ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದ ವ್ಯಾಪಂಭದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಇಶ್ವರತಯದ ಜೀವರ ಸೃಷ್ಟಿಬರೇಷ್ಠಿ ಕರ್ಮಕಾಸುಭವಣಿಗೆ (ಶ್ರೀಯಾಗಿ) ಲಿಂಗದೇಹದ ಉಪಚಯದ್ವಾರಾ, ಸಂಕಾರಬಂಧನಕಾಯ್ದ-ಆ ಕರ್ಮಪರಂಪರೆಗಳಿಂದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಭಂಗ ದ್ವಾರಾ, ವಿಮೋಚನ (ಮೋಚನ)-ಎಂಬ ಎಂಬ ವಿಧವಾದ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಉಳಿದವನು. (ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ವಿತ್-ಲಯ - ನಿಯಮನ - ಜ್ಞಾನ - ಅಜ್ಞಾನ - ಬಂಧ - ಮೋಕ್ಷ - ಎಂಬ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆತನು.)

೪. ನಿತ್ಯನೂ, ಮಂಗಳಭರಿತನೂ, ಸೃಷ್ಟಿದಿ ಅಷ್ಟಕರ್ತನೂ ಆದ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಸಂಕಲ್ಪದಂತ ನಡಯುವವನು-ವಿಶ್ವಾಸಕನಾದ ಶ್ರೀ ವಿಭೋಶ್ವರನು.

ಅಲ್ಲದೇ, ಸಮೀಕ್ಷೆನವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸದಾ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಗೊಂಡಿಯವ ದೇವತೀಗಳು-ಮಹಿಳೆಯ.

ಭಗವದರ್ಥೇಷಿಗಳೂ, ತಮೇಯೋಗ್ಯರೂ ಆದ ಚೇತನರು ಅಂದರು. ಶ್ರೀವಿನಾಯಕನು ದೇವಾಸುರರ ಇಳ್ಳಿನುಫರ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವವನಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ ಆವನಿಗಿಲ್ಲ. ಈವಲ ಈತ ಪ್ರೇರಣೆಯಂದರೇ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವ ಚಿತ್ತಳಿಳ್ಳವನೇಂದು ಅತ್ಯಯ್ಯ. ಭಗವದುತ್ವಾಸಕರಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ರುಭವನ್ನೂ, ದೃತ್ಯರಿಗೆ ದುರ್ತಿಯನ್ನೂ ಈತ ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ, ವರ್ತಿಸುವವನಲ್ಲ ಎಂತ ಅತ್ಯಯ್ಯ. ಶ್ರಮಾಙ್ಕರ್ಥ (ಖ್ಯಾತಂತ್ರಭಾವದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವವನಲ್ಲ.)

ಇ. ಮಹಾತ್ಮ-ಸಮೀಕ್ಷೆನವಾದ ಮನಸ್ಸಿಳ್ಳ ಸುಂದರು. ಇಂತಹ-ಅಂತಹ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಷಯವಾದ ಶ್ರೀಹರಿ. ಅಂತಹ ಸುಹೃದ್ವಾಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಸದಾ ಸ್ವಾರಿಸುತ್ತಿರುವ ಆನಂದಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸೇಂದು ಪ್ರಾಥಿಂಬಿಂದ್ಯಾರೆ ದಾಸರಾಯಿರು. || ೧೩ ||

ಪದ್ಯ-೧೫

ಮಹಿಳಾ :

ಪಂಚಭೇದ ಜ್ಞಾನವರುಣಿ ಏ !
ರಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಮನದಲಿ !
ಘಾಂಥಿಕ್ಕುದ ಲಱಿಯಂದಲಿ ದಾಸನಂದರಿಮು ||
ಪಂಚಕ್ಕನ ತಣು ಭುಷಣೆಲು !
ಪಂಚರೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವಿಷಯದಿ !
ಸಂಖರಿಸಿದಲಿ ಮಾತು ಮಾಡಿ ಕರ್ತಾಗಳ || ೧೫ ||

ಅಧಿಕಾರಿ :

ಪಂಚಭೇದಾತ್ಮಕವಾದ ತಾರತಮ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡಿ, ಇಂತಿಯ
ಗಳು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭರಿಸಿದಂದದಿ ಮಾಡಿಂದು ಶ್ರಾಂತಿಕಾರ್ತ್ಯಾರ್ಥ
|| ೧೫ ||

ಕೃಪಾಪಾಠ :

ಪಂಚಭೇದಜ್ಞಾನವ = ಪಂಚಭೇದ, ತಾರತಮ್ಯ ಈ ಸತ್ಯಾಘ್ಯಾತ
ರಂಬಿವಾದ ಸುಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಅಣ್ಣಿ = ತೆಳಿಸುವವನಾಗು. ಮನದಲಿ = ನನ್ನ
ಮನೋಭಾವದಿರದಲ್ಲಿ, ವಿರಂಭ ಇಸ್ತಿಕೆ = ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ತಂದೆಯಾದ ನನ್ನ
ರಂಬರಹಿ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು, ತೋರು = ಪರೋಕ್ಷದ್ವಾದ
ತೋರಿಸುವವನಾಗು. ಘಾಂಥಿಕ್ಕುದ = ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರು ಆರೋಪಿಸುವ
ಸುಷಾಗಣವನ್ನು ತೋರಿಸುವವನಾದ, (ಭಕ್ತರ ಮನೋಭಾಷಾಗಳನ್ನು
ಸಲ್ಲಿಸುವ) ಲಱಿಯಂದಲಿ = ಶ್ರೀಮಾಣಿಕವಾಗಿ, ದಾಸನಂದರಿಮು = ನಿನ್ನ
ದಾಸನೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ತೆಳಿಯ, ಪಂಚಕ್ಕನ ತಣು = ಪಂಚಮುಖ
ನಾಮಕರಾದ ಶ್ರೀರೂಪದೇವರ ಶೃಂತಿನಾದ ಹೇ ಗಣಾನಾಯಕನೇ,
ಭುಷಣೆಲು = ಈ ಸಂಕಾರದಲ್ಲಿ, ಪಂಚರೆ = ಪಂಚನ ಮಾತಡ,
(ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಿಷಯಾದಿಗಳ ಕಡೆ ತಿಳಿಗಿಸಿ), ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ = ನನ್ನನ್ನು

ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಮನಾದಿಕರಣಗಳ = ಮನಸ್ಸೇ ಅದಿಯಾಗಿ ವಿಕಾದರ್ಶೀಲ್ಯಗಳನ್ನು, ವಿಷಯಾದಿ = ದಾರಾ, ಶೃಂತಿ, ಧನ, ಧಾನ್ಯಾದಿ ಶ್ವಾಪಂಚಕ ಭವ ಸಂಬಂಧವಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂಖರಿತದಂಡಲಿ ಮಾಡು = ವಿಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು. || ೧೯ || ಅಂತಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ

ಶ್ರೀ ಸಂಕರ್ಣಣ ಒಳಿಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧ ಮಾಡದಂತೆ ಮಾಡೆಂದು ಶ್ವಾಫ್ರಣ ಮಾಡಬಾರೆ.

ಏದುಮುಖಾಂಶ್ಯ ರೂಪದೇವರ ಪ್ರತ್ಯಾಸಿದ ಹೇ ವಿನಾಯಕನೇ, ಭಗವದ್ವರ್ತಕರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಸುಮಾರುವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕವನೇ, ಇಂಥಾವನಾದ ನಿನು ಪಂಚಭೇದವೇನು, ಅರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನವೇನು, ಇವ್ಯಾಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವನಾಗು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಬಿಂಬರೂಪಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ತಂದಿಯಾದ ಶ್ರೀಮಾನುದೇವರಾಹೀ ಪರಮಾತ್ಮನ್ನ ಅಭಯೋಕ್ತುರ್ದಿಂದ ತೋರಿಸುವನಾಗು. ಶೈಮಾದಿಂದಲಿ ಅರತಮ್ಯನು ಕಾರ ಸ್ವೋತ್ತಮರೀನು, ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೇನು, ನಾನು ದಾಸನಂದು, ಆರತವನಾಗಿ, ಪಂಚನಮಾಡದೆ ಸಂಖಾರಸಮುದ್ರದೊಳು ವಿದ್ಯಮಾನವಾದ ದಾರ ಶೃಂತ ಧನ ಧಾನ್ಯಾದಿಗಳಿಂಬ ವಿಷಯಾಖ್ಯಾಪಿತದಲ್ಲಿ ಮನಾದಿ ವಿಕಾದರ್ಶೀಲ್ಯಗಳ ಅಪೇಕ್ಷಿಸದ ಹಾಂಗಿ, ಅವ್ಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭರಿಸದ ಹಾಂಗಿ, ಮಾಡೋವನಾಗು, ಎಂದರೆ, ವಿಷಯಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಸಂಭರಿಸದ ಕಾಲಕ್ಕೂ, ಮನ ಅಧಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯವಿರದೆ, ತದಂತಗಳ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ಸಂಭರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು. ಈ ಶ್ರುತಿ ಕಾಪಾದಬೇಕು-ಎಂತ ಶ್ವಾಫ್ರಣ ಮಾಡೋವರಾಗಿದ್ದರೆಂತ ಅತ್ಯಯಂ.

ವಿಶೇಷಾಭ್ಯಾಸ :

“ಪಂಚಭೇದಜ್ಞಾನವರುಷ”-ಎಂದರೆ, ಜೀವ-ಈಶ್ವರ-ಜಡ-ಎಂಬ ಮೂರು ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನಾದ ಶ್ರೀಹರಿರಂಬಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ

ಭೀದವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ, ಆಯ ಈ ಆರರ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಕೋಗಡು, ಇದು ಭೀದ ಸಿದ್ಧಿವಂಬ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಆಯಪ್ರ-ಎಂದರೆ, ಉಪರೇತಿಂದು-ಎಂತ ಅಧ್ಯ. || ೧೬ ||

೨. ಭಾಷ್ಯಕ್ಷಣೀಯ :

ಘಟ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಪಂಚಭೀದಜ್ಞಾನವು ನಮಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ ದಲ್ಲಿಯಾಗಿ ವಾಯಿ. ತ್ರಿಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಆಪರೋಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಂತೆ ವಾಯಿ. ಎಲ್ಲ ವಾಂಧಿತಪ್ರಮಾದನೇ ಇವನು ಕರಿದಾಸನೆಂತಲೂ, ನಿನಗೂ ದಾಸನೆಂದೂ ತೇಳಿ, ಆಧಿಮೂನಪೂರ್ವಾರ್ಥಿವಾಗಿ ಸಂಖಾರದಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣ, ನಮ್ಮನ್ನು ವಂಚಿಸದೆ ಉದ್ದರಿಂಬು. ಎಲ್ಲ ದಿಗ್ರಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿ ಮೊದಲಾದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ವಿಷಯಭೋಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸದೇ ಇರುವಂತೆ ವಾಯಿ. || ೧೬ ||

೩. ತ್ರಿಜ್ಞಾನಾರ್ಥಾತ್ಮಕ ಶಿಖ್ಯಮಾರ್ತಿ :

“ಪಂಚ”-೨ತಿ || ಪಂಚವಕ್ತ : || ಪಂಚಭಾ (ಭಾ) ಮೂ ಅಯೋದೀ || ೨ತಿ ಪಂಚಕ್ಯಮಾಪ್ತಿಂ || || ೨ತಿಭಾತ್ಮೋದಿತೇ ತಸ್ಯಪಂಚಾಸನಾ ವದನಾನ್ಯಂ || ತಸ್ಯೇವ ಪರತಾ ತಸ್ಯ ದಶಭಾಹುರಜಾಯತ || || ೨ತಿ ವಿಷ್ಣುರಜರ್ತೀ. || ೧೬ ||

ತಸ್ಯಭಾಷ್ಯ

“ಗೋಪತೀಯ ತಂದೆ ಯದ್ರು ಆವಾಗೆ ಏದು ಮುಖಗಳು, ಯಾಕೀಂದರೆ, ಇದು ಈಲ ಸ್ವಾನಾದಿಗಳಾಗಿ ರೇಖಾಸದರಿಂದ, ನೀನು ಯದ್ರುಸಿ, ಏದು ಮುಹ ಉಳ್ಳವನೂ ಆಗು”-ಹೀಗೆ ತಂದೆಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಸುದಿಯಲು, ಯದ್ರುಸಿಗೆ ಏದು ಮುಖಗಳಾದ್ದಾಯವು. ಆದರಂತೆ, ಆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ ಪರಬಲದಿಂದ ಯದ್ರುಸಿಗೆ ಹತ್ತು ಭಾಕುಗಳಿಂತಾದವು. ಹೀಗೆ ವಿಷ್ಣುರಜಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. || ೧೬ ||

ಶ್ರೀಗುರುಬ್ರಹ್ಮದಯಕೃತಾತ್ಮಿ

ಪಂಚಭೇದಕ್ಕಾನವೆಂಬ, ಜೀವ-ಕಾಶ್ಯರ-ಜಡವೆಂಬ ಮೂರು ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯಾಖಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಯರ ಭೇಧವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ, ಮೂರೆರಡಲು ಅರಮೋಳಗಿ ಒಂದು ಹೊದರೆ, ಏಡು ಭೇದ ಕಿಂದವೆಂಬ ಕ್ಷಾನವನ್ನು ಆಯಹು-ಎಂದರೆ, ಉಪದೇಶಿಸು. ವಿರಿಂಷಿ ಎಂಬ ಬ್ರಹ್ಮನ ಜನಕ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸು. ವಾಂಧಿತವೆಂಬ ಬೇಣದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಯುವವನೇ ಒಬ್ಬ ಭೃತ್ಯನೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ತೀರಿದು, ಪಂಚವಕ್ತನಾದ ಯದ್ರಷ್ಟತ್ವನೇ ಭವವವೆಂಬ ಸಂಸ್ಕಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಸದೆ, ೧ ಅಂದರೆ, ಅಸತ್ತಿ ಕೊಯ್ದು ಮೋಸ-ಮಾಡದೆ, ಸಂರಕ್ಷಿಸು. ವಿಷಯವೆಂಬ ಭೋಗರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಮೊದಲಾದ ಕರಣಗಳನ್ನು ಸಂಚರಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಮೂರು. || ೧೯ ||

ಘರವಾಯಾಹ್ವಾನಾರಂಪ್ರತ

ಉ. ಅಶ-ಜೀವ-ಜಡ ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ, ಪರಸ್ಯರ ಭೇದದಿಂದಾಗಿ ಪಂಚಭೇದಗಳು. (೧) ಅಶ-ಜೀವ-ಭೇದ (೨) ಅಶ-ಜಡ ಭೇದ (೩) ಜೀವ-ಜೀವ ಭೇದ (೪) ಜೀವ-ಜಡ ಭೇದ ಮತ್ತು (೫) ಜಡ-ಜಡ ಭೇದ ಎಂದು ಪಂಚಭೇದಗಳು ಏಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪಂಚಭೇದವು ನಿತ್ಯ ಕಾಗ್ರೆ ಅನಾದಿ. ಯಾರಿಂದಲೂ ನಿಮಿಂತವಲ್ಲ.

೧೦ತತ್ತ್ವ ಪಂಚಭೇದಗಳಿಂದ ಯುತ್ಪವಾಗಿಯವರಿಂದಲೇ^{೨೨} ಏಂಬಿ
ಜಗತ್ತಿಗೆ-ಭೃತ್ಯಂಭಿ-ಎಂದು ಹೇಬಾರು.

ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪರಮಾನುಗ್ರಹ ಪ್ರಾಣಿಗಿ ಈ ಪಂಚಭೇದಕ್ಕಾನ ಹಾಗ್ರೆ ಅರತಮೃಳಾನ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಸತ್ಸುಧಾನಾಮಾರ್ಗಾಂಶಿ ಈ ಕ್ಷಾನವು ದಾರಿದೀವವಾಗಿದೆ.

೧೦ತತ್ತ್ವ ಪಂಚಭೇದ ಮತ್ತು ಅರತಮೃಳಾನವನ್ನು ಕರುಣೆಂದು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಭೂರಂಪ್ರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಶ್ರುತಿಬಂಧಕ-ವಿಭಾಗಿಗೂ, ಅಂತರ್ನ-ಸಂಶಯಜ್ಞಾನ-
ಅನ್ವಯಜ್ಞಾಪ-ಇತ್ಯಾದಿ. ಸರಲ ವಿಭಾಗಿರಹಿಕನಾದ ಶ್ರೀವಿಭಾ-
ಗಾಯಾಗಿನು ಈ ಶ್ರುತಿಬಂಧಕ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿ, ಸಜ್ಜನರಿಗೆ
ಸಂಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವನು. ಇದರಿಂದ ಈ ೧೯ತಿ ಘಾಫಿನಾ.

೨. ಶ್ರೀವಾಸುದೇವನಾಮಕ ಪರಮಾತ್ಮನ ದೇಸೆಯಿಂದ
ಮಾಯಾದೇವಿ ನಾದಕನಾಳ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಸನಾಮಕ
ವಿರಂಭಣು ಉತ್ಪತ್ತಿ. ಈ ವಿರಂಭಣಾಮಕರೇ ಭೂತಮುಖು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು.
ಇದು ಸಹಸ್ರಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಂಗತಿ.

ನಂತರ ಪದ್ಮನಾಭರಹಿ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಭಿಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಸಂಜಾತರಾದವರು ಹೀರಣ್ಯಗಭಿನಾಮಕರಾದ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು.
ಇದರಿಂದ, ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನು ವಿರಂಭಣಸಕಿನು.

೩. ನನ್ನ ಮನೋಭಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅಂತಕ ವಿರಂಭಿಜನಕನ್ನು
ಅಪರೋಕ್ಷದ್ವಾರಾ, ತೋರಿಸೆಂದು ಪ್ರಾಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾಯಕ್ಕೆ
ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಇವಾಂತರಾಭಿಮಾನಿಗಳು. ಅಂತಕ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ
ಜಾನಕನಾದ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು ಮೂಲರಹಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು,
ಆದಿ ಮೂಲರಹಿಜನು.

೪. ಭಕ್ತಿಜನರ ಮನೋಭಿರಾಖಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಸತ್ಯಾಧನ
ಸಂಮಾರ್ಗವನ್ನು ಶ್ರೀವಿನಾಯಾಗಿನು ಮಾಡಿಸುವನು. ಇದರಿಂದ,
ಜಾಂಧಿಕ್ಯಾಸ್ತಿ. (ಜಾಂಧಿತ-ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛಾರೂಪವಾದ ಅಭಿಭಾವ
ಗಳು).

೫. ಹೀಗಾನಾಯಾಗಿನೇ, ಸಾಂದರ್ಭಿಕ-ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾರ,
ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ದಾಸತ್ವ ಸ್ವೋತ್ತಮರಲ್ಲಿ ದಾಸತ್ವ-ಹೀಗೆ
ಪರಂಪರಾನಾಗಿತವಾಗಿ ತಿಳಿ, ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ದಾಸನೆಂದರಿತು ಅನುಗ್ರಹಿಸು.

೬. “ಪಂಚಮುತ್ತೋರುಪ್ಯ”-ಎಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರಪಚನದಂತೆ. ಇದು
ಮುಖವ್ಯಾಪ್ತ ಶ್ರೀರೂಪದೇವನಿಗೆ “ಪಂಚಕ್ತ”ನೆಂದು ಹೇಳಿ. ಶ್ರೀರೂಪ

ದೇವರು ಪ್ರಹ್ಲಾದೇವರ ಭಾಷ್ಯಕಯಂದ (ಹುಳ್ಳನ ಗಂಟು) ಜನಿಸಿದರು. ಈಪ್ರಯ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಏಡು ಸ್ಥಾನಾದಿಗಳಾಗಿ ಹೇಣವ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ, “ರುದ್ರ”ವೇಂದು ಹೇಣಯಿತು.

ಅಂತಹ ವಂಚವರ್ತನಾಮಕರಾದ ತ್ರೀರುಧ್ರದೇವರ ಪ್ರತಿನು-ತ್ರೀ ಗ್ರಂಥಾಯಿಕನು.

೨. ಈ ಸಂಖಾರಧಲ್ಲಿ ಬಂಧಕರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಪತ್ತಿ-ಪ್ರತ್ಯ-ಬಂಧು ಬಂಧವರ ವರ್ಗ-ಧನ-ಧಾನ್ಯಾದಿವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಸದಾ ಶ್ರವ್ಯತ್ವವಾಗಿಯವುದು. ಅಂತಹ ನಶ್ಯರವಾದ ಕ್ಷಾಂಭಂಗುರವಾದ ವಿಷಯ ಸುಹಾಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅನುಗೋಳಿ, ನನ್ನ ವಂಚಸಬೇಡವೆಂದು ಖೂಫಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ದರ್ಶಿಂಹಿಯಗಳನ್ನು ವಿಷಯಾದಿ ಸುಹಾಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕರಿಸದಂತೆ, ವಿಷಯೋಪಭೋಗಗಳಿಂದ ದೂರವಿರಿಸಿ, ವಿರಕ್ತಿ ಪಾರಿಸಿ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಭಗವದ್ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸದಾ ನಿರತವಾಗಿಯವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಂದು ಖೂಫಿಸಿಯತ್ತಾರೆ-ತ್ರೀಶನಂಷ್ಟಿ ಕಮಲಮಧುಪನಾದ ತ್ರೀ ವಿಘ್ರೇಶ್ಯರನನ್ನು ॥ ೧೯ ॥

ಪದ್ಮ—೧೯

ದುರ್ಗಂ :

ಇನ್ನ ಚೀಳಬುಷ್ಟಿಲ್ಲ ನಿಷ್ಠೆ ಈ !
 ಯಾವಿರೋ ಬರಲಿಯ ರಂಧೀ !
 ಶ್ರುತಿಯ ತತ್ತ್ವ ಕರಿಂದೆಂದು ಸಂಜಾಯ !
 ಅನೇ ಮಾಹಿತಿಯಿಂದ ಈ ಈ !
 ಶ್ರುತಿಯ ಕರುಂತಿಷ್ಟಿದೆಂದು !
 ಜಾನುಭಾವ ಮುಣ್ಡುತ್ತಾರೂ ಶ್ರಾಧಿಸುವಿಂದು || ೧೨ ||

ಅವಕಾಶ :

ಶ್ರೀಲಕುಮಿರವಲ್ಲಭನೂ, ಪ್ರಾಣಪ್ರೇರಕನೂ ಆದ ಬಂಬರಾಹೀ ಶ್ರೀಕರಿಯೇ ತತ್ತ್ವ ಶರ ದ್ವಾರಾ, ಸರಲಾರಾಕಾಯ್ದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಾಡಿತ್ತಿರುವನೆಂಬ ಸುಜ್ಞನವನ್ನೇ ಕರುಣೆಂಬದೆಂದು ತತ್ತ್ವವರಿಯಾದ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಶರನನ್ನು ಪ್ರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. || ೧೨ ||

ಶ್ರುತಿಯಾಥ :

ನಿಷ್ಠೆ = ಹೇ ವಿನಾಯಕನೇ, ನಿಷ್ಣಿನ್ನು ಇನ್ನ ಚೀಳಬುಷ್ಟಿಲ್ಲ = ಮತ್ತು, ವಿಹಿತವಿಷಯಕುಳಿಗಳನ್ನು ಮೊದೆಂದು ಶ್ರಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಶಂಕಾನಿಗಳೆಂದು ನಿಷಿಜನ್ನಗಳು, ಬರಲು ಅಂಥ = ಬಂದರೂ, ನಾನು ಹೇದರಿಯಿಲ್ಲ. ರಂಧೀ = ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವರು, ಶ್ರುತಿಯ = ಜೀವೋತ್ತಮಾದ ಶ್ರೀವಾಯುದೇವರು, ತತ್ತ್ವ ಕರಿಂದ = ತತ್ತ್ವಭಾಮಾನಿದೇವತೆಗಳ, ಒಂದರೆ ಮಾಹಿತಿಯಿಂದ, (ಸಹಿತವಾಗಿ) ಗುಣ = ಗುಣತ್ವಯಾಗಳ, ಕಾಯ್ದು = ದ್ವಾರಾಯಾದಿಗಳನ್ನು ದೇಹಂಧಿಯಗಳ ದ್ವಾರಾ, ಅನೇ = ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಅವರಲ್ಲಿಲ್ಲ ಬಂಬರಾಹಿಯಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು, ಮಾಹಿತಿಯಿಂದ = ಅನೇ ಬಂಬರಿಯಾದ್ವಾರಾ ಮಾಡಿ, ಶ್ರೀವಾಯುದೇವರ ದ್ವಾರಾ ಮಾಡಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಯಂತ್ರಾದಿಜಾತರ ತತ್ತ್ವ ಶರ ದ್ವಾರಾ ಮಾಡಿಸಿ,

ದೇಹಗತ ಇಂದಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶತೋ ವ್ಯಾಪನಾದ ಜೀವನ ದ್ವಾರಾ ಮಾಡಿ
ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂಬ, ಈ ಮಂಜುಸಂಚಯ = ಇಂತಹ ಸಮೀಕ್ಷೆನಾವಾದ
ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಎಮುಗಿ = ನಮ್ಮೆಗಳಿಗೆ, ಕಣಿಕೆಯನ್ನು = ಪ್ರೇಮಘಾವಕವಾಗಿ
ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವನಾಗು. ಮಹಾಸುಭಾವ = ಪೂಜ್ಯನಾದ ಶ್ರೀ ವಿಘ್ನಿಷ್ಠಾರನೇ,
ಮುಕುಟಮೂರ್ತಿ = ಬಾರಿಬಾರಿಗೂ, ಶ್ರಾಂತಿಸುಬೆ = ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ
ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಏವಿಕೆಂದು = ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ (ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು), || ೧೯ ||

ಶ್ರೀ ಸಂಕರ್ಣಾಂಬದ್ಯೇಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಶ್ರೀವಿಘ್ನಿಷ್ಠಾರನ್ನು ಒಂಬತ್ತಿಯಾ-ಪ್ರತಿಂಬತ್ತಿಯಾ ಅನುಸಂಧಾನ
 ಕೊಡೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡತಾರೆ.

ಹೇ ವಿನಾಯಕನೇ, ವಿಘ್ನಿಷ್ಠಾರನೇ, ನಿನ್ನ ಪಹಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಏನೂ
 ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಿಃಜ ಯೋನಿಗಳು ಹಾರದಂತೆ ಮಾಯ-ಎಂತಲೂ
 ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಃಜ ಯೋನಿಗಳು ಬಂದಕಾಲಕ್ಕೂ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ನಾನು
 ಆಜ್ಞೋದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕಾಗೂ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೇದಿಲ್ಲ. ದಾವ
 ಇನ್ನು ಬಂದ ಕಾಲಕ್ಕೂ, ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವರು, ಜೀವೋತ್ತಮರಾದ ವಾಯು
 ದೇವರು, ಗರುಡಶೈಕಾದಿ ಚತುರ್ದಿಂತಕಿತತ್ವೋರಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು,
 ದೇಹಗತಚಕ್ರವಿಂತಕಿತತ್ವೋಗಳಲ್ಲಿ, ದೇಹಗತ ಗುಣಕ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ
 ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಅನೇ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂಬನಾಗಿದ್ದು, ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಾದಿ
 ಕಾರ್ಯಗಳ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮ ಪ್ರಫರುತಾ ಬಂಧತ್ತಿಯಾ ದ್ವಾರಾ ಮಾಡುವ,
 ಮಾಡಿದ ನಂತರ ವಾಯುದೇವರು ಮಾಡತಾರೆ. ಅನಂತರ, ಯಾವುದಿ
 ಯಾವತ್ತೂ ತತ್ತ್ವೋರ್ಥ, ತದ್ವಾರಾ ಜೀವನಾದವ ದೇಹದಿಂದ ಮಾಡುವ,
 ಎನತಕ್ಕ ಇಂಥಾ ಸಮೀಕ್ಷೆನ ಜ್ಞಾನವೇ, ಪೂಜ್ಯನಾದ ಶ್ರೀವಿನಾಯಕನೇ,
 ನಮಗಿ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು-ಎಂತ ಈ ಪೂರ್ವೋಕ್ತಾವಾಗಿ
 ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡತೇನೆ ಹೊತ್ತು, ಅನ್ನ ವಿಷಯಗಳ
 ಪ್ರಾರ್ಥನ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ-ಎಂತ ಪ್ರಾರ್ಥನ ಮಾಡಿದ್ದರೆಂತ ಅತ್ಯಯಿಂ.
 || ೨೦ ||

೨. ಭಾಷ್ಯಕಾರಿ :

ನಾನು ನಿಸ್ನಾನ್ಯ ಏರಿತ ಸಂಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ ಭೋಗಗಳ ಸುಖವನ್ನು ಕ್ರಿಯೆಂದಾಗಿರೇ, ಸ್ವರ್ಗಭೋಗವನ್ನಾಗಿರೇ ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ. “ದಿಂದಿವರಾಗಿಂ ದೇಹಾನಂ ಶಿರವನಾನಿ ರಮೇಶ್ವರಿ”-ಇತ್ತಾದಿ ಶ್ರಮಾಣಗಳಿಂತೆ, ಪ್ರತಿ ಒಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಗಂ ನೀಚ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವುದ್ದೈ ಬೇಹಾಗುವನ್ನು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟೊಬ್ಬ ಜೀವನೂ ಮಾತ್ರಾನೇಂಬ ವಿಧಿಯಿಂದ ನಂಗೆ ಬೇಳದಂತ್ಯ ನೀಚ ಜನ್ಮಗಳು ಬಂದರೂ ನಾನು ಹೇದರುವವನಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಯಾವಾಗಲೂ ನಾನು ಮಾತ್ರಾನ ಪ್ರಾಯ ಪಾಂಚರಿ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನೇ ತತ್ವಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳಿಂದೆಂದೂಳಿ, ನಮ್ಮೊಳಗಿದ್ದು ಮಾಡುವನು. ಎಂಬ ಈ ಉತ್ಪಾದಣನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ದಯಾಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾನಃ ಪ್ರಾನಃ ಶ್ರಾಂಕಿಸುವನು. ಇದರಿಂದ, ಕಮ್ಮಾವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಅವೇಕ್ಷಿಸಬಾರದೆಂದು ವಿಧಿ ಇರ್ದರೂ, “ಈಮಾಂತುದಾಸ್ಯೇ ನತು ಈಮ ಕಮ್ಮಾಯಾ”-ಎಂಬ ಭಾಗವತವಾಕ್ಯನುಷಾರವಾಗಿ ಭಗವಂತನ ದಾಸನಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಕಮ್ಮಾವಾದ ವಿವರಿಸಬೇಕಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೇಳಬಾರದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದಂತಹಿಯತ್ತು. || ೧२ ||

೩. ಶ್ರೀ ಹ್ಯಾಮಾರ್ ಶಿಷ್ಯಾಂತ ಶಿಷ್ಯಮುದಿ :

“ಯೇವ”-ಇತಿ ॥ “ಅಂಜನೆ”-ಇತ್ಯಾಫಃ ॥ ನಬಿ ಭೇದಿ.
|| ೧೨ ||

ಕನ್ನಡಾಭರ್ತ

“ಅಂಜೆ”-ಈ ಪದಕ್ಕೆ “ಅಂಜನೆ”-ಅಂಜುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಫಃ.
|| ೧೨ ||

ಶ್ರೀರೂಪಾಜ್ಯದಯವ್ರಾಂತಿ

ನಿಸ್ನಾನ್ಯ ಏನೂ ಕೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಕುಯೋನಿ ಎಂಬ ಪಶ್ಚಾದಿ ಜನ್ಮ ಬಂದರೂ ನಾನು ಅಂಜುವುದಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪ್ರಾಣಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀಕರಂಭ

ಶ್ರೀಕರಿಂದ ಒಡಗೊಡಿ, ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಂಗಿಯವೆಂಬ ಶಾಂತಿಯಾದಿ ಸರ್ಕಲವನ್ನು ತನೇ ವಸ್ತಿ ಮಾಡುವನೆಂಬ ಈ ಸುಳಳಿನವನ್ನು ನಾನೀ ಕರುತ್ತೇನು. ಅಂದರೆ, ಹೀಗೂ. ಮಹಾನುಭಾವನೇ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ನಾನ್ನೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. || ೧೯ ||

ಸರ್ವವಾಚಾರ್ಯಾಸ್ಯಾಸ್ಯಾರಂಗ್ರಹ

೧. “ದಾಳವರಾಗಣ ದೇಹನಾಂ ಕರಣಾನಿ ಕರೋತ್ತಪಸೌ”-ಎಂಬ ಶ್ಲೋಧಾ ವಚನದಂತೆ, ಪ್ರತಿ ಜೀವಿಯು ಪ್ರತಿ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳು ಗಂ ನೀಚ ಜನ್ಮಗಳ ಪೂರ್ವಿಗಳಿಗೆ ಕರಣವಾಗುತ್ತವು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಜೀವಿಯ ಆಯುಮಾರ್ಗನದಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಿತ ಕರ್ಮ ಪರಂಪರೆಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ನೀಚ ಜನ್ಮಗಳು ಬರಬಹುದು?

ಪಣ್ಣದಿ ನೀಚ ಜನ್ಮಗಳು (ಉಯೋನಿಗಳು) ಬಂದರೂ ಸರಿಯೇ. ನಾನು ಅಂಜವ್ಯದಿಲ್ಲ-ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ದಾಳಾಯಿರು. ಶ್ರೀಕರಿಯ ಬಾಧಾನುಖಾರ ಅಳ ಲಕ್ಷ್ಯ ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತುವುದು ನಿಯಮವೇ ಸಾ. ಅಂತಹ ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ನೀಚಜನ್ಮಗಳು ಬರಬಹುದು!

೨. ಅಂತಹ ನೀಚಯೋನಿಗಳು ಬಂದಾಗ್ನೇ, ನನಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷಾನಾನುಸಂಧಾನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀಡೆಂದು ಪೂರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸರ್ವಾಶ್ಚನೂ, ಸರ್ವಪ್ರೇರಕನೂ ಆವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೂ ಪ್ರತಿ ಜೀವಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹಿತನಾಗಿದ್ದು, ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿಽಷ್ಟಿತನಾಗಿ ಒಂಬರಳಿ ಯಾಗಿದ್ದು, ಮುಖ್ಯಪೂರ್ಣಾದೇವರ ದ್ವಾರಾ, ಅವರಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾದ ಸರ್ಕಲ ತತ್ವಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತಗಳ ದ್ವಾರಾ. ಶ್ರೀಂಜನ್ಯಾಂಶದ ಕರ್ಮರೂಪವಾದ ಕುಭ-ಅಶುಭ-ಮಿಶ್ರರೂಪದ ಸಮಸ್ತವಾಕಾರಗಳನ್ನೂ ತನೇ ಬಂಬಗ್ರಿಯ ದ್ವಾರಾ ಮಾಡಿ, ಶ್ರೀವಾಯುದೇವರ-ತತ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳ ದ್ವಾರಾ ಮಾಡಿ, ಸ್ಥೂಲ ದೇಹಗತ ಸರಲೀಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರುತಿಕರ್ಮ ದ್ವಾರಾ ಸ್ತುತಿಯವ ಜೇಡಸ ದ್ವಾರಾ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ, ಕರ್ಮದ್ವಾನಿತ ಘರಾನುಭವಗಳನ್ನು ಜೇವರಿಗೆ ದ್ವಾರಾ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ.

ಉತ್ಸಹತ್ಯಾವನು-ಎಂಬ ತತ್ವಾರ್ಥ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನನಗ ಅನುಗ್ರಹಿಸು. ಈ ಸುಜ್ಞನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕರುಣೆಸುವುದೆಂದು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುರನನ್ನು ಓರಿತು ಹಾರಿ ಬಾರಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪಣ್ಣದಿ ನೀಡಿಸಿದನ್ನಾಗಳು ಬಂದರೂ, ಡೇವಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಖ್ಯಾರ್ಥಿವಾದ ಮನಸ್ಸು ಇದ್ದೇ ಇರುವುದು. ಆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಥಕ ಸುಜ್ಞನವು ಉಂಟಾಗಬೇಕು. ಮೂರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾಗಿಗೆ ವಾಕ್ಯತೀಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಾಪಾರ ಶ್ರವತ್ಸಿನವಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ಅದನ್ನು ಆವು ತಮ್ಮ ಮೂರ ಸಂವೇದನೆಯ ದ್ವಾರಾ ಶ್ರವತ್ಸಿಸುವುವು. ಇಂತಹ ಸುಜ್ಞನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಭೂತಾಳಾಳಾಭಿಮಾನಿಯೂ, ಶಪ್ತಾಂಗಾಂತರಕೂ, ವರಗ್ರಾ ಶುದ್ಧಾಯಿಕನೂ ಆದ ಶ್ರೀವಿನಾಯಿಕನ ಅನುಗ್ರಹ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. || ೧೨ ||

ಪದ್ಯ-ಗಂಗ

ಸುಳಿಲ :

ಸಮೀ ಸಮೀ ಗುರುವಯ್ರೆ ವಿಬುಧೀಃ ।
 ಶ್ರಮ ವಿವರ್ಜಣವಿದ್ರು ಈಲ್ ।
 ದ್ವಾರುಸನಿಹ ಭಜರಿಗಿ ಬಹುಗುಣಭರಿತ ಕುಭಂತಂ ॥
 ಉಮ್ಮುಯನಂದನ ಪರಿಷರಿಸಂತಂ ।
 ಮಹುಕ ಬುದ್ಧಾದಿಂದಿಯಗಳಾ ।
 ತಮಿಂದ ರಾಸುಕರಿತುಷ್ಟ ಭವದೋಽಗಾವ ಇಂದಲಿ ॥ ೧೪ ॥

ಅದಕರ್ತರೆ :

ಅಹಂಮಮತಾದಿಗಳನ್ನು ಬಹಿಸೆಂದು ಶ್ರೀಗಣೇಶನನ್ನು (ಅಮ್ಮೆ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲದಾಸರು ಗಣೇಶಾಂಶರು-ಅವರ ಸ್ತುತಿಯೂ ಸಹ) ಘೃತ್ಯಾಸುತ್ತಾರೆ. ॥ ೧೪ ॥

ಶ್ರುತಿವರ್ಣಾಭರ್ತ :

ಗುರುವಯ್ರೆ = ಅಹಾನಂಬೇವತೆಗಳಿಗೆ ಗುರುವಾದ, ಕರ್ಮಜರಿಗಿಂತಲೂ ಶೈವಾಸಾದ ಶ್ರೀಮಿಥುರಾಂತ್ರಿ (ಗಣೇಶಾಂಶರುದ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲದಾಸರನ್ನು ಕುರಿತ ಗುರುಸ್ತೋತ್ರವ್ಯಾಹಾರ) ಸಮೀ ಸಮೀ = ನಿನಗೆ ಪ್ರಾನಃ ಪ್ರಾನಃ ನಮನವು. ವಿಭುದೋತ್ತಮ = ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಕರ್ಮಜರಿಗಿಂತ ಜ್ಞಾನಶೈವಾಸಾದ, ವಿವರ್ಜಣವಿದ್ರು = ನಿಧೂರಹಿತನಾದ (ಎಲ್ಲದೇವತೆಗಳೂ ಅನಿದ್ರಯ), ಭಜರಿಗಿ = ನಿಸ್ಸನ್ನು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುವವರಿಗೆ, ಕಲ್ಪಾರ್ಥಮನಿಹ = ಕಲ್ಪವ್ಯಕ್ತನೆಂದು ಕರೆಯಿಸುವವನೇ, ಬಹುಗುಣಭರಿತ = ಅನೇಕ ಶುಭ ಗುಣಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತನಾದವನೇ, ಕುಭಂತರಿತ = ಮಂಗಳಕರವಾದ ವ್ಯಾಪಾರವ್ಯಾಪ್ತವನೇ (ಶುದ್ಧಚಾರಿತ್ರ್ಯನೇ), ಉಮ್ಮುಯ ಸಂಧನ = ಪೂರ್ವತೀವ್ಯಾಪ್ತನೇ, ಅಹಂ ಮಹುಕ = ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ಮಮಹಾರಗಳನ್ನು, ಪರಿಷರಿಸು = ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡು. ಬುದ್ಧಾದಿ

ಎಲ್ಲಿಯಾಗಿ = ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ, ಮಹಾದಿ ವಿಕಾದಶೇಃಂದ್ರಿಯಾಗಳನ್ನು
ಅಪ್ಯಾಯಿ = ತಮ್ಮ ವರದಾಡಿಕ್ರಿಯಾಂಕ, ಭೂಪರೋಗಿ = ಸಂಘರದಲ್ಲಿ, ಅವ
ಜಾಂಪರಿ = ಸರ್ವಾಳಾಂಗಲ್ಲಿ, ದಾಸಾರ್ಥಿಕರ್ಪ = ಶ್ರಮವನ್ನಂತಹ
ಮಾಹಿತಿ. || ೧೮ ||

ತ್ರೈಮಾಸ್ತಂತ್ರಣಾಂಬಯೀಯರ ವ್ಯಾಪ್ತಾನ

ಆಹಂಮಮಾತಾದಿಗಳ ಏಡಿಸಂದ ವಿಜಾಯಕನನ್ನು ಪ್ರಾಧಿಕರಿಸಿ.

ಆಜಾನಾಜರಿಗೆ ಗುರುಗಳಾದ ಕರ್ಮಚರಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಾ
ವಿಷ್ಣುರಾಜನೇ, ನಿನ್ನಿಗೆ ನಮಾಂಗನ ನಮಾಂಗನ. ನೀನು ಎಂಥಾವನೆಂದರೆ-
ಕಾಳಿಗಳಾದ ಕರ್ಮಚರಿಗಿಂತಲೂ ಕಾಳಿಗಳಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವ. ಸ್ವಾಧ್ಯಾ
ದೇವತಾಪುನಾದವ. ಹೇಳಿಗೆಲ್ಪಿ, ನಿಧ್ಯ ಉಳ್ಳವ. ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಘೋವಾಃ
ಭಕ್ತಿಪುರಾಂಗಿ ಕ್ಲಾರ್ಪ್ಯ ಸ್ವಾಂಜನ್ಯಾದವ. ಅನೇಕ ಮಂಗಳಕರಗಳಾ
ಗುರುಗಳಿಂದ ಘೂರಣಾದವ. ಮಂಗಳಕರಗಳಾದ ವ್ಯಾಪಾರವ್ಯಾಪ್ತ.
ಜಾವರತೀದೇವರಂಗಿ ಪ್ರತ್ಯಾದವ. ಆಹಂ ಮಮತ-ಎಂಬ ಎರಡು ಹೆಚ್ಚಿ
ಕಾಳಿಗಳು, ಅಸ್ಯಾದಿ ಭಗವದ್ವರ ಮಹಾದಿ ವಿಕಾದಶೇಃಂದ್ರಿಯಾಗಿ
ತಮ್ಮ ವರದಾಡಿಕ್ರಿಯಾಂಕ, ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳನ್ನು ಆಙ್ರಾಂತಗಳಾಗ್ನಿ
ಮಾಡತ ಇರ್ಲಿವಾಗಿ. ಇದರಿಂದ, ಸಂಘರಿಷಿಗೆ ಸದಾ ಸರ್ವಾಳಾ
ದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ, ತ್ರೈಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ವಾಸಿಯಿಂದ ರಹಿತನಾಗಿ ಇದ್ದೇ
ಇದರನ್ನ ಪರಿಹಾರ ಮಾಹು-ಎಂತ ಪ್ರಾಧಿಕನ ಮಾಡಿದ್ದರೆಂತ ತಾತ್ಯಂ.
|| ೧೯ ||

೨. ಭಾಷ್ಯಕಾರಿ :

ಭಕ್ತಿಜನಂಗಿ ಕ್ಲಾರ್ಪ್ಯಕಾಂತಿ, ಅವರವರ ಮನೋಭಿಷ್ಟಾಂತಿ
ಘಾರ್ಯಾಂತಿ, ಎಲ್ಲ ದೇಹೇತ್ವಮನೇ! ನಿನಗೆ ನಮಾಂಗನ ನಮಾಂಗನ. ನಿನಗೆ
ಯಾವಾಗಿಲೂ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಭಕ್ತರನ್ನು ಪಾಲಿಸುವೆ! ಗೂಡ
ಪಡಿಸ್ತೇನು, ಉತ್ತರೇಷ ಕತ್ಸುಕಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಗುರುವನ್ನಿಸಿವೆ;
ಬಹುಗುಣಘೂರಣನು. ಮಂಗಳಕರವಾದ ಚರಿತ್ಯೆಯಳ್ಳವನು. ಅದ್ದೇ

ಪೂರ್ವ ತೀವ್ರಪುತ್ರನೇ! ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ
ಕೊಂಡು, ಬಹಳ ದೂರವಿಕೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವದು. ಆದುದರಿಂದ,
ಅಹಂ ಮಮತೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸು. || ೧೪ ||

೭. ತ್ರೈವಾಸ್ತರಾಚ ಕಿಷ್ಟಾಂತ ಶಿಖುದೀ :

“ನಮ” ಇತಿ ॥ “ವಿವಜ್ಞತ” ಅನಿಮಿಷ. || ೧೫ ||

ಕಿಷ್ಟಾಂತಾಧ್ಯಾ

“ವಿವಜ್ಞತನಿದ್ರ್ಯ”-ಈ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮೇಷವನ್ನು ಬಡಿಯದೆ, ತರೆದ
ರವೈಗಳುಳ್ಳ ಕಿಷ್ಟನ ದೇವತೆ-ಎಂದು ಆಫೆ. || ೧೫ ||

ತ್ರೈಗುರುತ್ವದಯವೃತ್ತಾಶೀಕೆ

ಗುರುತ್ವೇಷ್ಠನೇ, ನಿನಗೆ ನಮಾಷ್ಟಾರ ನಮಾಷ್ಟಾರ. ವಿಖುಧರೆಂಬ
ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮನೇ, ವಿವಜ್ಞತನಿದ್ರ್ಯನೇ ಅಂದರೆ, ಮೋಹಕಿತನೇ,
ಬಹುರೂಢಿರಿತನೇ, ಶುಭಚರಿತನೇ, ಉಮಾಪುತ್ರನೇ, ನೀನು ಭಜಕರಿಗೆ
ಕಲ್ಪ್ಯಾಷ್ಟವನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಚೇತಾಷ್ಟದನ್ನು ಸಂದಾ ಕೊಡುವೆ. ಭವವೆಂಬ
ದೇಹಾದಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಆಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರವೆಂಬುವುಗಳು ಬುದ್ಧಿ
ಮೊದಲಾದ ಕರಣಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ, ರಂಜಿತು ಇವೆ. ಆ ಆಹಂಕಾರ
ಮಮಕಾರಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಬಳಸಿ ರಕ್ಷಿಸು. || ೧೬ ||

ಸರ್ವವಾಯಾಖ್ಯಾನಸಾರ ಸಂಗ್ರಹ

೧. ಆಜಾನಜ ದೇವತೆಗಳು-ಕಮುಂಡಾರು-ಗಂಗಾದೇವಿ-ವಜ್ರಸ್ಯ-
ಶೇಷಾತ್ಸಂಗಿಂತಲೂ ತಾರತಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮನಾಗಿರುವುದರಿಂದ,
ತ್ರೈವಿಭ್ರಾತ್ರರನನ್ನು ಗುರುವಯ್ಯಾ - ಎಂದು ಸಂಪೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ-ಧಾರ
ವಯ್ಯಾರು.

ಇದಲ್ಲದೆ, ತಮಗೆ ೪೦ ಪಂಡಿತ ಆಯುಧಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ,
ತಡ್ಡಾರ, ತ್ರೈಮಂದ್ರಾರಥಾವೃತಕಾರವೆಂಬೀ ಕೃತಿರತ್ನದ ರಂಜನಿಗೆ ತರಣ
ರಾದ ಸ್ವರೂಪೋದ್ದಾರಕ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ತ್ರೈ ಗೌತಮಾಂದಾರರು. ತಮ್ಮ

ಗುರುಗಳು ಗಣಿತವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. “ಗುರುವರ್ಯು”-ಎಂಬ ಪದಸ್ವರ್ಯಾರ್ಥಿಂದ ತಮ್ಮ ಗುರಸ್ತವನರೂಪವಾದ ಸ್ಕೃಪರ್ಯಾಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

೩. ಇಂದ್ರಾರ್ಥಿ-ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ. ಗಂಡೇಶನಿಗಿಂತ ಕಾರತಮ್ಮದಲ್ಲಿ ಕವರಿದ, ಅಹಾನಂಡಿ, ಕರ್ಮಜರ್ಯ-ಇತ್ಯಾದಿ ವರ್ಗ ಉತ್ತಮಳ್ಳಿನಿಗಿಂತ. ಅವರಿಗಿಂತ ಕಾರತಮ್ಮದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಶ್ರೀವಿನಾಯಕನ್-ವಿಷಯಕ್ಕೆತ್ತಿರುತ್ತಾನು.

೪. ದೇವತಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಳ್ಳನ ರೈಖ್ಯಾಯಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ-ಅವರಿಗೆ “ಅವಿಮೋಽ”ರಿಂತ ನಾಮ. ನಿಷ್ಠಾರಹಿತವಾದ ದೇವತಾವರ್ಗಕ್ಕೆ ಗಣಿತವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸೀರಿಯಸ್ತವರಿಂದ ವಿಷಯಕ್ಕಿಟ್ಟ-ನಂದರು. (ವಿವರಜಿತ-ಹೊಗಲ್ಪ್ರಯ್ಯ, ಅಂದರೆ, ಇಲ್ಲದ, ನಿರ್ದೇ ಎಂದಫರ್ಡ).

ಅಲ್ಲದೆ, ಮೇಲರಹಿತನಾಡ್ಯಾರಿಂದ, ವಿವರಜಿತನಿರ್ದಿಷ್ಟಿ. ನಿದ್ರೇಯು ಜಡಸ್ಯಭಾವದ ಲಕ್ಷಣ. ಮೇಲಕ ಅಭಿವಾ ಸಂಶಯಳ್ಳಿಸುವು ನಿಷ್ಠಾ ಸಾಂಕೇತ. ಶ್ರೀವರ್ತಕುಂಡನ ಕಳ್ಳನ ನಿಸ್ಸಂಕ್ಯಯವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಮೇಲರಹಿತಪ್ಪೆ.

೫. ನಿನ್ನನ್ನು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಘೂಢಿಸುವ ಭಕ್ತರ ಸಮಗ್ರ ಮನೋಭಾಷಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವವನು. ಇಂದ್ರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು (ಕಂಪ್ಯುಟ್) ನಿನ್ನನ್ನು ಘೂಢಿಸಿದ ಭಕ್ತರ ಸಕಲ ಮನೋಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರವರ ಯಿಂಗ್ಲ್ಯಾಂಸುಂಗಾರ ಘೂರ್ಣಿಸುವುದು. ಇದರಿಂದ, ಶ್ರೀ ಗಂಡೇಶನ ಭಕ್ತರ ಹಾರಿಗೆ ಕಂಪ್ಯುಟ್ಸಿಕ್ಕಿಂತ. (ಘೂಮ-ವ್ಯಕ್ತ-ಮರ).

೬. ಆನೇಕ ಶುಭಗುಣಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತನು. ಇದರಿಂದ, ಉತ್ತಮರೂಪಿತಿಗಳನ್ನು.

೭. ಆವನ ಹಾರತ್ಯಾ ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದು. ಮಂಗಳಪ್ರವರ್ತಿ- ಇದರಿಂದ, ಉತ್ತಮರೂಪಿತಿಗಳನ್ನು.

೮. ಹಾರದ ತೀರ್ಥೀವಿಯ ಶರೀರಗತ ಹೊಳೆ (ಮೃತ್ಯಾ)ಯಿಂದ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದನಾಡ್ಯಾರಿಂದ, ಮಧ್ಯವಾದ ಮಂಗಳಾಂಗನ್ನು-ಉಮೆಯ ಸಂಪರ್ಕಿಸು. (ಉಮ್ಮೆ-ಹಾರದ ತೀರ್ಥೀ-ನಂದನ-ಪ್ರತ್ಯ).

ಉ. ನನ್ನ ಶರೀರಗತವಾದ ಬ್ಯಾಕ್ಟೆರಿಯಾಲು, ಪಂಚಕಮೇಂಡಿಯಾಲು, ಪಂಚಕಮೇಂಡಿಯಾಲು - ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಹಂಕರ ಮತ್ತು ಮಮತಾಗಳೆಂಬ ಮಹಾಯೋಧರಾಲು ವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಶ್ರಮಪಡಿಸುತ್ತಿವೆ.

“ನಾನೇ ಸರ್ವರ್ಥ ಕರ್ತ, ಒಗತ್ತಿನಲ್ಲಿದೆವ ಸರಲವಸ್ತುಗಳೂ ನನ್ನನ್ನು” - ಎಂಬ ಈ ಪ್ರಮಾತ್ಮಕವಾದ ಜ್ಞಾನವು-ಅಹಂಕರ ಮತ್ತು ಮಮತಾರವು.

ಅಹಂ ಮಮತಾದಿಗಳಿಂದ ವಶನಾಗಿ, ಜೀವನು ದುರ್ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಸಂಘಾರ ಸಾಗರದ ಸುಳಿಗೆ ಹಿತ್ತಿ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ಕಾಣದೆ ಬಳಿರಿ ಚೆಂಡಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಇತ್ಯಾಧಿನಾ ಚಾರಣಾದ ಸಂಖ್ಯಾಗಳೇ ಅಹಂ ಮಮತಾದಿಗಳು ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಸ್ತುಗಳು. ಇತ್ಯಾಧಿಕ್ಕೆ ಅಲ್ಕಿಯಾಗಿದೆವ ವಿಷ್ಣುಗಳು. ಇವ್ಯಾಗಳನ್ನು ನಿರಾರಿಸಿ, ಏಷ್ಯಾಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿ, ದುಸ್ತರವಾದ ಸಂಘಾರದಿಂದ ಉತ್ತರಿಸುವ ಸಂಖ್ಯಾಗಳನ್ನು ತೇಳೆದೆಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಾಣಾಂತರಣಲಿ ವಾಸಾಯ್ದರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. || ೧೫ ||

ಪದ್ಮ—೧೮

ಘೋಷ :

ಜಯ ಜಯತು ವಿಷ್ಣುರು ತಾತ !
 ಶ್ರಯ ವಿನಾಕರ ವಿಕ್ರಮಾಂಶ !
 ಜಯ ಜಯತು ವಿಷ್ಣುಪ್ರಾಯಾಯಕ ವಿಷಭಯಕೋಕ !
 ಜಯ ಜಯತು ಪರವರ್ತಿ ಕರ್ಮಗಳ !
 ನಯಸದಿಂದಲಿ ಸೋರಿ ಜನುಷಾ !
 ಜಯ ಮೃಗಿಂಜನ ಪರಿಹರಿ ಭಕ್ತಿಗಳ ಭವದೇಶಿ ! || ೧೮ ||

ಅಪರಿಶಿ :

ಜಯಸ್ವದನಾದ ಶ್ರೀವಿನಾಯಕನನ್ನ ಸತ್ಯಾಧನೆಗೆ ಶ್ರುತಿಽಂಥರ
 ಯಾವಾದ ಮೋಹಿಗಳನ್ನ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ವ್ಯಾಧಿ ಸುತ್ತಾರೆ.
 || ೧೮ ||

ಪ್ರತಿಖಂಧ :

ವಿಷ್ಣುರು = ಎಲ್ಲ ವಿಷ್ಣುರಾಜನೇ, ಜಯ ಜಯತು = ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ
 ಜಯಸ್ವದನೇ, ಅವಕ್ರಯ ವಿನಾಕರ = ಆದಿವ್ಯಾಧಿ ರೂಪವಾದ ತಾಪಗಳನ್ನ
 ಪರಿಹರಿಸತಕ್ಕವನೇ, ವಿಕ್ರಮಾಂಶ = ಜಗತ್ತಿಗೇ ಶುಭವನ್ನ ಹೊದುವವನು.
 ವಿಷ್ಣುಪ್ರಾಯಾಯಕ = ಭಗವದ್ವಿಷಯಕವಾದ ಸಮಿಚೀನವಾದ ವಿಷ್ಣು
 ಸಂಪತ್ತನ್ನ (ಮೇರಿದಿ) ಹೊಡತಕ್ಕವನೇ, ಜಯ ಜಯತು =
 ಜಯಸ್ವದನಾಗು. (ಸುಮುಖನಾಗು) ವಿಷಭಯಕೋಕ = ಭಯ-
 ದುಷರಿಕೆತನಾದವನೇ, ಪರವರ್ತಿ = ಸುಂದರವಾದ ಶರೀರವ್ಯಾಪನೇ,
 ಭವದೇಶಿ = ಸಂಕಾರಸಾಗರದಲ್ಲಿ, ಜನುಷ = ಜನನ, ಆಮಯ = ಶರೀರಕ್ಕ
 ಬರುತ್ತಿರುವ ಮೋಹಿತವಾಗಳು, ಮೃಗಿಂಜನ = ಮರಗಳು, ಪರಿಹರಿಸು =
 ಇವುಗಳನ್ನ ನಿರಾರಿಸು. ಕರ್ಮಗಳನ್ಯಸದಿಂದಲಿ ಸೋರಿ = ನನ್ನದೇ ನಿನ್ನ
 ಕೃಷಣಕ್ಕ ವಿಕ್ರ್ಯಾಂವನ್ನ ಬೇರು. || ೧೮ ||

ಶ್ರೀ ಸಂಕರ್ಣಾಂಬದೇಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಶ್ರೀ ವಿನಾಯಿಕನ್ನ ರೋಗ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಂದ ಶ್ರಾಫಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿಷ್ಣುರಾಜನೇ, ನಿನ್ನ ನಂಬಿದವರಿಗೆ ವಿಶೇಷಾಕಾರವಾಗಿ ಅಹಂ ಮಮತಾ ಬಹಿಸ ಜಯಕೊಡತಕ್ಕವನೇ, ಸಮಸ್ತರಿಗೂ ಮಂಗಳವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವನೇ, ನಿನಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ಜಯವಾಗಲಿ. ವೇದವಿಧ್ಯವನ್ನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡತಕ್ಕವನೇ, ವಿಶೇಷಾಕಾರವಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನಾಗು. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಹೋಗಲ್ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕ ಅಂಚಕೆ, ಮಾತ್ರ ಉಳ್ಳವ. ಮನೋಹರವಾದ ಶರೀರ ಉಳ್ಳವ. ಇಂಥಾ ನಿನ್ನ ಸಂಕಾರ ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟೋಣವೇನು, ಮರಣ ಬಂದೋಣವೇನು, ದೇಹಕ್ಕೆ ಯೋಗೀಂಬಾಪದ್ವಾವೇನು—ಇವುಗಳ ಹೊಂದಿ ಬಳಿಯ ಭಗವದ್ವರ್ಕಿಗೆ ಕರ್ಮಾನಯನರಿಂದಲ್ಲಿ ಅಂತರಣಾ ದಿಂದ ಒರಿದವನಾಗಿ, ಅವರನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಸೋಧಿದವನಾಗಿ, ಘಾಷ್ಯಾರ್ಥ ತಾಪತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿ, ಸಂರಕ್ಷಣ ಮಾಡೋವನಾಗು—ಎಂತ ಶ್ರಾಫಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂತ ತಾತ್ಪರ್ಯ. || ೧೬||

೨. ಭಾವಪ್ರಕಾರೆ :

ಎಲ್ಲ ವಿಷ್ಣುಕ್ಕರನೇ, ನಿನ್ನ ಜಯವನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶೃಂಖಿಪಡಿಸು. ಸ್ಕತಃ ಜಯತೀಲನಾದ ವಿಷ್ಣುಕ್ಕರ ನಿನಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ಜಯವಾಗಲಿ— ಎಂದು ನಾವು ಹರಸುವುದರಿಂದೇನು? ಭಾಗವತ ಕೃತಿಗಿರೆಯ ಮೇದಲನೆಯ ಶೈಲೋಕದಲ್ಲಿ—“ಜಯ ಜಯ ಜಹ್ಯಾಂ”—ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಜಯತೀಲನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನಿನಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ ಎಂದು ವೇದಗಳು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಜಯವನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶೃಂಖಿಪಡಿಸಿಂದು ಶ್ರಾಫಿಸಿದರೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿರುವರು. ಅದೇ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಹಳ್ಳಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ, ಜಯ—ನಿನ್ನ ಜಯವು ಜಯತು— ಜಯತೀಲವಾಗಲಿ. ಅಂದರೆ, ಲೋಕಪ್ರಸಾರಿದ್ವಿಯಾಗಲಿ—ಎಂದು ಅರ್ಥವು ಬರೆಯಲ್ಪ್ರಪಂಚ. ತಾಪತ್ಯಯವಂದರೆ ೧. ಮನೋವ್ಯಾಧಿ ೨. ದೈವ ಸಂಬಂಧವಾದ ತಾಪಗಳು ಕಾಲಾಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಣಿ ಚೆಳ್ಳಿಜಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವಿಕೆ

-ಮೊದಲಾದ ದ್ಯುಪಂಚಲ್ಯಾದಿಂದ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾಗುವ ದುಃಹಗಳು. ೨. ಹಂಚಿಂತಿಕವಾದ ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣ ಕಾಣಿಸೆ ಹೋಗುವುದು, ಶಿಷ್ಟ ಕೇಳದೇ ಹೋಗುವದು-ಮೊದಲಾದ ಪಂಚಭೂತ ಸಂಬಂಧವಾದದು; ಬಂಧಗಳು; ಈ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ದುಃಹಗಳಿಗೆ ತಾಪತ್ರಯವೆನ್ನುವವು. ಇವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವವನು. ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಮಂಗಳವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವನು. ಸರಲರಿಗೂ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡುವವನು. ಅಂದರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ವಿದ್ಯೆ ಶ್ವಾಸ ಮಾಡಿದರೆ, ವಿದ್ಯೆಗೆ ಮಧ್ಯೇ ವಿಧೀದ ಬರದೇ, ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿದ್ಯೆಯು ಬರುವದೇಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಏತಭಯನೆಂದರೆ, ಯಾವ ಕಾಲವಾದ್ದು ತನ್ನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮರಾದವರನ್ನುಳಿದು, ಮಿಕ್ಕ ಜನರಿಂದ ಗೂಡಿಗೆ ಯಾವ ಭಯವು ಇಲ್ಲವೆಂದಫರ್ಡ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಭಯವು ಪ್ರಾಣದಿಗಾಗೂ ಇರುವಾಗ ಗೂಡತಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭಯವಿಲ್ಲದವರನೆಂದರೆ, ನಾನು ಹೇಗೆ ನಮ್ಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಮ್ಮಿಯಾದ ಹೂರಿ, ಯಾವ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಭಯವಪಡುವೇನ್ನೋ ಹಾಗೆ, ಅರತಮ್ಮಾದಲ್ಲಿ ಗೂಡಿಗೆ ಕಿಂತಲೂ ಕಮ್ಮಿಯಾದ ಯಾವ ಜನರಿಂದಲೂ ಭಯವಿಲ್ಲದವರನೆಂದಫರ್ಡ. ವಿಷಯಸಂಬಂಧಾದ ಯಾವ ಬಗ್ಗೆಯಾದ ತೋಕವು ಇಲ್ಲದವನು. ಲಂಬೇರಡಿಯೂ, ಗೊಮುಖನಾಗಿದ್ದರೂ, ಆವನ ಅಂಗಗಳು ನೇಡುವವರಿಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿಯೇ ಕಾಣುವು. ಆದುದರಿಂದ, ಹಾವಾದಂಗನೆಂದರು. ಇಂತಹ ನಿನ್ನ ಜಯವು ರೋಕಪ್ರಾಣತಾರಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರಲಿ! ಅಂದರೆ, ಜಯವನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತಿಸಿಂದು ಶ್ವಾಸನೇ ಎಂದಫರ್ಡ. ನಿನ್ನ ಕರ್ಯಾವಾಸ್ತುಗಳಿಂದ ಹೋಡಿ. ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಕುಟ್ಟಿಟಕೆ, ಸಾಯಂಟ, ತೋಗಿಗೆನ್ನಿಬ್ಬಿಪಡುವಿಕೆ-ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸು-ಅಂದರೆ, ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಗೂಡತಿಗಿಲ್ಲವಾದವು. ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಮುಕ್ತಿಸಾಧನವನ್ನು ಉದ್ದೂಕಿಸಿದ ತಾತ್ಪರ್ಯ. || ೧೮ ||

ಶ್ರೀ ವಾಸುದಾರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಕೊಡುಮಾಡಿ :

ಜಯ-ಇತಿ ॥ ಕರು-ಬಹು. ॥ ೧೮॥

೯. ತೀರ್ಥರುಹೃದಯಪ್ರಕಾಶಿ

ಅಪಶ್ರಯಪರಿಹಾರಕನೇ. ಜಗನ್ನಂಗಳನೇ ಜಯ ಜಯ. ನಿನ್ನ ಉತ್ಸುಕ್ತತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸು. ವಿಘ್ನೀಶ್ವರನೇ ಜಯ ಜಯ. ವಿಷ್ಯಾಪ್ರಮಾಯಕನೆ, ದೋಕಭಯರಹಿತನೆ ಜಯ ಜಯ. ಹಿಂದಿನಂಗಸೆಂಬ ಮನೋಕರ ಡಾಪನೆ ಜಯ ಜಯ. ಭವವೆಂಬ ಪ್ರಂಬದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಂಗ ಖಾನವನ್ನು, ಕೊಟ್ಟಿ ಜನ್ಮ, ಆಮಯವೆಂಬ ಕುಟ್ಟೋಗ, ಮೇಗಮ್ಮತಿ ಯೆಂಬ ಮರಗಳಿದಿ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸು. ಕರುಣಾಕರಕ್ಕದಿಂದ ನೋಡು. ॥ ೧೯ ॥

ಸರ್ವವಾಚಾನಂಭಾರ ಸಂಗ್ರಹ

ಶ್ರೀವಿಘ್ನೀಶ್ವರನು ಯಾವಾಗಲೂ ಜಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನಿಗೆ ಅಮಂಗಳವಿಲ್ಲ. ಆತನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ-ಎಂದರೆ, ನಿನ್ನ ಜಯವನ್ನು (ಸಹಿ ಈಧನ) ದೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಜಯ-ನಿನ್ನ ಜಯವು (ಸದ್ಗುರು) ಜಯಪ್ರ-ಜಯಕೀಲವಾಗಲಿ. ಸಮರೆ ಕಾಯುಂಗಳಲ್ಲಿ ಜಯಪ್ರದಾನಾಗಿರುವು ಶ್ರಾಂಕನೆ.

೧. ಅನಂತವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ಸಜ್ಜನಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ವಿಘ್ನೀಕ-ಎಂತನಾಮ (ಸಕಲ ವಿಘ್ನಪರಿಹಾರಕನು).

೨. ಆದಿಭೌತಿಕ - ಆದ್ವೇದಿಕ - ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ - ಎಂಬ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ತಾತ್ಪರ್ಯಗಳಿಂದು ಹೇಗೆಯ.

ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಭಾಧೆಗಳು-ದೇಹಕ್ಕೆ ಒದಗುವ ಮೋಗಾಡ್ಯಾಪದ್ರವಗಳು-ದೈವಸಂಕಲ್ಪದಂತೆ ಆಕ್ಷಯಕ - ವಾಗಿ ಬರುವ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯಾಧನಿಗೆ ಶುತ್ತಿಬಂಧಣಾಪದಲ್ಲಿರುವ ವಿಘ್ನಗಳು. ತಾಪಶ್ರಯಾಬಾದ ಸಕಲ

ವಿಷ್ಣುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿ, ತನ್ನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವವನು-ವಿನಾಯಕ ಮೂಲಿಂದಿಯ.

೬. ಒಗತ್ತಿಗೇ ಮಂಗಳವಸ್ತುರಂಬ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ವಿಕ್ಷೇಪಂಗಳನು. ವಿಶ್ವಂಭರೋತ್ಸಾಹನು ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುಪರಿಹಾರವ್ಯಾದಿ, ಶಿಫ್ತಾದನು.

೭. “ವಿವಾಹೇ ವಿಧಾರಂಭೇ”- ಎಂಬ ಶಾಸನಿಯಮಂಡಿ, ಅರಿಪೂರ್ಜಿತನು. ಶ್ರೀಕರಿಯ ಅಸಂತರೂಪಗಳನ್ನು ಸೈತ್ಯಾತ್ಮೀಯೆವ ನೇರಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಾತ್ಮನು. ಇದರಿಂದ, ವಿಷ್ಣುಭಾಗಿಗಳಿಗೆಯೇ.

೮. ತನಗೆಂತ ಅವರದಾದ ಯಾರಿಂದಲೂ ಅವನಿಗೆ ಯಾವಾಗಬಿಂಭಯಿಲ್ಲ. ತಜ್ಜನ್ಮಾದ ದುಃಹಿಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ, ವಿಶಭಯಕೋತನು.

೯. ಪರಮ ಸುಂದರವಾದ ಕರೀರವೃಳಿವನು. ಅವನ ಕರೀರಗತ ಅಂಗಂಗಾಳಿಲ್ಲವ್ಯಾ ಮನೋಹರವಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ, ಭಾರತಂಗನು (ಖರು+ಅಂಗ).

೧೦. ನಿನ್ನದೇಗೆ ಕೃತ್ಯಾದ್ಯಾಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೊಂದು. ನಿನ್ನ ದಯ ಸದ್ಗಾಮಿ ಮೇರಿರಲಿ.

೧೧. ನಿನ್ನ ಕೃತ್ಯಾದ್ಯಾಷ್ಟಿ ವಿಶ್ವಾದಿಂದ, ಇನನ-ಮರಣ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶ್ಯ ಕರೀರಕ್ಕೆ ಬಂದೊದಗುತ್ತಿರುವ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರಗಳಾದ ರೋಗಗಳು-ಉಪದ್ರವರೂಪವಾದ ಹೀಡಿಗಳು, ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಾಧಿಗಳಾದ ನಿಷಾಂಕ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಂಘರದಿಂದ ಮುಕ್ತಾಗಾಗುವ ಸಂಸ್ಕಾರದ ತೋರಿಸಿಂದು ಪ್ರಾಧಿಕಾರುತ್ವಾರೆ-ದಾಸಾಯಂದರು. || ೧೮ ||

ಪದ್ಯ-೨೦

ಮುಂದಿ :

ಕರುಕರುಹಿ ನೀನೆಂದರಿದು ಹೇ ।
 ರೇಣು ಸಮಿಷುವ ನಿಸ್ತುರಿಗೆ ಚಿಂ ।
 ಬರದೆ ಹಾಲಿಪು ಪರಮ ಕರುಳಾಂಧು ಎಂದೆಂದು ॥
 ಸಹು ಸಹುವ ಬರುತ್ತಿಪ್ಪ ವಿಭ್ರಾವ ।
 ಶಿಂದು ಭಗವಣ್ಣಮು ಕೇರಣೆ ।
 ಸುರಿದು ಸುರಿಸ್ತ್ವ ಶ್ರುತಿವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಿರಲೆ ॥ ೨೦ ॥

ಅವಶರಣೆ :

ಆದಿಗಿಡಿಗೆ ಒಂದು ಒಂದುತ್ತಿರುವ, ಸಹಲ ವಿಭಾವಾದ ವಿಭ್ರಾಣಿನ್ನು
 ಪರಿಪರಿ, ಭಗವಣ್ಣಮು ಸಂಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು, ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾ ಮಾಡಿಸೇಂದು
 ಜ್ಞಾನಿಕಸುತ್ತಾರೆ ॥ ೨೧ ॥

ಶ್ರುತಿವಿಷಯ :

ಕರುಕರುಹಿ = ಭಗವಾದ್ವರ್ತನ್ನಿಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಾರ್ಯಾಗ್ಯ ಉಳ್ಳವನೆಂಬ
 ನೀನೆಂದು ಅರಿದು = ನೀನೆಂದು ತೆಂದು, ಹೇರೊಣಲ = ಹೇರಂಬ
 ನಾಮಕನಾದ ಎಲ್ಲ ವಿಭ್ರಾಣಾದೇ, ನಿಸ್ತುರಿಗೆ ಸಮಿಷುವ = ನಿನ್ನ ಚರಣಗಳಿಗೆ
 ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪರಮಕರುಳಾಂಧು = ಅತ್ಯಂತ ದಯಾಳುಗರನೇ,
 ಎಂದೆಂದು ಹಾಲಿಪು = ಸದಾ ನಿಸ್ತುರ್ಣ ಸಂರಕ್ಷಿಸು. ಸಹುಸಹುವ =
 ಭಗವತ್ತೇವಿಗೆ ಮಧ್ಯ, ಮಧ್ಯ, ಬರುತ್ತಿಪ್ಪ = ಬಂದೊರಗುತ್ತಿರುವ, ವಿಭ್ರಾವ
 ಶಿಂದು = ಶ್ರುತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನು ಪರಿಪರಿ, ಭಗವಣ್ಣಮು ಕೇರಣೆ =
 ಶ್ರೀಹರಿಯ ನಾಮಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು, ಸುರಿದು = ಬಂಧನಾವ,
 ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಸುರಿದು, ಸುರಿಸ್ತ್ವ = ಸಂತರ, ನಿನ್ನ ಮುಖದ್ವಾರ
 ಸುರಿಸುವವನಾಗು. ಶ್ರುತಿವಿಷಯದಲ್ಲಿ = ಶ್ರುತಿದಿನದಲ್ಲಿ, ಮರೆಯಿರಲೆ =
 ಮರೆಯಿದ ಹಾಗೆ ಭಗವತ್ತೇವಾ ಮಾಡಿಸುವವನಾಗು. ॥ ೨೦ ॥

८. ಶಂಕರಾಂಯೆಯರ ಘಾಟಾನ

ಶ್ರೀವಿನಾಯಕನ್ನ ಭಗವನ್ನಾಮ್ರಗೌ ಮಾಡಿಸಂಮಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಗವದ್ರೂಪಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತವಾದ ಕರ್ಯಾಪೂರ್ಣವನು ನಿಣು-ಎಂತ ತಿಳಿ, ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಾದನೇ, ನನ್ನ ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವೆ. ನನ್ನ ಏತದೇ ಸಂರಕ್ಷಣ ಮಾಡು. ನಿಣು ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತವಾದ ಕರ್ಯಾ ಉಳ್ಳವನು. ಎಂದೆಂದಿಗಾದರೂ ಭಗವತ್ತೇವಾಕ್ಯ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ ಬರತ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿ ಬಂಧುಗಳ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿ, ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಮಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ದಂಬಳಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಸುಂದಿರಿಸಿ, ಅನಂತರ ನನ್ನಿಂದ ಸುಂದಿರಿಸಿವ ನಾಗು. ದಿನ ಪ್ರತಿದಿನಪರಬ್ರಹ್ಮ ಮರಿಂಧಾಗೀ, ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಮೋಹನರಂ ಮಾಡಿಸು-ಎಂತ ಘಾಟಾನ ಮಾಡಿದ್ದೂತ್ತರೆ.

ವಿಜಾತಿ-ಹೇಚೊಪಲ-ಎಂದರೆ ಲಂಪೋದರಸೇ-ಎಂತಲೂ ಅಥ. || ೨೦ ||

೯. ಭಾದ್ರಕಾಂತ :

ಎಲ್ಲ ಲಂಪೋದರಸೇ! ನಿಣು ಪರಮ ದಯಾಳುವೆಂದು ತಿಳಿ, ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಿಸುವೆನು. ಪರಮ ಕರ್ಯಾಳಾಸಮುದ್ರಾಳ ಸಿಸು ನಿನ್ನಿನ್ನ ಕ್ರಿಂಜಾವರೆ ಹೀಂಬಾಲಿಸು. ಇನ್ನ ಮಾಡುವ ಸತ್ಯಮಂಗಳಿಗೆ ಆಗಿಂಡಾಗ್ಯ ಬರ್ತುತ್ತಿರುವ ವಿಷ್ಣುಭಾನು ಪರಿಂಬಿ, ಪ್ರತಿ ದಿವಸದಬ್ರಹ್ಮ ಮರಿಯೆ, ನನ್ನೋಳಿದ್ದು, ಭಗವನ್ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ನನ್ನಿಂದಬ್ರಹ್ಮ ಮಾಡಿಸು. || ೨೦ ||

೧. ಶ್ರೀ ಘಾಟಾನ ಕಿಂದಿಯಿಂ :

“ಕರು”-೨೩ || “ಬಹು”, “ಹೇಚೊಪಲ”-ಮಹೇದರ. || ೨೦ ||

ಕನ್ನಡಾಭ್ಯಂಗ

ಕರು-ಬಹಳ. “ಹೇದೊಡಲ”-ಈ ಪದಕ್ಕೆ “ಮಹೋಡರ”.
(ಇತ್ತು ಕೆಷ್ಟೀಯಭ್ಯಂಗನು) ಹೀಗೆ ಅಫೆ. ||೨೦||

ಉಗ್ನರುಕ್ತದಯಭ್ಯಂಗ

ಹೇದೊಡಲನೊಡರೆ-ಲಂಬೋಡರನೇ, ಕರುಕರುಗೆ ನೀನು ಎಂದು
ತೆಳು, ನಿನ್ನ ಮಾದಗಳಿಗೆ ನಮಿಸುವೆ. ಪರಮ ಕರುಕೂಸಮುದ್ರನೇ, ಸದಾ
ಬೇಸ್ವ ಉಡದೆ ನಾನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು. ನಮನನಮವೆ-ಅಂದರೆ, ಮಧ್ಯಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಬರತಕ್ಕ ಒಫ್ಫಾವನ್ನು ಸದಾ ಪೂರಿಸಿ, ಭಗವಂತನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯ
ನಾಮಕಿರಣನೆಯನ್ನು ನಾನ್ನಲ್ಲಿ ಸುಡಿಮು-ಅಂದರೆ, ವರ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಸುಡಿಸು
ಮರೆಯುವೆ. || ೨೧ ||

ಸರ್ವವಾಃಖಾನಮಾರಂಗ್ರಹ

೧. ತನ್ನನ್ನು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಭಜಿಸುವ ಭಗವದ್ವಕರ ವಿಜಯದಲ್ಲಿ
ಅತ್ಯಂತ ಕರುಂಬಾಷಾಷಾದ್ವರ್ಣಿಂದ, ಈ ಕರುಗಳು. (ಕರು-ಕೆಂಪು,
ಅಂದರೆ, ಶೈಫಲಿ) ಅಂದರೆ, ಕರುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಸೆಂದಫೆ.

೨. ಶ್ರೀವಿಷಣುಹಿತನ ಉದರವು ಯೋಜ್ಞಿಸಿ. ಏಕ್ಯಂಭಕ್ತಿಂದ
ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಅರ್ಥಾತ್ತೋಽಬ್ರಹ್ಮಾಂತರನ್ನು ತನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿ
ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಏಕ್ಯಂಭಮೋಽಜ್ಞಾಸಕನಾದ ಶ್ರೀವಿಭೂತಿರಮಣಗಿಗೆ ಲಂಬೋಡರ
ಕಂತ ನಾಮ. ಇದರಿಂದ, ಹೇಮೇಂದ್ರ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. (ಹೇರ್+ಉಡಲ =
ಯೋಜ್ಞ ಮೌಲ್ಯ, ದಪ್ಪನಾಗಿಸುವ ಉದರಪ್ರಮೇಶ).

೩. ಕರುಕರುಗೆಯಾದ ಹೇಮೇಂದ್ರನೇ, ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಾಗಳಿಗೆ
ಉಳ್ಳಾಂಗ ನಮಿತೆವು. ನನ್ನ ಬೇಸ್ವ ಉಡದೆ, ಅಂದರೆ, ಸದಾ
ಸರ್ವಾಳಾಲಪಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂರಕ್ಷಕನಾಗಿದು. ಏಕೆಂದರೆ, ನೀನು ಪರಮ
ಕರುಕೂಸಿಂಥು, ಅಂದರೆ ಶೈಫಲಿನಾದ ದಯಾಕಾಗರನು. ನಿನ್ನ ಅನುರೂಪ
ರಕ್ಷೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಮೇಲಿರಲಿ.

ಉ. ಶ್ರೀಜನ ಪರಮಾನುಗ್ರಹ ಶ್ವಾಸೀಗಿ ಕರಣವಾದ ಸತ್ಯಾಧಿಕಾರ
ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಾರಿಂಬಾಗೊ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವಿಭಾಗಾಳಿ
ಬಂದೊದಗುತ್ತಿರೇ ಇರುವುದು. ಈ ವಿಭಾಗಾಳಿ ಸತ್ಯಮಾಡನುಛ್ಯಾಪಕೆ
ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಕಾಮಗ್ರಾಹಿ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ, (ವಿಭಾಗ ತಡೆದು) ನನ್ನ
ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸದಾ ಶ್ರೀಕರಿಯ ನಾಮಸ್ವರಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತುವಾಗಿದೆವಂತೆ
ಮಾಡು.

ನನ್ನ ಮುಖದಿಂದ ಭಾಗವತನ್ನಾಖ್ಯಕೀರ್ತನೆಯ ತರಂಗಿನೆಯು
ನಿರಂತರ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡು.

ವಿಧ್ಯಾಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರದಾನಾದ ನೀನು, ತತ್ತ್ವಪತ್ತಿಯಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಂತು,
ಶ್ರೀಕರಿಯಾಯಿಗಳ ಪ್ರೇರಣಾನುಷಾರ, ನೀನು ಪ್ರೇರಿಸಿ, ಭಾಗವತನ್ನಾಖ್ಯ
ಸಂಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ನುಡಿದು, ಪ್ರತಿದಿನದಲ್ಲಿ ನುಡಿಸೆಂದು ಶ್ವಾಧಿಕಾರಕ್ಕುರೆ-
ಣ ಹಾವಡತೀ ಪ್ರತ್ಯನ್ನನ್ನು ॥ ೭೦ ॥

ಪದ್ಮ-ಾಗ

ಮುಂದಿ :

ಏಕವಿಂತಕಿ ಪದಗಳನಿಷುದ್ಧ |
 ಕೋಕಸದ ಸವಮಾರಿಕಿಯ ಮೈ |
 ನಾಕಿಕಸಯಾಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀಜ್ಞಾನಪರ್ಮಯನಿಷ ||
 ಶ್ರೀಕರ ಜಗನ್ನಾಥವಿಷ್ಠಂ |
 ಶ್ಲೋಕರಿಂದ ಶ್ವರಾಂತಪರ್ಗಾದಿ |
 ಅ ಕೂಡುವ ಹೊಬ್ಬಗಳ ಭಕ್ತರಿಗಾವ ಕಾಂಡಲಿ || ಅ ||

ಅವಶರಣ :

ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಂಧಿಗತ ವಿಷಯವನ್ನು ಉತ್ಸಂಹರಿಸುತ್ತು, ದಾಸವಯಿರು
 ಅಗ ತಡ್ಡಗಳಿಂಬ ಕಮಲಪ್ರಪಂಗಳ ಸೂತನ ಮಾಲಿಕಿಯನ್ನು ಮೈನಾರಿತನ
 ಯಾಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀವಾಯ್ಜ್ಞಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಷಿಕ್ಷೆ ಶ್ರೀ
 ಜಗನ್ನಾಥವಿಶ್ವಲಿಗೆ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. || ಅ ||

ಪ್ರತಿಖಂಡಾಧಿ :

ಏಕವಿಂತಕಿ = ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಂಜ್ಞೆಕವಾದ, ಪದಗಳನಿಷುದ್ಧ =
 ಪದ್ಮಗಳಿಂಬ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಸ ಶ್ವೇತಮಂಜುಬವಾದ, ಕೋಕಸದ = ಅಗ
 ಕಮಲಪ್ರಪಂಗಳ, ಸವಮಾರಿಕಿಯ = ಸೂತನವಾದ ಮಾಲಿಯನ್ನು,
 (ಕಮಲಹಾರ), ಮೈನಾಕಿಸಯ = ಕ್ರಿಮಾಚಲನ ಪತ್ರಿ ಮೇನಕೆಯ,
 ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಯದ ಪಾರ್ವತಿಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕಾದ ವಿನಾಯಿಕನ, (ಮೈನಾಕ-
 ಮೇನಕೆಯ) ಅಂತರ್ಗತ = ಅಂತಯಾಂಧಿಯಾದ, ಶ್ರೀ =
 ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಯಿರಿಗೆ, ಶ್ರಾವ = ಶ್ರೀವಾಯುದೇವರಿಗೆ, ಶ್ರಿ = ಶ್ರಿಭು,
 ಎವಿಷ = ಎಂತ ಕರೆಯಿಸತಕ್ಕ, ಶ್ರೀಕರ = ಮಹಿಷ್ಮಾಲಯೇಶ್ವರನಾದ,
 ಜಗನ್ನಾಥವಿಷ್ಠಂ = ಜಗತ್ತುತ್ತಿಯಾದ ಚಾರ ಅಂತನಾಮ ರಾಜವಾದ
 ವಿಶ್ವಲಮುಕ್ತಿಯು, ಶ್ಲೋಕರಿಂದ = ಅರ್ಥತ ಮಾಲಿಕಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು,

ಭೂತಿ = ಈ ಸೋತ್ತವನ್ನು ಪರಿಸುವ ಭಗವದ್ವರ್ತಿಗೆ, ಅವಣಂದಲಿ =
ಸಂಪರ್ಕಲಭ್ರಾ, ಶೃಂಗ = ಶೃಂಗ ಸುಖಗಳನ್ನು, (ಫ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಅವರಗೆದಿ
= ವ್ಯಕ್ತಂತಾದಿ ಪರಾಯಂಕಾಳಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯನಂದ ದೂಷಿತಾವ ಮುಕ್ತಿಸುವ
ವನ್ನು, (ಇವರಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖಪ್ರದನಾಗಿ), ಈ ಕೊಡುವ = ಶ್ವಯಂ
ನೀತಿವರವನಾಗುತ್ತಾನೆ. || ೨೧ ||

|| ಕರ್ತವ್ಯ ಸಂಭಿಕ ಕಾರಣ ಈ ಅಂತ್ಯಾಂತ್ಯದ ಶ್ವಿಷಣಾಧ್ರ ರೂಪ ||

|| ಶ್ರೀ ಶ್ವಾಸಾಂತ್ಯ ||

೯. ತ್ರಿಂಂಕಂಕಣಾಂಬಯೇಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಈ ಸೋತ್ತ, ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾದದ್ವೇಂದು ಹೇಳಿತಾರೆ.
ಇವುತ್ತೊಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ದೈವಿಕಗಳು-ಎನಿಸುವ ವಿಘ್ರಾಣ
ಸ್ವಿತ್ತದೂತವಾದ ಇವುತ್ತೊಂದು ಕರುಳಪ್ರಪ್ನಗಳ ಸೂತನವಾದ
ವಾರ್ತಾವನ್ನು ಹಿಮಾಚಲನ ಪತ್ತಿ ಮೇನಕ, ಇವಳ ಪ್ರತಿ ವಾರ್ತೆ, ಈ
ವಾರ್ತೆತೇವುತ್ತವಾದ ಏನಾಯಕನ ಅಂತರ್ಗತವಾದ ಶ್ರೀಬಸ್ತ್ರೀ
ದೇವೀಗಳಿಗೆ, ವಾಯುವೇದಾರಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿ-ಎಂತ ಕರಸತಕ್ಕ ಮಹಾದೈಶಯ್ಯ
ವನ್ನು ಹೊಡತಕ್ಕಂಥಾ, ಒಗತ್ತಿಗೇ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ವಿಶ್ವಲರೂಪಿಯಾದ ಶ್ರೀ
ಪರಮಾತ್ಮಾ ಮಾರ್ಯಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಈ ಸೋತ್ತವನ್ನು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವದ
ಪರಾಯಾ ಮಾಡುವಂಥಾ, ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ದಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ, ವಿಘ್ರಾಣ
ಉರಂಡಿ ಮಾಡಿ, ಜ್ಞಾನಸ್ವರ್ತಿ ವಿಶ್ವಯೇ ಅರ್ಥಿತಯಾಗಿ, ಅಪ್ರಕೃದಾರ್ಥಿ
ಸ್ವರ್ಗಸುಖವೇನು, ಪ್ರಕೃದಾರ್ಥಾಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಂತಾದಿ ದೈವಿಕಗಳಲ್ಲಿನು, ಇಸ್ಮೂ
ಎಂಬಳ್ಳಿ ಬಿಂದುಯಾದಿಗಳೇನು, ಇತ್ಯಾದಿ ಸುಖಗಳ ಹೊಮೋವ
ಷಾರ್ಕಾನೇ-ಎಂತ ತತ್ವಯ್ಯ. || ೨೧ ||

|| ಶ್ರೀಬಸ್ತ್ರೀತಕ್ಕರದ್ವಾಣಿಕ್ರಿಯಾರ್ಥಿಕರದುರ್ಬಳಿಕಾತ್ಮಾಂಕಣಾಂಬ
ದಿರುತ್ತಾಯಾಂ ಶ್ರೀಬಸ್ತ್ರೀತಿರಾಮ್ಯಪೂರ್ವಕ ಶಸ್ತರ ಭಾಷಾ ಪ್ರಣಾಯಾಂ ವಿಘ್ರಾಣ
ಸ್ವಿತ್ತ ಸಂಧಿಧ್ಯಾಪ್ಯಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

೩. ಭಾವಪ್ರಕಾರಿಕ :

ಗೊಪತಿಯು, ಯಾವಾಗಲೂ ಅಗ ಸಂಪ್ರಯೋದ್ದಿ ಶ್ರೀತಿಯ್ಯಾವ ಶ್ಲೀಂದು ಅವನ ಪೂಜಾಕಲ್ಪಾದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಅಗ ಸೂರ್ಯಗಳಿಂದ ದೂರಾದಯಿಗ್ಗೆ ವನ್ನು (ಗಂಕಿ ಕುಲ್ಲಾಗಳನ್ನು) ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ, ಅಗ ಮೇರೆದಾಗಳನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪ್ರಯೋಧ್ಯಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂತಲೂ, ಹೇಳಿರುವದು. ಅದರಂತೆ, ದಾಖಾಯಂತಿ ಗೊಪತಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾರಿಸಬಾಗಿ ಅಗ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಈ ಪದ್ಯಗಳೇ ಕೆಂಪು ಕಮಲಗಳು. ಇವುಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಈ ಹೊಸಮಾಲಿಯನ್ನು ಶ್ರೀಗಣಪತ್ಯಂತರಗಡತ ಶ್ರೀ ಭಾರತೀರಮನಾ ಮುಖ್ಯಾಘಾಂತರಗಡತ ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶಲನ್ ಶ್ರೀಕರಿ, ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸರ್ವಾಳಾಲದಲ್ಲಿ, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದೇವತಾಯೋಗ್ಯವಾದ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ದೊಡ್ಡವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾನೆ. || ಅಗ ||

೪. ಶ್ರೀವಾರ್ಣವಾದ ಬಧಾಂತ ಶಿಂಮುರಿ :

ಬಾಹಸಂಹರತೆ-“ಉತ್” ಇತಿ. || “ಕೋಕನದಂ”-ಪದ್ಯಮ್. || ಅಗ ||

೫. ಶ್ರೀಗುರುಕೃಷ್ಣದಯವ್ಯಾಪ್ತಾರಿಕೆ

ಹೇಗೆ ಇವ್ಯತ್ತೊಂದು ಪದಗಳನಿಸುವ ಕೋಕನದವೆಂಬ ಕಿಂದಾವರೆಯ ಸೂತನಮಾಲಿಯನ್ನು ಮೈಫಾತಿನಂತಹ ಮಾರ್ಪಾತೀತ್ವಕ್ಕಿಂತಾಗಿ ಅಂತಯಾದಿ ಪೂರ್ವಾಜತಿಯೆಂದು ಕರೆಸುವ ಶ್ರೀಕರಿ ಜಗನ್ನಾಥಪಿತ್ಯಾಲಾಳ್ಯಾಟ್ ಇದನ್ನು ಶ್ರೀಕರಿ, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರಂತ ವೆಂಬ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಾಧಾ ಹೊಡುವನೆ.

|| ಎಂತು ಗುರುಕೃಷ್ಣದಂತುಕ್ರಾಂತಿ-ಉತ್ ದ್ವಾರಾ ದ್ವಾರಾ ದ್ವಾರಾ

ಶ್ರೀಕರಿಕಾಂತುಕ್ರಾಂತಿ-ಎಷ್ಟುಕ್ರಾಂತುಕ್ರಾಂತಿ-ಎಂಬ ನಾನೆ ಹಂಡಿ ಸಂಪೂರ್ಣಾ ||

|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕರ್ಮಾಂಗಮಂ ||

ಸಂಪರ್ಕವಾದ ಮೂಲಿಕಾರಂಗ್ರಹ

೧. ಏತವಿಶಂತಿ-ಎಂ ಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಪ್ರಸ್ತು ವಿಭೋದ್ದೂರು ಹೈತ್ಯಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಂ ಪಡ್ಗಳಿವೆ. ಅಂ ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆ ಗೊಪತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಇವ್ಯಾವಾದದ್ದು. ನಮ್ಮ ಶರೀರಗತ ಮನಸ್ಸು, ಹಂತ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು - ಪಂಚಮೀರೇಂದ್ರಿಯಗಳು - ಪಂಚಮೂಲಗಳು-ತನ್ನ ಇತ್ಯಾ ಪಂಚ-ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ಆಗುವ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಂ. ಈ ತತ್ತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಿಷ್ಟು, ತದಂತಯಾರ್ಥ ವಿಶ್ವಂಭರನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವನು-ಅಂಬರಾಧಿಪತನು, ತತ್ತ್ವಪರಿಷ್ಠಿ ಆದ ಆಂಬಿಕಾತನಯನು.

ಆಲ್ಲದೆ, ಅಂ ಉಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಬಂಡಿಸಿ, ತತ್ತ್ವಾ ಸತ್ಯಿಂಘಾತ ಸ್ಥಾಪನಾಬಾಯ್ಯೆಯಾದ ಆಂಬಾಯ್ಯೆ ಮಧ್ಯ ತತ್ತ್ವಾಧಾರಗಳನ್ನು ಪೇವಂಗಿ ಕಿಂಧಿ ಕೊಡುವಲ್ಲ ಆಧಿಕಾರಿಯು.

೨. ಪ್ರಸ್ತುಸಂಧಿಯ ವಿವರಣ್ಯ-ತ್ರೀ ವಿಭೋದ್ದೂರು ಹೈತ್ಯಸಂಧಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ರಚತವಾಗಿಯವ ಅಂ ಪಡ್ಗಳು-ಎಂ ಕಮಲಪ್ರಸ್ತುಗಳಂತಿವೆ. ಮಹಾಸಂವಾದ ಅಂ ಕಮಲಪ್ರಸ್ತುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹೊಸ ಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಗೋಳಿಸಬಂತರ್ಗತ ವಿಶ್ವಂಭರಮೂಲಿಕಿಗೆ ಅರ್ಧಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ-ಎಂತ ದಾಸರಾಯರ ಅಂತಭಾರವವ್ಯ.

೩. ಹೀಮಾರ್ಪಿಂದ್ರನ ಪತ್ರಿ ಮೇನಕೆ. ಆ ಮೇನಕೆಯ ಪ್ರತಿಯಾದ ಪೂರ್ವತಿಯು. ಮೃಗಾಕ ಮೈನಾಕಿತನಯನೆಂದರೆ-ಪೂರ್ವತನಾದ ತ್ರೀವಿನಾಯಕನು. ತ್ರೀವಿನಾಯಕಾಂತರ್ಗತ ತ್ರೀಭಾರತೀರಮಾನ ಮುಖ್ಯ ಮೂರಂತ್ರಗಳನು ವಿಶ್ವಂಭರಮೂಲಿಕಿಯು. (ಮೃಗಾಕಿತನಯಾಂತರ್ಗತ ತ್ರೀಭಾರತ ಎತ್ತ).

೪. ಅಂತರ ಮೈನಾಕಿತನಯಾಂತರ್ಗತನು ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಮಹಿಂಶ್ಯಯ್ಯೆಪ್ರದನು. ಇದರಿಂದ-ತ್ರೀಕರ-ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. (ತ್ರೀ-ಸಂಪತ್ತು-ಇಹಪರಗಳ ವಿಶ್ವಯ್ಯೆ. ಶರ-ಉಂಟುಮಾಡುವವನು.)

೫. ಶ್ರೀಕರನಾಮಕನಾದ ಜಗತ್ತಾಧಿಕಾರಿ ಟರಲಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣವಿಶ್ವಲನು. ಅತನೇ ದಾಸವಯ್ರರ ಅಂಶಿಕನಾಮಸಂಹಿತೆಯಿಂದ.

೬. ಅಂತಹ ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥಪಿಠ್ಲಾಲ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಏಂ ಕಮಲಪ್ರಭಗಳ ಮಾರೀಂಯನ್ನು ಅಂತಕರಣವಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿವನು.

೭. ತನ್ನ ಭಗವದ್ಗುರುಗಾಗಿ ಸದಾ ಸರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ, ಅಪಕ್ಕಾದೇಶಯ್ಲಿಗೂ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲದೂಪವಾದ ಸ್ವರ್ಗಸುಖಗಳನ್ನು, ಅನುಗ್ರಹ ಪಡಾಗಿ, ನಿತ್ಯನಂದರೂಪವಾದ ಮುಕ್ತಿ ಸುಖವನ್ನು ನೀಡುವನು.

॥ ೩೦ ಅಗಸ್ಟು ಅಂತ್ಯ ಹದ್ದುದ ಸರ್ವವ್ಯಾಖ್ಯಾನಾರ್ಥ ಸಂಗ್ರಹಣ್ಯ
ಸರ್ವಾತ್ಮಿಯಾಯಿತು ॥
